

تصویر ابو عبد الله محمد بن النعمان

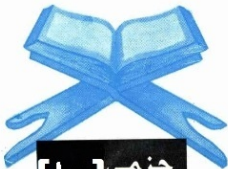
تەفسیری ره‌وان

بۆ تیگە‌یشتنی قورئان

به‌رگی [ن]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

جزمی [ه]

تەفسیری رەوان

بۆ تیگە یشتنی قورئان

بەرگی ھەشتەم

نووسینی

مەلا مەحموودی گەلاڤەیی

جزمی (۱۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەفسىرى رەۋان بۇ تىگە يىشتىنى قورئان.

نوسىنى : مەلا مەحمۇدى گەلەلەيى.

چاپى يەكەم.

چاپخانىە ئۆفسىتى تىشك.

تىراژ : (۵۰۰) دانە.

ژمارەى سپاردن : (۱۰۵) ى سالى (۲۰۰۱)

مافى چاپکردن پارىژراۋەو تەنھا ھى نووسەرە.

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی الاسراء

ئەم سوره‌ته ناوئراوه به (الاسراء) چونكه به‌باسی موعجیزه‌ی شه‌وپ‌ه‌وی پیغه‌مبەر ﷺ له‌مه‌ككه‌وه بۆ مه‌دینه ده‌ست پێ ده‌كا. هه‌روه‌ها ناوی‌کی تریشی هه‌یه، پێ‌ی ده‌گوتری: سوره‌تی به‌نی ئیسرائیل چونكه چیرۆکی په‌رت‌ه‌وازه‌بوونو ئاواره‌بوونی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیلی تێدا‌یه، دوو‌جار به‌هۆی فه‌سادو به‌د‌فه‌سالی خۆیان له‌زێدو نیشتمانی خۆیان وه‌ده‌رنان!

ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی ئەم سوره‌ته ئیمام ئەحمەدو تیرمیزیو نه‌سائیو ه‌ی تریش له‌عائیشه‌وه ر‌ی‌وایه‌ت ده‌که‌ن: كه پیغه‌مبەر ﷺ له‌هه‌موو شه‌وی‌ك‌دا سوره‌تی به‌نوئیسرائیلی (الاسراء) و (الزمر)ی ده‌خویند!

ئیمامی بوخاریو ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی له‌ئیبنو مه‌سعوده‌وه ر‌ی‌وایه‌ت ده‌که‌ن: كه پیغه‌مبەر ﷺ ده‌رباره‌ی سوره‌تی به‌نی ئیسرائیل واته: سوره‌تی (الاسراء) و (الكهف) و (مریم) و (طه) و (الأنبیاء) فه‌رمو‌ی: ئەم سوره‌تانه ده‌سته‌گولی یه‌كه‌من! هه‌موویان مه‌ككه‌یین. هه‌موویان چیرۆكو سه‌رگورشته‌یان له‌خۆ گرتوون!

ئەم سوره‌ته وه‌كوو وتمان مه‌ككه‌یه، به‌ته‌سیحاتو ته‌نزیه‌ی خودا ده‌ست پێ ده‌كاو به‌سوپاس‌کردنی خودا كۆتایی دی، زۆر باسی گ‌رنگو لایه‌نی جۆراو جۆری له‌خۆ گرتوون، زوربه‌یان ده‌رباره‌ی عه‌قیده‌و بیرو باوه‌رن، هه‌ندێ سه‌ره‌باسی ده‌رباره‌ی یاسای سلو‌كو هه‌لسو كه‌وتی تاكو كۆمه‌لو ئادابی سلو‌وكی په‌یه‌ه‌ست به‌بیروباوه‌ره‌وه باس ده‌که‌ن! هه‌ندێ باسی مزگه‌وتی قودسو چیرۆکی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل ده‌كا، ئەو مزگه‌وته‌ی پیغه‌مبەر شه‌وپ‌ه‌وی بۆ پێ‌كراوه. لایه‌نی له‌ چیرۆکی ئاده‌م و شه‌یتانو ر‌یزلێنانی خودا بۆ ئاده‌میزاد باس ده‌كا.

وه لئ عونصوری هه ره دیار له سوره ته که داو باسه سه ره کی و
جه مسه ره که ی باسی پیغه مبهرو هه لئو یستی قور هیشیه کان بهرام بهر
پیغه مبهرو په یامه که یه تی!

چیرۆکی شه وره وی و چیرۆکی بهرز بوونه وه بو ئاسمانه کان، شه وره وی
له مه که که وه بو مزگه وتی قودس و پاشان میعراج واته: بهرز بوونه وه
له مزگه وتی قودسه وه بو ئاسمانه کانو بو لای سیدره تولموتته هاو ئه و عاله مه
غهی بی و په نامه کیه له ئیمه...! ئه م باسه زور ریوایه تی جیا جیاو سه رگورشته ی
جوړاو جوړی تیدا ریوایه ت کراونو کیشه و نیزاعی کی زورو زبه نده ی تیدا
پیدا کراوه، هه تا ئه مپوش ئه و نیزاعو کیشه یه پایه داره و خه لکی ده مه
ده می تی تیدا ده کن!

راجیایی هیه ده رباره ی ئه و شوینه ی شه وره وییه که ی لئ کراوه، هه ندئ
پیشان وایه: له خودی که عه رپا شه وره وییه که دهستی پئ کردوه. له م باره وه
فه رموود هیه ک له پیغه مبهرو ریوایه ت کراوه: ده فره موئ: (بینا أنا فی
المسجد فی الحجر عند البیت بین النائم والیقظان اذ اتانی جبریل علیه
السلام بالبراق) هه ندئ پیشان وایه: له خانووی ئومموهانی کچی ئه بو
طالیبه وه شه وره وی دهستی پئ کردوه، ئه و کاته ده بی بلیین: مه به ست
به مه سجیدول حه رام خاکی حه ره مه، چونکه خاکی حه ره م مزگه وته که شی له خو
گرتوه.

ئیبنو عه بباسیش ده فره موئ: (الحرم کله مسجد) و ریوایه ت کراوه:
که پیغه مبهرو ﷺ له مالی ئومموهانی دا نووستوه، دوا ی نوژی عیشا
شه وره وی پیکراوه هه ره همان شه و گه راوه ته وه و چیرۆکه که ی بو ئومموهانی
گیراوه ته وه؛ فره موینه تی: (مثل لی النبیون فصلیت بهم) پیغه مبهران
نامه ده کرانو پیشنوژیم بو کردن!

ئەمجار پيڭەمبەر ﷺ ھەستا بچیتە مزگەوت، ئومموھانی داوینی گرت. ویستی نەھیلئ برپا. پيڭەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو ھەیتە؟ بۆ داوینی پۆشاکی دەگری؟ وتی: دەترسم ئەگەر تۆ ئەم ھەوالە رابگەییەنی و بلاوی بکەییەو قەومە کەت بە درۆت بخەنەو. پيڭەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەگەر بە درۆشم بخەنەو من ئەو ھەیان بۆ دەگیرمەو، ئیتەر رویشتە دەرەو بە مائی کابە، ئەبو جەھل ھاتە نزیکیی و پيڭەمبەر ﷺ ھەوالئ ئیسراو میعراجی بۆ گیرایەو، ئەبو جەھل بە دەنگی بەرز ھاواری کردو وتی: ئەی کۆمەلئ بەنی کەعبی کورئ لونئ و ھەرن گوی بگرن، خەلک لیئ کۆبوونەو پيڭەمبەر ﷺ روداوە کە بۆ گیرانەو، خەلکە کە سەریان سوپماو ھەیانبوو چمبۆلئ لەسەری خۆی دەناو ھەیانبوو چەپلئ لی دەدا، ھەندئ کەس موسوئلمان بووون پاشگەزبوونەو؛ ھەندئ کەس بە ھەلە داوان رایانکرد بۆ لای ھەزرەتی ئەبو بەکر، بۆ ئەوئ ئەم ھەوالئ بۆ بگێرنەو بەلکۆ ئەویش لەتایین پاشگەزبیتەو، کە پێیان گوت: فەرمووی: ئایا پيڭەمبەر ﷺ بۆ خۆی وا دەلئ؟ وتیان: بەلئ بە دەمی خۆی بۆ خەلکە کە دەگیریتەو. ئەبو بەکر فەرمووی: ئەگەر پيڭەمبەر ﷺ بۆ خۆی ئەو بلئ، ئەو من شاھەدی دەدەم راست دەکا. وتیان: چۆن بە راستگۆی دەزانی: کە بلئ لەتاقە شوئیکدا چوومە ولاتی شاھ پێش ئەوئ روژ بیتەو ھاتوومەو مەککە؟ ھەزرەتی ئەبو بەکر فەرمووی: بەلئ: ئەگەر لەو ھەش دوور تر بفەرموئ، من برپای پێ دەکەم، پێی برپا دەکەم ئەگەر بلئ چوومە ئاسمانە کانیش! ھەر بەم بۆنەو نازناوی (صدیق) بەسەردا برپا. جا ھەندیک لە کافرەکان مزگەوتی قودسیان بینیبوو داویان لە پيڭەمبەر ﷺ کرد وەصفی چۆنیەتی مزگەوتە کەیان بۆ بکا مزگەوتە کە ھیندراپە پێش چاوی، ئیتەر پيڭەمبەر ﷺ دەستی کرد بەباسی مزگەوتە کە بەوردی وەصفی کرد. وتیان: راست دەکەئ چۆنی دەلئ وایە. دەی باشە ئیمە کاروانیکمان بەرپۆیە لەشامەو دەگیریتەو، ھەوالمان

بدهرئ ئیستا له کوێیهو چۆنهو چۆن نیه! ئیتر پیغه مبهه ﷺ ژماره ی وشتی قافله کهو حالو وه زعی کاروانه که ی پی گوتن. فهرمووی: روژی شه وهنده ی مانگ له گهل خۆره لاتن دا کاروانه که ده گاته وه مه کهه وشتی کی به له ک له پیش کاروانه که وه ده بی! ئیتر هه موویان هاتنه دهر وه به ره و (ئشیه) رویشته چاوه پروانی کاروانه که بوون. له بهرزایی به که وه ته ماشایان ده کرد، خۆره لات یه کیان وتی: ئهری ﷺ (والله) نهوا خۆره لات، یه کیکی تریان وتی ئهری (والله) نهوا کاروانه که به ده رکه وتو واهات وشتی کی به له کی له پیشه وه یه. موحه ممه د چۆنی گوت وا دهرچوو! که چی له گهل شه وه شدا بروایان پی نه کردو به درزیان خستنه وه. وتیان: ئه مه سیحرو جادوه لیمان ده کا!

راجیایی هه یه له وه دا ئایا ئیسراو میعراج به خه بووه یان به ناگیی بووه..؟ له چه زه ته ی عاثیشه و موعاوییه وه ریوایه ت ده که ن فهرموویانه: (والله مافقد جسد رسول الله ﷺ ولكن عرج بروحه) سویند به خودا شهوی ئیسراو میعراج جهسته ی پیغه مبهه له جیگا که ی خۆی نه جولابوو به لکوو به روح ئیسراو میعراجی بینیه!

زانایان ده ئین: قسه ی عاثیشه و موعاوییه لی ره دا نایته به لگه، چونکه نهوان رودا وه که یان نه بینیه، نهو کاته عاثیشه مندا لا بووه و موعاوییه کافر بووه، ههروه ها چونکه نه مه یان نه گیرا وه ته وه بو لا ی پیغه مبهه وه به شیوه ی هه دیث نایه یتن.

زانای تریش هه ر پێیان وایه پیغه مبهه ﷺ له خه ودا ئیسراو میعراجی دیوه.

ریوایه تی تریش هه ن نه وه ده گه یه نن: که ئیسراو میعراج به گیانو جهسته بووه، ته نانه ت شه نوینو جیگایه ی تییدا نوسته وه سارد نه بوونه وه که گه را وه ته وه.

ئىبنو كەئىر زۆر رىوايه‌تى لەم بارەو هەناو، گەلى سەرگورشتەى
گىراوەتەو. ئەو هەى پەسندبى و بتمانەى پى بکرى لەناو سەرەجەم رىوايه‌تەکاندا
ئەو هەى: كە پىغەمبەر ﷺ لەمالى ئومموهانی شوینی نوستنى خۆى بەجى
هەشتوو هاتوو بۆ مزگەوتى کابە جا كە لای حىجریوو چاوى لەبیرەخەودا
بوو شەو پەوىو ميعراجى پى کراو و دواى گەراوەتەو بۆ ناو جىگای
نوستنى و هەشتا نوینه‌کانى سارد نەبوونەو!

هەرچەندە چ سودىك نابیندرى لەم كىشه‌ دورو درىژەى بەرپابوو
دەبارەى ئیسراو ميعراجو لەكۆزو نویدا جىگای موناقلەشو چەندو چوونى
زانایان بوو، ئەمجار ئیسراو ميعراج بەخەبووبى یان بەناگابوو بى چ
لەواقیعه‌كە ناگۆرى، روداوى ئیسراو ميعراج روداویكى واقیعی چەسپابوو
لەژيانى پىغەمبەردا، كەشف و تەجەللى‌یەك بوو بۆ دلدانەو هەى پىغەمبەر
نیشانەدانى نمونەىەك لەدەسەلاتو قودرەتى پەرورەدگار، كە
لەچاوتروكانىكدا ئەو هەموو رىگا دورو سەرسوڕ هەنەر و عالەمە بالایانەى
بینى...

جا ئەوانەى خوداناسن و هەست بەدەسەلاتو قودرەتى خودا دەكەنو
سروشتى پىغەمبەرایەتى دەزانن، روداوى لەم جۆرەیان بەلاو محال وى
نەچوو نابى، سەرسام نابن لەو جۆرە شتانە، چونكە لەبەرەمبەر قودرەتى
خودادا هەموو كردارىك كە لەدیدى ئادەمیزادا بەگرانو قورس دەبیندرىن
یەكسانن ئەو ئیشانەى كە بەتەسەورى ئادەمیزاد سوكتو گرانىیان لەنێواندا
لای خودا چون یەكئەكسانن، هەموو كارىك هەرچەندە لای ئادەمیزاد
گرانو ئەستەم بى لای خودا سوكتو هاسانە، ئەو هەى لەعالەمى ئادەمیزادا باو
رەسایە ناكړتە قیاس بۆ قودرەتى خودا و دەسەلاتى پەرورەدگارى پى پێوانە
ناكړى!

(人)

پيغه مبهردا هيچيان نه يانتواني پيغه مبهردا له هه ټولو ټيکوښان دابنيشيني و
حق بشاريته وه!

به راستي نه مه نمونده ي ره چه شكيڼي نه يو بانگخوازاني نيسلام که
پيوسته نه وان له بانگه وازي دا چاو له پيغه مبهردا بکهن، حق رابگه يه نن،
له پيناو راگه ياندني حقو راستي دا له هيچ شتيک نه ترسزو خه مي نه وه يان
نه بي: که بانگه وازي يه که يان له دلي بانگکراوان دا کاريگه ربي نه بوه، نابي
ماستاو يو کهس بکهن، ده بي حققاني و راستال بن، حق رابگه يه نن جا
خه لک پي خوشه، يان پي قه لسن چش! نه وه گرنگ نيه، گرنگ نه وه يه
نه وان په يامي خو يان رابگه يه نن، نهرکي سرشاني خو يان نه نجام بدن.

نهم سوره ته وه کوو هه موو سوره ته مه ککيه کاني تر گرنگي
به دامه زران دنو چه سپاندني بنه ماي عه قيده يه کتاپه رستي و پيغه مبهرايه تي و
زيندوبوونه وه ددها، که سايه تي پيغه مبهردا ﷺ دهرده خاو به موعجيزه ي
پيوست پشتگيري لي ده کا.

سوره نسی (الاسراء) به شپوه يه کس گشتي نهم خالانه ي له خو گرتوون:

۱- هه والدان له روداوي نيسراو ميعراج: که له راستي دا روداوي کي گرنگو
موعجيزه يه کي گه وره ي پيغه مبهري نيسلامه ﷺ.

۲- باسي چيروکي نه ته وه ي نيسرائيل ده کا له حالي صه لاجو حالي
فه سادييان دا، باسي نه وه ده کا: که له حالي تي راستالي و پابه ندبوونيان دا خودا
سهره ري پي دان، مالو مندالي زوري پي به خشين. که پشتيان له په يامي
خودا هه لکردو له خودا ياخي بوون له زیدو نيشتماني خو يان وه دهرنران گوندو
شارو خانوبه رهيان به ده ستي خو يان روخاندن، مزگوتيان ويران کران.

پاشان جاري کي تر سهر له نو ي ويستيان پيغه مبهردا له شاري مه دينه دهر
بکهن، وه کوو ده فهرموي: ﴿وان کا دوا ليستفزونک من الارض ليخرجوک
منها﴾ الاسراء/۷۶.

۳- بری بدلگهی کمونی له‌سەر به‌توانایی خوداو گه‌وره‌یی و تاکو ته‌نهایی ده‌هینتته‌وه وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ﴾ الاسراء/۱۲.

۴- هه‌ندی بنه‌مای ژبانی کۆمه‌لایه‌تی دامه‌زراو له‌سەر ره‌وشتی به‌رزو جوان رانواندوه وه‌کوو له‌ئایه‌تی ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ تا ده‌گاته ئایه‌تی (۳۹).

۵- هه‌ره‌شهو گه‌ره‌شهی توندو تیژ ده‌رحه‌ق به‌وانه‌ی ده‌لین: خودا کچی هه‌زو پێیان وایه فریشته‌کان کچی خودان، وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿إِنَّمَا أَصْفَاكُمْ بِرَبِّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا﴾ انکم لتقولون قولاً عظيماً الاسراء/۴۰. هه‌ره‌شهی توندیان ئاراسته ده‌کا له‌سەر ته‌وه: که ده‌لین: چه‌ند خودایه‌کی تر هه‌ن له‌گه‌ل خودادا (ئایه‌تی ۴۱-۴۴).

۶- ته‌وه‌شی تیدا رون کراوه‌ته‌وه: که بۆچی په‌روه‌ردگار داواکاری کافره قه‌ره‌یشیه‌کان ده‌رباره‌ی نازلکردنی هه‌ندی موعجیزه‌ی ماددی جی به‌جی ناکا، (ئایه‌تی ۵۹) هه‌روا ته‌ندازه‌ی سووربوو په‌لپ گرتنی قه‌ره‌یشیه‌کان بۆ نازلبوونی ته‌وه‌ موعجیزانه‌ی داویان کردبوو وه‌کوو ته‌وه‌ مه‌که‌که‌ بیه‌ته‌ شوینیکی کشتو کالی و جوگه‌و جواری تیدا بکشین باخو باخاتی تیدا پره‌خسین، یان چه‌ند پارچه‌یه‌ک له‌ئاسمان بکه‌ویتته‌ خواری، یان وه‌فدی فریشته‌ بین بۆ سه‌ریان، یان پێغه‌مبه‌ر ﷺ خانوکی له‌زیر دروستکراومان بۆ به‌دی بین، یان به‌چاوی خۆیان بینن پێغه‌مبه‌ر سه‌ربه‌که‌وی بۆ ئاسمان! (۸۹-۹۷)

۷- هه‌ندی باسی پیروزی قورئانو کاریگه‌ری له‌سەر دلو ده‌روونه‌کان ده‌کا (ئایه‌تی ۸۲) ته‌وه‌ش راده‌گه‌یه‌نی که هه‌موو ئاده‌میزادو جندۆکه ناتوانن که لامیکی ئاوا بخه‌نه‌ رو (ئایه‌تی ۸۸).

۸- رێزداریی ئاده‌میزاد راده‌گه‌یه‌نی به‌وه: که فه‌رمانی به‌فریشته‌کان کرد: که سوژده بۆ ئاده‌م به‌رزو شه‌یتان ته‌م فرمانه‌ی شکاند (ئایه‌تی ۶۱-۶۵).

۹- باسکردنی نیعمه ته کانی خودا به سهر ئاده میزاددا (۱۲ و ۱۷)
سهر زه نشتکردنی ئاده میزاد له سهر ته وه: که سوپاسی خودا نلکه نو سپله و
پینه زانن (۸۳).

۱۰- بهرام بهر یکردنی دنیا و یستان و قیامت خواهان. (نایه تی ۱۸ و ۲۱).

۱۱- فرمان به پیغه مبه ر ﷺ به نه نجامدانی شه و نو یژو خودا په رستی.
(نایه تی ۷۸-۷۹).

۱۲- به شیک له چیرۆکی حه زره تی موسا له گه ل فیرعه و نو نه ته وه ی
ئیسرا ئیل دا ده گیر ته وه. (نایه تی ۱۰۱-۱۰۴).

۱۳- حیکمه تی ناز ل بوونی قورئانی به وه جبه وه جبه به گو ی ره ی روداو و
رپیویست رون کرد و ته وه. (نایه تی ۱۰۵-۱۰۶).

۱۴- کو تایی سو په ته که شی به پاکو مونه زه ی خودا له ها وه ل و خیزانو
مندال هینا وه. (نایه تی ۱۱۰-۱۱۱).

باسی شه و ره وی پیغه مبه رو ناز لکردنی ته و رات بو سهر موسا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ لِلرَّيْهِمُ مِنْ أَتَيْنَا إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾
ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾

پيغهمبر ﷺ باسى ئيسراو ميعراجى بۆ كافره كان گيرايه وه، شهوانيش به درويان خسته وهو گالته يان پيى كرد، ئيتير پهروه ردگار بۆ راستى شهو روداو وه پشتگيري كردنى پيغهمبر ﷺ، ثم سوره تهى نازل كردو فهرمووى: ﴿سبحان الذي أسرى بعبده ليلاً من المسجد الحرام الى المسجد الأقصى﴾ پاكئو مونزه وه بئى عهيبو بئى هاوه لؤ هاوشانه شهو خودا به ده سه لاتهى: كه له به شيكى شهودا شهو په وهى به به ندهى خؤى؛ موحه مه مد ﷺ كرد، له مزگه وتى كه عبه وه بۆ مزگه وتى قودس: كه به گويره وه وه سائيلي هاتوچؤى شهو رۆژگار ه چل قؤناغه رى لئيك دوور بوون، ثم ئيسراو ميعراج ه ساليك پيش كوچكر دن بووه. ئيبنو سه عد له كتيبى (الطبقات) دا ده لئى: شهو په وهى كردنى پيغهمبر هه ژده مانگ پيش كوچكر دن بووه.

مەبەست بە مەسجىدولئەقسا بە كۆرپى زانايانى ئىسلام مەزگەوتى قودسە ،
بۆيەش پىي گوتراو (الأقصى) چونكە زۆر لە مەككە دوور بوو ، نىوان
مەسجىدولحەرام مەسجىدولئەقسا چل قۇناغە رىگابوو ، مەزگەوتى قودس
دوور ترين مەزگەوت بوو لەدانىشتوانى مەككە لەسەر زەوىدا: كە دىدەنى
كراو بو رۆز لىگرتن.

که ده فرموی: (أسرى بعبدہ) صیفہ تی عہدایہ تی بۆ چہ سپاند لہم
 مہ قامو پلہو پایہ یہ دا: کہ مہ قامی شو پڑہوی پیکردنو بہر زکردنہ و یہ بۆ پلہو
 پایہ یہ ک: کہ ہیچ ئادہ میزادیک نہ یگہ یشتوتی ئالہم مہ قامدا ہیئانی وشہی
 (بعبدہ) مہ غزایہ کی تایبہ تی ہ یہ و بۆ ئوہ ہیئندراوہ: کہ ئہم صیفہ تہ
 بہر چاوبگیریو لہ بیر نہ چیتہ وہ، نہ وہ کوو مہ قامی عبودیہ تہ و مہ قامی
 ئولوہیہ تہ تیکہ ل بہیہ کترین، دوا بی خہ لکی لئیان بشیو!

وه ڪوو له بيرو باوه ڀري مه سيحي دا روي دا، بهه ڙي نهو ديار دانهي ڪه
پهيو ندي به له دا ڪبوني عيساو له دونياده رچووني پهوه ههيهو نهو
موعجزانهي پيڙي درا، نهوه بوو به ڀونهي نه م شتانهوه دواي له دونيا

ده‌چوونی، هه‌ندئێ که‌س هاتن پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و مه‌قامی
ئوله‌یه‌یه‌تیان تیکه‌لاو به‌یه‌ک کردن، بیرو باوه‌ری سێ خودایی و عیسا خودایی
داهات!!

به‌م شی‌ویه‌ بیرو باوه‌ری ئیسلامی به‌پاکتو خاوتنی و ئاسایی و دوور
له‌هه‌موو شیرکتو شو به‌هو تیکه‌لاو پیکه‌لییه‌ک ده‌می‌نیتیه‌وه.

له‌لایه‌کی تروه‌ه وشه‌ی (أسری) به‌مانا شه‌وپه‌ویه‌ که‌واته: مانای شه‌و
له‌وشه‌که‌دا هه‌یه، نه‌دی بۆچی وشه‌ی (لیلاً) هینا؟! له‌وه‌لام‌دا ده‌گوتری:
وشه‌ی (لیلاً) به‌نه‌کیه‌یی ته‌قلیل ده‌گه‌یه‌نئێ واته: شه‌وپه‌ویه‌که‌ له‌ماوه‌یه‌کی
که‌مو کورتی شه‌ودا بووه‌و زۆری نه‌خایاندوه.

وه‌کوو له‌مه‌وپیش ئاماژه‌مان پیکرد ده‌رباره‌ی ئیسراو میعراجی
پیغه‌مبه‌ر خیلافو راجیایی هه‌یه:

۱- هه‌ندئێ ده‌لێن: ئیسراو میعراجه‌که‌ی به‌گیان بووه، ئه‌م رایه
له‌حوزه‌یفه‌و عایشه‌و مو‌عاویه‌وه ریوایه‌ت کراوه.

۲- زوربه‌ی زانایان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه: که‌ ئیسراو میعراج به‌جه‌سته‌و
گیان بووه، چونکه‌ خودا ده‌فه‌رموئێ: (أسری بعبدہ) وشه‌ی عه‌بدیش ناوه‌ بۆ
جه‌سته‌و گیان، که‌وابێ ده‌بێ دان به‌وه‌دا بنیین: که‌ شه‌وپه‌وه‌ی به‌رزبوونه‌وه‌ بۆ
ئاسمانه‌کان به‌جه‌سته‌و گیان بووه. چونکه‌ ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی له‌ئهنه‌سی کورپی
مالیکه‌وه‌ ریوایه‌ت کراوه، فه‌رمووده‌یه‌کی مه‌شه‌هوره‌و له‌کتیبه‌ صه‌حیحه‌کانی
حه‌دیتدا ریوایه‌تکراوه.

به‌کورتی نایه‌ته‌که‌ی ئیره‌ به‌روونی ئیسرا ده‌چه‌سپینئێ، نایه‌تی سوره‌تی
(النجم) یش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر راستی میعراجو رودانی...

﴿الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ﴾ شه‌وپه‌ویمان به‌به‌نده‌ی خۆمان کرد له‌مه‌که‌وه‌ بۆ
مزگه‌وتی قودس: ئه‌و مزگه‌وته‌ی که‌ ده‌ورو به‌ره‌که‌یمان کردۆته‌ خێرو به‌ره‌که‌ت
بۆ دانیشتوانی، ژبانو رزقو رۆژیو کێلگه‌و دارو دره‌ختی، ئاوو هه‌واو

بەرۈبوۋمى ھەموۋى ھەر خىرو بەرەكەتە، بۇ دىنو دۇنيا شوئىنىكى پىرۈزە لەبارەى ئايىنەۋە، چۈنكە مەلەبەندى پىغەمبەرەنە، لەبارەى دۇنيائىشەۋە چۈنكە ولاتىكى بەپىتو بەرەكەتە، پرە لەدارو درەختى بەردارو بەرۈبوۋمى جۇراو جۇر.

شەۋرەۋىمان پىكرد ﴿لنرىه من آياتنا﴾ بۇ ئەۋەى بەلگەى تاك و تەنھايى و خودايەتى خۇمان نىشان بەندەى بەرئىزمان بەدىن. بەلگەى بەھىزو پىز لەسەر بەتۈنالى و دەسلەتتى بى سنورى خۇمانى نىشان بەدىن! ﴿انه هو السميع البصير﴾ بىگومان ئەو خودايەى شەۋرەۋى بەبەندەى خۇى كرد، شەۋايە بەو قسەو قسەلۇكانەى موشرىكەكانى مەككە دەبارەى ئىسراو مىعراجى پىغەمبەر دەيكەن، بىنايە بەكردارەكانىازو لەسەر زەۋى و لەئاسمانەكاندا ھىچى لى گوم نابى و ئاگادارى ھەموو ھەلسو كەوتىكىانە، ھەموو زانىيارىكى دەبارەيان ھەيەو بەھەموو جۇرىك كۆنترۇلى كردونو ھەموو شتىكىان لەسەر تۆمار دەكاو سزاو پاداشيان پراو پر دەداتەۋە.

دۋاى ئەۋەى باسى رىزگرتتى ھەزەرەتى موحەممەدى كرد: كە لەمەككەۋە شەۋرەۋى پى كرد بۇ قودس و لەۋى پىش نوئىرى پىغەمبەرەنى كرد. بەرزى كرد ۋە بۇ ئاسمانەكانو عالەمى بالاي پى بىنى، ئەمجار لەم ئايەتەدا باسى رىزدارى ھەزەرەتى موسا دەكا: كە لەپىش ھەزەرەتى موحەممەد رىزى لى گىراۋە. دەفەرمۇئ: ﴿وآتينا موسى الكتاب وجعلناه هدى لبني اسرائيل الا تتخذوا من دوني وكيلا﴾ لەۋەپىش بەخشىومانە بەموسا كىتبى پىرۈزى تەۋرات: كە ھىدايەتو رىنومايى بە بۇ بەنوئىسرائىلى. پىمان گوتن جگە لەخودا كەسى تر مەكەنە ۋەلى و دۆستو پىشت پى بەستوى خۇتان، خاۋەنى بوۋنەۋەر بناسنو، ئەو بىپرستىزو پىشت بەئەو بىبەستن، كەسى تر بەخودا مەزانن. ھەلەتە ئەمە پەيامىكە پەرۋەردگار بەگوئى ھەموو پىغەمبەرەىكى

داداوه، فرمانی به‌همه‌موویان کرده: که به‌ت‌نیا خودا بپدرست‌و هاوه‌لی بۆ به‌روا مه‌زائن له‌همه‌موو شتی‌کن‌دا پشت به‌ئهو بیه‌ستن.

ئه‌م‌جار په‌ره‌دگار ئه‌وه روون ده‌کاته‌وه: که ریزی له‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل گرت‌وه، نیعمه‌تی خۆی بۆ ته‌واو کردن، هه‌لینارن بۆ ئه‌وه‌ی شوین په‌یامی پی‌غه‌م‌به‌ران بکه‌ون ده‌فرموی: ﴿ذَرِیةً مِنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ﴾ ئه‌ی نه‌ته‌وه‌و و ه‌چه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌ڵ نوح‌دا له‌خن‌کان رزگارمان کردن، هیدایه‌تمان دان بۆ ریزازی یه‌کتا‌په‌رستی و حه‌ق و خێرو راست. ئی‌وه‌ش چاو له‌با و کتو با‌پیری خۆتان بکه‌ن، ئی‌وه له‌همه‌موو که‌س شی‌او‌ترن به‌په‌یه‌وه‌کردنی ئایینی یه‌کتا‌په‌رستی و شوین‌که‌وتنی ریزازی پی‌غه‌م‌به‌ران، له‌سه‌ر ئه‌وه‌موویانه‌وه‌ باب‌ه‌ گه‌وره‌تان هه‌زره‌تی نوح ﷺ ﴿اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ بی‌گومان نوح به‌نده‌یه‌کی سوپاس‌گوزار بوو، زۆر زێده‌په‌وه‌ی ده‌کرد له‌سوپاس‌گوزاری‌دا، هه‌موو ئه‌ندامی‌کی جه‌سته‌ی له‌و شته‌دا به‌کار ده‌هینا که بۆی دانراوه! به‌زویان ذی‌کری خودای ده‌کرد، به‌عه‌قل و ناوه‌ز بیری له‌دروست‌کراوانی خودا ده‌کرده‌وه، به‌چاو له‌بونه‌وه‌ر ده‌فکری...هت‌د.

ئیب‌نو مه‌رده‌وه‌یه‌ی له‌مع‌اذی کوری ئه‌نه‌سی جو‌ه‌نی ری‌وایه‌ت ده‌کا: ده‌لی: پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ که ئی‌واره‌و به‌یانی لی ده‌هات دی‌فرم‌وو: (سَبَّحَانَ اللّٰهِ حِیْنَ تَمْسُوْنَ وَحِیْنَ تَصْبِحُوْنَ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِیًا وَحِیْنَ تَظْهَرُوْنَ).

ئیب‌نو جه‌ری‌رو به‌یه‌ه‌قی و حاکم له‌سه‌لمانی فارسی‌یه‌وه ده‌گیر‌یت‌ه‌وه: ده‌لی: هه‌زره‌تی نوح که پۆشاک‌یی‌کی له‌به‌ر ده‌کرد یان خواره‌مه‌نیه‌کی ده‌خوارد سوپاسی خودای ده‌کرد، بۆیه‌ نا‌راوه به‌به‌نده‌ی سوپاس‌گوزار.

وه‌صف کردنی هه‌زره‌تی نوح به‌(ع‌بد) و وه‌صف کردنی پی‌غه‌م‌به‌ری ئی‌سلام به‌(ع‌بد) به‌ل‌گه‌یه‌ له‌سه‌ر پله‌و پایه‌ی پی‌غه‌م‌به‌ران، ئه‌ویش پله‌و پایه‌ی به‌ندایه‌ت‌کردنی خالی‌صانه‌یه‌ بۆ خودا، ئاده‌میزاد تا زی‌اتر به‌ندایه‌تی خودا بکا‌و

دَلْسُوز بِيْ لَه بَه نَدَايَه تِي كِرْدَنَه كِه ي دَا لاي خُودَا پَلَهو پاِيه ي بَه رَزَرْتَر دَه بِيْتَه وَه .
 كِه وَابِيْ مَوْعِجِزَه ي ئِيسِرَاو مِيعِرَاج نَابِيْ بَه پِيْچَه وَانَه ي خُويَان وَه صَف بَكْرِينَ ،
 هَه رَوَهَا نَابِيْ پِيْغَه مَبَه رَان بَخْرِيْنَه شَوِيْنِيْ كِه وَه جِيْگَاي خُويَان نَه بِيْ ، پَلَهو
 پاِيه ي پِيْغَه مَبَه رَان بَه نَدَايَه تِي كِرْدَنِي خَالِي صَانَه يَه بُو خُودَا ، نَابِيْ پِيْغَه مَبَه ر
 بَخْرِيْتَه پَلَهو پاِيه ي خُودَا يَه تِي يَه وَه ، وَه كُو مَه سِيْحِي يَه كَان عِيْسَايَان بَر دَوْتَه
 پَلَهو پاِيه ي خُودَا يِي يَه وَه وَه بَه خُودَا ي دَه زَانَن ، سَه رِيَان لَه خُوشِيَا نَو خَه لَكَا نِي
 تَرِي ش شِيْوَانَد ، تَاوَانِي خُويَا نَو ئَه وَانَه ي پِيْيَا ن هَه لَخَه لَه تَاوَن لَه ئَه سَتُوِيَا ن دَا يَه .

مَه بَه سَت لَه ئِيسِرَاو مِيعِرَاج ئَه وَه بُو وَه : خُودَا وَيَسْتُوِيَه تِي بَه لَغَه ي گَه وَرَه وَ
 نِي شَانَه ي خُودَا يَه تِي خُويْ تَا كُو تَه نَهَا يِي وَ دَه سَه لَاتِي بَه رَفِرَاوَانِي نِي شَانِي
 بَه نَدَه ي خُويْ حَه زَرَه تِي مَوْحَه مَمَه د بَدَا ، هَه نَدِيْ لَهو نِي شَانَا نَه دَوْزَه خ
 بَه هَه شَتَو چُوْنِيَه تِي ئَا سْمَا نَه كَا نَو كُورَسُو عَه رَشَو فَرِي شَتَه كَا نَن ، ئَه مَانَه ي
 نِي شَان دَا ن بُو ئَه وَه ي دُونِيَا ي لَه پِيْش چَاوَا ن بِيْ نَرَخ بَبِيْ ، چُوْنَكِه كَه سِيْكَ كَه
 ئَه م بُوْنَه وَرَه گَه وَرَه وَ فِرَاوَا نَه بِيْنِيْ ، دِيَا رَه دُونِيَا ي لَه پِيْش چَاوَا ن كَه مَبَا يَه خ
 دَه بِيْ ، ئَا مَادَه بَاشِي تِيْ دَا بَه هِيْز دَه بِيْ بُو بَه رَه نْگَار بُوْنَه وَه ي هَه مَو تَه نْگُو
 چَه لَه مَه يَه كُو لَه خُوْبُورْدَن وَجِيْهَاد وَه وَلُو تِيْ كُوْشَان . ئَه وَه بُو ؛ لَهو شَه وَه دَاو لَهو
 مَا وَه كُورْتَه دَا ئَه وَه مَو شَتَه عَه جَا يَه بُو سَه رَسُوْر هِيْنَه رَا نَه ي بِيْنِيْن ، يَه كَه
 يَه كَه پِيْغَه مَبَه رَا نِي چَاو پِيْكَه وَتَرُو قَسَه وَ ئَا خَاوَتَنِي لَه گَه لَ ئَه نَجَام دَا ن .

لَه لَا يَه كِي تَرَه وَه شَه وَرَه وَ ي پِيْغَه مَبَه ر ﷺ لَه مَه كَكِه وَه بُو بَه يَتُوْلَه قَدِيْسُو
 پِيْشَنُوِيْزِي كِرْدَنِي بُو پِيْغَه مَبَه رَان لَه وَ ي ، ئَا مَا زَه يَه بُو يَه كِيَه تِي پِيْغَه مَبَه رَان
 لَه مَه بَه سَتِي سَه رَه كِي دَا ، ئَه وَ يَش رُو كِرْدَنَه خُودَا يَه وَ خُودَا نَا سِي يَه وَ
 يَه كَتَا پَه رَسَتِي يَه ، بَرَوَا بُوْنَه بَه پِيْغَه مَبَه رَا يَه تِي وَ هَاتَنِي رُوْزِي قِيَا مَه ت . بَه لِيْ
 پِيْغَه مَبَه رَان يَه كَ ئَا يِيْنِيَا ن هَه يَه ، يَه كَ هَه لُو يَسْتَو يَه كَ مَه بَه سَتَن ، هَه ر چَه نَدَه
 رُو و گَه يَا ن جِيَا بِيْ . شَه رِيَعَه تَه كَا نِيَا ن جُو دَاوَا زِي تِيْ دَا بِيْ ، رُوْزْگَار دَرِيْزَه ي
 كِيْ شَابِيْ وَ سَه رَدَه مِيَا ن زُوْر لِيْكَ جِيَا بُو يَنَه وَه !! هَه ر لَه يَه كَه م پِيْغَه مَبَه رَه وَه : كَه

حه‌زره‌تی ئاده‌مه، تا خاته‌می پیغه‌مبه‌ران: که حه‌زره‌تی موحه‌ممه‌ده ﷺ هه‌موویان بانگه‌وازی یه‌کتاپه‌رستی و خوداپه‌رستییان کردوه، ویستوو یانه کۆمه‌لگای ئاده‌میزاد ری‌یک بخه‌ن، هه‌ولیان داوه تاکو کۆمه‌ل به‌به‌خته‌وه‌ری بژین، هه‌ولیان داوه ری‌بازی کاروانی ئاده‌میزاد راست بکه‌نه‌وه، له‌سه‌ر بناغه‌ی حه‌ق و عه‌دآله‌ت و نه‌خلاقی به‌رزو ره‌وشتی جوان کۆمه‌لگا دابمه‌زرینن.

پیویسته ئاماژه به‌وه‌ش بکری: که ئاده‌میزادییه‌تی پیغه‌مبه‌ر پیویستی به‌ئوکسجین له‌به‌رزایی و له‌عه‌اله‌می بالادا نه‌بوونه له‌مپه‌رو کۆسپ بۆ ته‌واو کردنی گه‌شته ئاسمازییه‌که‌ی. چونکه قودره‌ت و ده‌سه‌لاتی خودا پیویستیاتی نه‌وگه‌شته‌ی بۆ دابین کردبوو، پیویستی به‌وه نه‌بوو ئوکسجین و پیویستیاتی تری پی بۆ! وه‌کوو رووادی فه‌ضای ئیستا: که ئوکسجین له‌گه‌ل خۆیان ده‌بن! له‌هه‌مان کاتدا چوونه سه‌ر مانگۆ مه‌ریخو غه‌زوی فه‌ضا له‌م چه‌رخه‌دا به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه له‌سه‌ر راستی ئیسراو میعراج. به‌راستی جیگای خۆیه‌تی بلین: حه‌زره‌تی موحه‌ممه‌د یه‌که‌م رائیدی فه‌ضایه‌و به‌تیژره‌وترین ده‌سه‌لات و له‌کوترین ماوه‌دا گه‌شتی فه‌ضای نه‌جام دا.

حال و چۆنییه‌تی به‌نو ئیسرایلی له‌میزوودا

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا
عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ

وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾
 إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنَكُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ
 وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
 كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾
 عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُمْ عُدتْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا ﴿٨﴾

دوای نهووی پهروهردگار باسی نيعمه ته جوړاو جوړه کانی خوئی به سهر نه تهووی ئيسرائيل دا کرد، له وانه نازل کردنی تهورات: که هيدايه تو نورو ره حمه ته بو نهو نه تهوويه. نه مجار ليره دا باسی نهو ده کا: که نهو نه تهووه سپلهو پينه زانه شوئن هيدايه تی تهورات نه کهوتن، به لکوو فساديان بلاو کرده وه، پيغه مبه رانيان شه هيد کردن خوئن پيژنيان ده ست پي کرد، ئيتر خودا بابلييه کانی به سهر وکايه تی به ختونه صر به سهر دا زال کردن، هيرشی کرده سهر يانو کوشتنو برینی تيدا پهيدا کردن، ژماره يه کی زورو بي شماری لی کوشتن مالو سامانی داگير کردن، مزگه وتی قودسی روخاندن، ژنو مندال کانيانی گرتنو مؤرکی به ندايه تی به سهر دا دان، نهو يه کهم فسادو ناشوب بوو که به سهر يان دا هيئندراو يه کهم توله بوو لييان کرايه وه!

پاشان: که توبه يان کردو په شيمان بوونه وه، خودا جاهو ده سه لاتي بوو گيرپانه وه، مالو سامانی پي دانه وه، سهر له نوئ بوونه وه به خاوه نی ژنو مندالو نازادی سهر به ستييان به ده ست هيئنايه وه، که چی دووباره سهر له نوئ ده ستيان دايه وه خراپه کاریو ياخی بوونو فساد بلاو کرده وه تاوان نه نجامدان!

حه‌زره‌تی زه‌که‌ریباو هه‌زره‌تی یه‌حیاان شه‌هید کردن، ولاتیان شیواندو
ئه‌خلاقیان روخاندو جیهانیان له‌خویان تیکنداو ژیانیان له‌خویان تال کرد،
ئه‌مجار له‌تۆله‌ی ئه‌وه‌دا ئه‌مجاره‌یان خودا فارسه‌کانی به‌سهردا زال کردن،
شمشیریان لیّ وه‌کار خستن، زۆریان لیّ کوشتو برکردن، مالّو سامانیان لیّ
داگیر کردن، ژنو مندالیان بوونه رفیندراو کۆیلهو داگیر کراو، جاریکی تر
مزگه‌وتی قودسیان بۆ روخاندنه‌وه.

ئه‌مجار خودا له‌سهر زمانی پیغه‌مبه‌ره‌کیان به‌لینی پیدان به‌وه ئه‌گهر
پابه‌ندی فرمانه‌کانی بن، یارمه‌تیان ده‌داو ئه‌گهر سه‌رپیچی فه‌رمانی بکه‌ن
به‌ئاگری دۆزه‌خ سزایان ده‌دا!

ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقُضِيَ اِلٰى بَنِي اِسْرٰٓئِیْلَ فِی الْکِتٰبِ لَتَفْسِدَنَّ فِی الْاَرْضِ
مَرَّتَیْنِ وَلَتَعْلَنَ اَعْلَٰؤُا کَبِیْرًا﴾ به‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیلیمان راگه‌یانندو نیگامان بۆ
کردنو له‌ته‌وراتدا که بۆ موسامان نازل کردبوو بریاری خۆمانمان بۆ
رونکردنه‌وه، هه‌والیکی راستمان له‌سهر زمانی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ پی‌دان: که
ئه‌وان دووجار سه‌رپیچی فه‌رمانی خودا ده‌که‌ن، دووجار له‌خودا یاخی ده‌بن،
فه‌ساد ده‌خه‌نه سه‌ر ئاخی شامو فه‌له‌ستین، یان خاکی میصر، یان هه‌ر خاکی
ولاتیکی پی‌ی تیده‌خه‌ن، دوو جار سه‌رپیچی فه‌رمانی خودا ده‌که‌ن، دوو جار
به‌پیچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تی ته‌ورات کار ده‌که‌نو له‌خودا یاخی ده‌بن:

۱- یه‌که‌میان سه‌رپیچی کردنی فه‌رمانی ته‌وراتو گۆرانکاری تی‌یداو
شه‌هید کردنی بزّی له‌پیغه‌مبه‌ران: وه‌کوو ئه‌وه هه‌زره‌تی ئه‌شعیایان شه‌هید
کرد (ئیرمیا) که له‌ناپ‌دزانه‌ندی خودا ترساندنی: له‌جیاتنی ئه‌وه‌ی گۆی بیسی
نامۆژگاریه‌کانی بن به‌ندیان کرد.

۲- دووه‌میان: شه‌هیدکردنی هه‌زره‌تی زه‌که‌ریباو هه‌زره‌تی یه‌حیاوو،
هه‌روه‌ها هه‌ولیان دا هه‌زره‌تی عیسا شه‌هید بکه‌ن.

سهریاری تهوه‌ش پشت له‌تاعه‌تی خودا ده‌کهن، ته‌که‌ببورو فیزو یاخی بوون نه‌نجام ده‌دن، سته‌مکارییه‌کی نه‌ستم ده‌ست پیّ ده‌کهن؛ زی‌ده‌په‌وی ده‌کهن له‌سته‌مکاری‌دا، نه‌وپه‌پی یاخی بوونو سته‌مکاری ره‌چاو ده‌کهن.

جا ﴿فاذا جاء وعد أولاهما﴾ که وه‌ختی یاخی بوونو فساد بلاو‌کردنه‌وه‌ی جاری یه‌که‌میان هات، نا‌زاوه‌و ناشوییان به‌ریا کردو کاتی ته‌وه هات عیقابیان بده‌ینو تۆله‌یان لیّ بستینن، ﴿بعثنا علیکم عبداً لنا أولى بأس شدید فجاسوا خلال الدیار﴾ ره‌وانه‌مان کردو زالم‌ان کرد به‌سهر ئیوه‌دا ئه‌ی نه‌ته‌وه‌ی جوله‌که! چهند به‌نده‌یه‌کی خۆمان؛ چهند ئاده‌میزادی‌ک: که خاوه‌نی هه‌لمه‌تو زه‌برو زه‌نگ بوون، دارایی ژماره‌ی شه‌پ‌که‌ری زۆرو ئامیری کاریگه‌ری جه‌نگ بوون: که بریتی بوو: له‌بابلیه‌کان به‌سه‌رو‌کایه‌تی سنحاریب (به‌ختونه‌صر) هه‌لمه‌تیان بۆ بردنو ولاتیان کۆنترۆل کردن، له‌شکرو سوپایان که‌وتنه ویزه‌یانو مالّ به‌مالو گه‌پ‌ه‌ک به‌گه‌پ‌ه‌ک مالدۆزییان لیّ کردن، به‌ناو خانوو مالیان‌دا بلاو‌بوونه‌وه، شمشیریان لیّ وه‌کار خستنو کوشتو بریان کردن، مال‌و پی‌او ماقۆله‌کانیان کوشتن، ته‌وپاتیان سوتاند، مزگه‌وتی قودسیان روخاندو ویرانیان کرد، ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ژنو مندالیان کرانه‌ کۆیله‌و خزمه‌تکار. ئه‌م به‌لینه‌ی خودا هاته‌ دیو گه‌پ‌انه‌وه‌ی نه‌بوو!

قه‌تاده ده‌فه‌رموی: خودا طالوتی بۆ سه‌رناردن، ئه‌و خۆی نه‌ته‌وه‌که‌ی خاوه‌ن هه‌لمه‌تو زه‌برو زه‌نگ بوون، ده‌ستیان کرد به‌کوشتار لییان.

موجاهید ده‌لی: نه‌وانه‌ی جاری یه‌که‌م ئه‌و ده‌رده‌یان به‌سهر به‌نوئیسرائیلی هیئا، له‌شکری فارسه‌کان بووه. به‌لام رای یه‌که‌م په‌سندتره‌و جیگای متمانه‌یه.

جا که به‌نوئیسرائیلی ئیشو نازاری ژیر ده‌سته‌یی و کۆیله‌ییان چه‌شتو به‌لاو موصیبه‌ت داخی کردنو به‌هۆش خۆی هیئانه‌وه، ئیتر تۆبه‌یان کردو بۆ لای خودا گه‌پ‌انه‌وه، حالو وه‌زعی خۆیان چاک کردو سودیان له‌و به‌لاو

ته‌نگانه‌و زه‌برو زه‌نگه بینی، له‌لایه‌کی تریشه‌وه گه‌له سه‌رکه‌وتوو داگیرکه‌ره‌کان به‌هیزو بازوی خو‌یان نازینو ئاوانیش طوغیانیان کردو فسادو ناشوییان له‌سه‌ر زه‌وی بلاو کرده‌وه، ئیتیر خودا نگی‌نی لیّ ستان‌دنه‌وه و چه‌رخ‌ی گه‌ردوونی لیّ وه‌رگیرانو دنیا‌یان لیّ سو‌را، سه‌رکه‌وتوو داگیرکه‌ری ژیر‌خستنو ژیر ده‌سته‌و چه‌وساوه کانی به‌هیز کردنه‌وه و گو‌رو‌تینی تیدا ره‌خساندنه‌وه .ایان لیّ هاته‌وه شیایو ئه‌وه بن: ده‌سه‌لاتو فه‌رمان‌په‌وایی وه‌ریگرنه‌وه!

﴿ثم ردّنا لكم الكرة عليهم وأمددناكم بأموال وبنين وجعلناكم أكثر نفيراً﴾ پاشان جار‌یکی تر سه‌رله‌نوئ له‌پاساوی ئیستیقامه‌و خودا‌په‌رستی و گه‌رانه‌وتان بۆ لای خودا، ده‌سه‌لاتو فه‌رمان‌په‌واییمان بۆ گیرانه‌وه، هیزو شکۆمه‌ندی‌مان بۆ ره‌خساندنه‌وه، دوژمنه‌کانتانمان به‌هیلاک بردن، مال‌و مندال‌و که‌سو کارمان بۆ زۆر کردنه‌وه، چه‌کئو سیلاحی زۆرو زه‌به‌نده‌مان بۆ ره‌خساندنه‌وه، ژماره‌ی پیایو به‌کارو جه‌ربه‌زه‌و شه‌رکه‌رمان له‌جاران بۆ زیاتر کردنه‌وه، سه‌رله‌نوئ بوونه‌وه به‌هیزی سام لی‌کراو و حساب بۆ کراو و خاوه‌ن ده‌سه‌لات! ئه‌مه‌ دابو نه‌پیتی په‌روه‌ردگاره له‌بوونه‌وه‌ردا وه‌کوو له‌شوین‌یکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿وتلك الايام نداولها بين الناس﴾ آل عمران/۱۶۰. کورد وته‌نی: دونیا هه‌ر رۆژه‌ی یاری یه‌کیکه. یان ده‌لێن: دونیا ده‌سه‌روکه‌یه هه‌ر رۆژه‌ی به‌ده‌ست یه‌کیکه‌وه‌یه.

جا پێش ئه‌وه‌ی سییاقی نایه‌ته‌کان، هه‌واله‌ واده‌ پێدراوه‌ راسته‌که ته‌واو بکه‌ن، قاعیده‌یه‌کی کرده‌وه‌و پاداش ده‌کاته ناو‌خنی ده‌قه‌که‌و له‌گه‌ڵ هه‌واله‌ غه‌یبه‌یه‌که جۆشی د: داو: .فه‌رموئ: ﴿ان أحسنتم لأحسنتم﴾ ان‌آسم فلها﴾ جا ئه‌گه‌ر ئیوه کرده‌وه هه‌لو‌یستتان به‌رامبه‌ر خوداو په‌یامی خودا جوازو ریکه‌ر پێک بی، پابه‌ندی فه‌رمانی خودا بن به‌گو‌یره‌ی فه‌رمانو جله‌وگیریه‌کانی هه‌لسو که‌وت بکه‌ن، خودا‌په‌رستو راستال بن ئه‌وه چاکه‌تان له‌گه‌ڵ خو‌تان کردوه، پاداشی باشتان بۆ خو‌تان ده‌سته‌به‌ر کردوه، چونکه ئیوه

به طاعت و خود ابرستی سوودمند دهن، خودا ده رگای خیرتان لی
 ده کاتهوه، به ره که تی ئاسمانتان به سهردا ده ریژی. له دونیادا خراپه ی
 خراپه کارانتان لی دوور ده خاتهوه، له قیامتدا پاداشی باشو نه پراوه تان
 ده داتهوه. خو نه گهر خراپه بکه، نهوه خراپه تان له گهل خودی خو تان کردوه،
 چونکه ئیوه به تاوانکردنو خراپه کاری زیان به نه فسی خو تان ده گه یه نن.
 له شومو تۆله ی نهو تاوانو سه ریچی کردنه تاندا، پهروه ر دگار به جو ره ها سزا
 تۆله تان لی ده ستینیتوه؛ له جیهاندا دوژمنتان به سهردا زال ده کا، ژیر
 ده ستو ریسواتان ده کا، مال داگیر کراوو ژنو مندا براو دهن،
 له قیامتیشدا سزای ریسواکهر به ئیشتان به سهردا ده دا.

نه مه دابو نه ری تی خودایه له بونه وهردا، هر کاتی به نده کانی لی ی
 یاخی بن، تووشی کوشتنو تالانو برۆیان ده کا، ژیر ده ستو یه خسیرو ده س
 به سهرو ریسوایان ده کا، هر کاتی په شیمان بینه وه تۆیه ئیستیغفار بکه
 نهو دهر دو به لایانه یان له سهر لاده با، سه لته نه تو شکومه ندیان بو
 ده گیریتوه!!

یاسای خودایه له دونیاو قیامتدا گۆرانکاری به سهردا نایه. یاسایه که
 وادامه زراوه کرده وه ئاده میزاد تییدا هه مووی بو خۆیه تی، به رو بووم
 ئاکامی، خۆی سودی لی وهر ده گری، پاداش ئاکامیکی سروشتیه بو کار،
 له وه وه به رو بووم پهیدا ده بی، باشو زۆری که می به گویره ی کرده وه که و
 چۆنیه تی نه نجامدانیه تی. یاسایه که وادامه میزاد به رپر سیار بی له خودی
 خۆی، بیه وی چاکه ی له گهل ده کا، بیه وی خراپه ی له گهل ده کا. که وایی کاتی
 ئاده میزاد تووشی عیقابو سزا ده بی با هر سه رزه نشتی خودی خۆی بکا!!
 چونکه بو خۆی سته می له خۆی کردوه ﴿وما ربک بظلام للعبد﴾ فصلت/۴۶.

جا که نه یاسا ره سایه ی دامه زرانو رایگه یاند، سییاقه که دیتوه سهر
 ته واکردنی هه واله غه یبی یه راسته که وه فهرموی: ﴿فاذا جاء وعد

الآخره ﴿ که کاتی سزاو عیقابى جارى دووهم هات، وهختى تۆلهى فساد خستنه وه و پرکیشکردنى کارى خرابو کوشتنى پیغه مبه ران (زه که ریبو یه حیا) هات دوژمنه کانتان ده ئیرینه سهر و ناحه زانتان به سمرتاند زال ده که یین بتانچه وسیننه وه ﴿لِسَوْا وَجْهَکُمْ﴾ بۆ نه وهى ئاشارى ئازارو نه شکه نجه و غم خه فدت به سهر ده و چاوتانه وه ئاشکراو نومیان بى، (چونکه شتیکی ئاشکرایه دیارده کانی ده روون له ده و چاودا رهنگ ده ده نه وه، خوشى و شادی تهرو تازه بى تیدا دروست ده کا، غم و خه فدت سیسی و ژاکانو بزپکاوی تیدا ده ره خسینى!).

﴿وَلِیدْ خَلُوا الْمَسْجِدَ کَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ بۆ نه وهى دوژمنه کانتان جارىکی تر مزگه وتى قودس کۆنترۆل بکه نه وه و دیکه دیکه ی ئیه بدهن به سهرکه و تووی داگیرى بکه نه وه و ئیه بخه نه وه ژیر ده ستى خویان، وه کوو چۆن جارى یه که م به هه مان شیوه کۆنترۆلیان کردو روخاندیان. ﴿وَلِیْتَبْرُوا مَا عَلُوا تَتَبْرَأَ﴾ بۆ نه وهى هه رچی نیسانه ی ژیارو ژیار هیه و ئرانو خاپوری بکه ن، هه رچی بیناتان کردوه و کۆتان کردۆته وه و په زمه نده تان کردوه بیرۆختین، له ناوی به رن یتیکی بدهن ئاداری به سهر پاداریه وه نه مینى و ولاتان خاپور بکریو بایه قوش تیدا بخوینى!

به کورتى :

به ختونه صر بۆ یه که مجار هیرشى برده سهر نه ته وهى ئیسرا ئیلو مزگه وتى قودسى روخاند، ئەمه له سه رده مى ئیرمییدا بوو، کتیبه میژوویه کانی جوله که ئەمه یان له روپه ی خویاندا چه سپاندوه. له جارى دووهمدا به گویره ی ته فسیری به یضاوی نه وهى هیرشى کردنه سهر ناوی (بیردوس) بوو پاشای بابل بوو. وه لى میژووی جوله که ده لى: قه یصه رى رۆم بوو ناوی (ئه سبیانوس) بوو. له ئیوان نه و دوو هیرشه دا نزیکه ی (۵۰۰) پینج سه د سال بووه.

ئه‌مجار سییاقی قورئان به‌شوئین راگه‌یاندننی ئه‌و هه‌وآله‌ غه‌یبی‌یه‌و به‌لئینه‌ ئه‌نجامدراوه‌ (وعداً مفعولاً) دا ده‌رگای هیسوا له‌سه‌ر به‌نوئیسرایلی‌یه‌کان ده‌کاته‌وه‌، هیوای ئه‌وه‌یان ده‌خاته‌ دل‌ه‌وه‌: که‌ له‌وانه‌یه‌ ئه‌و ولات وئیرانی و ده‌ردو مه‌ینه‌ته‌، ریخ‌وشکه‌ر بی‌ بۆ ره‌حه‌مه‌ت و سۆزی خودا، ده‌فه‌رموئ: ﴿عسی ربکم أن یرحمکم﴾ ئه‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسراییل! له‌وانه‌یه‌ خودا ره‌حمو به‌زه‌یبی پیتاندا بیته‌وه‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌جاری دووهم‌دا به‌و به‌لاو موصیبه‌تانه‌ له‌بۆته‌ی دانو تۆله‌ی لی‌ ستاندنو ته‌مبێ خواردوی کردن، ئه‌گه‌ر تۆبه‌ بکه‌نو واز له‌تاوانو سته‌م بیئن، ئه‌و زه‌لیللی و ژێرده‌سته‌ییه‌تان له‌سه‌ر لابه‌ری؛ بیگومان خودا وه‌فای به‌واده‌ی خۆی کرد، دوا‌ی زه‌لیللی شانو شکۆی پی‌ به‌خشینه‌وه‌، مو‌لک‌و سه‌لته‌نه‌تی پی‌ به‌خشینه‌وه‌، پی‌غه‌مبه‌ری تیدا نارده‌وه‌، چه‌ند پی‌غه‌مبه‌ریان تیدا هه‌لکه‌وته‌وه‌، سه‌رله‌نوئ له‌ژل‌دو نیشتمانی خۆیاندا ژیانیان به‌ئارامی و سه‌ره‌سته‌ی به‌سه‌ر برده‌وه‌!

جا ئه‌گه‌ر به‌نو ئیسراییلی بایاندایه‌وه‌ بۆ سه‌ر عاداتی کۆنیانو ده‌ستیان کرده‌وه‌ به‌فه‌ساد بلاو کردنه‌وه‌ له‌سه‌ر زه‌وی، ئه‌وه‌ سزای خودا حازرو له‌مسته‌و دابو نه‌رپیتی خودا نه‌گۆر‌ه‌و هه‌مان تاسو چه‌مامه‌!!

ده‌فه‌رموئ: ﴿وان عدتم عدنا﴾ ئه‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسراییل! هه‌ر کاتێ ئیوه‌ پاش ئه‌م جاری دووهمه‌؛ پاش ئه‌وه‌ی له‌جاری دووهم‌دا رزگار بوونه‌وه‌ ئارامیتان تیکه‌وته‌وه‌و که‌وته‌نه‌وه‌ خۆشی و هه‌رزانییه‌وه‌. ئه‌مجار بۆ سییه‌مجار گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌ر ره‌وشتی ناباری و خراپه‌کاریتان ده‌ست پیکرده‌وه‌، ئاشوبو فیتنه‌بیستان هه‌لگیرسانده‌وه‌، ئیمه‌یش ده‌گه‌رپێینه‌وه‌ بۆ سه‌ر دابو نه‌رپیتی خۆمانو یاسا نه‌زه‌لییه‌که‌ی خۆمانتان به‌سه‌ردا ده‌ده‌ینه‌وه‌، ئاگری فیتنه‌و ئاشوب ده‌کوژێنینه‌وه‌، قارو غه‌زه‌بی خۆمان ده‌پژێرین به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا ناپاک‌و ئاشوب‌گیرن..

مه به سته کانی قور نانی پیروژ هیدایه ت و مزگینی و ترساندنه
 إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
 الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾
 وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾
 وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ دُعَاءُهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾

له وه پيش باسی ریزلینانی له پیغه مبه ر ۱۱ کرد به وه شه وره وی پیکردو
 نیشانه ی قودره تو خودایه تی خوی نیشان دا، باسی ریز لینانی موسای کرد
 به وه: که ته وراتی بۆ نازل کردوه مایه ی هیدایه تبوو بۆ نه ته وه ی ئیسرائیل،
 ئاماژه ی به به سهرهاتی ئه وه نه ته وه سته مکاره کرد: چییان کردو خودا چون
 تۆله ی لی ستاندن، نه مجار باسی ئه وه دیارییه پیروژه گرنگه ده کا: که بۆ
 حه زره تی موحه ممه دی ناردوه که قورنانی پیروژه و ناسیخی هه موو نامه
 ئاسمانیه کانی تره، پره له مه به سته ی جۆراو جۆرو به رزو پیروژ، هوکاریکی
 گرنگو ناوازه یه بۆ هیدایه تدانی ئاده میزاد بۆ ریبازی حه قو به خته وه ری،
 مژده دانه به وانیه به ندایه تی بۆ خودا ده کمن، ترساندن کافرو بی پروا کانه
 له عه زابی سه ختی دۆزه خ، ده فهرموئ: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ
 أَقْوَمُ﴾ ئه ی نه ته وه ی ئیسرائیل! بۆچی پروا به قورن نا کهن، خو قورنایش
 وه کوو ته ورات خودا نالئی کردوه بۆ هیدایه تدانی ئاده میزاد، بیگومان ئه م
 قورنانه ئاده میزاد هیدایه ت ده دا بۆ ریبازی پته وو حه قو راست و کاریگه ر
 له عاله می هه سته شعوردا، دلۆ ده روون راده چله کینی، عه قیده یه کی واضیح و
 بی گریو گۆلی هیناوه، بیرو باوه ریکی دوور له خه یالۆ ئه فسانه و خه رافیات
 ته فسیری ره وان

را ده‌گه‌یه‌نی، ئاده‌میزاد خه‌میده‌و خه‌مۆش نا‌کا، هه‌ستو توانا‌کانی به‌ره‌للا ده‌کا بۆ ئه‌وه‌ی به‌کاریان بی‌نی بۆ کرده‌وه‌ی چاک‌و بینا کرد‌نو گه‌شه‌دان به‌ژیانو ولات، ئاده‌میزاد هه‌ل‌ده‌نی بۆ ده‌سته‌به‌ر کرد‌نی ژیان‌ی به‌خته‌وه‌ری دونیاو قیامت، یاسای سروشتی بوونه‌وه‌رو سروشتی ئاده‌میزاد پیکه‌وه گری ده‌دا، فرمان به‌به‌نده‌کانی ده‌کا: که له‌بوونه‌وه‌ر بفکر‌نو پێیدا بگه‌ر‌ینو که‌لکی لی وه‌ر‌بگرنو بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان به‌کاری بین!

قورئان ئاده‌میزاد هیدایه‌ت ده‌دا بۆ رێبازی‌ک راست‌ترین رێگایه‌ بۆ ته‌نسیق خستن له‌نیوان دیوی ده‌ره‌وه‌ی ئاده‌میزادو دیوی ناو‌ه‌وه‌ی؛ له‌نیوان هه‌ستو هه‌ل‌وێستی‌دا، له‌نیوان باوه‌رو کرده‌وه‌ی‌دا، ئاواو به‌و جو‌ره‌ قورئان هه‌موو لایه‌نه‌کان؛ مادی و مه‌عنه‌وه‌ی پیکه‌وه گری ده‌داو په‌یوه‌ستیان ده‌کا به‌ عوروه‌ت‌لو‌ث‌ق‌ای په‌روه‌رد‌گا‌ره‌وه‌، په‌یوه‌سته به‌و قودره‌ته‌ له‌بن نه‌هات‌وه ئیلاهییه‌و ده‌ستی به‌و حه‌بله‌ مه‌تینه‌ گرت‌وه‌و چاو له‌ناسمانو دل‌پر له‌هیواو قاچ له‌سه‌ر زه‌وی چه‌قیو، هیچ شتی‌ک نای‌جو‌ل‌ینی‌و کێوی نه‌له‌بور‌زه، هه‌ر‌چی ده‌یکا ده‌بیته‌ مایه‌ی خو‌شی و به‌خته‌وه‌ری و جی‌گای ره‌زامه‌ندی خودا، کاسبی ده‌کا عیباد‌ه‌ته، خۆی به‌خێو ده‌کا خودا په‌رستییه، هه‌ول ده‌دا ژیان‌ی به‌خته‌وه‌ری بۆ خۆی دابین‌کا به‌خودا په‌رستی بۆی ده‌نووس‌ری.

قورئان ئاده‌میزاد هیدایه‌ت ده‌دا بۆ رێبازی‌ک راست‌ترین رێبازه‌ له‌بواری عیباد‌ه‌تو خودا په‌رستی‌دا، مووازه‌نه ده‌کا له‌نیوان ئه‌ر‌که‌کانو هی‌زو توانادا، زیاد له‌توانا ئه‌ر‌ک ناخاته‌ سه‌ر که‌س وای لی بی نه‌توانی نه‌نجامی بدا، ئه‌وه‌نده‌ش ئاسان‌کاری نا‌کا ئاده‌میزاد هه‌ست به‌به‌ره‌للایی و ره‌خواه‌ت ب‌کاو بیته‌ گالته‌باز‌پر. ئه‌ه‌زه‌یه‌کی مام ناو‌ه‌ندی دان‌او بۆ په‌یره‌وکرد‌ن؛ نه‌شیش بسوتی و نه‌که‌باب!!

هیدایه‌تی ئاده‌میزاد ده‌دا بۆ رێبازی راست له‌په‌یوه‌ندی نیوان ئاده‌میزاده‌کانو تاکه‌کانی کۆمه‌ل‌ه‌ی ب‌رێکیان به‌ب‌رێکیانه‌وه، گه‌لو نه‌ته‌وه له‌گه‌ل

هی ترو، حکوومه‌تو ده‌ولت له‌گه‌ل ده‌ولتو حکوومه‌تی تردا، ئەم په‌یوه‌ندیو عه‌لاقاتانه داده‌مه‌زرینێ له‌سه‌ر بنه‌مای پته‌وو توکمه‌و واقعی، هه‌واو ئاره‌زو چ روژیکیان تیدا نابین، به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی و مه‌به‌ستی تایبه‌تی به‌رچاو ناگیرن.

هیدایه‌تیاں ده‌دا بو ژبازی راستو له‌بار له‌بواری فرمانه‌واییو ریک‌خستنی یاسای ئابوریو یاسای کۆمه‌لایه‌تیو یاسای نێوده‌ولته‌تی شیاو به‌جیهانی ئاده‌میزاد.

هیدایه‌تیاں ده‌دا بو ژبازی راست له‌هه‌لبژاردنی ئایینی ئاسمانیو چۆشدانی له‌گه‌ل ئایینه‌کانی ترداو ریزگرتن له‌موقه‌ده‌سساتو به‌ها پیرۆزه‌کانیاو پاراستنی شوینه ریزداره‌کان و دێرو که‌نیسه‌کانیاں!

به‌ئێ: ئەم قورئانه ئاده‌میزاد شاره‌زا ده‌کا بو راستترین رێگا که ئایینی به‌رزی ئیسلامه‌و له‌سه‌ر بنه‌مای یه‌کتا په‌رستی دامه‌زراوه ﴿وَيُشِرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْلَمُونَ الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ أُجْرًا كَبِيرًا﴾ مزگینێ ده‌دا به‌خاوه‌ن باوه‌ران؛ ئەوانه‌ی کرده‌وی باش ئەنجام ده‌ده‌ن، مزگینیاں ده‌داتێ، به‌وه که پاداشی گه‌وره‌یان هه‌یه.

﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ اعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ هه‌روه‌ها هه‌ره‌شه ده‌کا له‌وانه‌ی بروایان به‌قیامه‌ت نیه، بروایان به‌خودا نیه، بروایان به‌عه‌زایی به‌ئیشو دژواری دۆزه‌خ نیه.

واته: په‌روه‌ردگار دو جوړ موژده به‌موسوڵمانان ده‌دا، یه‌که‌میان پاداشدانه‌وی خاوه‌ن باوه‌ران، دوهم سزادانی دوژمنانیا. ئەمه یاسای په‌روه‌ردگاره، قاعیده‌یه‌کی بنه‌په‌تییه له‌باره‌ی کردارو پاداشه‌وه، یاسا که له‌سه‌ر بنه‌مای ئیمانو کرده‌وی باش داده‌مه‌زرینێ، ئیمان به‌بی کرده‌وه بایه‌خی نیه‌و کرده‌وه بی ئیمان وه‌کوو نه‌بوو وایه. ده‌بی ئیمانو کردار پیکه‌وه

بزو هاوکارینو یه ک بگرن نه مجار به پیکو پیکی ژیان به پرتوه ده چی،
به یه کدیگیر بوونی نیمانو کرده وه به یه که وه هیدایه تدانی قورئان ده چه سپی.

جا نه وانیه به هیدایه تی قورئان نایه نه سمر ریگای راست، نه وه شوین
هه واه هه وه سی خویان که وتون، هه واه ناره زو رابه ریانه وای بو که سانیکت!
شوین هیدایه تی قورئان ناکه ونو شوین هه واه هه وه سی خویان ده که ون.
بیگومان ناده میزاد بوخوی نه زانه و چاکه و خراپه ی خوی نازانی، زو
هه لده چی و زو خوی، له خو ده گزپی. ﴿ویدعوا الانسان بالشر دعاء بالخیر
وکان الانسان عجولاً﴾ رهوشی ناده میزاد به په له یی و به تالوکه یییه، جاری
وا ده بی رقی هه لده ستی نزا له خوی ده کا به شهر، نزا له مندالو مالو خیزانی
خوی ده کا، نزیان لی ده کا به مردن به تیداچونو به فتاره چون، به زیان
پیگه ییشتن، جاری وا ده بی ناده میزاد دوعای شهر له خوی ده کا وه کوو چون
دوعای خیر ده کا بیگومان ناده میزاد رهوشی به په له یی تیدایه. به تالوکه ییه،
ناگاداری سدره نجامو ناکامی کاره کان نیه، دوعای شهر له خوی ده کا و په له
ده کا له زوو به دیهاتنی ناکامی نزاکه ی، نازانی نه وه زیانی بو خودی خوی
هیه هیچ بیر له ناکامه که ی ناکاته وه. یان ده زانی به لام خوی پی ناگیرئ خو
نه گهر خودا نزاکه ی لی وهرگرئ به هیلاک ده چی، به لام خودا خاوه نی فه ضلو
ره حمه ته، به فه ضلو ره حمه تی خوی دوعا کان پاشگوئ ده خاو لییان وهرناگرئ،
وه کوو له نایه تیکی ترده ده فرموی: ﴿ولو یعجل الله للناس الشر استعجالهم
بالخیر لقضي اليهم اجلهم﴾ یونس/۱۱.

نه و داوود له جابیر نو: ریوایه ت ده کا ده لی: پیغه مبهر ﷺ فره موی:
(لاتدعوا علی أنفسکم، ولا علی أموالکم أن توافقوا من الله ساعة اجابة،
یستجیب فیها) نه کم له کاتی ته نگه تاوی و هه لچون دا دوعای شهر له خوتان
یان مالو مندالتان بکه ن، نه وه کوو نزاکه تان بکه ویتته کاتی که وه: که خودا
دوعای تیدا گیرا ده کا و ده عاکه تان گیرابی.

نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگارو نیعمه‌ته جوراوجوره‌کانی خودا
به‌سه‌ر ناده‌میزاددا

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ
النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ
السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلُنُهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلُّ
إِنْسَانٍ أَلَزَمْنَاهُ طَلْعُهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا
يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا
﴿١٤﴾ مَّنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
عَلَيْهَا وَلَا نُزِرُ وَاِزْرَةً وَلَا نُزِرُ وَاِزْرَةً وَلَا نُزِرُ وَاِزْرَةً وَلَا نُزِرُ
رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن
الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ لِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

نه‌مجار دواى ناماژه‌کردن بۆ شه‌وره‌وی کردن به‌پیغهمبه‌رو ناماژه کردن
بۆ نوح و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لی‌دا رزگاربان به‌وو، ناماژه بۆ چیرۆکی نه‌ته‌وه‌ی
ئیسرائیلو، ناماژه‌کردن بۆ یاسای کردارو پادا‌شو وه‌صف کردنى قورئان
به‌وه‌ی: که هیدایه‌ت‌ده‌ره بۆ ریبازی راستو حق، ده‌گوێزیت‌ه‌وه بۆ نیشانه

که‌ونی‌یه‌کان، بۆ نیشانه‌ی گۆرانکاری له‌بوونه‌وه‌ردا؛ گۆرانی شه‌وو رۆژ به‌شوین
یه‌کنداو په‌یوه‌ستکردنی جمو جۆلی ئاده‌میزادو سزاو پاداشی به‌جمو جۆلی
بوونه‌وه‌ره‌وه.

ده‌فهرموی: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ﴾ شه‌وو رۆژمان کردوه به‌دوو
نیشانه‌ی ئاشکراو هه‌ست پیکراو له‌سهر قودره‌تو ده‌سه‌لاتی ره‌های خۆمان،
نیشانه‌ی ده‌ست ره‌نگینیو کارسازیمان، گۆرانی شه‌وو رۆژو به‌شوین یه‌کتردا
هاتنیان بۆ ده‌سته‌به‌ر بوونی به‌رژه‌وه‌ندی ئاده‌میزاده به‌تایبه‌تی و بۆ
گیانله‌به‌رانی تره‌ به‌گشتی، شه‌و کاتی هه‌سانه‌وه‌ ئارامگرتن و خۆ هه‌شاردانه،
رۆژ وه‌ختی کارو کاسبی و جمو جۆلو هاتوچۆیه به‌ناو زه‌وی دا بۆ ده‌سته‌به‌ر
کردنی بژێوو پێداویستی ژیان. بۆیه ﴿فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ
مَبْصُورَةً﴾ کاتی شه‌وو رۆژمان وای کردوه: که‌ بگونجی بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی
به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ئاده‌میزاد، له‌شه‌ودا تاریکی نه‌نگوسته‌چار، گونجاوه‌ بۆ
تیدا نوستن و ئارامگرتن، له‌رۆژدا روناکی بآلی خۆی به‌سهر بوونه‌وه‌ردا
ده‌کیشی گونجاوه‌ بۆ جمو جۆلو هاتوچۆ، که‌وابی که‌ له‌شه‌ودا هه‌موو
گیانله‌به‌ریک خۆی هه‌شار ده‌داو جمو جۆلو هاتوچۆ که‌م ده‌بی و شتی تیدا
نابیندری، له‌ رۆژدا شته‌کان پێچه‌وانه‌ ده‌بنه‌وه‌ هه‌موو شتی که‌ ده‌بیندری و
بوونه‌وه‌ر روناکو گونجاوه‌ بۆ تیدا هه‌ولدان و جمو جۆل: ﴿لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّنْ
رَّبِّكُمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی هه‌ولتی فه‌ضلو ره‌حه‌متی خودایان تیدا بده‌ن، بزانه‌ن چۆن
کاره‌کانتان نه‌نجام ده‌ده‌ن، ده‌می که‌ بۆ کارو کاسبی و کاتیک بۆ هه‌سانه‌وه‌و
پشودان ته‌رخانه‌ بکه‌ن، به‌گویره‌ی گۆرانی شه‌وو رۆژو وه‌رزه‌کانی سال (به‌هارو
هاوین و پایزو زستان) کورتی شه‌وو درژی رۆژو به‌پێچه‌وانه‌وه، ئیوه‌ کاره‌کانتان
ریک به‌خه‌زو به‌رنامه‌ی ژیاانتان دا بپێژن، کاتی نیشه‌کانتان بزانه‌ن: بزانه‌ن که‌ی
وه‌ختی نیش کردنه‌و که‌ی کاتی پشودانو نووستنه، که‌ی وه‌ختی کیلان و
چاندنه‌و که‌ی کاتی دروینه‌و به‌ره‌م هه‌لگرته‌...هتد.

هروه ها ﴿وَلَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ﴾ گورانکاریمان خستوته
 نیوان شهوو روژوهه بو شهوی نیوه ژماره و چندیهت و چونیته و حیسابی
 روژو هفته و مانگو سال بزائن. وهرزه کانی کیلان و چاندنو رواندنو دروینهو
 رنینو چین بزائن، کاتی قهرزو قولهو زه کاتدانو به کیدانو کرینو فروشتن
 دیاری بکن. کاتی نه نجامدانی نوژکردنو روژوگرتنو وهرزی هه جو عومره
 بزائن، نه گهر شهوو روژ نه بوايه ناده میزاد نهیده زانی چون و مامله له گهل
 بوونه وهردا بکا؛ نمونه ی نه نایه ته چنده نایه تیکی تره که ده فهرموی: ﴿قُلْ
 اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَیْکُمُ اللَّیْلَ سَرْمَدًا اِلٰی یَوْمِ الْقِیَامَةِ، مِنْ اِلٰهِ غَیْرِ اللّٰهِ
 یَا تَیْکُمْ بَضِیْآءٌ؟ اَفَلَا تَسْمَعُوْنَ؟ قُلْ: اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَیْکُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
 اِلٰی یَوْمِ الْقِیَامَةِ، مِنْ اِلٰهِ غَیْرِ اللّٰهِ یَا تَیْکُمْ بَلِیْلٌ تَسْكُنُوْنَ فِیْهِ؟ اَفَلَا تَبْصُرُوْنَ؟
 وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَکُمُ اللَّیْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوْا فِیْهِ، وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهِ
 وَلَعَلَّکُمْ تَشْكُرُوْنَ؟﴾ القصص/۷۱-۷۳. یان ده فهرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِیْ جَعَلَ
 اللَّیْلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَ لَمَنْ اَرَادَ اَنْ یَّذْکُرَ، اَوْ اَرَادَ شُکُوْرًا﴾ الفرقان/۶۲. یان
 ده فهرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِیْ جَعَلَ الشَّمْسُ ضِیَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ
 لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِّیْنَ وَالْحِسَابِ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِکَ اِلَّا بِالْحَقِّ، یَفْصَلُ الْاٰیٰتِ
 لِقَوْمٍ یَّعْلَمُوْنَ﴾ یونس/۵.

﴿وکل شیء فصلناه تفصیلاً﴾ همرچی شتیکی نیوه پیویستتان بی بو
 بهرزه وندی ژبانی دونیاو قیامهتتان که لکی لی وهرده گیرئ، نیمه رونمان
 کردوتهوه، به ته وای بزمان شی کردوونهوه، وه کوو له شوینیکی تردا
 ده فهرموی: ﴿مَا فَرَطْنَا فِی الْکِتَابِ مِنْ شَیْءٍ﴾ الانعام/۳۸. یان ده فهرموی:
 ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَیْکَ الْکِتَابَ تَبْیَانًا لِّکُلِّ شَیْءٍ﴾ النحل/۸۹. به کورتی هیج شتیکی
 لهم بونه وهردها، به ریکه وتو صودفه نیه، به هه وانهو بیهوده نه هاتوته وجود؛
 کارسازی ریکهو پیکی نهو یاسایه ی شهوو روژ ده گورئ، به زوبانی حال ده ست
 رهنگینی خاوهنی شهوو روژ شی ده کاتهوه، به لگه و نیشانه ی به ده سه لاتی و

خودایه تیه تی، شایه تو گه واهیده ره له سهر تاکو ته نهایی خودای بوونه وەر!!
 ههر به گویره ی ئهم یاساکه ونی به ورده، کرده وەر پاداش به یه که وەر
 ده به سترینه وەر په یوه سستی به کترین.

﴿وکل انسان الزمان طائرہ فی عنقہ﴾ کرده وەر هه موو
 ناده میزادی کمان خستوته ئه سستی خۆی پییه وەر لکاوه لی ئی نابیتته وەر، وەر کوو
 گهر دنبه ندو گلاده وایه له ملی دا ئه گهر کاری خیر بی، وەر کوو کوو زنجیر
 وایه له ملی دا ئه گهر شهر بوو!

مه به سستی به (طائر) لی ره دا کرده وەر ناده میزاد خۆیه تی. له زمانی
 عمره بی دا ئه گهر شتی که به شتی که وەر به ستری پییه وەر په یوه یست بی ده لیتن:
 له ملی دایه، فلانکه س ئه و ئه رکه ی خراوه ته ئه سستی، وەر فلان ئه رکم خسته
 ئه سستی تو ده بی ئه نجامی بده ی!

ئهو یاسایه ی خودا: که کرده وەر له ئه سستی بکهره که دایه و، ههر که سه
 کرده وەر خۆی له عوده ی خۆی دایه و خۆی به پرسپاره له کرده وەر کانی، یاسایه کی
 خودایی و برپاریکی برپاوه ی ئه زه لیه، گۆرانکاری به سهر دا نه هاتوو و نایه و
 به شتی که له دابو نه ریتی خودا له بوونه وەر دا ﴿ولن تجد لسنة الله تبديلاً﴾.

ئهمه ش ئه و ناگه یه نی: که ناده میزاد موجه وەر چی له چاره نوو سراوه
 برپاوه ته وەر ویستو ئیختیاریک که ده بیتته مایه ی شوابو عیقاب نه یماوه،
 نه خهیر ئه و ناگه یه نی، به لکوو هه موو ناده میزادی که موخه ییه ره
 له هه لپاردنی کارو کرده وهره که بۆخوی که هۆی پاداشی باشه، یان هه لپاردنی
 کاریک: که ببیتته هۆی سزای توندو دژوار!!

﴿ونخرج له يوم القيامة كتاباً يلقاه منشوراً﴾ له و به ولاره له رۆژی
 قیامه تدا نامه ی کرده وەر کانی بۆ دهر دینین و ده یخهینه به رده سستی خۆی
 بۆخوی تۆماری کرده وەر کانی دونیای ده بینن و بۆی دهرده که موئ ئه و تۆماره
 هه موو کارو کرده وهره کی ئه و تیدا تۆمار کراوه.

ئیبنو جهریر له حه‌سه‌نی به‌صری‌یه‌وه فهرمووده‌یه‌کی قودسی گیراوه‌ته‌وه ده‌لّی: ﴿قال الله: يا ابن آدم، بسطنا لك صحيفة، وكل بك ملكان كريمان: أحدهما عن يمينك والآخر عن يسارك، فأما الذي عن يمينك فيحفظ حسناتك، وأما الذي عن شمالك فيحفظ سيئاتك فاعمل ما شئت أقلل أو أكثر حتى إذا مت طويت صحيفتك، فجعلت في عنقك معك في قبرك، حتى تخرج يوم القيامة كتابا يلقاه منشورا كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا﴾.

جا تۆمارى کرده‌وه‌کانى به‌بلاو‌کراوه‌بى ده‌خه‌ینه به‌رده‌مى و پى‌ی ده‌گوترى: ﴿اقرأ كتابك كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا﴾ ده تۆمارى کرده‌وه‌کانى ژبانى دونیات بخوینه‌وه، بزانه: فریشته‌کانى لای راستو لای چه‌پت چییان بۆ نووسى‌وى چییان له‌سه‌ر تۆمار کردوى. بۆ خۆت داد‌گایى خۆت بکه، جا حه‌سه‌نی به‌صرى که‌ئه‌مه‌ی ده‌خوینه‌وه، ده‌یفه‌رموو: ئه‌ی ئاده‌میزاد! به‌راستى عادل‌و خاوه‌ن وێژدانه ئه‌و که‌سه‌ی خۆتى کردوه به‌لیک‌کۆله‌ره‌وه‌و داد‌وه‌ر به‌سه‌ر خۆته‌وه، بۆ خۆت حوکمى خۆت بده‌و پێویست به‌شایه‌دو به‌لگه‌ی تر نیه!

جا که ئاده‌میزاد بۆ خۆی به‌پرسیاربى له‌کرده‌وه‌کانى خۆی، ﴿من اهتدى فانما يهتدى لنفسه﴾ که‌سیک هیدایه‌تى وه‌رگرتو ریگای حه‌قى دۆزیه‌وه‌و شوین شه‌ریعه‌تى خودا که‌وتو په‌یره‌وى پێغه‌مبه‌رى ئیسلامى کرد، ئه‌وه سودو قازانجى بۆ خۆیه‌تى و خۆی لى‌ی سودمه‌ند ده‌بى. ﴿ومن ضل فانما يضل عليها﴾ که‌سى گوم‌رابى‌و له‌ریگه‌ی حه‌ق لاه‌دا، برپای به‌خودا نه‌بى، شوین په‌يامى پێغه‌مبه‌ر نه‌که‌وئ ئه‌وه زیان به‌خۆی ده‌گه‌یه‌نى‌و به‌دبه‌ختى به‌سه‌ر خۆی‌دا ده‌هینى‌و سزای کرده‌وه‌کانى له‌سه‌ر خۆیه‌تى و تۆله له‌خۆی ده‌سه‌ندریته‌وه، چونکه برپارى خودایه‌و یاسای ئه‌زه‌لى خۆیه‌تى ده‌رحه‌ق به‌به‌نده‌کانى: که ﴿ولا تزر وازرة وزر اخرى﴾ هه‌چ ئاده‌میزادى‌کی تاوانبار

تاوانی یه کیکی تر هه‌لناگرئ، به‌لکوو هه‌موو نه‌فسیك تاوانی خوی له‌سه‌ر
خویه‌تی و کهس گونا‌هی کهس هه‌لناگرئ!

ئه‌مه ره‌تدانه‌ویه‌کی ناشکراو نوما‌یانه بۆ ئه‌وانه‌ی: که خه‌لکی تر
هه‌لده‌نین بۆ گومرا‌بوونو کافر بوون، پتیا‌ن وایه ئه‌وان ده‌توانن ئۆیا‌لی ئه‌و
گومرا‌بوانه بخه‌نه ئه‌ستۆی‌خۆیا‌ن.

ئیب‌نو عه‌بباس ده‌فه‌رمۆی: ئه‌م نایه‌ته ده‌رباره‌ی وه‌لیدی کور‌ی مو‌غه‌یره
نازل بو‌وه: که گوتی: بپوا به‌مو‌حه‌مه‌د مه‌که‌زو گونا‌هه‌که‌تان له‌ئه‌ستۆی من!
هه‌روه‌ها ره‌تدانه‌وه‌ی ئه‌و کافرا‌نه‌شه که ده‌یا‌نگوت: ئی‌مه سزا نادر‌یین.
ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر تۆ‌له‌و عیقا‌بیش هه‌بێ ئه‌وه ئۆیا‌لی ئی‌مه له‌ئه‌ستۆی باو‌کو
با‌پیر‌مانه، ئی‌مه لاسایی که‌روه‌ی ئه‌وانی‌زو چاو له‌ئه‌وان ده‌که‌ین، وه‌کو‌و
له‌شو‌نێکی تردا ده‌فه‌رمۆی: ﴿قل: لاتسألون عما اجرمنا، ولا نسأل عما
تعملون﴾ سبأ/۲۵.

هیچ دژایه‌تی‌ه‌ک له‌نی‌وان نایه‌ته‌که‌ی ئی‌ره‌و نایه‌تی سوره‌تی (النحل) دا
نیه که ده‌فه‌رمۆی: ﴿لیحملوا اوزارهم کامله یوم القيامة، ومن اوزار الذین
یضلونهم بغیر علم﴾ النحل/۲۵. هه‌روه‌ها نایه‌تی ﴿ولیحملن اثقالهم واثقالاً
مع اثقالهم﴾ العنکبوت/۱۳. چون‌که ئه‌وانه‌ی بان‌گه‌وازی خه‌لک ده‌که‌ن بۆ
گومرا‌بوونو کوفر، ئه‌وه تاوانی گومرا‌یی خۆیا‌ن له‌سه‌ره، تاوانی تری‌شیا‌ن
له‌سه‌ره به‌هۆی گومرا‌ کردنی خه‌لکی تر. به‌بێ ئه‌وه‌ی تۆزقا‌لیک له‌تاوانی
تاوان‌کاره‌کان که‌م بێته‌وه.

بێ‌گومان به‌شی‌ک له‌ره‌حه‌مت و فه‌ضلی خودا ئه‌وه‌یه: که ئاده‌میزاد
به‌رپرسیار نا‌کا و نایان‌گرئ تا پی‌غه‌مبه‌ریا‌ن بۆ نه‌ئیری ﴿وما کنا معذبین حتی
نبعث رسولاً﴾ ئی‌مه به‌گو‌یره‌ی عه‌د‌ل و حیکمه‌ت و ره‌حه‌تی خۆمان هیچ گه‌لو
نه‌ته‌وه‌یه‌ک سزا ناده‌ین له‌سه‌ر کردنی کرد‌وه‌ی ناله‌بار یا‌ن نه‌کردنی کاری
باش و پێ‌ویست، هه‌تا پی‌غه‌مبه‌ریا‌ن بۆ نه‌ئیرین، تا ترسی‌نه‌رو مو‌ژده‌پیده‌ریا‌ن

بۆ نه‌ئیرینو سه‌رپیچی په‌یامه‌که‌ی نه‌که‌ن، ئیمه‌ که‌س عیقاب ناده‌ین. بۆ
 هه‌موو گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک پیغه‌مبه‌رمان ره‌وانه‌ کردوه‌ په‌یامی ئیمه‌ی پی
 راگه‌یاندون، ئیقامه‌ی به‌لگه‌ی له‌سه‌ر کردوون، مو‌عجیزه‌و نیشانه‌ی راستی
 پیغه‌مبه‌رایه‌تی خۆی نواندوه‌، ئه‌حکامی حه‌ل‌لا‌ئو هه‌رامی بۆ شی کردوونه‌وه‌،
 موژده‌ی پاداشی باشی به‌هه‌شتی پیداون، له‌سزای خراپه‌کاری ترساندونی، جا
 که‌ گو‌تیان به‌په‌یامه‌که‌ی نه‌داب‌ئو به‌درو‌یان خسته‌ییته‌وه‌ ئه‌و کاته‌ ئیمه‌ ئه‌و
 سه‌رپیچیکارانه‌مان سزاداون! وه‌کوو له‌نایه‌تیکی ترده‌ فهرموی: ﴿کَلِمَا الْقِي
 فُوج سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ؟ قَالُوا: بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا
 مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ الملك/ ۸-۹. یان ده‌فهرموی: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
 يَأْتِكُمْ رَسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ، وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا،
 قَالُوا: بَلَىٰ، وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ الزمر/ ۷۱.

به‌لێ: له‌م باره‌وه‌ نایه‌تی قورئان زۆرن: که‌ ئه‌وه‌ ده‌چه‌سه‌پینن په‌روه‌ردگار
 که‌س ناخاته‌ ناو دۆزه‌خه‌وه‌ تا پیغه‌مبه‌ری بۆ نه‌ئیر‌ئو بانگه‌وازی نه‌کر‌ئ بۆ
 ئیمان هێنا‌زو نه‌ترسی‌ند‌ر‌ئ له‌خراپه‌کاری!!

ئه‌م‌جار پاش ئه‌وه‌ی په‌یامی خودای پی راگه‌یه‌ندراو سه‌رپیچی فهرمانی
 په‌روه‌ردگاری کرد شی‌وه‌ی عه‌زاب‌دانه‌که‌یان له‌دو‌نیادا به‌م جو‌ریه‌یه‌: که‌
 ده‌فهرموی: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ
 عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ که‌ کاتی له‌ناو‌بردنی گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک نزیک
 بو‌وه‌وه‌و ویستمان ریشه‌کیشیان بکه‌ین، فهرمان به‌خاوه‌ن نازو نیعمه‌ته‌کانیان
 ده‌که‌ین به‌به‌ندایه‌تی‌کردن بۆ خوداو ئه‌نجامدانی کاری خێرو سودمه‌ند بۆ
 دو‌نیاو قیامه‌تیان، جا: که‌ سه‌رپیچی فهرمانه‌کانی ئیمه‌یان کرد، په‌ره‌یان
 به‌خراپه‌کاری خۆیان داو فیسقو فجوریان بلاو کردوه‌وه‌و یاخی بو‌ونو رو‌چوون
 له‌گو‌م‌رای‌ی‌دا، ئه‌وه‌ شی‌اوی ئه‌وه‌ ده‌بن له‌ناو به‌رین، عه‌زابی ریشه‌که‌ریان بۆ

پئویست ده‌بی، ئیستر تئیکیان ده‌شکینزو به‌ته‌واوی ریشه‌کیشیان ده‌که‌ینزو دوابراو ده‌بن، له‌قیامه‌تیش‌دا سزای دۆزه‌خ چاوه‌پییانه.

﴿مترفون﴾ واته به‌ناز په‌روه‌رده‌و خاوه‌ن نازو نیعمه‌ت: ئەم تاقمۆ پێره له‌هه‌موو گهلۆ نه‌ته‌وه‌یه‌ک‌دا پێری کاربه‌ده‌ستانو ده‌وله‌مه‌ندانى دلّره‌قو دارو ده‌سته‌کانیانن؛ ئەوانه‌ی مالۆ دارایی زۆرو زه‌به‌نده‌و خزمه‌تکارو کاره‌که‌ریان هه‌زو له‌راحه‌تو خوش رابواردندان، خاوه‌ن ده‌سه‌لاتو خۆلێسه‌ره‌وه‌و چه‌وسینه‌ره‌وه‌ن، هیینه‌ زیده‌ره‌وی له‌خوش رابواردن‌دا ده‌که‌ن تا دلّو ده‌روونیان په‌ستو بێ هه‌ست ده‌بی، خو ده‌ده‌نه‌ فیسقو فجورو خواردنو خوداردنه‌وه‌ی له‌ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر! ئەخلاقو ره‌وشتیان ده‌روخی، گالته به‌هه‌موو به‌هایه‌کی پیروزو موقه‌ده‌س ده‌که‌ن، چنگ ده‌خه‌نه نامووسو شه‌ره‌فی یه‌کترییه‌وه، گوێ به‌حه‌رامو حه‌للان ناده‌ن، کۆ له‌پیشیل کردنی هیچ قیه‌مو ره‌وشتیکی به‌رز ناکه‌نه‌وه. جا ئەم جوړه پێرو تاقمانه تا جلّه‌ویان بۆ شل بکړی ئەوان زیاتر رۆ ده‌چن له‌بی ره‌وشتی‌دا، که که‌س ده‌ستی نه‌گرتزو به‌گژیان‌دا نه‌چه‌وه‌و پێیان‌دا هه‌لنه‌شاخا، ئیتر ده‌بنه‌ ماکی فه‌سادو بێ ره‌وشتی، فیسقو فجور له‌سه‌ر زه‌وی به‌رپا ده‌که‌ن، ئەخلاقى ناشیرینو ره‌شتی نزم له‌ناو کۆمه‌ل‌دا بلّاو ده‌که‌نه‌وه، ره‌وشته به‌رزه‌کان ده‌روخینزو ریزیان ناگرن، ئەو ره‌وشته به‌رزانه‌ی که‌کۆمه‌ل بێ ئەوان هه‌لناکا ئەو تاقمه‌ پیشیلیان ده‌که‌نو ده‌یان‌روخینن، پیاوه‌تیو مه‌ردایه‌تی ناحیلن، ژيانى ئاژه‌ل ناسا په‌یره‌و ده‌که‌ن، ئیتر ئەو گهلۆ نه‌ته‌وه‌یه که ئەمه‌ حالى کاربه‌ده‌ستو گه‌وره‌ پیاوانى بێ، ئەمه‌ ره‌وشتی ده‌وله‌مه‌ندو قسه‌ رێبیشه‌وه‌کانى بێ، رۆشنیرو زاناو ره‌شه‌ خه‌لکه‌که‌ش لییان بیده‌نگ بن، که‌س ده‌ستیان وه‌به‌ر ده‌ستی نه‌هینى، ئەو گهلۆ نه‌ته‌وه‌ مۆرانه‌و خم‌خۆرکه‌ لى‌ی ده‌داو داده‌رزىو زیندویه‌تی تیدا نامینىو هۆکاری هیزو تواناو مانه‌وه‌ی له‌کیس ده‌چىو سلار ده‌بیته‌وه‌و لاپه‌ره‌ی ژيانى ده‌پێچرێته‌وه‌و ده‌چێته‌ توونى نه‌مانه‌وه.

قیرائه‌تیک هه‌یه میمی (أمرنا) تّی یدا موشه‌ده‌ده، له‌سه‌ر ئه‌و قیرائه‌ته ئیبنو‌عه‌بباس ده‌فه‌رموی: مانای ﴿أمرنا مترفیه‌ها، ففسقوا﴾ به‌م جو‌ره‌یه: پی‌او خراپو هه‌تیومچه‌کانیان ده‌که‌ینسه‌ بالاده‌ستو فرمانپه‌وا به‌سه‌ریانه‌وه، له‌خودا یاخی ده‌بن، جا: که وایان کرد خودا به‌سزای توند له‌ناویان ده‌با، نموونه‌ی ئه‌م ثایه‌ته‌ ثایه‌تیک‌ی تره‌ که ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا قٰی کُلِّ قَرْیَةٍ اَکٰبِرٍ مُّجْرِمِیْہَا لَیْمَکُروْا فِیْہَا﴾ الانعام/۱۲۳.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار کافره‌کانی قوپه‌یشو هاوۆینه‌کانیان ده‌ترسینی‌و هه‌په‌شه‌ی توندیان لی‌ ده‌کا له‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر به‌درۆ بخه‌نه‌وه، سه‌ره‌نجیان راده‌کیشی‌ بو ئه‌وه‌ی که زۆر له‌گه‌لو نه‌ته‌وه‌کانی پێشوو به‌هۆی تاوانو خراپه‌کاریانه‌وه خودا له‌ناوی بردونو عه‌زایی سه‌ختی به‌سه‌ردا داو؛ ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَمْ اٰهَلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ﴾ چند گه‌لو نه‌ته‌وه‌مان له‌پاش روژگاری نوح له‌ناو بردنو ئاسه‌وارمان برپه‌نه‌وه!! کات‌ی یاخی بوونو سه‌رپێچیان کردو ئینکاری ثایاتو نیشانه‌کانی هه‌بوونو خودایه‌تی خودایان کردو پی‌غه‌مبه‌رانیان به‌درۆ خستنه‌وه.. وه‌کوو چۆن ئیوه ئیستا پی‌غه‌مبه‌ر به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، دل‌نایان ئیوه لای خودا له‌و گه‌لو نه‌ته‌وه به‌درۆخه‌ره‌وانه‌ ریزدار تر نین، ئیوه گه‌وره‌ترین پی‌غه‌مبه‌ر به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، که‌وابی سزادانی ئیوه پێویست ترو له‌پیش تره‌!

قه‌تاده‌و حه‌سه‌ن قیرائه‌تیک ریوایه‌ت ده‌که‌ن میمی (أمرنا) تّی یدا مه‌کسوره‌ ئه‌و کاته (أمرنا) به‌مانا زۆر کردنه‌.

ئه‌مه هه‌په‌شه‌یه له‌وانه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، له‌هه‌موو روژگارێکدا، چ له‌سه‌رده‌می ژبانی پی‌روزی‌دا یان دوا‌ی کۆچکردنی و ماله‌ئاوایی کردن له‌دunia.

ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه: که ئاده‌میزادانی ئه‌و چه‌رخانه‌ی ئیوان حه‌زه‌تی ئاده‌م حه‌زه‌تی نوح له‌سه‌ر ئایینی ئیسلام بوون!

ئیبنو عه‌بباس ده‌فهرموی: رۆژگاری نیوان ئاده‌مو نوح ده‌سده‌بووه،
 هه‌موویان له‌سه‌ر ئایینی ئیسلام بون!
 ﴿وَكُفِيَٰ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر! به‌سه‌ که‌ خودای
 تۆ ئاگادارو بینایه‌ به‌تاوانی به‌نده‌کانی، ده‌زانی: چی ده‌که‌زو هه‌موو
 تاوانه‌کانیان له‌سه‌ر تو‌مار ده‌کا، هه‌چی لی گوم نابێ، به‌سه‌ر کرده‌وی
 موشریکه‌کانو غه‌یری موشریکه‌کاندا ئاگاداره‌، زانیایه‌ به‌هه‌موو کرده‌وی
 ئاده‌میزادان به‌چاکو خراپه‌وه‌، هه‌یج نه‌ئینی به‌کی لی گوم نابێ، شه‌واو بینایه‌
 به‌هه‌موو کارو کرده‌یه‌کیان! له‌سه‌ر زه‌وی و ئاسمانه‌کاندا تاقه‌ گهردیله‌یه‌ک،
 به‌لکوو پچوکتریشی لی هه‌ون نابێ، ئایه‌ته‌که‌ به‌رونی ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌
 تاوان هۆکاری ولات و یرانبون و له‌ناوچوونی گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌.

ئایه‌تی ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌
 ئه‌هلی فیتره‌ت؛ ئه‌وانه‌ی په‌یامی پێغه‌مبه‌رانیان پێ نه‌گه‌یششتوه‌و مردوزو
 بانگه‌وازیان به‌گوێچکه‌دا نه‌دراوه‌، وه‌کوو ئاده‌میزادانی سه‌رده‌می جاهیلی و
 نمونه‌یان له‌ئاده‌میزادی ئه‌و دوورگه‌ دوورانه‌ی: که‌ تا ئیستا ئایینی
 ئیسلامیان نه‌گه‌یششتۆتی ئه‌وانه‌ هه‌موویان به‌هه‌شتین، هه‌روه‌ها مندالی
 موشریکو کافره‌کان: که‌ به‌مندالی بمرن، هه‌یشتا نه‌گه‌یششتیته‌ ته‌مه‌نی
 ته‌کلیف. هه‌روه‌ها شیتو که‌رو پیری خه‌ره‌فاو! ئیمامی عه‌زالی ده‌فهرموی:
 ئاده‌میزاد دوا‌ی ره‌وانه‌ کردنی هه‌زره‌تی موحه‌ممهد سی تاقمن:

۱- تاقیکیان بانگه‌وازی ئیسلامیان پێ نه‌گه‌یششتوه‌، ئه‌وانه‌
 به‌هه‌شتین.

۲- تاقمیکیان بانگه‌وازی ئیسلامیان پێ گه‌یششتوه‌، مو‌عجیزه‌و
 نیشانه‌ی راستی پێغه‌مبه‌رایه‌تیه‌کیان دیوه‌و بیستوه‌، به‌لام پڕوایان پێ
 نه‌کردوه‌، وه‌کوو ئه‌م کافرا‌نی رۆژگاری ئیمه‌، ئه‌وانه‌ دۆزه‌خین.

۳- تاقمی سیه‌مه‌یان ئه‌وانه‌ن که‌ بانگه‌وازی ئیسلامیان به‌شیوه‌یه‌کی
 ناراستو تیکه‌ل به‌درۆ پێگه‌یششتوه‌، ئه‌وانه‌ هیوا وایه‌ به‌هه‌شتی بن!!

پاداشی هه ریه ک له وانهی دونیا ویستن، یان هه ولی قیامت ددهن!
 مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
 جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ
 الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
 سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِذُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ
 رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
 بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

په یوهندی ئەم نایه تانه به پېشه و هیان ناشکراو نوما یانه، ئەو هتا دوا ی
 ئەو هی په رو و ږدگار په یوهندی هه موو ئاده میزادانی به کرده و هه کانیا نه و ه
 چه سپاندو ئەو هی را گه یاند: که کرده و هی هه موو که سیڅ له نه ستوی خوی دایه و
 نه مجار ئاده میزادان ده کاته دوو بهش: به شیکیان دونیای ده و یو کاری بو
 ده کا، ئەو ه سهره نجامی ناگری دۆزه خه. به شیکی تریان قیامه تی گهره که و
 هه ولی بو ددها سهره نجامی ئەمانیش به هه شتی به رینه. هه ر دو به شه کهش
 له دونیادا خودا رزقو روژیان ددها، چونکه به خششی خودا له دونیادا
 گشتی یه و بو هه موو که سه هه رچه نده جودا وازی هه یه له نیوانیان دا له باره ی
 هه ژاری و سامانداریه و ه.

په‌روەردگار لہم نایه‌تانەدا ئادەمیزادان پۆلین دە‌کاو دەیانکاتە دوو تاقم؛
تاقمیکیان دونیا ویستو تاقمیکیان قیامت ویست.

دە‌فەرموئ: ﴿مَنْ كَانَ يَرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾
کە‌سیک هەولێ دونیای بێ وە‌فا بدا، دنیا مە‌به‌ستو ئاواتی سەرە‌کی بێ،
هە‌موو هە‌ولۆ تیکۆ‌شانیکێ بۆ دە‌ستکە‌وتنی دنیا بێ، قیامتە‌تی
لە‌بیرچوو بیتە‌وه، خودا بە‌گوێرە‌ی ویستو ئیرادە‌ی خۆ‌ی بۆ کە‌سانیک مە‌یلی
لی بێ، رزقو رۆژیو خوشگوزە‌رانیان بۆ دابین دە‌کا، جا وە‌نە‌بێ هەر
کە‌سیک هە‌ولێ دنیا بدا، دونیای دە‌ستگیر بێ، بە‌لکوو دە‌بێ ئیرادە‌و
مە‌شیئە‌تی خودای لە‌گە‌ڵدا بێ، مالو سامان پێ‌دانی دنیا، دابینکردنی
خوشگوزە‌رانی پە‌یوە‌ستە بە‌دوو شتە‌وه؛ دە‌بێ خودا مە‌شیئە‌تی لە‌سەر بێ نە‌ک
بە‌ندە، بۆ کە‌سانیکە‌ خودا بیە‌وئ نە‌ک بۆ هە‌موو کە‌س.

کە‌وابێ دنیا پەرستو ماددە ویستە‌کان هەرچی بیانە‌وئ لە‌دونیادا
نایاند‌ریئت، بریکیان ئارە‌زوو ویستە‌مە‌نیان بۆ دابین دە‌ک‌رئ، زوربە‌ی زۆریان
بە‌هە‌زاری ژیان بە‌سەر دە‌بن، لە‌دونیاو قیامتە‌دا بێ بە‌شو بارن، خوشی
نە‌دیئووی هە‌ردو جیهانن. ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾
پاشان بۆ هە‌موو ئە‌وانە‌ی دنیا ویستو مادە پەرستن، لە‌جیهاندا بە‌ناکامی
خۆیان گە‌ییشت بن یان ناو‌مێ‌د بوین، دۆزە‌خمان بۆ ئامادە کردون،
هە‌ریە‌کیان بە‌کۆ‌لێ تاوانی خۆ‌یە‌وه دە‌چێتە ناوی ئە‌و عە‌زابە دە‌چێ‌ئ،
سە‌ریاری ئە‌و عە‌زابە بە‌ئێ‌شه سە‌رزە‌نشتراون و لە‌هە‌موو لایە‌کە‌وه لۆ‌مە‌یان
دە‌ک‌رئ، لە‌رە‌حمە‌تی خودا دوور خراوە‌نو بە‌زە‌یی خودا نایانگ‌ری‌تە‌وه. ئە‌م
سزایە‌ی دنیا ویستان سێ تاییبە‌تمە‌ندی هە‌ن؛ بە‌ردە‌وامی سە‌زە‌نشتو
سو‌کایە‌تی پێ‌کردن، دورخستە‌وه لە‌رە‌حمە‌تی خودا!

بیگومان نهم نایه‌ته هه‌په‌شه‌یه‌کی توندو تیژه بۆ کافره ماده‌پهرسته‌کان
نه‌وانه‌ی هه‌موو هیواو ئاواتو مهبه‌ستیکیان بۆ وه‌ده‌سته‌هینانی دونیا‌یه‌و
زۆرجاریش زوربه‌یان پی‌ی ناگهن و هیجیان ده‌ست ناکه‌وی..

ئیمامی نه‌حمده‌ فهرمووده‌یه‌کی له‌خاتو عایشه‌وه‌ ریوایه‌ت کردوه
ده‌فه‌رموی: (الدنيا دار من لادار له، و مال من لامال له، ولها یجمع من
لاعقل له).

نه‌مجار دێته‌ سه‌ر باسی تا قمی دووهم؛ تا قمی خودا‌پهرستو هه‌ولده‌ر بۆ
به‌خته‌وه‌ری ژیا‌نی قیامه‌ت. ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا﴾ که‌سی‌ک قیامه‌تی مهبه‌ست بی،
هه‌ولو ته‌قه‌لای بۆ وه‌ده‌سته‌هینانی ژیا‌نی به‌خته‌وه‌ری قیامه‌ته‌. پابه‌ندی
فه‌رمانو جله‌و‌گیریه‌کانی په‌روه‌ردگاره‌، چی له‌توانادای ده‌یکا بۆ
نه‌نجامدانی ئه‌رکی سه‌رشانی، له‌هه‌مان کاتدا خاوه‌ن باوه‌رو خودا‌پهرستو
دل پر له‌هیواو ئاوات بۆ رۆژی دوا‌یی، پروای ته‌واوی به‌خوداو به‌پیغه‌مبه‌رانو
زیندوبونه‌وه‌ی رۆژی دوا‌یی هه‌یه. نه‌وانه هه‌ولو تیکۆشانیان جیگای پاداشو
ریژلێنه‌، خودا پاداشی باشیان ده‌داته‌وه‌، به‌لام ده‌بی سی مه‌رجیان تێدا‌بن:

۱- ده‌بی به‌کرده‌وه‌کانی مهبه‌ستی قیامه‌ت بی، مهبه‌ستی ره‌زامه‌ندی
خودا بی، نه‌گه‌ر نهم مهبه‌سته‌ی نه‌بی کرده‌وه‌کانی بی سووده‌. له‌قیامه‌ت مایه
پوچ ده‌بی..

بوخاری و موسلیم فهرمووده‌یه‌کیان له‌ئیمامی عومه‌روه‌ ریوایه‌ت کردوه.
ده‌فه‌رموی: (انما الأعمال بالنیات وانما لكل امرئ ما نوى) که‌وه کاتی‌ک
سوده‌بخشه بۆ ژیا‌نی قیامه‌ت، که‌ نه‌ته‌ی رازی‌کردنی خودا‌بی.

۲- ده‌بی کرده‌وه‌که کرده‌وه‌یه‌کی خودا‌په‌سند بی، کاریکی به‌تالو پوچ
نه‌بی.

۳- ده بی کرده که به ئیمانوه بکری، مه بهستی ره زامه ندی خودابی، پروای به پاداشو سزا هه بی!

هه ندی له زانایانی سه له فی صالح فهرموویانه: که سیگ سی شتی تیدانه بن، سود له کرده وه نابینی: ئیمانیک دانه زراو، نییه تو مه بهستی راستو دروست، کرده وه پیسنلو سود به خش!

ئه م تاقمه موسولمانه راستالانه قیامه تیان هه لبژاردوه و گرنگی به دونیا ناده ن، نه گهر خودا له دونیادا شتیکی پیدان سوپاسی ده که نو نه گهر نهشیان درایه صهبر ده گرنو رازی دهن به بهشی خویانو دلنیا له وهی خودا نه وه ندی بۆ برپونه وه نه وه ژاری نه بونییه له بهر ژوه ندی نه وانوه خودا باش ده زانی شیایو چهندن! واته: رازین به بهشی خودا.

ئه مجار پهروه ردگار نه وه دیاری ده کا: که رزقو رژی هه ردو تاقمه که دهسته بهر کراوه ده فهرموئ: ﴿كَلَّا غَدَ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ واته: پهروه ردگار هه ردو تاقمه که: دونیا ویسته کانو قیامت ویسته کان، له رزقو رژی منداو سامان بی بهش ناکا، هه که سه به گویره خوی (کافر، یان موسولمان) رزقو رژی ده داتی، مالو مندالی پی ده به خشی، چونکه له دونیادا عطاو به خشی خودا له کهس یاساغ ناکری، بۆ هه موو کهس پیداوستی زیان دابین ده کا. به لام جوداوازی ههیه له نیوان ئاده میزاده کاندا ﴿أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا عَلٰی بَعْضٍ﴾ سهیر بکهو برپوانه حالی ئاده میزادان: ههیه ده وله مه ندمان کرده، ههیه هه ژارو نه دارایه، ههیه مام ناوه ندییه، خودا بۆ خوی ده زانی و هه نه وهش له بهر ژوه ندی ئاده میزاده. و ده کوو ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يَنْزِلُ بِقَدَرٍ مَّائِشَاءَ﴾ انه به عباده خیر بصیر ﴿الشوری/۲۷﴾. یان ده فهرموئ: ﴿نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ. لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَاءَ﴾ ﴿الزخرف/۳۲﴾. یان

دەفەر موی: ﴿وَرَفَعَ بَعْضُكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ، لِيَبْلُوكُمْ فِيمَا آتَاكُمُ الْإِنْعَامُ/ ۱۶۵﴾.

ئەمە نیشانەى بى باكى خودايە، نیشانەى خودايەتى و بى ئاتاجيەتى، بەنيسبەت خودايەتى ئەووە جوداوازی لەنيوان کافرو موسولماندا ناکا، زۆر جار مالو سامانیکى زۆرو لەژمارە نەهاتوو دەدا بە کافرێكى بەدپروشت لەهەمان کاتدا زۆر موسولمانى وا هەيە لەپەنا پاسارىکار لەبرسا دەمرئ، واش دەبى موسولمانیکى باش هەزار قاتى کافرەکان مالو سامانى پى دەبەخشی!

هۆس ئەم جوداوازییە دوو شتى سەرەکییە:

۱- هۆکاری روالەتى، وەکوو ئەو هەندى کەس زیرەکئو بەسەلیقەو تیکۆشەرن لەبوارى مامەلەو بازرگانى و کشتو کالو چىودارى ئەم جورە شتاندەدا، تیکۆشاوونو تیکۆشانەکیان بەرەمى بوو. ئەمانە هۆکاری عادەتى و روالەتىنو ئىختیاری ئادەمیزاد رۆلى هەيە تىياندا.

۲- هۆکاری پەنامەکینو وىستو ئیرادەى خودایان لەسەرەو جگە لەخودا کەسى تر هۆکارەکان نازانى.. عەقلى ئادەمیزاد تىياندا کۆلە.

ئەمە جوداوازیى نيوان ئادەمیزادە لەجیهاندا ﴿وَلِلْآخِرَةِ اكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَاکْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ بىگومان جوداوازی نيوان ئادەمیزاد لەقیامەتدا زۆر بەر فراوانتر و بەر چاوترە. هى وا هەيە لەبنکلى دۆزەخدا دەستو قاچ پىوەندکراو ریسوابوو، هى وایش هەيە لەشۆینە هەرە بەرزەکانى بەهەشتدا رادەبویترى جوداوازیى نيوان ئەم بەدبەختو ئەو خودا پىداو عاسمانو ریسمانە!

ئەمجار دۆزەخییەکان لەناوخیاندا بەرزو نزمیان هەيە، هەيە لەبنکلى دۆزەخو (أسفل السافلین) دایەو کوشندەترین سزاو نازار دەچێئى، هەيە نازارى کەمترەو لەجیگایەکی ئەووەنتردایە، هەرەچەندە ئەووەنترى شوینى دۆزەخو

سوکتیرن سزای دۆزه‌خیان ئەوه‌یه کابرا تا ئەژنۆی لەناگرادیو می‌شکی
دەکۆلی!!!

هه‌روا به‌هه‌شتیه‌کانیش جوداوازییان له‌نیوان دا هه‌یه؛ هه‌یانە له‌ئه‌علا
عیلیین‌دایه‌و خۆشترین مه‌قام شوینی له‌به‌هه‌شت دا پی دراوه، هه‌یشه‌ پله‌و
پایه‌ی نزم‌تره‌و ناگاته‌ئوانه‌ی له‌ئه‌علا عیلیین‌دان! هه‌رچه‌نده‌ نزم‌ترین پله‌و
پایه‌ی به‌هه‌شت به‌جۆرێکه‌ نه‌به‌زمان ده‌گوتری‌و نه‌به‌پینووس ده‌نووسری! چاو
نه‌یپینیوه‌و به‌سه‌ر دڵو ده‌روونی که‌س دا رانه‌بردوه‌.

له‌حه‌دیثی صـ: حیح‌دا هاتوه‌ ده‌فه‌رموی: (ان اهل الدرجات العلا
لیرون اهل علیین کما ترون الکوکب الغابر فی أفق السماء).

ئیبنو عه‌بدولبه‌ر له‌حه‌سه‌نی به‌صریه‌وه‌ ریاوێت ده‌کا؛ ده‌لی: کۆمه‌لیک
له‌خه‌لک له‌به‌ر ده‌رگای مالی عومه‌ری کورپی خه‌تتاب کۆبونه‌وه‌، سوه‌ه‌یلی
کورپی عه‌مری قورپه‌یشی (که‌ یه‌کیک بوو له‌پیاو ماقولانی قورپه‌یش) هه‌روا
ئه‌بو سه‌فیانو هه‌ندێ ریش سه‌پی تری قورپه‌یشیان له‌ناودا بوون، ریگا درا
به‌صوه‌یه‌بو بیلالو هه‌ندێ له‌هاوه‌لانی (به‌در) که‌ عومه‌ر زۆری خۆش
ده‌ویستن، ریگیان درا چوونه‌ خزمه‌تی، ئه‌بو سوفیان وتی: هه‌رگیز رۆژگاری
ئاوا ناخۆشم نه‌دیوه‌! ریگا به‌و کۆیلانه‌ ده‌دری بچنه‌ ژوره‌وه‌، ئیمه‌ش
دانیه‌شتوین چاوه‌نواپین، که‌س به‌پیاومان نازانی، سوه‌ه‌یل که‌ له‌هه‌موانیان
عاقڵ تر بوو، وتی: خزمینه‌! ئه‌وه‌ چیتانه‌ ده‌لی رقتان هه‌ستاوه‌؟ رقتان
له‌خۆتان هه‌ستی، خه‌تای خۆمانه‌ ئه‌وان بانگ کران بۆ ئمانه‌یتان، ئیمه‌ش
بانگ کراین. ئه‌وان زوو به‌پیر بانگ‌کردنه‌که‌وه‌ چوون، ئیمه‌ ته‌مه‌لیمان کرد،
ته‌مه‌ش ده‌رگای عومه‌ره‌، ئه‌ی ده‌بی جوداوازیمان له‌قیامه‌تدا چۆن بی؟؟ جا
که‌ ته‌مه‌رۆ له‌به‌رده‌گای مالی عومه‌ر هه‌سوودی به‌مانه‌ به‌رین، ئه‌وه‌ پله‌و
پایه‌ی قیامه‌تیان زۆر به‌رزتره‌و شکۆمه‌ند ته‌!

بنه ماکانی ریگخستنی کومه لگای موسولمان:
یه کتابه رستی بناغه ی باوهره، یه کیه تی و ته بایی خیزان
کوله که ی کومه لگایه

﴿۲۲﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفٍّ وَلَا نَهْرَهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿۲۳﴾ وَأَخْفِضْ
لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
صَغِيرًا ﴿۲۴﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿۲۵﴾ وَءَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿۲۶﴾ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ
كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿۲۷﴾
وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ آيَةً رَّحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
مَّيْسُورًا ﴿۲۸﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿۲۹﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

لَمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْلُوبُوا
أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قُلْلَهُمْ كَانَ
خِطَاءًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾

په‌یوه‌ندی نهم کومه‌له نایه‌ته به‌نایه‌ته‌کانی پېشه‌وه په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وو
توکمه‌یه. چونکه له‌وه‌پېش ناده‌میزادانی کردن به‌دوو تاقم؛ تاقم‌کیان دونیا
ویستو ماده پهرست، تاقم‌کیشیان خوداپهرستو قیامه‌تویست، سزای شه‌وان
ناگری دۆزه‌خه‌و ریسوا بوونه، پاداشی شه‌مانه به‌هه‌شتی رازاوه‌و پازو به‌رینه.
به‌لام بۆ تاقمی خوداپهرست مهرجی دانان سییهم مهرجیان شه‌وه بسوو:
فهرمووی: ﴿وهو مؤمن﴾ واته: خاوه‌ن بپروا بی، به‌شوین شه‌ودا حه‌قیقه‌تی
نیمانی رون کرده‌وه‌و شه‌وی راگه‌یاند: که کاکله‌ی نیمازو کۆله‌که‌ی سهره‌کی
باوه‌ر په‌کتابه‌رستییه؛ شه‌مجار ده‌ست ده‌کا به‌روون کردنه‌وه‌ی شه‌عائیری
نیمازو مهرجه‌کانی، به‌دیاری کردنی کۆله‌که‌و هۆکاری ریک‌خستنی کومه‌لگای
نیسلامی.

له‌لایه‌کی تره‌وه له‌وه‌پېش فهرمووی: ﴿ان هذا القرآن یهدی للتی هی
اقوم﴾؟ هه‌روه‌ها فهرمووی: ﴿وکل شیء فصلنا تفصیلاً﴾.

شه‌مجار لی‌ره‌دا هه‌ندی فهرمازو جلّه‌وگیری قورئان راده‌گه‌یه‌نی‌و هه‌ندی
قاعیده‌و یاسای پیکه‌وه‌نانی کومه‌لگای خاوه‌ن باوه‌ر راده‌نوینی‌و فهرمان ده‌کا
به‌په‌یره‌وکردنیان، بۆ شه‌وی کومه‌لگایه‌کی خاوه‌ن باوه‌ر په‌باو هه‌مناه‌نگ
پیک بی، کومه‌لگایه‌ک بی هاوه‌ل بۆ خودا دانه‌نی، خوداپهرست بی، ریزی
باوکئو دایکی تیدا بگیری، یارمه‌تی هه‌ژارو نه‌بوانی تیدا بدری، باربووی
ری‌وارو لیقه‌وما‌وانی تیدا بکری. به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی مام ناوه‌ندیانه، هه‌روا
یاسا‌گکردنی له‌ناوبردنی مندا‌لۆ زارۆک له‌ترسی هه‌ژاری، یاسا‌گکردنی

داوینپسی و یاساگردنی ئاده میزاد کۆشتن به‌ناپه‌وا، سه‌روکاریکردنی مالی هه‌تیو. به‌شیوه‌یه‌کی باشرو سوود به‌خش، وه‌فا به‌عه‌ده‌و پهیمان، ریک‌خستنی ئامیری پێوانه‌و کیشان، چه‌سپاندنی حه‌قو راستی و جله‌و‌گیری کردن له‌خۆیه‌زلزانی و فیزو لوتبه‌رزیی.. ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّخْذُولًا﴾ خیطابه‌که‌ رو ده‌کاته پێغه‌مبهر ﷺ حه‌قیقه‌تی ئیمانی راسته‌قینه‌ی فیر ده‌کا: که بریتیه له‌یه‌کتاپه‌رستی و دانه‌نانی هاوه‌ل بۆ خودا، مه‌به‌ستیش ئاده‌میزاده به‌رپرسیاره‌کانی ئومه‌ته‌که‌یه‌تی، چونکه ئهو کاته‌ی ئه‌م خیطابه‌ نازل بووه، پێغه‌مبهر باوک‌ئو دایکی نه‌ماوون! جله‌و‌گیریه‌که‌ له‌هاوه‌لدانانه بۆ خوداو ترساندنی ئاده‌میزادانه له‌ئاکامه‌که‌ی! فه‌رمانه‌که‌ گشتی‌یه‌ به‌لام ئاراسته‌ی تاک کراوه، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو که‌سیک هه‌ست بکا: که فه‌رمانه‌که‌ به‌تایبه‌تی ئاراسته‌ی ئهو کراوه‌و ئهو مه‌به‌سته. عه‌قیده‌و بیرو باوه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌کی شه‌خصیه‌و هه‌موو که‌سیک بۆ خۆی له‌خۆی به‌رپرسیاره‌و سه‌ره‌نجام له‌ئه‌ستۆی خۆیه‌تی.

پوخته‌ی مانای نایه‌ته‌که‌ به‌م جۆره‌یه‌: ئه‌ی ئاده‌میزادی پێگه‌یه‌شتوو! نه‌که‌ی هاوه‌ل بۆ خودا دابنێی، نه‌چی جگه‌ له‌خودا که‌سیکی تر به‌خودا بزانی و به‌ندایه‌تی بۆ بکه‌ی! چاک بزانه‌و دُنیا به‌ جگه‌ له‌خودا که‌سیکی تر شیایو په‌رستن نیه، جا ئه‌گه‌ر تۆ ئه‌ی ئاده‌میزاد له‌گه‌ل خودادا که‌سیکی تر بپه‌رستی ده‌بیته‌ جیگای سه‌رزه‌نشوو لۆمه، ریسو ده‌بی و که‌س یارمه‌تیت نادا، خودا پشتت لی ده‌کا و ده‌تداته ده‌ست ئه‌وانه‌ی به‌ندایه‌تیت بۆ کردوونو ئه‌وانیش هه‌یچیان له‌ده‌ست نایه‌!!

ئیمامی نه‌حه‌مه‌دو ئه‌بو داودو تیرمیزی له‌عه‌بدوللای کورپی مه‌سه‌عوده‌وه ریاویه‌ت ده‌که‌ن، ده‌لێ: پێغه‌مبهر ﷺ فه‌رموی: (من أصابته فاقة فأنزلها بالناس لم تسد فاقته، ومن أنزلها، بالله، فيوشك الله له برزق عاجل أو آجل) که‌سیک هه‌ژاری یه‌خه‌ی گرتو پێوستی به‌یارمه‌تیدان هه‌بوو پشتی

به‌ئاده‌میزاد به‌ستو خودای له‌بیر چوه‌وه، پئوستی‌یه‌که‌ی جی به‌جی ناکری،
که‌سیک په‌نا بۆ خودا به‌ری له‌وانه‌یه خودا فریای که‌وی و زوو یان دره‌نگ رزقو
روژی ده‌داتی!

به‌کورتی :

یه‌که‌م بنه‌مای دامه‌زراندنی کۆمه‌لگای موسولمان یه‌کتاپه‌رستی
په‌روه‌ردگار، به‌ره‌وا نه‌زانینی هاوه‌لو هاوشانه بۆ زاتی پاکي!
﴿وقضى ربك ألا تعبدوا الا اياه﴾ خودای تو فه‌رمانی کردوه به‌وه: که
له‌زاتی خۆی به‌ولا، که‌سی تر نه‌په‌رستن، به‌ندایه‌تی و په‌رستش هه‌ر بۆ خودا
ئه‌نجام بده‌ن، خۆتان له‌به‌ندایه‌تی‌کردن بۆ غه‌یری خودا بیاریزن، چونکه
عیبادت کردن ئه‌وپه‌ری ته‌قدیسو ریزلینه‌نه، جگه له‌خودای خاوه‌ن نیعمه‌تو
ده‌سه‌لات که‌سی تر شیایو ئه‌و ریزو ته‌قدیسه‌ نیه.

نایه‌ته‌که به‌جه‌خت‌کردنه‌وه فه‌رمان ده‌کا به‌یه‌کتاپه‌رستی، فه‌رمانه‌که
به‌وشه‌ی (قضی) ئا‌راسته ده‌کا، فه‌رمانیکه‌و ده‌بی ته‌نفیذ بکری، وشه‌که
مانای جه‌خت‌کردنه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، ئه‌و کورت هه‌لینه‌یه‌ی نه‌فی و چه‌رت‌کردنه‌که
ده‌یگه‌نی جه‌خت‌کردنه‌وه‌یه‌کی تر ده‌خاته پاڵ ته‌عبیره‌که، هه‌مووشی ده‌بیته
ته‌نکیدو گرنگی پیدان: یه‌کتاپه‌رستی! به‌راستی هه‌ر له‌قورئان جوانه
ته‌عبیری ئا‌وا ئا‌راسته بکا و رسته‌ی ئا‌وا داب‌پێژی!

جا که بنه‌اغی کۆمه‌لگای موسولمانی دامه‌زراند: که یه‌کتاپه‌رستی‌یه
ئه‌مجار دێته سه‌ر ئه‌رکه پئوسته‌کانی ته‌رو ئا‌وته‌ی خوداپه‌رستی‌یان ده‌کا
ده‌یانکاته به‌شیک له‌پێکهاته‌ی ئیمان! ئه‌وه‌تا دوا‌به‌دوای فه‌رمان
به‌یه‌کتاپه‌رستی و عیبادت‌کردن بۆ خودا، فه‌رمان به‌ئاده‌میزاد ده‌کا: که له‌گه‌ڵ
باوکۆ دایکیاندا چاکه کارین، چونکه پاش په‌روه‌ردگار ئه‌وان هۆکاری رواله‌تی
په‌یدا‌بوونی ئاده‌میزاد، منداڵ به‌هۆی هه‌بوونی دایکۆ باوک‌ه‌وه دێته وجود،
ئه‌وان به‌وپه‌ری عه‌طفو خۆبه‌خت‌کردنه‌وه به‌ختی ده‌که‌ن، زۆر ئه‌رکه‌و

ماندوبوون ده‌کیشن له‌پیناو په‌روه‌ده‌کردنو پښگه‌یشتنی منداډا که‌وابی
رابطی یه‌که‌م دوا رابطو په‌یوه‌ندی عه‌قیده رابطی خیزانه، بویه‌ ثایه‌ته‌که
چاکه‌کردن له‌گه‌ل باوکو دایکو په‌یوه‌ست ده‌کا به‌خودا‌په‌رستی یوه، نه‌و ریزو
نرخه‌ تایه‌تییه‌ی پی ده‌به‌خشی!

ده‌فهرموئ: ﴿وبالوالدین احساناً﴾ واته: په‌روه‌دگار به‌جه‌خته‌وه
فهرمانی کردوه‌و بریاری داوه: که‌ چاکه‌ له‌گه‌ل باوکو دایکتان بکه‌ن، وه‌کوو
له‌شوینیک‌ی تردا ده‌فهرموئ: ﴿ان اشکری ولوالدیک الی المصیر﴾ لقمان/۱۴.
چونکه‌ باوکو دایک نه‌وپه‌ری توانای خویان به‌خه‌رج داوه‌ بو په‌روه‌ده‌ کردنو
پاراستو پښگه‌یانندی منداډه‌کان، که‌وابی جیگای خویه‌تی وه‌فاو
نه‌مه‌کدانه‌ویه له‌لایه‌ن نه‌و منداډه‌وه: که‌ چاکه‌ی باوکو دایکی له‌به‌رچاوان بی
و چاکه‌یان بداته‌وه، به‌ه‌لسرو که‌وت کردنی جوان له‌خزه‌تیا‌ن‌دا، به‌گو‌پرایه‌لی
فهرمانه‌کانیان بو دابین‌کردنی پټو‌یسته‌کانیان، ه‌ول بدا به‌دلی نه‌وان
بجو‌لیته‌وه، کاریک نه‌کا پی‌ی دل‌گران بن، نه‌گر پټو‌یستیان به‌یارمه‌تی بدا
مادی بوو نه‌ویش ه‌بوو بوو یارمه‌تیا‌ن بدا.

﴿اما یبلغن عندک الکبر أحدهما أو کلاهما فلا تقل لهما أف ولا
تنهرهما وقل لهما: قولاً کریماً﴾ نه‌ی ئاده‌میزادی ژیر هر کات‌ی باوک و
دایک یه‌کی‌کیان یان ه‌ردوکیان گه‌یشتنه‌ ته‌مه‌نی پیرو که‌نه‌فتی و که‌وته
لای توو پټو‌یستیان به‌یارمه‌تی توو بوو؛ وه‌کوو چو‌ن نه‌تو به‌منداډی پټو‌یستیت
به‌نه‌وان بووه، نه‌وه ده‌بی ره‌چاوی نه‌م پینج‌ خالانه‌ بکه‌ی ه‌ول بده‌ی به‌وردی
جی به‌جیان بکه‌ی!

۱- ﴿فلا تقل لهما أف﴾ ه‌رگیز له‌خزه‌تیا‌ن‌داو به‌روه‌پویان وشه‌ی توو
نه‌لی‌ی، وشه‌یه‌کت لی نه‌بیسن وه‌پزبوونی توو له‌وان بگه‌یه‌نی. هیچ کات‌یک
ناب‌ی به‌روی‌ان‌دا ه‌لشاخی و قسه‌ی ناخوشت لی بیسن، به‌تایه‌تی له‌حالی
پیرو په‌که‌وته‌بیان‌دا، چونکه‌ نه‌و کاته‌ پټو‌یستیان به‌یارمه‌تی و دل‌نه‌وایی

زور تر ههیه، دلیان ناسک بوتهوهو به که مترین شت توپه دهبن، به که مترین سهریچی کردنی تو بویان دلگران دهبن.

نیمامی موسلیم فرموده یه که له نه بو هوپه یپه وه ریوایه ده کا؛ ده لی: پیغه مبر ۱۱ فرموی: (رغم أنفه، رغم أنفه، رغم أنفه، قيل: من یا رسول الله؟ قال من أدرك والديه عند الکبر، أحدهما أو کلیهما ثم لم یدخل الجنة) تیرمیزیو حاکم نه فرموده یه یان له نه بو هوپه یپه وه به شیوه یه کی دریوتر ریوایه کردوه.

۲- ﴿ولا تنهرهما﴾ نه که ی کرده وه یه کی ناشیرین له رویان دا نه نجام بده ی سهریچی فرمانیان بکه ی، به گزیان دا بچیوه، لیان توپه بی، به درویان بخه یه وه، رقه به بریان له گهل بکه ی، واده ی درویان پی بده ی!

۳- ﴿وقل لهما قولاً کریماً﴾ به نه رمو نیانیو به شیوه ی ریز لیگرتنو نه ده بو حیشمه ته وه ناخواه تنیان له گهل دا بکه، به شهرمو حه یاوه هه لسو کهوتیان له گهل دا بکه به شیوه ی دایه گیان! بابه گیان! بانگیان بکه، نه چی به ناوی خوینانه وه بانگیان بکه ی، له خزمه تیان دا ده نگ بهرز بکه یته وه به پرنی، به چاوی مؤزو سوکایه تی سهریان بکه ی، قیزیان لی بکه ی، روی گرژ بی له خزمه تیان دا.

۴- ﴿واخفض لهما جناح الذل من الرحمة﴾ به کرده وه پچوکی خوئیان بو بنوینه، بالی به ندایه تیو خزمه تچیته تی خوئیان بو بکه ره وه، به دل خزمه تکاریان بهو له ناخه وه ریزیان بگره. نه که له بهر لؤمه وه رهنه ی نه بو نهو.

۵- ﴿وقل: رب ارحهما کما ربانی صغیراً﴾ داوای ره حمه تو به زه یی خودایان بو بکه، بویان بیاریوه، له کاتی پیرو له دوا مردنیان دوعاو پارانه و دیان بو له پروه ردگار بکه، بلی: خودایه! ره حمیان پی بکه، خودایه! به ره حمه تو چاکه ی خو ت دایانپوشه، وه کوو چو ن نه وان له کاتی مندا لیم دا چاکه یان له گهل کردوم، به خویان کردوم، پیان گه یاندوم، خودایه له تاوانیان

خۆش به، خێرو خۆشیان له چاره بنووسه، بیانخهره بهر بارانی رهحمه تی خۆت!

چاکه کردن له گهڵ باوکتو دایکتدا له حالی ژیانیا ن داو له پاش مردنیشیان ده بی، به لگه شمان ئه و فرموده یه ی پیغه مبه ره ﷺ: که ئه حمه دو ئه بو داودو ئیبنو ماجه له مالیکه کوری ره بیعه وه ریوایه تیان کردوه؛ ده ئی: له کاتیکدا ئه من له خزمه ت پیغه مبه ردا دانیشتبوم پیاوکی ئه نصاری هاته خزمه تی، وتی: ئه ی ره وانه کراوی خودا! ئایا پاش مردنی باوکتو دایکم شتی که هیه من چاکه یان پی له گهڵ بکه م؟؟ پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (نعم، خصال اربع؛ الصلاة علیهما، والاستغفار لهما وانفاذ عهدهما واکرام صديقهما، وصلة الرحم التي لا رحم لك الا من قبلهما فهو الذي بقي عليك من برهما بعد موتهما) به ئی چوار جۆر کرده وه هیه ده توانی له ریگه یانه وه چاکه یان له گهڵدا بکه ی: دو عایان بۆ بکه ی، داوای لیخۆشبوونی تاوانه کانیان بۆ له خودا بکه ی، عه ه دو په یمانه کانیان جی به جی بکه ی، ریزی دۆسته کانیان بگری، صیله ی ره حم له گهڵ ئه وانه دا نه پچرینی که به هۆی ئه وانه وه په یوه ندییان به تۆوه هیه. ئه م شتانه ن که له سه رت پیویسته پاش مردنیان له ریگه یانه وه چاکه یان له گهڵ بکه ی!

جا ئه گه ر باوکتو دایک کافر بوون ئه وه هه ر ده بی ریزیان بگری بۆ خراپه نه بی ده بی گو ی بیسی فرمانه کانیان بی، چاکه یان له گهڵ بکا، به نه رمو نیانی له گه لیا ن بجوو ئیته وه، تا له ژیا ن دان دو عایان بۆ بکا خودا هی دایه تیان بدا، بیانخاته سه ر ریبازی ئایینو خودا په رستی، که ئیمانیشیان هی نا داوای ره حمو به زه بی خودایان بۆ بکا، به لام پاش مردنیان به کافری نابی دو عایان بۆ بکا، چونکه قورئان به روونی جله وگیری له وه کرده: که دو عا بۆ کافر بکری با خزمو که سو کاریش بن ده فرموی: ﴿ما كان للنبي والذين آمنوا ان يستغفروا للمشركين ولو كانوا اولي قربى﴾ التوبة/۱۱۳.

سەیر بکه قورئانی پیروز بەم ئاخاوتنە شیرینو ئوسلوپە جوانو
لەسەر خۆیە، هەستی چاکە کردو سۆز لەدلی کورپو کچدا بەرامبەر باوکئو
دایک دەجولێنی، هەلیان دەنی بۆ خزمەت کردنیان، بۆگۆی بیس بوونی
فەرمانەکانیان، جا چونکە باوکئو دایک بەسروشت نامادەباشییان تێدایە بۆ
خزمەتکردنی منداڵەکانیان، بۆ خۆبەختکردن لەپێناویاندا قورئانی پیروز ئەو
فەرمانە ئاراستەیی منداڵی کردو بەرامبەر باوکئو دایکی ئاراستەیی ئەوانی
نەکردو بەرامبەر منداڵەکانیان!

سەیری بکه چۆن گژوگیای تازە شین بوو هەرچی فیتامیناتو بژێوی ناو
دەنکە تۆمەکە هەیە هەلی دەمژێو خۆی پێ پەروەردە دەکا تا وای لێ دێ
دەنکە تۆم دەبیته قرویلکئو هیچی تێدا نامینی، یان بێچو لەناو هیلکەدا
ورده ورده هەموو فیتامیناتی ناو هیلکەکە هەڵدەمژێو خۆی پێ پەروەردە
دەکا تا وای لێ دێ هیلکەکە توێکڵەکە دەمیتهوهو بەس!

هەر بەو جۆرەش منداڵ هەموو هیزو توانایەکی باوکئو دایک هەڵدەمژن،
ئەم باوکئو دایکە هەرچی لەتوانایاندا یە بۆ پێگەیانندی منداڵەکانیان
بەخەرجی دەدەن، کاتیکی بەخۆیان دەزانن پیرو کەنەفت بوونو پۆلکاون،
کەچی لەگەڵ ئەوەشدا خۆیان بەبەختەوەر دەزانن!

وەلی منداڵ کە پێ دەگاو خۆی دەناسی هەموو ئەو خۆبەختکردنە
باوکئو دایکی لەبیر دەچیتەو، لەبەر خاتری هاوڕێکانی یا دەستگیرانو
خێزانی خۆی و منداڵی؛ واز لەباوکئو دایکی دەهێنیو فەرماویشیان دەکا، بۆیە
باوکئو دایک پێویستیان بەنامۆژگاری نیە بۆ چاکەکردن لەگەڵ منداڵەکانیان،
بەلکوو کورپو کچەکان پێویستیان بەراچڵەکیی و یژدان هەیە، بۆ هۆشیار
کردنەو و پێزانینی ئەوەنەرکە لەسەر شانیاوە بەرامبەر ئەو باوکئو دایکە
گۆلی تەمەنی خۆیان لەپێناو ئەماندا خەرج کردو، ماندو نەناسانە بەشەوو
روژ خۆیان بەخت کردو بۆ پەروەردە کردنو پێگەیانندیان. ئەو باوکئو دایکە

خوځيانيان له پېښاو نه مان دا پيرو كه نه فټ كړدوه، هه موو هه وټو ته قه لالاښه كيان داوه له پېښاو به خټه وهری مندا له كانيان دا. بږيه فهرمان به چا كه كړدنه كه ناراسته ی مندا ل كراوه، ناراسته ی چینی تازه پيگه ييشتوو كراوه بهرام بهر چینی پيشوو.

نه بو به كړی به زاز له بوړه يده وه له باو كييه وه ريو ايت ده كا؛ ده لئ: پياو ټك دايكي له كوټ كړد بوو ته وافي كه عبه ی پئ ده كړد، كه ته و او بوو، پرسياړی له پیغه مېهر كړد ﷺ وتی: نه ی پیغه مېهر خودا! نایا چا كه ی دايكم دايه وه؟؟ پیغه مېهر فهرموی: نه خهیر، هیشتا پاساوی ماندوبوونی هه ناسيه كي نموت نه داوه ته وه.

ئیرمیزی له عه بدو لالی كورې عومره وه فهرموده يه ك ريو ايت ده كا؛ ده فهرموی: (رضا الله في رضا الوالد، وسخط الرب في سخط الوالد). ره زامه ندی خودا له ره زامه ندی باو كو دايك دايه نار ه زایی خودا له نار ه زامه ندی باو كو دايك دايه.

نه مجار په روه ردگار هه پر شه له وانه ده كا: كه كه مته رڅه می ده كه ن له چا كه كړدن له گه ل باو كو دايكيان دا. ده فهرموی: ﴿ربكم أعلم بما في نفوسكم﴾ نه ی ناده ميزا دینه! باش بزائن: خودای ئیوه زور زانايه به وه ی له دلو د هروونتاندایه، ده زانئ تا چ نه ندازه يه كه به دلسوزی یا بو ریایی و له ترسی لومس ی خه لك ریزی باو كو دايكتان ده گرن، به لكوو زور باشت ر له خوتان ناگاداری مبه ست و هه لسو كه و تئانه، ری ده كه وئ یه كيكتان به هه له كاریك ده كا ده بیته هو ی دلگرانی باو كو دايكتان نه وه خودا له سر نه وه سزاتان نادا به مهر جئ نییه تئان باش بی چونكه ﴿ان تكونوا صالحين فانه كان للوايين غفورا﴾ نه گهر ئیوه خوتان صالحو راستال بكن، به نه نقه ست نه زیه تی باو كو دايكتان نه دن، فهرمان به رداری په روه ردگار بن، له وه ی فهرمانی پئ كړدون كه مته رڅه می نه كهن، نه وه خودا عیقای بی نادا، بیگومان

پهروهردگار زور لیخو شېوونی ههیه بۆ ئهوانه ی له تاوان په شیمان ده بنه وه، له وه کرده وه خراپانه تۆبه ده کهن که به ئه نقه ست ئه نجامیان داوون! ده ست ده کهنه وه به کرده وه ی چاکو هه ولئى ره زامه ندیی خودا ده دن!

ئه مه هه ره شهیه له وانیه که مه تر خه می ده کهن ده رباره ی چاکه کاری له گه ل باو کتو دایکیان، به ئه نقه ست ئه زیه تیان ده دن. واده و به لئینی خودایه بۆ ئه وانیه به دلسۆزی خزمه تی باو کتو دایکیان ده کهن!

ئه مجار پاش فرمان کردن به چاکه کردن له گه ل باو کتو دایکدا فرمان به چاکه کردن ده کا له گه ل ئاده میزادی تر؛ ده فرموی: ﴿وَأْتِذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ﴾ ئه ی ئاده میزادی خاوه ن دارایی و به پرس! ببه خشه و ده ستی یارمه تی درێژ بکه بۆ که سو کاری هه ژارت، مافی خۆیان بده ری: صیله ی ره حمیان له گه ل مه پچرینه، هه لسو که وتی باشیان له گه ل بکه، له مال به خشین و یارمه تی بی به شیان مه کهن، ههروه ها یارمه تی هه ژاری تریش بده کۆمه گی به ریوارو داپراو له مالو حالئى خۆی بکه، قسه ی خۆشیان له گه ل بکه، به یارمه تی مالی و به دابینه کردنی پیدایه ستی ژیان فرایان بکه وه، تیشووی سه فهرو راحیله یان بۆ دابین بکه تا ده گاته وه زیدو نیشتمانی خۆی.

هه لبه ته ئه م خیطابه به پیغه مبه ره و مه به ست ئومه ته که یه تی له پاش خۆی..

ئه بو داود له به کری کورپی حاریشی ئه نصارییه وه فرموده یه کت ریوایه ت ده کا ده رباره ی ئه وانیه: که پتویسته و له پیشه وه ن بۆ چاکه له گه ل کردن. ده فرموی: (أَمْكُ وَأَبَاكُ، ثُمَّ أَدْنَاكَ أَدْنَاكَ).

بوخاری و موسلیم ئه نه سه وه ریوایه ت ده کهن؛ ده لئى: پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَبْسُطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَيَنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحْمَةً).

فهرمانی نایه‌ته‌که به‌لای ته‌بو حنیفه‌وه بۆ وجوبه و خرمی مه‌حره‌م ده‌گریته‌وه، وه‌کوو خوشکۆ براو دایکۆ باوک، به‌لای شافعییه‌وه بۆ نه‌دبه. له‌لای جه‌ماوه‌ری زانایان ته‌نیا نه‌فه‌قه‌ی بنه‌چه‌و وه‌چه پتویسته، جگه له‌وان نه‌فه‌قه‌یان ناکه‌وتته سه‌ر ئینسان، به‌لای ئیمامی نه‌حمه‌ده‌وه نه‌فه‌قه بۆ هه‌موو خزمیک واجب. یارمه‌تیدانی هه‌ژارو ریبواران به‌صده‌قه‌ی سوننه‌ت ده‌ژمیردری.

مامۆستا سه‌یید ده‌فه‌رموی: لێره‌دا نایه‌ته‌که راستیه‌ک ده‌چه‌سپینی: نه‌ویش ته‌وه‌یه: که خرم هه‌ژارو ریبوار مافیان له‌سه‌ر ئاده‌میزاد هه‌یه، حه‌قیان له‌سه‌ر هه‌بوو خاوه‌ن دارایی هه‌یه، به‌مالبه‌خشین ته‌و حه‌قه‌یان له‌نه‌ستۆدا ده‌مائی، یارمه‌تیدانو مالبه‌خشین به‌خرم هه‌ژارو ریبوار جیگای منه‌کردن نه‌، به‌لکۆو مافیکه له‌نه‌ستۆی دایه‌و خودا له‌سه‌ری فه‌رز کردووه نه‌نجامی ده‌دا، حه‌قیکه ده‌یدا به‌خاوه‌ن حه‌قو ذیممه‌ی پاک ده‌بیتته‌وه، خۆشه‌ویستی له‌نتیوان به‌خشنده‌و پێ به‌خشارودا په‌یدا ده‌بی.

به‌لام ده‌بی مالبه‌خشاوه‌که‌ی به‌سروکه‌ت بۆ و زیده‌ره‌وی تیدا نه‌کا، بۆیه دوا به‌دوای فهرمان به‌مالبه‌خشین فه‌رموی: ﴿وَلَا تَبْذُرُوا﴾ به‌میانهره‌وی نه‌بی مال مه‌به‌خشن، له‌خرابه‌کاری دا خه‌رجی مه‌که‌ن، بیده‌ن به‌وانه‌ی: که شیای مال پێ به‌خشین!

میانهره‌وی له‌مالبه‌خشین دا سیاسه‌تیکی نه‌گۆری سه‌ره‌کی ئایینی ئیسلامه له‌روی ئابووری کۆمه‌لایه‌تی و ئایینی‌یه‌وه، ته‌وه‌تا له‌شریئتی تردا قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يَسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا، وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ الفرقان/ ۶۷.

عوسمانی کۆری ته‌سه‌ود ده‌فه‌رموی: له‌گه‌ڵ موجاهیددا سه‌رگه‌رمی ته‌وافی که‌عبه‌ بووم، له‌پرتیکا سه‌ری به‌رز کردووه سه‌یری کتۆی ته‌بو قویه‌یسی کردو فه‌رموی: وه‌للاه‌ی ته‌گه‌ریه‌کیک باره‌ستایی ته‌و کتۆه له‌طاعه‌تی

خودادا خه‌رج بکا به‌موسریف ناژمی‌دری، نه‌گهر دیره‌همی‌ک خه‌رج بکا له‌خراپه‌کاری‌دا ده‌چیته پپری موسریفه‌کانه‌وه.

نیمامی‌علی ده‌فه‌رموی: نه‌وه‌ی خه‌رجی ده‌که‌ی بۆ مالو مندالت به‌شیوه‌یه‌کی میانه‌ره‌ویو نه‌وه‌ی ده‌بیه‌خشی به‌موحتاجان، نه‌وه به‌شی‌تۆیه‌و سودی لی وهرده‌گری، نه‌وه‌ی ده‌بیه‌خشی به‌شیوه‌ی ریابازی بۆ ناوو شوهرت نه‌وه به‌شی‌شیتانه‌و بیهوده‌یه، هه‌ندئ له‌زانایانی ئیسلام زیده‌ره‌ویان کرد له‌مالبه‌خشین‌دا، پتییان گوترا: خیرو چاکه له‌زیده‌ره‌وی‌دا نیه، له‌ولام‌دا گوتی زیده‌ره‌وی له‌خیردا نیه! واته چه‌ندی‌ک له‌ریگای خیردا مال به‌خشی به‌موسریف ناژمی‌دری.

عه‌بدوللای کوری عومه‌ر ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌لای سه‌عددا تیپه‌ری نه‌وخه‌ریکی ده‌ستنوێژ شتن بوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پتی‌ی فهرموو: نه‌م زیده‌ره‌وییه‌ چیه‌ نه‌ی سه‌عد! له‌ده‌ستنوێژگرتن‌دا؟ بۆ نه‌وه‌نده‌ ئاو به‌کار ده‌هینی؟ سه‌عد وتی: جا بۆ له‌ده‌ستنوێژگرتن‌دا زیده‌ره‌وی هه‌یه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: به‌لی، ته‌نانه‌ت نه‌گهر له‌سه‌ر چه‌میکی ره‌وانیش بی!!

ئیمام نه‌حمه‌د له‌ئه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه ریوايه‌ت ده‌کا: ده‌لی: کابرایه‌کی ته‌میمی هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ وتی: نه‌ی ره‌وانه‌ کراوی خودا! من خاوه‌نی مالو سامانیکی زۆرو زه‌به‌نده‌م، مندالو خیزانیکی زۆرم هه‌یه، پیم به‌فهرموو: چۆن مالی خۆم بیه‌خشم، هه‌لسو که‌وتم چۆن بی، چی بکه‌م باشه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: (تخرج الزکاة من مالک ان کان، فانها طهرة تطهرک، وتصل اقرباءک، وتعرف حق السائل والجار والمسکین) وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! بۆم که‌م بکه‌ره‌وه، فهرمووی: ﴿فَاتِذَا الْقَرَبٰی حَقُّهُ وَالْمَسْکِیْنِ وَابْنِ السَّبِیْلِ وَلَا تَبْذُرْ تَبْذِیْرًا﴾ وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! به‌سمه، نه‌گهر من زه‌کاتی مالو سامانم بده‌م به‌کاربه‌ده‌سته‌ ئیردراوه‌کانی تۆ نه‌وه من نه‌رکی سه‌رشانی خۆم به‌جیه‌یناوه‌و خوداو پیغه‌مبه‌رم له‌خۆم رازی

کرده؟ پیغه مبر ﷺ فرموی: به لی: نه گهر زه کاتی ماله کهت دا به پیای نیردراوی من نهوه نهرکی خۆت به جیهیناوهو پاداشی خۆت ههیه، نهوه کهسه تاوانی له سه ره که نهه یاسایه بگورئ.

نهه مجار پهروه ردگار دیمه نی ناشیرینی زید په روی دهرده خاو زید په روان به برای شه یاتینی به کان ناو زه ده کاو دهه فرموی: ﴿ان المذین کانوا اخوان الشیاطین﴾ بیگومان نهوانه ی مالو سامانی خویان له تاوانکاری دا ده به خشن، له پیناوه ره زامه ندیی خودا دا نایبه خشن؛ نهوانه پیرو تا قمی شه یتان، هاره لو هاونشین شه یاتینی به کان، وی چوو نمونه ی شه یاتیتیان له ره وشتو کرده وه دا، وه کوو له نایه تیکی تر دا دهه فرموی: ﴿ومن یعش عن ذکر الرحمن نقیض له شیطاناً فهو له قرین﴾ الزخروف/۳۶.

له زمانی عه ره بی دا ههر که سیك ریو ره سمی تا قمیك په پیره و بکا، به برای نهوان ده ژمیردرئ.

﴿وکان الشیطان لربه کفوراً﴾ واته: شه یتان نیعمه ته کانی خودای له بهر چاو نه بوو، پینان کافر بوو، سوپاسی نهو نیعمه تانه ی خودای نه کرد، سپله یی نواند، فرمانی خودای شکاندو روی کرده خراپه کاری و سه ریچی کردن، خۆی ته رخان کرد بو نه نجامدانی تاوانو بلاو کردنه وه ی فساد له سه ره زه وی گو مپا کردنی خه لک.

شیخی که رخی ده لی: ههر که سیك خودا مالو سامانو شکومه ندی پیناوه له پیناوه ره زامه ندیی خودا دا خه رچی نه کرد، نهوه کافره به نیعمه تی خودا وه کوو شه یتان وایه له ره وشتو کردا دا.

دابو نه پرتی عه ره به کان وا بوو مالو سامانیان له ریگه ی تالانو داگیر کردنو چه پاو کردنه وه کو ده کرده وه، پاشان له پیناوه خوه لنانه وه به خۆنازین دا خه رجیان ده کرد، موشریکه کانی قورپه شیش مالو سامانی خویان له پیناوه ریگه گرتن له موسولمانبوونی خه لک دا خه رج ده کردو به وه ی مالو

سامانیان سوکایه‌تییان به موسولمانان ده‌کردو یارمه‌تی دوژمنانی ئیسلامیان ده‌دا، ئیتر ئەم نایه‌ته‌ نازل بوو بۆ هۆشیار کردنه‌وه‌ی نه‌وان له‌وکاره‌ ناشیرینه‌یان.

﴿وَمَا تَرْضٰ عَنْهُمْ اَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِيسُورًا﴾ هه‌تا تو‌ خاوه‌نی دارایی، به‌گۆره‌ی توانا ئاتاجان بێ به‌ش مه‌که، جا نه‌گه‌ر جارێک له‌جاران داوایان لی کردی یارمه‌تییان بده‌ی نه‌تۆش مالێکی وات له‌ژێر ده‌ستا نه‌بوو بتوانی یارمه‌تییان بده‌ی، پشتت لێیان هه‌لکرد له‌وه‌ی شتیان پێ بده‌ی، چاوه‌پوانی نيعمه‌تو ره‌حمه‌تی خودای خۆت بووی بۆت بێ، به‌هیوای شتێک بووی بێته‌ ژێر ده‌ست، نه‌وه‌ به‌گفتو ئاخاوتنێکی شیرین ولا میان بده‌روه، عوزریان بۆ بینه‌روه، به‌شێوه‌یه‌ک جوابیان بکه‌ له‌دلی نه‌گرن.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار فرمان به‌ئاده‌میزاده‌کان ده‌کا: که‌ رێبازی په‌سندو نمونه‌یی بگرنه‌به‌ر له‌ماله‌بخشین دا. ده‌فهرموی: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ ده‌ست به‌گه‌ردتته‌وه‌ شه‌ته‌ک مه‌ده، واته: نه‌وه‌نده‌ رژیو چروک مه‌به، خۆت دوور بخه‌يته‌وه‌ له‌خێرو خیراتو به‌جیهێنانی یاسای خزمایه‌تی و پیاوه‌تی و به‌خشنده‌یی به‌جۆرێک سودت بۆ خۆتو خزمو که‌سو کارو ئاتاجان نه‌بێ، صیله‌ی ره‌حم به‌جێ نه‌هێنی و هیچت لی هه‌لنه‌وه‌ری!

هه‌روه‌ها نه‌وه‌نده‌ش ده‌ست بلاو به‌خشنده‌ مه‌به‌ زیاد له‌توانای دارایی خۆت بێ، نه‌وه‌نده‌ ده‌ست بلاو بی هیچ له‌ده‌ستی خۆت دا نه‌هێلته‌وه‌..
به‌کورتی و پوختی بنه‌مای مال به‌بخشین بریتیه‌ له‌میان په‌ره‌وی له‌بواره‌کانی ژيان دا، میان په‌ره‌وی له‌مال به‌بخشین دا، به‌بێ ده‌ست قوچاندن و ده‌ست بلاوکردن؛ رژی زیده‌په‌ویه‌ له‌خۆگرتنه‌وه‌ له‌به‌بخشین، ده‌ست بلاویش بریتیه‌ له‌زیده‌په‌وی له‌به‌بخشین دا، هه‌ردوکیان ناپه‌سندن، باشترین کار نه‌ویه‌ مامناوه‌ندیی بێ.

ئیمام نه‌حمده له‌ئینو مه‌سعوده وه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌فهرموئ: پیغه‌مبهر ﷺ
 فهرموئ: (ماعال من اقتصد) که‌سیک په‌پره‌وی ئیقتیصاد بکا هه‌زار
 نابئ.

به‌یه‌قی له‌ئینو عبباسه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌فهرموئ: پیغه‌مبهر ﷺ
 فهرموئ: (الأقتصاد فی النفقة نصف المعیشة) ده‌یله‌می له‌موسنه‌دی
 (الفردوس) دا له‌ئنه‌سه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا؛ فهرموئیه‌تی: (التدبیر نصف
 العیش، والتودد نصف العقل، والهم نصف الهرم، وقلة العیال أحد
 الیسارین) ته‌گیرو پیلاندانان بۆ به‌پره‌وه‌چون نیوه‌ی بژیوه، خو خۆشه‌ویست
 کردن نیوه‌ی عاقل مهن‌دییه، غه‌مو ناره‌حه‌تی نیوه‌ی پیرییه، که‌می خیزان
 نیمچه ده‌وله‌مه‌ندییه‌که.

هه‌ردو پیری فهرمووده له‌ئبو هوره‌پره‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌فهرموئ:
 پیغه‌مبهر ﷺ فهرموئ: (ما من یوم یصبح العباد فیه الا و ملک ان ینزل ان
 من السماء، یقول أحدهما: اللهم اعط منفقاً خلفاً، ویقول الآخر: اللهم
 اعط ممسکاً تلفاً) هیچ رۆژیک نیه: که به‌نده‌کانی شه‌وی تیدا به‌روژ
 ده‌که‌نه‌وه ئیلا دو فریشته دینه سه‌ر زه‌وی، یه‌کیکیان ده‌لئ: خودایه! به‌خشه
 به‌وانه‌ی به‌خشنده‌ن، شوئنی به‌خشینه‌که‌یان بۆ پر بکه‌ره‌وه، نه‌وی تریان ده‌لئ:
 خودایه! نه‌وه‌ی نابه‌خشئ مالوئیرانی بکه.

ئیمام موسلیم له‌ئبو هوره‌پره‌وه فهرمووده‌یه‌کی به‌مه‌رفوعی هیناوه
 ده‌فهرموئ: (ومن تواضع لله رفعه الله) مال به‌به‌خشین لی‌ی که‌م ناکا،
 هه‌ر به‌نده‌یه‌ک به‌خشنده‌ بی‌خودا شکۆمه‌ندی ده‌داتئ و پله‌و پایه‌ی به‌رز
 ده‌کاته‌وه، که‌سیک له‌به‌ر خاتری خودا خۆی به‌که‌م بزانی و موته‌واضیع بی‌
 خودا به‌رزی ده‌کاته‌وه و ریزو نرخی له‌ناو خه‌لکدا بۆ زیاد ده‌کا.

ئهو داود له‌عه‌بدوللای کورپی عومهره‌وه به‌مه‌رفوعی فهرموده‌یه‌ک
 ریوایه‌ت ده‌کا: ده‌فهرموئ: خۆتان له‌رژدی و چروکی به‌ارژن، چونکه رژدی سوو

به هوی له ناو بردنی گه له پیشینه کان فەرمانی پئی کردن به به خیلی ئه وانیش
به خیلی یان نواند، فەرمانی پئی کردن به پچراندنی صیله ی ره حم به گوتیان کرد،
فەرمانی پئی کردن به فیسقو فجور ئه نجامیان دا!

ئه مجار پهروه دگار ئه وه راده گه یه نئ: که رزقو رۆژی و ده له مه ندیی و
هه ژاری به نده کان په یه ونده به ویستو ئیراده ی خودا له بهر حکمه تیک که
هر خۆی ده یزانی و بهس! له م روانگه وه ته سه لای پیغه مبهرو موسولمانان
ده داته وه، پیان ده زانی نئ: که ته نگ کردنه وه ی رزقو رۆژی له سر چه ند
که سانی ک نیشانه ی ئه وه نیه خودا رقی لیانه، به لکوو ویستی خودای خاوه ن
رزقو رۆژی و دارایی وایه و حکمه تیکی تیدایه هر خۆی ده یزانی..
ده فەرموئ: ﴿ان ربك یسط الرزق لمن یشاء ویقدر﴾ بیگومان خودای تو
ئه ی موحه مده! رزقو رۆژی زۆرو زه بنده ده کا بو که سانی ک مه یلی لی بی،
ههروه ها بو هه ندیکیش که می ده کاته وه، ده ستکورتو نه دارایان ده کا، خودا
بو خۆی یاسایه کی داناوه له جیهان دا، دابو نه پرتیکی تایبه تی بو خۆی
داناوه به گوێره ی ئه و دابو نه پرتیه بونه وه ره له ده سورنئ.

﴿انه بعباده خیراً بصیراً﴾ بیگومان خودای تو: که خاوه نی بوونه وه ره
زاناو ئاگاداره! ده زانی به ره وه ندیی هه موو ئاده میزادیک له چی دایه، کئ
شیای ده وه له مه ندیه، کئ شیای هه ژاریه جوداوازی ئیوان ئاده میزادان
له به ره ی ده وه له مه ندی و هه ژاریه وه له بهر رژی و چروکی نیه، به لکوو
به ره وه ندییان وا ده خوازی هه ندیکیان هه ژار بن هه ندیکیان ده وه له مه ند!
له فەرموده ی پیغه مبهر هاتوه ده فەرموئ: هه ندیک له به نده کانم هه ن ته نیا
هه ژاریان بو باشه، نه گهر ده وه له مه ندیان بکه م ئاینه که یان لی ده شیوئ،
هه ندیکیشیان ته نیا ده وه له مه ندی بۆیان باشه، نه گهر هه ژاریان بکه م
ئاینه که یان تیک ده چی.

جاری وایش هدییه دهوله مهنندی بۆ ههنندی کهس نیستیدراجو له خسته بردنه، ههژاری سزاو تولهیه.

به کورتی :

خودا بۆ خۆی (رههبولعهاله مینه) به خۆکه ری ئاده میزاده ده زانی چی باشه بۆیان، چی خراپه بۆیان، به گوێره ی پتویست دارایییان ده داتی، بۆ ههندیك زۆرو بۆ ههندیك کهم، چونکه ئه وه له بهرژه وه ندیانه له هه موو حالیکیشدا فهرمانیان پێ ده کا میانه رهوین، له سنووری ئاسایی تیه پر نه کهن، نه زۆر ده ست قوچاوین نه زۆر ده ست بلاو!

بنه مایه کی تری گرنگ بۆ یاسای کۆمه لگای ئیسلامی

وَلَا تَقْتُلُوا

أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ تَنْزُرُ فِيهِمْ وَإِيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَ
خِطَاً كَبِيراً ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ
قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ
مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا بِالْكِيلِ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ

ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقِفْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾
 وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ
 الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾
 ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

لهو پيش پدرو دگار فەرمانی به ناده میزاد کرد به پینج شت:
 (یه کتابه رستی، خودا په رستی به دلسوزی، خواراستن له هاو ددانان بو خودا،
 چاکه کردن له گهله باوکتو دایکندا، کومه کی کردن به که سو کاری هه ژارو
 هه ژارانن ترو ریسواران، نه گهر توانای کومه کیششت نه بوو به قسه ی خوش
 ولامیان بده یه وه) دوا ی نه م پینج بنه ما سهره کیان به بو ریک خستنی کومه لگا،
 قیری چونیته تی مالبه خشینی کردینو فەرمانی پی کردین میان په و بین.
 نه مجار جله و گیریمان لی ده کا: له سی شت: له کوشتنی به ناحق،
 له داوینپسی، له نزیک بوونه وهی مالی هه تیو به شیوه ی ناپه سند!

نه مجار فەرمانمان پی ده کا به سی شتی گرنگ که برپه ی ژیانن
 کومه لاتین، نه وانیش وه فا به عه هه به لیزو ریکو پیک کردنی نامیری
 پیوانه و کیشانه یه به هه موو جوړه کانیه وه. نه مجار جله و گیریمان لی ده کا
 له سی شت: شونکه تنی کویرانه، خویه زلزانینو فیزه ونی، هاو ددانان بو خودا.

به کورتی خودای میهره بان لهم نایه تانه و نایه ته کانی پتیشووی دا بیستو پینج جور ته کلیفی خسته سهرشانمان به فهران بهیه کتاپه رستی دهستی پیکردو به فهران بهیه کتاپه رستی کوتایی هیئا.

ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ﴾ نهی ناده میزادینه! نهچن کچه کاناتان زینده به چال بکهن له ترسی هه ژاری یان له ترسی نه وهی ببنه هوی سوکایه تی پی کردن بۆتان. ﴿فَنَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾ ئیمه بژیوی نه وانیشو ئیه وه فهرانم دینین، ئیمه رزقو رژییان ده دهنی نه ک ئیه، وه کوو چۆن خه زینهی ره حمه تی خۆمان ده کهینه وه بۆ کوپه کازو رزقو رژییان بۆ دابین ده کهین، بۆ کچه کانیش به هه مان شیوه رزقو رژیی فهرانم ده هیئین. که وابوو هیچ بیانوتان به دهسته وه نیه بۆ له ناو بردنیا! خۆتان له و تاوانه بیاریزن ﴿إِنْ قَتَلْتُمْ كَانُ خَطَاً كَبِيراً﴾ بیگومان زنده به چالکردنی نه وانه تاوانیکی زۆر گهوره یه، زهره و زیانیکی زۆر ترسناکی لی ده که ویتته وه، به دهستی خۆتان گهراو گه رچه کی خۆتان ده کوژینه وه، به شیکی گرنگی ناده میزاد که نافرته وه نیوهی کۆمه له و دایکی دوا رۆژه، ئیه به ساوایی قه لاجۆی ده کهن، ناهیلن پی بگا و بهر بی، نه وانه گولی ژیانن، ئیه به چرویی و به ناسکی قتیان ده کهن!!

له صه حیجی موسلیمو بوخاری دا هاتوه: عه بدوللای کوپی مه سعود ده فهرموئ: عهرزی پیغه مبهرم کرد چ تاوانیک زۆر دژوارو گهوره یه؟ پیغه مبهر ﷺ له ولام دا فهرموئ: (إِنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نداً وَهُوَ الَّذِي خَلَقَكَ) نه وه تا تو هاوهل بۆ خودا دابن و پیت وابی جگه له خودای گهوره و میهره بان خودای تر هه، له حالیکدا ههر خودا توی دروستکردوه. گوتم: پاشان چ تاوانیک گهوره یه؟ فهرموئ: (إِنْ تَقْتُلْ وَلَدَكَ خَشْيَةَ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ) نه وه یه جگه رگۆشه ی خۆت بکوژی له ترسی نه وهی خواردنت له گه ل ده خوا، واته: له ترسی به خپوکردنی زنده به چالی بکهی. گوتم پاش نه وه چ تاوانیک

زۆر گه‌وره‌یه؟ فه‌رمووی: (ان تزنی بجليلة جارك) نه‌وه‌یه داوین پیسی
له‌گه‌ڤ ه‌اوسه‌ری جیرانه‌که‌ت بکه‌ی!!

به‌کورتی :

زینده به‌چال‌کردنی زاپۆکی می‌بیننه نه‌گه‌ر له‌ترسی هه‌ژاری بی نه‌وه
نیشانه‌ی نه‌وه‌یه: گومانی خراپتان به‌خودا هه‌یه و له‌بی ئیمانی و بی
یه‌قینیتانه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه. خۆ نه‌گه‌ر له‌به‌ر جو‌ره‌ غیره‌تو نامووسی بی
که له‌دابو نه‌پیتی ئیوه‌دا هه‌یه، نه‌وه هه‌ول‌دانه بۆ له‌نا‌بردنی ره‌چه‌له‌کی
ئاده‌میزاد و یران‌کردنی عاله‌م. یه‌که‌میان پیشیل‌کردنی فه‌رمانی خودایه‌و
دوه‌میان پیچه‌وانه‌ی یاسای شه‌فه‌قه‌تو به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌یه به‌و زاپۆکه بی
ده‌سه‌لاتانه‌دا، هه‌ردووکیان ناپه‌سندن! بیانوه‌کانتان بۆ زینده به‌چال‌کردنیان
عوزری نامه‌عقوولو بیانوی بی سه‌رو به‌رن!

پیگومان دابو نه‌پیتی عه‌ره‌به‌کانی سه‌رده‌می نه‌قامی وابوو میراتیان بۆ
می‌بیننه دانه‌ده‌نا، میرات هه‌ر به‌شی نیرینه بوو به‌س. وا ده‌بوو کابرا منداڵی
می‌بیننه‌ی ده‌بوو هه‌ر خیرا به‌زیندویی زینده به‌چال‌ی ده‌کرد! به‌بیانوی نه‌وه‌ی
هه‌ژاره‌و پی‌ی به‌خێو ناکرئ، خۆ نه‌گه‌ر ئه‌م کچه‌ گه‌وره‌ش ببی کارو کاسی
ناکا، ناتوانی وه‌کوو کوپ تالانزو برۆ بکا، راوو روتو چه‌ته‌یی پی ناکرئ،
ئه‌مجار چونکه هه‌ژاره‌هاوشانی خۆی نایه‌ته داخوازی و ناچار ده‌بی بیداته
ناهاوشان، نه‌مه‌ش له‌ککه‌یه بۆ شانی و پی‌ی ناخۆشه کچه‌که‌ی بدا
به‌ناهاوکوف، به‌م بیانوه بی جیانه پرکیشی زاپۆکی تازه له‌دایکبووی ده‌کردو
ده‌بیرد به‌زیندویی ژیر خاکی ده‌کرد!

خویندەری هیژا! ریزنه‌گرتنی می‌بیننه و سوکایه‌تی پیکردنی و پیشیل‌کردنی
مافه‌کانی له‌زوریه‌ی کۆمه‌لگا‌کانی ته‌وسادا با‌وبوه‌و به‌جو‌ریک له‌جو‌ره‌کانی
چه‌وساندنه‌وه‌و زینده به‌چال‌کردن سوکایه‌تی پیکردن مافی ئافه‌رت پیشیل
ده‌کراو ده‌چه‌وسینرایه‌وه، ئیسلام هات ئه‌م حه‌قه‌ی بۆ چه‌سپاندنه‌وه، مافی
ته‌فسیری ره‌وان

وایاهم ﴿ هؤی ئەم پاشرو پیش خستنه ئەوه یه: له نایه ته که ی ئیره دا خیطاب
 ئاراسته ی ده وڵه مهنده کان کراوه ئەوانه ی کچی خۆیان زینده به چال ده کرد
 له ترسی هه ژاری، ده ترسان نه گهر کچه کانیا ن به یلنه وه هه ژار بین، بۆیه رزقی
 مندال پیش خراوه، له سوره قی (الانعام) دا خیطابه که ئاراسته ی باوکانی هه ژار
 کراوه، ئەوانه ی کچی خۆیان زینده به چال ده کرد چونکه به فیعلی هه ژار بوون،
 بۆیه رزقی خۆیانی پیش هی مندال کانیا ن خستوه.

ئه مجار له جلّه و گیرکردن له کوشتنی مندالّه وه ده گوێزێته وه بو
 جلّه و گیرکردن له داوێن پیسی، چونکه له راستی دا زینا زینده به چال کردنه
 به جوړیک له جوړه کانی زینده به چال کردن، یان بلّی: زینده به چال کردنه له چه ند
 رویه که وه، زینده به چال کردنه لهم رووه: ئەو دلۆپه ئاوه: که ماده ی ژیا نه
 ده پرژێته غهیری شوینی خۆیه وه، زوریه ی کات دوا به دوا ی کاره که هه ول
 ده درئ خۆ له ناکامه که ی رزگار بکری، بهم جوړه هه ول ده درئ (جهنینه که)
 پیش دروست بوونی یان دوا دروستبوونی پیش له دایکبوونی یان دوا
 له دایکبوونی له ناو ببری و خۆیانی لئ رزگار بکه ن! خۆ نه گهر له بهر هۆیه ک
 له هۆیه کان ئەو زارۆکه له ناو نه برئ ئەوه بهر لّای ناو ژیا نیک کوله مه رگی و
 چه ره سه ری ده کری، زوریه ی کات ئاده میزادی پهیدا بوو له زینا به چاوێکی بی
 ریزو سوکایه تی یه وه سهیری ده کری، به زۆلۆ ناکهس به چه ده ژمی درئ، هه موو
 ساتیکی مردنه وه هه موو رۆژیکی ته مه نی جوړه کوشتنیکه! له لایه کی تره وه
 زینا کوشتنی کۆمه له، کوشتنی ئەو کۆمه لگایه یه: که زینای تیدا بلاو
 ده بیته وه، خوینه کان تیکه لۆ پیکه ل ده بن کهس نژادو ره چه له کی خۆی
 نانا سیته وه، بتمان له ناموسو وه چه نه وه دا نامی نی، کۆمه ل داده پرزینی،
 هۆکاری په یوه ندییا ن لیک ده پچرینی و مردنی کۆمه ل به دی دینی!

زینا کوشتنی کۆمه له لهم رووه وه: که ئاسانکاری بو ئه نجامدانی کاری
 جینسی له ریگه ی ناشه رعیه وه وا ده کا ژیا نی ژنو میردایه تی شه رع ی گرنگی

پئی نه دری، بهشتیکی زیاده و ناپیویست بژمی دری، پیکه وه نانی خیزیانی شه رعی پیویست نه بی، نه مه له کاتیکن دا خیزان باشتین لانه یه بۆ پیگه یاندنی مندالی ساوای ئیستاو پیای دوا رۆژ! جا له بهر نه مه په یوه نندیه ی نیوان زینده به چال کردنی مندالو زینا کردن: که ههر دوکیان ده بنه هوی له ناو بردنی ناده میزاد دوا به دوا ی جله و گیریکردن له زینده به چال کردنی مندال، جله و گیریی له زینا کردو و فرموو: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانَا اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ وریابن، ناگاتان له خو بی، به هیچ شیوه یه که نریک زینا مه بنه وه، خوتان بیاریزن لهو شتانه ی سهر ده کیشن بۆ زینا، هیچ کاریک مه که ن راتان کیشی بۆ زینا کردن، بیگومان زینا کرده وه یه کی ناشیرین و تاوانیکی گه وه ره ریگایه کی زۆر سامناکو دژواره، روخینه ری خیزانو کومه له، ده ستریزیکردنه بۆ سهر ناموسی خه لک، تیکه لا بوونی نژادو ره چه له کی لی ده که یتسه وه، ده ستریزیکردنه بۆ سهر مافی خه لک، هۆکاری بلا بوونه وه ی ناژاوه و پشیوییه، نه خو شی سامناکو کوشنده ی لی ده که ویتسه وه.

ئینبو نه بی دنیا له هه بیبی کوری مالیکی طائی یه وه فرموده یه که به مه رفووعی له پیغه مبه ره وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَالِدِ الْفَاسِقِ﴾ ریوایه ده کا، ده لی: فرموویه تی: (مامن ذنب بعد الشرك أعظم عند الله من نطفة وضعها رجل في رحم لا يحل له) هیچ تاوانیک دوا ی ها وه لدانان بۆ خودا له وه گه وه تر نیه پیاییک دلۆپه ناوی خوی بخاته رهحه میک که بۆی هه لال نیه.

پیغه مبه ره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَالِدِ الْفَاسِقِ﴾ له فرموده یه کی دا که ئیمامی نه حمه د ریوایه تی کرده وه، وانه یه کی زۆر دلگیرو کاریگه ری به کورپکی گه نه فرموو: تی گه یاند: که چۆن تو پیت ناخۆشه که سانی دیکه زینا له گه ل دایکت یان خوشکو کچو پورت بکه ن، خه لکی تریش پیی ناخۆشه تو زینا له گه ل دایکو خوشکو کچو پوریان بکه ی!

ئەمجار پاش ئەوەی بەو شیۆه کاریگەرە تاوانی زینای بۆ رون کردەو،
 دەستی پیرۆزی خستە سەرشانى کۆرە گەنجەکەو دوغای بۆ کردو فەرمووی:
 (اللهم اغفر ذنبه، وظهر قلبه، وأحصن فرجه) نیتەر دوغاکەى پێغەمبەر
 واگیرابوو لەوێدا ئەم گەنجە بەهیچ جۆریک رۆی لەو شتانه نەکردەو!

بێگومان هەر گەلو ولاتیکی زینای تیدا بلاییتەو بەرەو روخانو
 تێکچوونی یاسای کۆمەلایەتی دەروا، خێزانی تیدا دەروخی، کۆمەلگای
 تووشی نەخۆشی سامناک دەبێ، ئەخلاقو رهوش تیاندا پێشیل دەکری، زوو
 یان درەنگ ئەو کۆمەلگایە بەرەو نەمان دەروا، چونکە لەکۆمەلگای ئاوادا
 ئەخلاقو رهشت قەلاچۆ دەکری، هەر گەلو نەتەوێهە کیش ئەخلاقى جوانو
 رهشتی بەرزى نەما، بەنەبوو حیسابه.

بۆیە قورئان جلەوگیری ئەک لەخودی زینا بەلکۆو لەنزیکیبۆنەوێ
 داخوازییەکانیشی دەکا، ئەمەش ئەوپەری جلەوگیری و خۆپاراستنە لەو
 تاوانە، چونکە نزیکیبۆنەوێ لەداخوازییەکانی زینا دەبنە هۆی پەیدا بوونی
 زەختیکی زۆر لەسەر ئادەمیزادو زۆر زەحمەتە لەکاتی پەیدا بوونی ئەو
 زەختەدا خۆی پێی لەو تاوانە بپاریزری! بۆیە ئیسلام بەهەموو جۆریک دەیهوێ
 هۆکارو داخوازییەکانی زینا بنێر بکا، ئەوەتا بۆ زەرورەت نەبێ رێگا نادا ژنو
 پیاو تێکەلاوین، کۆیونەوێ ژنو پیاوی نامەحەرم قەدەغە دەکا. دەرخیستنی
 شوینی جوان و هەوێس ئاوێری لەئافرەتدا مەنع کردو، ئەوانەى توانای
 ژنەینانیان هەیه هەلیان دەنێ بۆ ژن ماره کردن، ئەوانەى توانای ئەو کارە
 پیرۆزیان نیه، داوایان لێ دەکا بەرۆژوبزو بەهۆی رۆژووەو هەوێس و ئارەزووی
 خۆیان کەم بکەنەو، هەول دەدا: ئەو کۆسپو لەمپەپانەى دەبنە رێگر
 لەبەردەم ژن هێناندا قەلاچۆیان بکا، یان کەمیان بکاتەو، ئادەمیزاد
 هەلەدەنێ زیدەرەوێ لەسارەبى دا نەکەن، پەلپى نابەجێ لەو کچو کۆپانە نەگرن
 کە دەیانەوێ لانهی ژنو مێردی پێکەوێن. هەول دەدا ترسو بیمی هەژار

بوون به‌هوی ژنه‌پنانو منداڵ زۆر بوون بژه‌وینیتسه‌وه، ده‌له‌مه‌ندو خاوه‌ن سامانان هه‌لده‌نی که یارمه‌تی نه‌وانه‌ بدن که ده‌یان‌ه‌وی خیزان دروست بکه‌نو نامووسی خویان بیاریژن، له‌هه‌مان کاتدا گه‌وره‌ترین سزاو تۆله‌ی داناوه له‌سهر نه‌وانه‌ی تاوانی زینا نه‌نجام ده‌دن. هه‌روه‌ها سزای توندی داناوه له‌سهر نه‌وانه‌ی به‌بی به‌لگه‌ی ناشکرا بوختان به‌نافره‌تی موحصه‌نو داوینپاک ده‌که‌ن.... به‌کورتی هه‌موو جوژه وه‌سیله‌یه‌کی گونجای به‌کار هی‌ناوه بۆ پاراستنی خیزانو کۆمه‌لگای ئیسلامی له‌و نه‌خۆشییه سامناکه روخینه‌ره.

نه‌و ولاتو کۆمه‌لگایانه‌ی له‌روژه‌لاتو روژئاوادا زینایان له‌ناودا شتیکی ئاساییه، نه‌وانه‌ گرنگی به‌تیکه‌لاو‌بوونی نژادو ره‌چه‌له‌ک ناده‌ن، شتیکی که پێی ده‌گوتری: نامووسو عیرض لای نه‌وان نه‌ماوه، نه‌م به‌ها ره‌وشتیانه لای نه‌وان نیه، نه‌وان به‌لایانه‌وه ئافره‌ت کالایه‌که‌و بۆ له‌زه‌ت لی وەرگرتنه‌و به‌س! نه‌مه‌ش دیاردیه‌کی ترسناکه‌و هه‌لگیرانه‌وه‌ی سروشته‌و پیچه‌وانه‌ی فیه‌ره‌تی ئاده‌میزادییه..

چونکه مه‌به‌ست له‌ئافره‌ت ته‌نها دامرکانده‌وه‌ی شه‌هوه‌تو ئاره‌زو نیه، به‌لکوو له‌ئایینی ئیسلامدا مه‌به‌ست له‌ئافره‌ت نه‌وه‌یه بیته‌هاوسه‌ری پیاو هاوکاری ژیا‌نی، پیکه‌وه لانه‌ی خیزان پیکه‌وه‌نین، پێداویستی ژیا‌ن دابین بکه‌ن، هه‌ریه‌که‌یان نه‌رکی گونجای سه‌رشانی خۆی نه‌نجام بدا، منداڵ به‌دی به‌ینو له‌و لانه‌ سروشته‌یه‌دا په‌روه‌ده‌ی بکه‌ن، خیانه‌تی ژنو می‌ردایه‌تی له‌یه‌کتری نه‌که‌ن، جا که خیزانه‌کان به‌م جوژه پیک هاتن، هه‌لبه‌ته نه‌و کۆمه‌لگایه‌ی له‌و خیزانه‌ پاکو سروشتیانه پیک دی کۆمه‌لگایه‌کی خاویژنو پاقر ده‌بی. کۆمه‌لگایه‌کی نمونه‌و په‌سند ده‌بی، کۆمه‌لگایه‌ک ده‌بی تاکو خیزان تییدا به‌خته‌وه‌ر ده‌بی، خۆشی له‌ژیا‌ن ده‌بین!!

نه‌مجار دوا‌به‌دوای جله‌وگیری کردن له‌کوشتنی منداڵو له‌زینا کردن، جله‌وگیری له‌کوشتن ده‌کا به‌گشتی؛ مه‌گه‌ر کوشتنه‌که ره‌وا بی، ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ ئەى ئادەمیزادینە! نەكەن پرکیشی کوشتنی ئەو نەفسانە بکەن: کە خودا کوشتنەکیانی یاساغ کردووە، مەگەر بەحەقیکی شەری بێ. شەری رێگای کوشتیان بێ، ئەویش لەسێ حال دایە؛ کەسێک لەئایین پاشگەز بێتەووە، پیاو ژنی هینابیو زینا بکا یان نافرەت شوی کردبێو زینا بکا. کەسێک بەئەنقەست موسولمانێکی بێ تاوان بکوژێ، ئەمانە شەری رێگای داووە بکوژێ. وەکوو لەفەرمودەى پیغەمبەرەدا ﷺ هاتوووە کە بوخاریو مسلیم لەئێبنو مەسعودووە رىوايەتیان کردووە فەرمووەتی: (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ النَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالثِّبُوبُ الزَّانِي، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ).

هەلبەتە ئایینی ئیسلام ئایینی ژيانو ناشتیە، کوشتنی ئادەمیزاد لەو ئایینەدا تاوانێکی گەورە دوا هاوڵدانان بۆ خوداتاووان لەو گەورە تر نیە، چونکە خودا خۆی ژيانی بەو ئادەمیزادە بەخشیووە، ئەو جەستەو گیانە شاکاری دەستی پەرورەدگارە، بەبێ ئیزنی خودا بۆ کەس نیە ئەو گیانە لەناوبەری و ئەو قەلایە بروخینی! هەموو ئادەمیزادێک خۆیو گیانی پارێزراو، نابێ دەستی بۆ درێژ بکری مەگەر بەحەق.

لەسۆنەنی تیرمیژی و نەسائی دا لەئێبنو عومرەووە فەرموودەیهک رىوايەت کراوە دەفەرەوێ: (لِزَوَالِ الدُّنْيَا عِنْدَ اللَّهِ أَهْوَنُ مِنْ قَتْلِ مُسْلِمٍ) وێرانبوونی دونیا لای خودا ئاسانترە لەکوشتنی موسولمانێکی بێ تاوان!

کوشتنی بەناحەق تاوانێکی زۆر گەورەو سامناکە، چونکە هۆی ناشوب نەبوو، دەستدرێژیکردنە، تیکدانی ئاسایشی گەلو ولاتە، لەگریژەبردنی جەمسەری کۆمەلایەتی، هۆکاری قەلاچۆکردنی ئادەمیزادە!

ئەمجار پاش ئەو پەرورەدگار بەرستەى (الا بالحق) هەندێ حالەتی کوشتنی چەرت کرد، مافی تۆلەى دا بەخوینگرەو کانی کوژراو و حەقی تۆلە

کردنه و هی بۆ چه سپاندون، به لām له ژیر چاودیری دهوله تداو ده بۆ کوشتنه وه که ته نیاو ته نیا رویکاته بکوژو بهس! فرمووی: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا﴾ که سیئک به بۆ تاوان بکوژی بیگومان ده سه لاتیکی بهر فراوانمان داوه به خوینگره کانی، ده توانن تۆله له بکوژ وهریگر نه وه، بکوژ بکوژ نه وه، یان عه فوی بکه، یان خوین وهریگر، له هه موو حاله کاندا ده بۆ له ژیر چاودیری قاضی دا بنو نابۆ سه ربه خو ئهم تۆله وهریگر نه وه، خو ئه گهر کوژراو بی کهس بوو میراتگرو خوینگری نه بوون، ئه وه فرمانپه و ده بیته میراتگرو خوینگری کوژراو، تۆله له بکوژ ده ستینی!

ئه بو داودو نه سائی له نه بو شوره یحی خوزاعیه وه ریوایهت ده که نه ده لۆ: پیغه مبه ر ﷺ رۆژی رزگار کردنی مه که که فرموویه تی: (من قتل له بقتیل بعد مقالتي هذه، فأهله بين خيرتين: اما أن يأخذوا العقل أي الدية أو يقتلوا) که سیئک به ناپه وایه کیکی لی کوژرا دواي ئهم وته یه من، ئه وه میراتگره کانی سه رپشکن: یان خوین وهریگر، یان بکوژ بکوژ نه وه!

ده سه لاتیکی بهر فراوانیان دراوه تی؛ کهس ناتوانی ده ستیان بهر ده ست بی نی، به ویستی خۆیان کام جوړه تۆله یه یان به لاوه په سند بوو ئه وه یان هه لده بژیرن.

وه لی ئهم ده سه لاته بهر فراوانه: که دراوه به وه لی کوژراو، با په نه به مه رجی زیده په وای نه کردن له تۆله ستاندنه وه که دا، ﴿فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾ نابۆ خوینگری کوژراو زیده په وای له کوشتنه وه ی بکوژدا بکا، بهم جوړه وپرای کوشتنه وه که ی ته کیشی بکا، یان بچۆ غهیری بکوژ بکوژیته وه. وه کوو له ناو کۆمه لگا دواکه وتوه کانی پیش ئیسلامو ئه مپۆشدا باوه، هه ندۆ بنه ماله و هۆزو عه شیرهت: که روداوکی ناوا رو ده دات ده چن وپرای بکوژ کۆمه لیک له خزم که سو کاریشی ده کوژنه وه، یان ده چن پیاوماقو لیک له جیاتی کوژراوه که ی خۆیان ده کوژنه وه، به مهش سه رپیچی فرمانی خودا ده که نه و

حیکمه‌تی قیصاص پوچه‌ل ده‌که‌نه‌وه، هه‌ر بۆیه‌شه کوشتنه‌وه که کاریگه‌ر نابێ، چونکه زۆر جار بکوژ وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بۆی ده‌رده‌چیو پیاویکی ریش سپیو بێ تاوان ده‌بیته قوچی قوربانی!!

با خاوه‌ن خوێن (وه‌لی کوژراو) زیده‌په‌وی نه‌کا له‌په‌په‌وه‌کردنی شه‌وه‌سه‌لاته‌ی پێی دراوه ﴿انه کان منصوراً﴾ بێگومان که‌سو کاری کوژراو (وه‌لی کوژراو) له‌لایه‌ن خوداوه یارمه‌تیدراوه، مافی تۆله‌ی بۆ چه‌سپانده‌وه، له‌دو‌نیاو قیامه‌تدا پاداشی باشی بۆ داناوه، تاوانه‌کانی ده‌سپه‌ته‌وه، بکوژیش به‌ئاگری دۆزه‌خ سزا ده‌دا.

ئایه‌ته‌که ئاماژه‌ی نه‌وه‌ی تێدایه که باشت‌ر وایه بۆ وه‌لی کوژراو خوێن وه‌ریگرێ، یان بکوژ مه‌ره‌خه‌س بکا، وه‌کوو له‌ئایه‌ته‌تیکێ تردا ده‌فه‌رموێ: ﴿فمن عفى له من اخيه شيء فاتباع بالمعروف واداء اليه باحسان﴾ البقرة/۱۷۸. یان ﴿وان تعفوا اقرب للتقوى﴾ البقرة/۲۲۷.

ئه‌مجار پاش نه‌وه‌ی سییاقی ئایه‌ته‌که حورمه‌تی ناموسو نه‌فسی راگه‌یان‌دو جله‌و‌گیریی له‌ده‌ست‌درێژ‌یکردنه سه‌ریان‌ی ئا‌راسته‌ کردو مافی خوێنگرو که‌سو کاری کوژراوو سزای بکوژی رون‌کرده‌وه، باسی حورمه‌تی مائی هه‌تیو ده‌کاو ده‌فه‌رموێ: ﴿ولا تقربوا مال اليتيم الا بالتي هي احسن، حتى يبلغ أشده﴾ نزیک مالاو سامانی هه‌تیو مه‌که‌ونه‌وه به‌مه‌به‌ستی خواردنی یان فه‌وتاندنی، ئاگاداری خۆیو مالاو سامانه‌که‌ی بن، ته‌سه‌روف له‌مائی هه‌تیواندا مه‌که‌ن مه‌گه‌ر به‌جۆرتیک له‌به‌رژه‌وه‌ندیی هه‌تیوه‌کان بێ، کاتیک ته‌سه‌روف له‌مائی هه‌تیودا بکه‌ن به‌ئاشکرا به‌رژه‌وه‌ندی نه‌وی تێدا بێ، به‌م جۆره بیخه‌نه مامه‌له‌وه‌و پارێزگاری بکه‌ن گه‌شه‌ی پێ بکه‌ن، تا هه‌تیوه‌که پێ ده‌گاوه‌ قه‌تله‌وه‌ش په‌یدا ده‌کاوه‌ ر‌ه‌سیده ده‌بیو ده‌بیته‌ پیاو ده‌توانێ مالاو سامانی خۆی ر‌ه‌دام بێنێو سه‌روکاری بکا.

نه گهر ره سیده بوو به لام بی عه قلو گیل بوو، نه وه ده بی له ژیر چاودیری
 سه ره رشتیارد! بمینیتته وه، نابی مالو سامانی بخریته وه بهرده ست!
 نایینی نیسلام نایینی مروقیاتی و ناشتیخوازی و هه مئاهه نگیسه.
 خوین و ناموس و مالی موسولمانو غهیری موسولمانی تیدا پاریزراوه.
 پیغه مبهه ﷺ ده فهرموی: (کل المسلم علی المسلم حرام دمه و عرضه
 و ماله) ^(۲) وه لی بۆ مالی هه تیو زیاتر جه ختی له سه ره پاراستنی کردوته وه،
 ته نانه ت جله وگیری له وه کردوه که لی یی نزیک بینه وه، مه گهر بۆ بهرژه وه ندی
 مالی هه تیوه که بی! چونکه هه تیو توانای رهام هینانو سه روبه ره کردنی مالی
 خوی نیه و ناتوانی پاریزگاری بکا، گه شه ی پی بکا، بۆیه کومه لی موسولمانان
 بهر پرسن: که چاودیری هه تیو بکه ن، ماله که ی بۆ بیارین، بۆی به ختیو بکه ن،
 بۆی به خنه بازرگانی و مامه له وه گه شه ی پی بکه ن!

خوینهری هیژا! پروانه فهرمانو جله وگیری به کان؛ نه وانهی نه رک ی تاکه
 که سین فهرمانو جله وگیری به کان به تاکی (مفرد) ناراسته کراون. نه و فهرمانو
 جله وگیری به نه ی نه رک ی جه ماوه رین به شیوه ی کو ناراسته کراون. بۆ نمووه
 ده رباره ی ئیحسان له گهل باوکتو دایکدا، ده رباره ی مال به خشین به هه ژارو
 خزمو که سو کار، ناموژگاری بۆ ره چاودرانی مامناوه ندیی له مال خهرج
 کردن دا، پابه ندبوون به حه قو راستی وه، خو پاراستن له فیزو خویه زلزانین
 هه موو نه مانه به شیوه ی موفرده ناراسته کراون، که چی ده رباره ی جله وگیری
 له کوشتنی منداو زینده به چال کردنیان، جله گیری له زیناو داوینپسی،
 جله وگیری له کوشتنو پرینی ناوختی ناده میزاده کان، ده رباره ی فهرمان
 به پاریزگاری کردنی مالی هه تیو گه شه پی کردنی، ده رباره ی وه فا به واده
 به لئین. جله وگیری له ته رازوبازی و دزی و فزی نامیری پیوانو کیشان دا به شیوه ی

(۲) بوخاری و موسلیمو مالیکتو نه بو داودو تیرمیزی ریواهیان کردوه.

کۆ ئاراسته کراون. چونکه پابه‌ندبون بهو فرمانو جله‌وگیریانه ئهرکی
 سهرشانی تیکرای کۆمه‌لن، په‌یره‌و کردنیان سودی گشتی تیدایه‌و پیشیل
 کردنیان زیانی گشتی تیدایه، بۆیه لی‌ره‌دا جله‌گیری له‌نزیک‌بون‌وه له‌مالی
 هه‌تیوی به‌شیوه‌ی کۆ هی‌نا، تا تیمان بگه‌یه‌نی: که پارێزگاریکردنی هه‌تیوو
 مالی هه‌تیو ئهرکی سهرشانی کۆمه‌له‌و ده‌بی هه‌موو که‌س له‌عاست خۆیه‌وه
 خۆی به‌به‌رپرس بزانی، جا چونکه سهرپهرشتیکردنی مالی هه‌تیو په‌یمانیکه‌و
 له‌ئه‌ستۆی کۆمه‌ل‌دایه‌و ده‌بی هه‌ر که‌سه له‌ئاست خۆیه‌وه پابه‌ندی ئه‌م په‌یمانه
 بی بۆیه دوا به‌دوای ئه‌وه فهرمووی: ﴿وَأوفوا بالعهد ان العهد کان
 مسؤولاً﴾ پابه‌ندی واده‌و به‌ئینی خۆتان بن، ئه‌و عه‌ده‌و په‌یمانه‌ی به‌یه‌کتری
 ده‌ده‌ن، ئه‌و سه‌وداو مامه‌لانه‌ی دایان ده‌به‌ستو له‌سهر خۆتانیا‌ن پتویست
 ده‌که‌ن وه‌کوو کپینو فروشتن و نیجاره‌و ره‌هن...هتد لی‌یان پاشگه‌ز مه‌بنه‌وه،
 وه‌کوو له‌ئایه‌تیکێ تردا ده‌فهرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أوفوا
 بالعقود﴾ المائدة/۱. چونکه عه‌ده‌و په‌یمان و سه‌وداو مامه‌له‌ شتیکێ گرن‌گو
 بایه‌خ پیدراون، خودا لی‌یان ده‌پرسیته‌وه: پرسیار له‌خاوه‌نه‌کانیا‌ن ده‌کا،
 پاشگه‌زبووه‌کان سزا ده‌دا، سه‌رزه‌نشتو لۆمه‌یا‌ن ده‌کا، که‌سی وه‌فا به‌عه‌ده‌و
 په‌یمانی خۆی نه‌کا به‌سه‌رپێچیکار ده‌ژمی‌دری!

عه‌ده‌و په‌یمان فه‌ضیل و میثاقه، سه‌وداو بریاردان له‌سهر فروشتن و
 کپینی شتیک پابه‌ندبون و په‌یوه‌ست بوونه، به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ریان نیشانه‌ی
 ئیستیقامه‌و بتمانیه، نیشانه‌ی پاکو خاوی‌نی دلو ده‌روزو سروشتی ئه‌و
 که‌سانه‌یه که پابه‌ندن پێیانه‌وه. هه‌له‌وه‌شاندنه‌وی عه‌ده‌و په‌یمان خیانه‌ت و
 دو‌روویی‌یه، ژێوان بوونه‌وه له‌سه‌وداو مامه‌له‌ له‌ده‌ستدانی بتمان و پیشل
 کردنی مافی خه‌لکه، پتویسته جی به‌جی‌یان بکا و پێیانه‌وه پابه‌ندی، که‌سیک
 بی واده‌و به‌ئین بی وه‌فا به‌عه‌ده‌و په‌یمانی خۆی نه‌کا، پابه‌ندی بریار و سه‌وداو

مامه لبي خوی نه بی خاوه نی قسه ی خوی نه بی تاوانبارو سه ریچی فه رمانی
خودای کردوه.

عه هلو په یمان شتیکی عامو هه موو په یوه ندییه کی نیوان ئاده میزاد
له گهل خودادا یان له گهل خوی خه لکندا ده گریته وه.

عه قد بریتییه لهو سه وداو فو تو یانه ی ئاده میزاد له سه رخوی پیویست
ده کا، وه کوو سویندو نه زرو سه وداو فروشتنو کریزو ئیجاره و صولحو ژن
ماره کردنو شو کردن... هتد، جا ئه م عه هده عه هدی تاک بی، عه هدی کو مه ل
بی، عه هدی حکوومه ت بی، عه هدی حاکم بی، عه هدی مه حکووم بی، پابه ند
بوون پییه وه واجبه !!

پیگومان فه رمان به پابه ندبون به عه هلو په یمانو عوقود له قورئانو
فه رموده ی پیغه مبه ردا به جوړه ها شیوه و شیواز ئاراسته کراون و. جه خت
کراوه ته وه | له سه ر پابه ندبون پییانه وه. ده فه رموی: ﴿والموفون بعهدهم اذا
عاهدوا﴾ البقرة/ ۱۷۷. یان ده فه رموی: ﴿والذین هم لاماناتهم وعهدهم
راعون﴾ المؤمنون/ ۸. یان ده فه رموی: ﴿واحل الله البیع وحرم
الربا﴾ البقرة/ ۲۷۵.

وه فا به عه هلو عه قد یانی جی به جی کردنی ناوه روکیانو پابه ندبوون
پییانه وه به شیوه یه کی شه رعی و په سند!

ئه مجار له فه رمان به وه فا کردن به واده و به لئین: ده گریزیته وه بو
فه رمان کردن به ریک خستنی ئامیری پیوانه و کیشانه و دزی و فزی نه کردن تییان
دا، ده فه رموی: ﴿وأوفوا الکیل اذا کلتم وزنوا بالقسطاس المستقیم﴾ ته گهر
شتان به که سانی دیکه فروشت به ته واری بویان کیشانه و پیوانه بکن، لییان
که م مه که نه وه، ئامیری پیوانه و کیشانه ریکنو پیک بکن، که مو کورپیان
تیدا نه بی، مافی خویان به تیرو ته سه لی بده نی، ته گهر بوخوتان ده کیشا یان
ده پیوا مه هیلن حقی که سانی دیکه تان به لادا بی، ته گهر له حقی خوتان که م

بکه‌نوه قهیناکا، به‌تەرازووی راستو عەدل شت کیشانه بکه‌ن، دزیو فزی تیدا نه‌بی، هەموو خەڵک پیوستی به‌مامه‌له‌و شت گۆرینه‌وه‌و کرپنو فروشتن هه‌یه، تەرازوبازی سستم کردنه له‌کۆمه‌له‌و تاوانیکی گه‌وره‌و به‌فتاره‌ده‌ره، خۆتانی لی بیاریزن!

﴿ذلک خیر، وأحسن تأویلاً﴾ وه‌فا کردن به‌عه‌ده‌و په‌یمان‌و به‌رده‌وام بوونتان له‌سه‌رپا‌به‌ندبوون به‌واده‌و به‌لین‌و ریک‌خستنی ئامیری پیوانه‌و کیشانه زۆر باشه بۆ ئیوه له‌دونیاو قیامه‌ت‌دا سه‌ره‌نجامی باشی ده‌بی بۆتان؛ له‌دونیا‌دا رمبینی مامه‌له‌تان زیاتر ده‌بی، ناوی باشه‌و چاکه‌تان به‌ناو خەڵک‌دا بلاوه‌بیتمه‌وه، له‌قیامه‌تیش‌دا شیای پاداشی باشن.

له‌قورئانی پیرۆزدا زۆر نایه‌ت له‌م باره‌وه هەن؛ وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿واقیموا الوزن بالقسط ولا تخسروا المیزان﴾ الرحمن/۹. یان ده‌فه‌رموی: ﴿ولا تبخسوا الناس اشیاءهم، ولا تعثوا فی الارض مفسدین﴾ الاعراف/۸۵. یان ﴿ویل للمطففین الذین اذا اکتالوا علی الناس یستوفون، واذا کالوهم او وزنوهم یخسرون﴾ المطففین/۱-۲.

بیگومان وه‌فا به‌عه‌ده‌و پا‌به‌ندبوون به‌بریارو به‌لین‌و ریک‌خستنی تەرازوو حوققه‌و کیلۆو مه‌ترو قسناغۆ مه‌نو دۆلکه‌و هەموو ئامیریکی پیوانه‌و کیشانه‌و دابو نه‌پیتیکی خودا‌په‌سندو دیاره‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی پێشکه‌وتوو به‌رزو پیرۆزه، بناغه‌یه‌کی توندو تۆلی پیکه‌ینانی کۆمه‌لگای به‌خته‌وه‌رو هاریکارو هه‌منا‌ه‌نگه. هۆکاری بلا‌بوونه‌وه‌ی بتمان به‌یه‌ک کردنو ئارامی گه‌له‌و کۆمه‌له، نیشانه‌ی گه‌شه‌کردنی په‌یه‌ه‌ندی کۆمه‌لایه‌تییه. زۆرجار کابریه‌کی هه‌ژار به‌هۆی ده‌ستپاکی و مامه‌له‌دروستی‌یه‌وه‌و دنیا‌روی تی کردوه‌و بووه‌ته‌خواه‌نی سه‌روه‌تو سامانیکی زۆرو لی حه‌ساوه‌ته‌وه.

﴿ولا تقف ما ليس لك به علم﴾ نهی ناده میزاد! شوین شتیک مه‌کوه:
 که زانیاریت ده‌بارهی نیه، به‌هوانتهو به‌بی زانیاری راست، حوکم مه‌ده،
 له‌خۆتهو مه‌لی نهو وایه و نهو وایه، به‌بی به‌لگه پرپار مه‌ده!
 نایه‌ته‌که جله‌گیری له‌کافره‌کان ده‌کا شوین بیرو باوه‌ری فاسید نه‌که‌ون،
 له‌بواری نیلاهییاتو نبوواتدا نه‌بنه لاسایی که‌روهو شوین هه‌واو هه‌وه‌س
 نه‌که‌ون! وه‌کو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿ان يتبعون الا الظن وما تهوى
 الانفس﴾ النجم/۲۳.

هه‌روه‌ها نایه‌ته‌که جله‌گیری له‌شایه‌تیدانی به‌دروو بوختانکردن به‌ژنو
 پیای داوینپاکتو درو هه‌لبه‌ستن و تانهو ته‌شه‌ردان له‌موسولمانانو
 هه‌لگیرانه‌وی حه‌قائیقی عیلمی و هه‌والی چه‌سپاو... هتد ده‌گریته‌وه، ره‌وا نیه
 نابی ناده‌میزاد له‌خۆیه‌وه شت بللی: یان کار بکا به‌رتبازیک که زانیاری
 ده‌بارهی نیه، یان ذه‌می که‌سیک بکا؛ به‌نه‌زانی و شتیک پال بدا که تی‌یدا
 نه‌بی!

زۆر به‌داخه‌وه به‌هۆی لا‌وازی‌بونی ئیمانو روخانی ره‌وشته‌وه ئهم ره‌وشته
 ناشیرینه‌ی که ئاماژه‌مان پی کرد به‌شیویه‌کی به‌رفراوان له‌ناو موسولمانان‌دا
 ته‌شه‌نه‌ی کردوه، وای لی هاتوه ره‌مل هاویشتن و قسه هه‌لبه‌ستن و
 بوختانکردن دیارده‌یه‌کی بلاو به‌رچاوه له‌ناو موسولمانان‌دا، کابرا به‌ئاره‌زۆی
 خۆی درو هه‌لد به‌ستی و بلاویان ده‌کاته‌وه، ئه‌مجار که‌سانی دیکه دین شییان
 ده‌که‌نه‌وه، به‌لگه‌وه ده‌لیلیان بۆ ده‌هیننه‌وه، تا وای لی دئی راستی هون ده‌بی و
 ئاسه‌واری نامیننی! بۆیه قورئانی پیروژ له‌و دیارده ناشیرینه ده‌مانترستینی و
 ده‌فرموی: ﴿ان السمع والبصر والفؤاد كل اولئك كان عنه مسـوؤلاً﴾
 بیگو مان گۆیچکه‌وه چاوو دل ده‌بارهی هه‌موو نه‌مانه پرسیار
 له‌خاوه‌نه‌کانیان ده‌کری: له‌چیدا به‌کاری هیانوان؟ چۆن به‌کاری هیانوان؟
 چونکه چاوو گۆیچکه‌وه کاری زانیاری حیسی و تاقیکردنه‌وه‌ن، ئهم جوره

زانایاریانه له‌ریگه‌ی ئەوانه‌وه په‌یدا ده‌بن، زانیاری‌یه عه‌قلیه‌کانیش به‌هۆی د‌له‌وه ده‌سته‌به‌ر ده‌بن.

جا که‌وابێ ئە‌گەر ئاده‌میزاد گوێی له‌شتیکی حه‌رام گرت، یان سه‌یری شتیکی حه‌رامی کرد، یان د‌لی خۆی خه‌ریک کرد به‌زانیاری حه‌رامو شتی پ‌رو پ‌وچ، ئە‌وه کابرا به‌رپر‌سیاره‌و تاوانی کرد‌وه، چونکه ئە‌و نامیرانه‌ی له‌شتی حه‌رامدا به‌کارهێناون، که ده‌بوا‌یه له‌خودا‌په‌رستی و شتی به‌سوودا به‌کاریان ب‌ینی.

ئێبنو عه‌بباس له‌مانای ئە‌م نایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموێ: هه‌رچی نه‌ییبینی و نه‌ییبسی، یان لێ د‌ل‌نیانه‌بی، شایه‌دی لێ مه‌ده‌.

قه‌تاده ده‌لێ: ئە‌گەر شتیکت نه‌ی‌ستبێ مه‌لێ بیستومه، شتیکت نه‌دی‌بێ مه‌لێ دیومه، شتیکت نه‌زانی مه‌لێ ده‌یزانم.

هه‌ندێ ج‌له‌و‌گیری نایه‌ته‌که‌ رو ده‌کاته ئە‌وه کابرا له‌زانیاری‌یه‌وه قسه نه‌کا، به‌‌ل‌کوو له‌گومان‌و وه‌همه‌وه ب‌لێ ئە‌وه وایه‌و ئە‌وه وا نیه، واته: شوین گومان ده‌که‌ون وه‌کوو له‌شوینیکی تردا ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ أَثْمٌ﴾ الح‌جرات/۱۲. پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ له‌فه‌رموده‌یه‌کی‌دا که ئیمامی بوخاری له‌ئهبو هو‌په‌رپه‌وه ر‌یوایه‌تی کرد‌وه فه‌رمویه‌تی: (ایاکم والظن، فان الظن اکذب الحدیث) خۆتان له‌گومان ب‌پاریزن چونکه درۆترین قسه ئە‌وه‌یه ب‌لێ: وا پ‌ی‌ده‌چی، گومانم وایه.

شه‌که‌لی کو‌ری حومه‌ید ده‌لێ: چوومه لای پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ عه‌زم کرد: ئە‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خودا! دو‌عا‌یه‌کم پ‌ی ب‌فه‌رمو: بۆ خۆ‌پاراستن له‌شه‌ر ب‌یخوینم، ئە‌و‌یش ده‌ستی گرتمو فه‌رمووی: ب‌لێ: (أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي وَشَرِّ بَصَرِي، وَشَرِّ قَلْبِي، وَشَرِّ مَنِي) خودایه! په‌ناده‌گرم له‌شه‌رو خراپه‌ی بیستم له‌شه‌ری د‌یتنم، له‌شه‌ری گومانی د‌لم، له‌شه‌ری هه‌واو ئاره‌زو‌ی شه‌هوه‌ت‌بازیم.

﴿وَلَا تَمْسُ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ به‌فیزو خۆبه‌زلزانی‌نم‌وه به‌سمر زه‌وی‌دا هاتو چۆ مه‌که، چونکه تۆ بۆخۆت دروستکراویکی زه‌بونو لاوازی، چه‌ندی‌ک به‌خۆت بنازیو خۆت به‌به‌هیز بزانی هیشتا دروستکراوی له‌تۆ به‌هیز‌ترو گه‌وره‌تر زۆرنو تۆ له‌چاویان‌دا ههر هیچ نی، پروانه له‌ژیر قاجت‌دا زه‌وی هه‌یه به‌و هه‌موو پازو پۆریه‌وه، سه‌یری ئەم لاو ئەولای خۆت بکه‌ چه‌ند کیوی بڵندو زه‌به‌للاح ده‌بینی ﴿إِنَّكَ لَنْ تَخْرُقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طَوْلًا﴾ ئەتۆ چه‌ندی‌ک زلو به‌هیزی ناتوانی زه‌وی شەق بکه‌ی، به‌ئەندازە‌ی کێوه‌کانیش به‌رزو بڵندو سه‌رکەش نی! ده‌ی که‌وابی ئەو ته‌که‌به‌بروو خۆبه‌زلزانی‌نەت له‌چی‌یه؟ بۆ وه‌نده به‌خۆت ده‌نازیو له‌خۆت رازی؟ چه‌ندی‌ک خۆت به‌قۆزو ئازاو زیره‌کئو هه‌لکه‌وتوو بزانی، زۆر که‌س له‌وانه‌ی ئیشتا له‌ژیر خاک‌دان له‌و ره‌وش‌تانه‌دا له‌تۆ له‌پیش‌تر بونو شکۆمه‌ند‌تر بوون. کاتیکیان به‌خۆ زانیوه سلار‌بوونه‌وه‌و چوونه‌ توونی نه‌مانه‌وه، ها‌کا رۆژیکیش مه‌رگ یه‌خه‌ی پێ گرتیو خوسته‌ی لی بێ!!!

﴿كُلْ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئَةً عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ هه‌موو ئەو ره‌وش‌تانه‌ی بۆمان شی کردییه‌وه به‌فرمانو به‌ج‌له‌و‌گیری: که‌ بیستو پینج ره‌وش‌تن ئەوه‌ی ج‌له‌و‌گیریمان لی کردوه ره‌وش‌تی ناشیرینو ناپه‌س‌ندنو خراپیه‌که‌یان لای خوایه‌و ناخۆشی ده‌وتنو هه‌رکه‌سی بیانکا سزای ده‌داو جی‌گای ناپه‌زاه‌م‌ندی خودانوئیوه‌ش به‌هه‌موو جوړیک خۆتانیان لی بیاریزنو توخنیان مه‌که‌ون.

﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ ئەوه‌ی فه‌رمانمان پێ کردی له‌ره‌وش‌تی ناشیرین ئەوانه هه‌موویان به‌شیکن له‌و نی‌گایه‌ی بۆمان ناردووی ئەمی موحه‌مه‌د! بۆ ئەوه‌ی به‌ئاده‌میزادانی رابگه‌یه‌نیو بۆیان شی بکه‌یه‌وه‌و قیریان بکه‌ی!

﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾ خودایه‌کی تر بریارمه‌ده‌و مه‌یکه به‌هاوه‌لی خودا، که‌س مه‌به‌ره هاوشانی خودای تاکو

ته‌نیا، نه‌گەر وا بکه‌یو هاوه‌ل بۆ خودا دابنێی، نه‌وه سزای سه‌خت ده‌درئێو
ده‌خرییه نا دۆزه‌خه‌وه، سه‌رزه‌نشست ده‌کرئێو له‌ره‌حه‌ته‌ی خودا دوور
ده‌خرییه‌وه، له‌هه‌موو خێرو خۆشی‌یه‌ک بێ به‌ش ده‌بی!

تێبینی :

له‌ئایه‌تی ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لِكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ نه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی: که
دروسته‌ حوکم به‌ (قیافه) بکرئ چونکه هه‌ر شتێک ئاده‌میزاد زانیاری پێ
هه‌بێ، یان گومانی غالبی هه‌بێ دروسته‌ حوکم به‌و زانیارییه‌ بکا. هه‌روه‌ها
دروسته‌ حوکم به‌ قورعه‌ش بکرئ چونکه نه‌ویش به‌شی‌که له‌خه‌رساندزو
ته‌خمین! سه‌رناس (قائف) منداڵ وه‌پال باوکی ده‌دا به‌هۆی لێکچونی
نیوانیان‌ه‌وه، وه‌کوو شه‌رع‌زان قیاسی فه‌رع ده‌کا بۆ سه‌ر نه‌صل به‌هۆی
لێکچونی نیوانیان‌و هه‌بوونی عیله‌تی حوکم له‌هه‌ردوکیان‌دا..

پێغه‌مبه‌ر ﷺ کارکردنی به‌زانیاری قیافه‌و سه‌رناسی له‌بوا‌ری چه‌سپاندنی
نژادی ئوسامه (که ره‌ش پێست بوو) بۆ زه‌یدی کورێ حاریشه (که سپی پێست
بوو) به‌ره‌وا داناوه.

له‌سه‌حیحی موسلیم‌دا فه‌رمووده‌یه‌ک له‌خاتو عاتیشه‌وه رێوایه‌ت ده‌کرئ
ده‌فه‌رموئ: رۆژێک پێغه‌مبه‌ر ﷺ ها‌ته‌وه بۆ لای من، زۆر که‌یف‌خۆش بوو،
ده‌مو چاوی گه‌شابوه‌وه فه‌رمووی: (أَلَمْ تَرِيْ اَنْ مَّجْزَا) مه‌به‌ستی کابرایه‌کی
قائف بوو. سه‌یری زه‌یدی کورێ حاریشه‌و ئوسامه‌ی کورێ کرد هه‌ردوکیان
جه‌سته‌یان دا‌پۆشرا‌بوو ته‌نها قاچیان دیار بوو. وتی: ئەم قاچانه‌ لێک ده‌که‌ن.
جه‌ماوه‌ری زانیانی‌ش ئەم خۆش‌حالییه‌ی پێغه‌مبه‌ریان به‌وته‌ی کابرای سه‌رناس
کردۆته‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر راستی بریاری قائف.

سهرزه نشتی کردن ده مکو تانه وهی نه وانه ی مندال و

هاوه ل بو خودا داده نین (۴۰-۴۴)

أَفَاصْفَكُمْ رَبُّكُمْ

بِالْبَيِّنَاتِ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْسَانًا إِنَّكُمْ لَقُلُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا أُبْغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

﴿٤٢﴾ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ

السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ

لَا يَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

له وه پیش پیره و ردگار ناماژی به سهریچی نه وانه کرد: که هاوه ل بو خودا داده نین، نه مجار به شوین نه وه دا سهرزه نشتی نه وانه ده کا: که مندال وه پال خودا ده دهنو ده لین: خودا کچی هن، کورو کج بوخویان داده نین، به لام بو خودا ته نیا کج به ره وا ده زانن، نه مه له کاتی کندا ده زانن خودا که مالی موطلقی هیه، نه وپه ری شکو مه ندی جه لالی هیه.

نه مجار نه وه راده گیه نی: که له قورنانا چه ند پهنو مه ته لی بو کافره کان هیئا ونه وه بو نه وه پیان پهن دنامیز بنو به خویان دا بچنه وه، که چی نه م پهنو مه ته لانه زیاتر شیلگیری کردنو هینده ی تر تاربونو له ربازی حق لایان دا.

ده‌فهرموی: ﴿أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا؟﴾
 پرسیاره‌که پرسیارتیکی ٲینکار نامیزه‌و بۆ سه‌رز نه‌شتکردنی نه‌و کافرانیه: که
 ده‌آین: فریشته‌کان ره‌گزی میینه‌و کچی خودا نه‌سه‌رز نه‌شتی نه‌وانه ده‌کا: که
 هاوه‌لو مندال بۆ خودا داده‌نین، نه‌وان بۆخویان به‌چای سووک ده‌پواننه کچو
 به‌پله‌ی نرمتر له‌پله‌ی کوپ حسییی ده‌کمن، بۆخویان له‌ترسی هه‌ژاری
 عه‌بیداری زینده‌به‌چالیان ده‌کمن، که‌چی بی شهرمانه وه‌پال خودایان ده‌ده‌ن.
 جا که خودا بۆخوی کوپو کچ ده‌به‌خشی به‌ئاده‌میزاد نایا ده‌گونجی و عه‌قل
 په‌سندی ده‌کا کوپ دا به‌ئیه‌و بۆ خوی کچ هه‌لبرئری؟ نایا ده‌گونجی خودا
 ریزی ئیه‌و بگری و همر ئیرینه به‌خشی پیتانو بۆ خویشی کچ دابنی؟

نه‌مه جوریکه له‌به‌دمه‌وه‌دانو موجاراتکردنی کافره‌کان، بۆ نه‌وه‌ی بی
 بناغه‌یی و پووچی باوه‌ره‌که‌یان ده‌ریکه‌وی، نه‌گینا قه‌ضیه‌که له‌ بناغه‌وه
 ناپه‌سند و نامه‌عقول و هه‌رگیز خودا هاوه‌ل و مندالی نه‌و نه‌بوه‌و نای بی!
 ﴿وَأَنكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾ ئیه‌و به‌و هه‌لو ئسته‌تان به‌و قسه‌یه‌تان: که
 هاوه‌ل بۆ خودا داده‌نین و فریشته به‌کچی خودا ده‌زانن. قسه‌یه‌کی گه‌وره
 ده‌پرمین! تاوانتیکی گه‌وره نه‌نجام ده‌ده‌ن، خۆتان شیای سزایه‌کی سه‌خت و
 دژوار ده‌کمن، چونو به‌چ عه‌قلیک کوپ بۆ خۆتان داده‌نین و کچ وه‌پال خودا
 ده‌ده‌ن؟ به‌راستی دابه‌شکردنیکی سته‌مکارانه‌یه... وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی تردا
 ده‌فهرموی: ﴿الْأَنثَى؟ تِلْكَ إِذَا قَسَمَ ضِيزَى﴾ النجم/۲۱-۲۲.

نمونه‌ی نه‌م ئایه‌ته ئایه‌تیکی تره: که ده‌فهرموی: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ
 وَلَدًا، لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا، تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ،
 وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا. وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا،
 أَنْ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ
 عَدًّا، وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا﴾ مریم/۸۸-۹۵.

به لى ئىوه بهو بوختانه گهوره تان: كه كچ پال خودا ده دهن قسه يه كى زور
 گهوره ده كهن، تا بلى ناشرينو نه گونجاوو بى بناغه وى نه چووه. هيچ
 ته صه ورو ته صديقك بيروكهى ناوا ناهينته كايه وه، قسه يه كى هينده
 گه ورو بوختانيكى نه ونده زبه للاحه كه س ناويرئ نه نجامى بدا نه دى ئىوه
 به چ عه قلىكه وه، به چ بيرو بوچوتيك نهو قسه گه ورو ده دركىنن؟ هه رگيز
 نه ده بو ئىوه قسه ي ناوا بى بناغه بكهن، نه ده بوو روتان بى شتى وا بلين.

﴿ولقد صرفنا في هذا القرآن ليدكروا وما يزيدهم الا نفورا﴾
 بيگومان ئيمه لهم قورئاندها هه موو ناموزگاريو به لگه وه ليليكمان رون
 كردوته وه، په ندو مه شه لمان بو ئاده ميزاده كان هينا ونه وه، ترساندومانن
 هه ره شه مان لى كردون، هه لمان ناوون بو چاكه كردنو ئيمان هينانو خودا په رستى،
 چيروگمان بو گيپرا ونه وه، نموننه ي زورمان له ميژوو بو هينا ونه وه بو نه وه ي
 په ندناميز بين، واز له بته پرستى و بوختان كردنو سته مو سه ريچيكردن به يينن،
 كه چى نهو هه موو بيرخستنه وه وه په ندو ناموزگاريانه كاريان تى ناكهن زياتر
 گومرا ده بنو له حه ق دوور ده كه ونه وه وه هه لده تيزينن! بيگومان قورئان
 مه نه ه جى ثاينى يه كتاپه رستيه و بو چه سپاندنو رون كردنه وه ي نهو مه به سته
 پيروزه زور ريبازى جيا جيا ره چاو كردون، جوړه ها ئوسلوبى به كار هينا ون،
 بو نه وه ي ئاده ميزاده كان وا لى بكا بير بكه نه وه، به خوياندا بچنه وه، چونكه
 يه كتاپه رستى شتىكى فيطرييه وه له سروشتى ئاده ميزادايه، هه ر پيوستى
 به بير كردنه وه يه، به ته نها گه پرانه وه ي بو ياساى سروشتو مه نطيقى سروشت، بو
 بير كردنه وه له ثايله ته كه ونى يه كانو نيشانه كانيان، پرواى يه كتاپه رستى پهيدا
 ده بى و په رده له سه ر پروا فيطرييه كه هه لده دريته وه و پاكو خاوينو بى
 گه رد نمايان ده بى، كه چى نه نه فامانه به پيچه وانه وه، هه تا قورئانيان بو
 بخويندريته وه، تا زياتر نهو كه لامه پيروزه ببيسن زياتر پشت هه لده كهن، پتر
 گومرا ده بن، يان بلين: خويان گومرا ده كه نو له بهر قورئان هه لدينو

گوئچکه‌ی دلیان داده‌خن له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌کوو ده‌ستکه‌وته ماددییه‌کانیان له‌کیس بچن، نه‌وه‌کوو بیرو باوه‌ری پرو پووچیان بنبر بکری!!

ئه‌مجار جاریکی تر بۆ موحاراتکردنی موشریکه‌کانو به‌ده‌مه‌وه‌دانیان ده‌فهرموی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَابَتُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سِيبًا﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌دا! به‌و موشریکه‌کانه‌ بلّی: که له‌ته‌ک خودادا خودای تر داده‌نین، شتی تر به‌خودا ده‌زانن، پێیان بلّی: نه‌گهر نه‌و بیرو باوه‌زه‌ی ئیوه راست بوایه، نه‌وه‌ی ئیوه ده‌یلتین گونجاو بوایه نه‌گهر له‌ته‌ک خودادا خودای تر هه‌بونایه (وه‌کوو ئیوه ده‌لێن) دلنیا بن نه‌و به‌خودا دانراوانه‌ی ئیوه‌ش به‌ندایه‌تییان بۆ خودای خاوه‌ن عهرش ده‌کرد، هه‌ولیان ده‌دا به‌به‌ندایه‌تیکردنو په‌رستش، خۆی لیّ نزیک بکه‌نه‌وه، هه‌میشه به‌ندایه‌تی خۆیان راده‌گه‌یانوو گه‌ردنکه‌چی ده‌بوون.

وشه‌ی (لو) وه‌کوو نه‌حوی ده‌لێن: (حرف امتناع لامتناع) که‌وابوو هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه قه‌ضیه‌که یاساغهو نه‌بوه‌و نابێ ببی، هیچ شتیک نیه هه‌وه‌لی خودا بی، خودا بی هه‌وه‌لو بی مندا‌لو بی وینه‌و نه‌ظیره. نه‌و شتانه‌ی موشریکه‌کان به‌خودایان ده‌زانن دروستکراویکی خودان، جا نه‌و شته‌ نه‌ستیره بی، یان ئاده‌میزاد بی، یان ئاژه‌ل بی، گیانه‌به‌ر بی یان بی گیان بی، هه‌موویان به‌گوێره‌ی یاسای که‌ون به‌ندایه‌تی خودا ده‌که‌نو ملکه‌چی ویستو ئیراده‌ی زاتی په‌روه‌ردگارن!

﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ پاکو مونه‌ززه‌هی بۆ خودا له‌و شتانه‌ی که شیای زاتو صیقاتی نه‌و نیه، به‌رزی پیروزیی بۆ زاتی پاکی له‌وه‌ی نه‌و موشریکه‌نه‌وه‌پالی ده‌دن، په‌روه‌ردگار زۆر له‌وه به‌رزی پیروزتره: که هه‌وه‌لو مندا‌لی هه‌بی، نه‌و ئاتاجی به‌هه‌وه‌لو مندا‌ل نیه، خودایه‌کی تاکو ته‌نهاو بی ئاتاجه له‌که‌س نه‌بوه‌و که‌سی لیّ نه‌بوه‌و که‌س هه‌وشانی نیه.

به‌دوو وشه‌ی (علواً کبیراً) ناماژه بۆ هه‌بوونی جوداوازیسه‌کی زۆر به‌رفراوان له‌نیوان زاتو صیفات‌ی خودا و نیوان وه‌پال‌دانی هاوشانو منداڵو شه‌ریک بۆ خودا، جوداوازیسه‌که هه‌ینده به‌رفراوانو ناشکراو نمایانه، ته‌سه‌وور ناکرێ، ده‌بی جوداوازی نیوان خودایه‌کی شه‌زه‌لی بی سهره‌تا له‌گه‌ڵ دروستکراویکی تازه په‌یدا‌بوو چۆن ته‌سه‌وور بکری؟! بۆیه له‌شوینیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿تکاد السموات يتفطرن منه وتنشق الأرض، وتخر الجبال هداً ان دعوا للرحمن ولداً﴾ مریم/ ۹۰-۹۱.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار گه‌وره‌یی خۆی و شکۆمه‌ندییو به‌رفراوانی ده‌سه‌لاتی رون ده‌کاته‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿تسبح له السموات السبع والأرض ومن فيهن﴾ جه‌وت ئاسمانه‌کانو زه‌وی به‌هه‌موو جه‌شامه‌تیکیان‌وه‌وه شه‌وه‌ی تییان‌دایه له‌دروستکراوان هه‌موویان تیکراو به‌به‌رده‌وامی شایه‌تی تاکو ته‌نه‌ایی بۆ خودا ده‌ده‌ن، گه‌واهیده‌ری ربوبیه‌تو ئولو هییه‌تی زاتی په‌روه‌ردگارن، هه‌موویان خه‌ریکی ته‌قدیسو ته‌نزیه‌ی به‌دییه‌نه‌ری خۆیان. هه‌موو گه‌ردیله‌یه‌کی ئه‌م بوونه‌وه‌ره گه‌وره‌یه خه‌ریکی ته‌سبیحاتی خودایه، هه‌موو بوونه‌وه‌ره به‌یه‌که‌ده‌م شایه‌تی ده‌دا: که خودا تاکو ته‌نهاو بی وینه‌و بی هاوه‌لو منداڵه.

هه‌موو به‌ردو دارێک، هه‌موو ده‌نکی تۆمۆ په‌لکه گه‌لایه‌ک هه‌موو گۆلو به‌روبومو میوه‌یه‌ک، هه‌موو خشۆکۆ بالنده‌و پێڕویه‌ک، هه‌موو گیانله‌به‌ریکی ئه‌م بوونه‌وه‌ره له‌وشکانی بی، یان له‌ناو ئاودا بی یان له‌هه‌وادا بی، دانیش‌توانی ئاسمانه‌کانیشیان له‌گه‌ڵدا بی، هه‌موویان سه‌ری به‌ندایه‌تییان داخستوه‌وه ته‌سبیحاتی زاتی پاکی ده‌که‌نه‌هه‌موو شتیکی ئه‌م بوونه‌وه‌ره نیشانه‌ی تاکو ته‌نه‌ایی خودای بی هاوتایه.

ئه‌مجار جه‌خت له‌سه‌ر رسته‌ی پیشوو ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبَحُ بِحَمْدِهِ﴾ هه‌رچی شت هه‌یه له‌بوونه‌وه‌ردا هه‌موویان ته‌سبیحاتی خودا ده‌کهن، جا یا به‌زویانی حال یان به‌زویانی مه‌قال!!

﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ وه‌لی ئیوه له‌ته‌سبیحاته‌که‌پیان حال یان، نازان: شته‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی بوونه‌وه‌ر چۆن ته‌سبیحاتی خودا ده‌کهن! چونکه ته‌سبیحاته‌که‌دیان به‌زویانی‌که ئیوه لی‌ی حال یان!

له‌سه‌حیحی بو‌خاری‌دا فه‌رموو ده‌یه‌ک هه‌یه له‌ئیبنو مه‌سه‌عو ده‌وه ریوایه‌ت کراوه ده‌فه‌رموی: (كُنَّا نَسْمَعُ تَسْبِيحَ الطَّعَامِ وَهُوَ يُوَكِّلُ).

قه‌تاده ده‌لی: هه‌موو شتێک گیانی تێدا‌یه‌و ته‌سبیحاتی خودا ده‌کا. ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ بێ‌گومان په‌روه‌ردگار زۆر به‌حیلمو له‌سه‌ره‌خۆیه، په‌له له‌سه‌زادانی ئه‌وانه‌ نا‌کا که لێی یا‌خی ده‌بن، ها‌وه‌لی بۆ داده‌نن. مۆله‌تیان ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی له‌تا‌وانه‌کانیان په‌شیمان ببنه‌وه، تۆبه‌ بکه‌ن، به‌خۆیان‌دا بچنه‌وه! لی‌خۆش‌بوو لی‌بورده‌و بۆ ئه‌وانه‌ی تۆبه‌ ده‌که‌نو ده‌که‌رنه‌وه بۆ لای خودا!

ئیمامی ئه‌حمه‌دو ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی له‌ئیبنو عومه‌ره‌وه ریوایه‌ت ده‌کهن ده‌فه‌رموی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: (إِنَّ نُوْحًا عَلَيْهِ السَّلَامُ لَمَّا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ قَالَ لِابْنَيْهِ: أَمْرُكُمَْا بِسُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ فَإِنَّهَا صَلَاةُ كُلِّ شَيْءٍ، وَبِهَا يَرْزُقُ كُلُّ شَيْءٍ).

زانایانی ته‌فسیر راجیا‌ییان هه‌یه ده‌رباره‌ی عومومیه‌تی نایه‌تی ﴿وَأَنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبَحُ بِحَمْدِهِ﴾ نایه‌ته‌که ته‌خصیص روی تی ده‌کا یان نا؟ کۆمه‌لێک ده‌لێن: عومومیه‌تی نایه‌ته‌که باقییه‌و مه‌به‌ست ته‌سبیحاتی مه‌جازیه، واته: هه‌موو دروست‌کراوێک نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه: که خودا تاکو ته‌نها‌یه. وه‌کوو ئه‌بو نو‌ئاس ده‌لی: (وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهُ آيَةٌ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ).

کۆمه‌لیکی تر ده‌فهرموی: ته‌سبیحات‌کردنه‌که‌ حه‌قیقی‌یه‌و هه‌موو شتی‌ک به‌زوبانی خۆی ته‌سبیحاتی خودا ده‌کا به‌لام ئاده‌میزاد نایبسی!

کۆمه‌لیکی تر ده‌فهرموی: (من شيء) له‌نایه‌ته‌که‌دا عامه‌و مه‌به‌ست خاسه‌، واته‌: شتی زیندوو گه‌شه‌دار ده‌گریته‌وه‌ شتی بێ گیانو بێ نه‌شو نما ناگریته‌وه‌. هه‌ر بۆیه‌شه‌ عی‌کریمه‌ ده‌فهرموی: داری ته‌ر ته‌سبیحات ده‌کاو داری وشک ته‌سبیحات نا‌کا. له‌فهرموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ دا پشتگیری بۆ ئه‌م رایه‌ ده‌ست ده‌که‌وی: ئه‌وه‌تا: له‌ئینو عه‌بباسه‌وه‌ گیر دراوه‌ته‌وه‌ ده‌فهرموی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌لای دوو گۆردا تی‌په‌ریو فهرموی: (انهما ليعذابان وما يعذبان في كبر اما احدهما فکان يمشي بالنميمة، واما الآخر فکان لا يستبرئ من البول) نیت‌ر پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌قه‌داریکی ته‌ری هیناو کردی به‌دو له‌ته‌وه‌و هه‌ر له‌ته‌ی له‌سه‌ر گۆری یه‌کی‌کان چه‌قاند فهرموی: (لعله يخفف عنهما ما لم ييبسا)^(۳) فهرموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ که‌ ده‌فهرموی: (ما لم ييبسا) ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ ئه‌و دوو له‌قه‌داره‌ هه‌تا ته‌رایییان تێدابی ته‌سبیحات ده‌که‌ن، هه‌ر کاتی وشک بوون ده‌بنه‌ جه‌مادو له‌ته‌سبیحات‌کردن ده‌که‌ون.

زانایانی ئیسلام له‌ژێر رۆشنایی ئه‌م فهرموده‌دا هاتوونه‌ سه‌ر ئه‌م رایه‌: که‌ رواندنی دره‌خت له‌سه‌ر گۆرستانو خۆیندنی قورئان له‌سه‌ر گۆر سوودی بۆ مردوه‌کان هه‌یه‌. چونکه‌ ئه‌گه‌ر به‌له‌قه‌داریکی ته‌ر سزا له‌سه‌ر مردو سووک بێ، چۆن ده‌بێ به‌خۆیندنی قورئان له‌لایه‌ن موسو‌لمانیکه‌وه‌ سزای مردوو‌ان سووک نه‌بێ؟!

(۳) به‌شیکه‌ له‌و هه‌دیثه‌ی بوخاری له‌باسی ده‌ستنۆژدا ژماره‌ (۲۱۶) (باب/۵۵) (من الکبائر ان لا یستر من بوله) ر‌یوایه‌تی کردوه‌. موس‌لم له‌باسی (الطهارة) دا ژماره‌ (۲۹۲) (باب/۳۴) (الدلیل علی بغاسه‌ البول ووجوب الاستبراء منه) ر‌یوایه‌تی کردوه‌.

همر لهم روانگه شه‌وه‌یه: که زانایان ده‌فرم‌مون: همر خیر و خیراتیک
بکری بۆ مردو پی‌ده‌گا. زانایانی همر چوار مه‌ذه‌ب شه‌م رایه‌یات به‌لاوه
په‌سند.

پاراستنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ئه‌زه‌تی موشریکه‌کانی مه‌که‌

له‌کاتی خویندنی قورئان دا (۴۵-۴۸)

لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ

الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا

مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ

وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ أَنَّ عَلَى آذَانِهِمْ نُفُورًا

﴿٤٦﴾ لَمَنْ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى

إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ أَنْظِرْ

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾

دوای شه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی مه‌سائیلی ئیلاهییات دواو بیرو بۆچونی
موشریکه‌کانی ره‌تکرده‌وه‌و په‌ندو شه‌مثالی هینانه‌وه‌ بۆ به‌ره‌رچدانه‌وه‌یان،
دیه‌ سه‌رباسی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و راستی پیغه‌مبه‌ریه‌تی جه‌زه‌تی موچه‌مه‌د
ده‌چه‌سپینیی و گالته‌ به‌عه‌قلی شه‌وانه‌ ده‌کا که نایانه‌وی له‌قورئان حالی بنو
گۆسی خۆسانی لی که‌ر ده‌که‌نو پابه‌ندی فرمانو جله‌وگیریه‌کانی نابزو
گالته‌ی پی‌ ده‌که‌ن، شه‌زه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ده‌ن، بوختانی بۆ هه‌لده‌به‌ستن؛
ته‌فسیری ره‌واز

ده‌لین: کاهینه، جادویاز، شیته، شایره، خوی قورثانی داناوه و به‌ناوی خوداوه بلاوی ده‌کاته‌وه.

ده‌رباره‌ی نایه‌تی ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ...﴾ ئیبنولموندیر له‌ئیبو شه‌هابی زوهریه‌وه ریوایت ده‌کا ده‌لی: هر کاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ قورثانی بو موشریکه‌کانی مه‌ککه بخویندایه‌وه بانگه‌وازی بکردنایه گالتیه‌یان پی ده‌هاتو ده‌یانگوت: ﴿قُلُوبُنَا فِي أَكْثَرِ مَا تَدْعُونَا إِلَيْهِ، وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ﴾ فصلت/۵. په‌روه‌ردگار نایه‌تی ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا...﴾ الایه‌ی نازل کرد.

ریش سپی و گه‌وره‌کانی قوره‌یش گویان له‌قورثان‌خویندنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گرت: به‌لام به‌هموو جوړیک هه‌ولیان ده‌دا کاریان تینه‌کا، دلیان پی‌ی دانه‌خورپی، به‌ریمه‌کانی فیتره‌تو سروشتی خوین ده‌کردو خوین لی‌گیل ده‌کرد، په‌روه‌ردگار قاری لی‌گرتزو دلی مؤر کردنو گوچه‌که‌یانی هاخنی و سودیان له‌و نورو روناکی و ره‌حمه‌ته وهرنه‌گرتو به‌رینمونییه‌کانی به‌هره‌مه‌ند نه‌بوون! وه‌کوو ده‌فهرموی: ﴿وَإِذَا قَرَأَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! کاتی‌ک تو قورثان بو موشریکه‌کان ده‌خوینییه‌وه، ئیمه له‌نیوان توو له‌و کافره بی باوه‌رانه‌دا په‌رده‌یه‌کی داپوشمر ده‌گی‌رین؛ په‌رده‌یه‌ک: که به‌چاو نابینری.

واته: به‌هوی کرده‌وه‌ی ناپه‌سندی خوین کاریکی وایان له‌گه‌ل ده‌که‌ین تو نه‌ناسن، هه‌ست به‌و به‌لگه‌و نیشانانه نه‌کن: که ده‌بنه شایه‌دی راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی تو! له‌مانای قورثان ورد نابنه‌وه، نه‌گه‌ر لی‌شی ورد بینه‌وه نایانه‌وی تی‌ی بگن. ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكْثَرًا أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾ به‌سهر دل‌ه‌کانیان‌دا په‌رده‌ی نه‌ستور ده‌گی‌رین به‌جوړیک هه‌چ تی‌گه‌یشتنیک ده‌رباره‌ی قورثان نه‌چیته ناو دلیانه‌وه، له‌هه‌چ حالی نه‌بن، هه‌چ زانیاری و حوکه‌و نه‌ئینی و مه‌به‌ستو ئاکامی‌کی به‌سود رو له‌دلیان نه‌کا. ﴿وَفِي آذَانِهِمْ

و قرآن گیرا و مانه له گوچه که یان دا گوی گرانو و که پی، هیچ نابیسن، هه رچی سودی هه بی ناچیته ناو گوچه که یانه وه. ئیبنو ئیسحاق له کتیبی به ناوبانگی خۆی دا ریوایه تیکی دورو درێژ له موحه ممه دی کوری موسلیمی کوری شیهاب نه ویش له زوهریه وه ریوایه ده کا ده لئ: کومه لئیک له سه رانی قوره یش هه که سه له مائی خۆیه وه شه وئیک له شه وان خۆ ده دزیته وه ده گوی له قورئان خوئندن پئغه مبه ر بگری: که شه وان له مائی خۆی له ناو نوێژدا ده یخوئند، هه ریه که یان له په نا پاسارێکه وه به بی شه وه ی شه وتریان پی بزانی، خۆی گرتو گوچه که یان کلور کردو تا به یانی گوییان لی گرت، جا که به یانی هه ریه که یان گه رایه وه بۆ مائی خۆی له ریگه دا به یه کتر ده گه زو لوتیان ده بی به لوتی یه کتریه وه ده ست ده که ن به سه رزه نشترکردنی یه کتری ده لئین: کوره ده خیل جاریکی تر شتی وا مه که ن، نه گه ر گه نه جه کانمان شتی واتان لی بیسن ده که ونه گومانه وه ده باره ی ئایینه که یازو له وانیه هه لبخه له تین جا: که شه وی دووهم دادی خۆیان پی ناگیری، هه ریه که یان خۆ ده دزیته وه ده تیه وه شوینی خۆی وه ک شه وی پیشوو خۆیان مه لاس ده ده نه وه هه تا به یانی گوی له قورئان خوئندن پئغه مبه ر ده گرنه وه، که ده گه پرنه وه بۆ ماله وه له ریگه دا تووشی یه کتری ده بنه وه هه مان ئامۆژگاری شه وی پیشوو یه کتر ده که نه وه، که شه وی سییه م دادی هه مان رفتار نه نجام ده ده نه وه، که به یانی دادی ده گه پرنه وه بۆ مال، له ریگه یه کتر ده گرنه وه، ئیتر هه ندیکیان به هه ندیکیان ده لئین: وه رن با په یمان به یه کتر بده ین: که هه رگیز جاریکی تر نه یه ینه وه بۆ گوێگرتن له قورئان خوئندن موحه ممه د. په یمان به یه کتر ده ده ن: که جاریکی تر نه و کاره نه که ن

جا که دونیا روناک بوو وه کیشه نگا و داها ت نه خه سی کوری شوره یق گۆچانی ده ست دایه و ده چی بۆ مائی ته بو سوفیانو پی ده لئ: پیم بلئ: تو رات چیه ده باره ی شه وه ی له موحه ممه دت بیست؟ نه ویش ده لئ: هه ندی شتم

بیستو تیشی گه‌ییشتمو زانیم مهبه‌ست چیه، هه‌ندی شتیشم بیست نه‌تی
 گه‌ییشتمو نه‌زانیم مهبه‌ست چیه. (نه‌خنه‌س) یش ده‌لی: ده‌سا منیش
 هه‌روه‌کوو تو وا بووم. نه‌مجار له‌وی هه‌لده‌ستی و ده‌روا بو مآلی نه‌بو جه‌هل
 هه‌مان پرسیری ئاراسته ده‌کا. ئه‌ویش ده‌لی جا چیم لی بیستوه؟؟

ئیمه‌و خیلی عه‌بدولمه‌ناف له‌کۆنه‌وه به‌ربه‌ره‌کانیمان له‌نیوان دا هه‌بووه.
 له‌سه‌ر پیاوه‌تی و شکۆمه‌ندی پیشبرکیمان کردوه: میواندیری خه‌لکیان کرد
 ئیمه‌ش کردمان، ولاغی سواریان دا به‌خه‌لک ئیمه‌ش دامان، یارمه‌تی
 خه‌لکیان دا ئیمه‌ش کردمان؛ تا وامان لی هات پیکه‌ل پیک بووینو وه‌کوو
 یه‌کمان لی هات. ئیستا ئه‌وان ده‌لین: ئیمه‌ پیغه‌مبه‌ریکمان تیدا هه‌لکه‌وتوه
 له‌ئاسمانه‌وه نیگای بو دی. ده‌ی ئیمه‌ که‌ی ده‌گه‌ینه‌ ئه‌و پله‌و پایه؟ سویندب
 هه‌رگیزاو هه‌رگیز بروای پی نه‌که‌ینو قه‌ت ئیمانی پی نه‌هینین ئیتر نه‌خنه‌س
 هه‌لده‌ستی و به‌جی دیلی.^(۴)

ئاواو به‌و جۆره‌ قورئان کاری ده‌کرده‌ سه‌ر دلو ده‌روونی ئه‌وانه‌ی گوئیان
 لی ده‌بوو، هه‌ستی ده‌جولاندزو له‌وه‌ته‌ری حه‌سسای ده‌دان، به‌لام ئه‌وان
 خۆیان لی گیل ده‌کردو خۆیان لی دوور ده‌خسته‌وه‌و لی ده‌تاران چونکه
 ده‌یانزانی ئایینی تازه له‌به‌رژوه‌ه‌ندییه‌کانیان ده‌داو پله‌و پایه‌ی دونیاییان: که
 به‌ناره‌وا بۆیان فه‌راهه‌م هاتبوو نامینی، فیزو خۆبه‌زلزانیان تیدا ده‌چی،
 کۆتایی به‌مله‌وری و ده‌ربه‌گایه‌تیان دی.

﴿وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا﴾ هه‌ر
 کاتی تو ئه‌ی موحه‌مه‌د! له‌قورئان خویندنتدا باسی په‌روه‌ردگارت به‌تاکو
 ته‌نه‌ایی بکه‌ی و بلی: (لا اله الا الله) و نه‌لی (واللات والعزی) پاشه‌و پاش
 ده‌گه‌رینه‌وه‌و بلاوه‌ی لی ده‌که‌ن به‌توره‌یی و رق هه‌لساوی به‌فیزو ته‌که‌بورو

(۴) فی ظلال القرآن ج ۳۲/۵-۳۳۳. طه سالی ۱۹۹۷.

خۆیه‌زلزانییه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه، بیزاری خۆیان ده‌رده‌بێن له‌وت‌ه‌ی تاکو ته‌نهای خودا، چونکه پێیان وایه: چه‌سپاندنی ئالای (لا اله الا الله) کۆتایی هاتنی مله‌و‌ری ئه‌وانی پێوه‌یه. ئه‌گینا ئه‌و پیاوما‌قولۆ سه‌رۆکانه‌ی قور‌ه‌یش ئه‌وه‌نده که‌وده‌زو نه‌فام نه‌بوون جودا‌وازی ئیوان بیرو با‌وه‌ری پو‌چی خۆیانو ئایینی ئیسلامی پیرۆز نه‌کن! ئه‌وان به‌یه‌کتاپه‌رستی قه‌ڵس ده‌بوونو پێیان خۆش نه‌بوو وش‌ه‌ی (لا اله الا الله) بیسن وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿واذا ذکر الله وحده اشمزت قلوب الذين لا يؤمنون بالآخرة﴾ الزمر/۴۵.

﴿نحن أعلم بما يستمعون به﴾ ئیمه ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د! ده‌زانین باش ناگامان لێیه چۆنو به‌ج شێوه‌یه‌ک گۆی ده‌گرن ﴿اذ يستمعون اليك﴾ ئه‌و کاته‌ی گۆی له‌تۆ ده‌گرن، به‌شێوه‌ی گالته‌کردنو لاقرتی پێ کردنو به‌درۆخستنه‌وه‌ت گۆی ده‌گرن. ئیمه زان‌ترین به‌و نه‌هینی و قسه‌ په‌نامه‌کیانه‌ی ئه‌وان له‌ئیوان خۆیاندا به‌گۆیچه‌کی یه‌کت‌ری‌دا ده‌چ‌رپینن ده‌رباره‌ی تۆو قور‌ئان، ﴿اذ يقولوا الظالمون﴾ ئه‌و کاته‌ی بێ با‌وه‌رو مو‌شریکه‌کان ده‌لێن: ﴿ان تتبعون الا رجلاً مسحوراً﴾ ئیوه ته‌نیا شو‌ین پیا‌ویکی جاد‌ولێک‌راو که‌وت‌ون شو‌ین پیا‌ویک ده‌که‌ون سه‌نت‌ه‌ری عه‌ق‌لی له‌ده‌ست دا‌وه، ئایا ده‌گونج‌ی ئیوه شو‌ین پیا‌ویکی شیت‌و ویت بکه‌ون؟ یان شو‌ین پیا‌ویکی جاد‌وباز ده‌که‌ون، به‌جاد‌وبازی ئاده‌میزاده‌کان هه‌ل‌ده‌خه‌له‌تین. جا که ئیوه شو‌ین مو‌حه‌مه‌د بکه‌ون ئه‌وه شو‌ینی پیا‌ویکی له‌و جۆره ده‌که‌ون!

هه‌ر له‌و وته‌که‌یانه‌وه ده‌رده‌که‌وی: که قور‌ئان رای‌چله‌کان‌دون، هه‌ستی بزوان‌دون، ئه‌وان له‌ناخه‌وه هات‌وونه سه‌ر ئه‌وه که: قور‌ئان که‌لامیکی ئاسایی نیه وه‌سته، ده‌کن: قور‌ئان شتیکی تێدا‌یه ه‌ی ئاده‌میزاد نیه، بۆیه وه‌پالی سی‌ح‌رو جاد‌وبازی ده‌ده‌ن، که‌وابێ ئه‌وان قه‌ناعه‌تیان په‌یدا کرد‌وه: که قور‌ئان قسه‌ی مو‌حه‌مه‌د نیه. ده‌ی ئه‌وان ئه‌گه‌ر وێژدان‌یان هه‌ب‌وایه ده‌بوو یه‌کسه‌ر بلێن: ئه‌مه که‌لامی خودایه، ئه‌مه نیگایه‌و له‌خودا‌وه هات‌ووه.

﴿انظر: كيف ضربوا لك الأمثال﴾ سهرنج بدهو لهه لوئستو بیرو
 بوچوونی شهو ملهورو نه فامانه ورد بهروه چون ره وشتو سیفه تی سهیرو
 جوړاو جوړت بو بریار ددهن: ده میک ده لئین: شیت، تاویکی تر ده لئین:
 جادوبازه، جاختیکی تر ده لئین شاعیره، نه خهیر کاهینه، نا قیلبازه ده چی لای
 کهسانی تر نه مه ده خوینی و دی به نیمه ی ده گه یه نی ﴿فضلوا﴾ به راستی
 نه وانه گومرا بونو له ریازی حق لایان داوه، شاره زای ریازی هیدایه ت نه بونو
 به سه رلی شیواوی ماونه وه ﴿فلا يستطيعون سیلاً﴾ ناتوان هیچ ریازیک
 بگرنه بهر، ریگای هیدایه ت ناگرن، ناشتوانن بایس بو هه لوئسته شپړیوه که ی
 خویان بهیننه وه. هیرانو په شوکاوو گومراو سهرلی شیواوو به دبه ختی دویاو
 قیامه تن!! ههرچی ده لئین درو یه، ههرچی ده یکه ن هه لیه، کهس به حالی
 نه وان نه بی.

نیکاریکردنی موشریکه کان بو زیندوبوونه وهو
 ره تکر دنه وهی نیکاریکردنه که یان

وَقَالُوا آءِذَا كُنَّا عِظَمًا وَرَفْنًا آءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾
 ﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي
 صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَن
 يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجِئُونَ بِحَمْدِهِ
 وَتَقُولُونَ إِن لَّيْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾﴾

وه‌کوو ناشکرایه‌ئو مه‌سه‌له‌ گرن‌گانه‌ی له‌قورئان‌دا باسیان لیوه‌ ده‌کری
 به‌ئوسلویی جؤراو جؤر دووباره‌و سیباره‌یان ده‌کاته‌وه‌ چوار مه‌سه‌له‌ی گرن‌گئو
 سه‌ره‌کین: که بریتین له‌ئیلاهیاتو پیغه‌مبه‌رایه‌تی و زیندوبوونه‌وه‌و قه‌زاو
 قه‌ده‌ر. جا له‌وه‌پیش باسی ئیلاهیاتی کردو به‌شوئین ئه‌وه‌دا باسی ئه‌و ره‌خنه‌و
 شوپه‌انه‌ی کرد: که ئا‌راسته‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی کراونو ره‌تی کردنه‌وه‌و پوچه‌لی
 کردنه‌وه‌و. ئه‌م‌جار له‌م نایه‌تانه‌دا باسی شکو گومانی کافره‌کان ده‌کا
 ده‌رباره‌ی زیندوبوونه‌وه‌و پا‌دا‌شو سزای کرده‌ی ئاده‌میزادان، گومانه‌کانیان
 ده‌ره‌وئیتیه‌وه‌و پوچه‌لیان ده‌کاته‌وه‌، به‌جۆریک ئه‌گه‌ر خاوه‌ن ویزدان سه‌یری
 بکا د‌ل‌نیا ده‌بی‌و ده‌زان‌ی: که داواکه شتیکی راستو حقه‌و یه‌ک‌سه‌ر پر‌وای بی
 ده‌کا! قسه‌ی کافره‌کان راده‌نوئین‌و ره‌تدانه‌وه‌که‌ش راده‌گه‌یه‌نی‌و ده‌فه‌رم‌وئ:
 ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرِفَافًا أَعْنَا لِمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا؟﴾ ئه‌وانه‌ی پر‌وایان
 به‌زیندو بوونه‌وه‌ی رۆژی قیامت نیه‌و ئینکاری هاتنی ئه‌و رۆژه‌ ده‌که‌ن،
 کاتی‌ک گو‌ییان له‌قورئان‌خوئندن‌ی تۆ ده‌بی‌ ئه‌ی موحه‌مه‌دو باسی زیندو
 بوونه‌وه‌ی تیدایه‌، به‌شیوه‌ی پرس‌یاری ئینکارئامیزو به‌سه‌ر سو‌رمانه‌وه‌ و‌تیان:
 ئایا ئیمه‌ کاتی‌ک مر‌دینو بوینه‌ ئیسقو پروسقی لی‌ک ترازاو لی‌ک
 هه‌له‌شاو رزیو بوینه‌وه‌ به‌گل‌و خۆل، ئایا ئیمه‌ پاش ئه‌و نه‌ما‌زو رزینو
 پۆل‌کانه‌ی به‌سه‌رمان‌دا دی‌ جاریکی دی سه‌رله‌نوئ دروست ده‌کری‌ینه‌وه‌و
 جه‌سته‌مان وه‌کوو پیش مر‌د‌ن‌مانی لی‌ ده‌کری‌ته‌وه‌؟؟ واته‌: نه‌خه‌یر شتی وا
 ناب‌ی‌و نا‌کری، نموونه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌ نایه‌تیکی تره‌: که ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿يَقُولُونَ
 إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ؟ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخْرَةً، قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ
 خَاسِرَةٌ﴾ النازعات/ ۱۰-۱۲. یان ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَضَرْبَ لَنَا مِثْلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ،
 قَالَ مَنْ يَحْيِي الْعِظَامَ، وَهِيَ رَمِيمٌ، قُلْ: يَحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ
 بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ یس/ ۷۸-۷۹.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار فرمان به‌پیغه‌مبهر ﷺ ده‌کا: که ولایمان بداته‌وه، ده‌فهرموی: ﴿قُلْ: کونوا حجارةً أو حديدًا، أو خلقاً مما یکبر فی صدورکم﴾ ئه‌ی موحه‌ممه‌د! بییان بلی: زیندوکرده‌وه‌ی مردوو بۆ خودا کاریکی ئاسانه، چ ماندوبونییکی تیدا نیه، زۆر له‌دروستکردنی یه‌که‌مجارتان ئاسانتره (واته: له‌ته‌صه‌ورو بیرو بۆچونی ئیمه‌ی ئاده‌میزادا، ئه‌گینا به‌نیسه‌ت خوداوه هم‌موو کاریک وه‌کوو یه‌ک ئاسانه‌و کاری ئاسانو کاری گران لای ئه‌و چون یه‌که) چونکه هم‌موو ماده‌یه‌کی لیک‌دراوو پیکهاتوو ئه‌گهر توخمه‌کانی ده‌ست که‌وتزو خاصیه‌ته‌کانی زاندرانو ناسران به‌ئاسانی شتی هاو وینه‌ی لی دروست ده‌کریته‌وه. جا ئه‌گهر له‌فهرزیکدا ئیوه ئه‌ی بی باوه‌ران؛ ئه‌ی موشریکه‌کان! ئه‌گهر دوا‌ی مردنتان بینه شتیک که زۆر دوور بی قبولی گیان بکا، بینه به‌ردو ئاسن که به‌روا‌لت ئه‌وانه له‌ئیسقانه رزیوو گلۆ خۆل ناته‌هل ترن بۆ گیان به‌به‌راکردن، یان ههر دروستکراویکی تر: که له‌ته‌صه‌ورو عه‌قلی ئیوه‌دا ناگونجاوتره بۆ قبولکردنی گیان، وه‌کوو ئاسمانه‌کانو زه‌ویو کیوه‌کان. ئه‌وه دل‌نیابن خودا ده‌توانی سهرله‌نوی زیندوتان بکاته‌وه. واته: ئیوه دوا‌ی مردنتان بینه ههر شتی نه‌ک ئیسقانه رزیو: که بۆتیکی گیانی لی دۆ روژگاریک بووه قبولی گیانی کردوه گیانی تیدا بووه. خودا زیندوتان ده‌کاته‌وه بۆ ده‌شتی مه‌حشر کیشتان ده‌کاو حیسابو لیکۆلینه‌وه‌تان له‌گه‌ل ده‌کاو سزاو پاداشی کرده‌وه‌کانتان وه‌رده‌گرته‌وه.

هه‌لبه‌ته ئه‌وان توانای ئه‌وه‌یان نیه بینه به‌ردو ئاسن یان ههر شتیک تر. وه‌لی ئه‌مه وه‌کوو به‌رلی برینه‌وه وایه‌و موباله‌غه‌کردنه له‌ره‌هاییو به‌رفراوانی ده‌سه‌لاتی خودادا. له‌هه‌مان کاتدا ئاماژه‌ی سوکه سهرزهنشکردنیکی تیدایه به‌وه‌ی: که ئه‌وانه وه‌کوو به‌ردو ئاسن بی هۆشو هه‌ستن!

ئه‌مجار دوا‌ی ئه‌وه‌ی زیندوبونه‌وه‌یان به‌دوور زانی، به‌دووریشی ده‌زانن: که‌سیک هه‌بی، ئه‌وان بینه به‌ردو ئاسنو زیندویان بکاته‌وه! ﴿فسیقولون من

یعدنا؟ ﴿نه‌ی موحه‌مه‌د! نه‌مجار نه‌وان ده‌لین: باشه، کی ده‌توانی نیمه به و حاله‌وه زیندو بکاته‌وه. نه‌گهر نیمه مردینو بوینه به‌ردو ناسن، یان دروستکراوینکی تر کی ده‌توانی نیمه بینیته‌وه حاله‌تی ژیان؟﴾
 ﴿قل الذي فطرکم أول مرة﴾ پتیاں بلی: زیندو کهره‌وه تان نه‌و که‌سه‌یه یه‌که‌مجار نیوه‌ی له‌نه‌بو‌وه هینانه‌وته وجود. نه‌و که‌سه‌ی نیوه‌ی له‌گل و خوئیک که هیشتا بونی ژیا‌نی نه‌کردبو به‌دی هیناوه، له‌نه‌بو‌وه نیوه‌ی دروست کردوه، هیچ نه‌بونو هینانیه گوره‌پانی ژیا‌نو پی‌ی گه‌یاندنو به‌سهر زه‌وی دا بلاوی کردنه‌وه، نا نه‌و خودایه ده‌توانی نیوه سهرله‌نوئ زیندو بکاته‌وه.. وه‌کوو له‌شوینیک‌ی تردا ده‌فرموی: ﴿وهو الذي یبدأ الخلق، ثم یعیده وهو اھون علیہ﴾ الروم/۲۷.

نه‌وه‌ی چاوه‌روان ده‌کری له‌کاتی بیستنی نه‌م ولامه گورچکبه‌دا نه‌وه‌یه: ﴿سینغضون الیک رؤوسهم﴾ که سهرت بو ده‌له‌قینن، لاقرتیت پی ده‌که‌ن، به‌مه‌به‌ستی گالته پی کردن و به‌درؤخستنه‌وته سهریان ده‌له‌قیننو نه‌مجار پرسیار ده‌که‌نو ﴿ویقولون متی هو؟﴾ ده‌لین: جا نه‌و زیندوبونه‌وه که‌ی ده‌بی؟ مه‌به‌ستیان نه‌وه‌یه: هاتنی روژی قیامت شتیکی نامه‌عقوله‌و عه‌قل به‌دووری ده‌زانی. وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا هاتوه ده‌فرموی: ﴿ویقولون: متی هذا الوعد ان کنتم صادقین﴾ الملک/۲۵.

﴿قل: عسی أن ینکون قریباً﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د! پتیاں بلی: نیوه له‌و روژه بترسن چونکه نزیکه بی‌و ههردی گوماتان له‌هاتنی دا نه‌بی، چونکه هه‌موو هاتویک نزیکه، ههر شتیکی هاتنی موحه‌قه‌ق بی نزیکه با زوریش بو‌ه‌غری! وه‌کوو له‌شوینیک‌ی تردا ده‌فرموی: ﴿انهم یرونه بعیداً ونراه قریباً﴾ المعارج/۶-۷.

شایانی باسه کاتی هاتنی قیامت نه‌ینی‌یه‌کی یه‌زدانه‌و که‌سی لی ناگادار نه‌کردوه، نه‌فریشته‌کانی نزیک باره‌گای نه‌قد‌ه‌س نه‌پیغه‌مبه‌ران، که‌س

ناگاداری و زانیاری دهر باره ی هاتنی قیامت نیه. به لام پیغه مبه ر هه والی پی داوین: که هاتنی نزیکه، له فهرموده یه کی دا: که نه حمه دو موسلیمو بوخاری و تیرمیزی له نه نه سه وه ریوایه تیان کردوه ده فهرموی: (بعثت أنا والسعة كهاتین) ناماژه ی به قامکه شاده و قامکی ناوه پراستی کرد.

وشه ی (عسی) له نایه ته که دا بو ره جاو ئومید نیه، به لکوو به مانای ته نکیدو چه سپاندنی هاتنه که یه تی.

نه مجار پهروه ردگار هاتنی روژی قیامت به شیوه یه کی سوکو ئاسان ده خاته بهرگو ئیچکه ی ئاده میزادانو ده فهرموی: ﴿یوم یدعوکم فتستجیبون بحمده﴾ زیندوبوونه وتان روژیک ده بی پهروه ردگار بانگتان لی ده کا، ئیوه ش هه مووتان له گۆره کانتان راست ده بنه وه فهرمان بهر دارو ده ست به سینگه وه و ملکه چو پابه ند به فهرمانو سوپاسگوزارو سه ناخوان.

برئ له زانایانی ته فسیر پییان وایه: مه به ست به و بانگراوانه خاوه ن باوه پانن، به لگه شیان سوپاس کردنه که یانه که له وشه ی (بحمده) ی وهرده گیرئ. ظاهر ی نایه ته که نه وه ده گه یه نی: هاتن به ده مه وه که گشتیه به لام ههر بی پرواکان مه به ستن چونکه سیاقی نایه ته که باسی نه وانو بو نه وان هیندراوه. به ههر حال دیمه نه که سه رسور هینه رو هه ست بزوتنه، دیمه ئیکه وینه ی نه وان ده کیشئ که له دونیادا پروایان به و روژه نه بو، که چی ئیستا ناوا به ده م بانگ کردنه که وه دینو دم به ویردو سوپاسو سه نا! به راستی ولامدانه وه یه کی سه رسور هینه ره، هاتن به ده نگه وه یه ئیعتیرافو داننانه له لایه ن که سانی که وه: که له وه پیش ئینکاری نه و روژه یان کردوه، ئینکاری خودایان کردوه، نه و روژه: که بانگ ده کرئن هیچ ولامیکیان نیه جگه له وه ی پر به ده میان ده لئین: (الحمد لله، الحمد لله).

نیتر نه و روژه که بیر له ژبانی دونیایان ده که نه وه، وه کوو سیبه ری ماوه کورتو تارمایی به ک دیته وه یادیان ﴿وتظنون ان لبثتم الا قليلاً﴾ وا

گومان ده‌بن: که ماوه‌یه‌کی زۆر کورت ژیاونو ژیاانی دونیا‌یان ساته‌وه‌ختیک بووه، ئیواره‌یه‌ک یان چیشته‌نگاو‌یک بووه‌و رابردوه. وه‌کو وه‌شوینیکی تردا ده‌فهرموی: ﴿كَانَ هُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ (النازعات/۴۶. یان ده‌فهرموی: ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ، إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا﴾ طه/۱۰۴. یان ده‌فهرموی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ﴾ الروم/۵۵. هه‌لبه‌ته وینه‌کیشانی دونیاو ته‌صه‌ورکردنی به‌و شیوه بو‌ئه‌وه‌یه نرخ‌ی له‌دلی ئاده‌میزادان‌دا که‌م بیته‌وه. گرنگی پی نه‌ده‌نو هه‌ول‌ی قیامت ده‌ن!!

هه‌ندی‌ک پیا‌یان وایه: مه‌به‌ست به‌مانه‌وه که‌مه‌که‌یان که له‌نایه‌ته‌که‌دا ئاماژه‌ی پی ده‌کا مانه‌وه‌ی نیوان دوو فوو‌کردن به‌صوره‌که‌دایه، چونکه وه‌کو ده‌لین: له‌نیوان دوو فوو‌کردنه‌که‌دا (مابین النفختین) ئازاری گۆر هه‌لده‌گیرئ وه‌موو که‌س خه‌ویان لی ده‌که‌وئو بی ئاگان، ماوه‌که‌شی چل ساله، که له‌سوره‌تی (یس/۵۲) دا ده‌فهرموی: ﴿مَنْ بَعَثْنَا مِنْ مِرْقَدْنَا﴾ ئاماژه به‌وه ده‌کا. که‌وابی ئه‌م گومان بردن مانه‌وه به‌که‌م زانینه تایبه‌ته به‌کافره‌کانه‌وه. مواهید ده‌لی: پیش هاتنی رۆژی قیامت کافره‌کان سه‌رخه‌ویک ده‌شکینزو ماوه‌یه‌ک خه‌ویان لی ده‌که‌وئو له‌زه‌ته‌ی خه‌و ده‌چیژن، جا که بانگ له‌مردوان ده‌کری بو‌ زیندوبونه‌وه به‌په‌شو‌کاوی لیه‌له‌رزه راست ده‌بنه‌وه.^(۵)

(۵) ته‌فسیری قورطوبی ج ۵/ ۲۹۹۵-۲۹۹۶.

دابو نہریتی موجدہ لہ کردنو دہمہ دہمی

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ

أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ

عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسَاءَ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِنَّ يَسَاءَ

يُعَذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٥﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ

بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى بَعْضٍ

وَعَايِنَا دَاوُدَ زَبُورًا

ۛه مچار سڀياڻي ٿاڀه ڪان واز لهه رتدانءِ هوى ۛهو ڪافرو موشرڪانه
 دهه ڏينى: ڪه پرواڀان به زيندو بونءِ هوى ۛهو لاقرتى به واده و هه ڀه شهى
 پهروه رڊگار دهه ڪهنو لهه ڪاتى خوڻدنءِ هوى قورٿان به سهريان داو باسڪردنى روى
 قيامت بڙيان سهريان دهه ڪٿينو ڳالڻهيان پئ ڏئ، رو لهوان وهرده گيڙئو
 روده ڪاڻه بهنده پرواداره ڪان، فرمان به پيڙغه مبر ﷺ دهه ڪا ڪه دابو نه پرتى
 موجد دهه دهه دهه مى قير بينو بزائن چوڻ دانو سان لهه ڳهه بهرامبرهه ڪه يان دا
 دهه ڪهن، دهه فرمانوى: ﴿وقل لعبادي يقولوا التي هي أحسن﴾ نهى موحه ممهه!
 به بهنده موسو ڏانهن ڪانم بلئ: پٽيان رابگه يه نه لهه موو ڪاتو شوڻي ڪدا
 بهرامبر به موشرڪو ڌڙهه ڪانيان قسهى جوانو شيرينو پرمانا بڪهن،
 قسه يه ڪ بڪهن لهه دلڙا جي بيٽهه، ٿي قناع ناميز بي، به لڳهه رهتدانءِ هوى
 ٽيڪه لاوى جنيسو قسهى نابھه جي نه بي. هه موو دهه گوڦتار جوانو زمان
 شيرين بن، قسه په پڙين و قسه ترن نه بن، هه موو قسه يه ڪ بگيڙنو ببڙنو
 ته فسري رهوان (ۛۛۛ)

نه مجا بییژن، بزنان چ ده لیزو بژی ده یلین: وه کوو له نایه تیکی تردا فرمان به پیغه مبهرد ده کاو له ریگه ی نویشه وه بۆ هه موو بانگخوازانی خاوه ن باوه رد ده فرمانی: ﴿ادع الی سبیل ربک بالحکمة والموعظة الحسنة، وجادلهم بالتي هي احسن﴾ النحل/۱۲۵. یان ده فرمانی: ﴿ولا تجادلوا اهل الکتاب الا بالتي هي احسن﴾ العنکبوت/۴۶. چونکه نه گهر له ناخاوه تن دا کاراماو لیزان نه بن، گفتو گوتان خۆش نه بی، نه وه ﴿ان الشیطان یفرغ بینهم﴾ بیگومان شهیتان نارامی و ناشتی نیوان موسولمانانو بی پروایان تیگ ده داو فیتنه و ناژاوه یان ده خاته نیوانه وه، به گژیه کدا ده چن، شهرو هه را بهریا ده بی، رۆلی دانو سانو گفتو گو وه لا ده نری، چه ک وه کار ده خری، هه ر کاتیکیش چه ک وه کار خراو ناگری فیتنه بهریا بوو، کوژاندنه وه ی نه سته مه، زۆر شت که له ریگه ی دانو سانوه نه نجام ده دران له کیس ده چن، شهیتان هه ل به ده ست دینی و کاری خۆی ده کا، چونکه شهیتان دوژمنی سه ره کی نه ده و نه وه کانیه تی، دوژمنایه تیه که ی بۆیان ناشکراو نمایانه. بۆیه پیغه مبهرد ﴿فانه جلوه گیری له وه ده کا: که نه ده میزاد چه ک به ره رو ی برای موسولمانی رادیرو چونکه نازانی له وانه یه شهیتان له ده ستی ده رچوینی و توشی تاوانی گه وره بیی. نیمام نه حمه دو موسلیم بوخاری له نه بو هورهیره وه ربوایه ت ده که ن، ده لی: پیغه مبهرد ﴿فهرمی: (لایشیرن احدکم الی اخیه بالسلح، فانه لا یدری احدکم لعل الشیطان أن ینزغ فی یدیه فیقع فی حفرة من النار). دوژمنایه تی شهیتان بۆ نه ده میزاد دوژمنایه تیکی کۆزو دامه زراوه له کۆنه وه شهیتان دوژمنایه تی بۆ به ره ی نه ده میزاد راگه یاننده وه کو له شوینیکی تردا له سه ر زوبانی نه وه ده فرمانی: ﴿ثم لاتینهم من بین ایدیهم ومن خلفهم وعن ایمانهم وعن شمالهم﴾ الاعراف/۱۷.

هه ر کاتی نه ده میزادان له ناوخویان دا ناخاوتیان نه رو نیان بوو، دانو سانیان زانستانه وه له سه رخۆ بوو، خویان له قسه ی ره قو زبرو ترن پاراست،

ریگای نه‌وه ده‌به‌ستن: که شه‌یتان بتوانی ناوانیان تی‌ک بدا، شه‌یتان نیوانی
برایان تی‌ک ده‌دا به‌وته‌ی زیرو ره‌ق که له‌ده‌م ده‌رده‌چی و ولامی ناشیرینی
ده‌دریته‌وه، له‌م قسه‌یه‌کئو له‌و ولامی‌ک کاتی‌ک ده‌زانی ناشتی شی‌واو نا‌کۆ‌کی
په‌یدا‌بوو، شهر به‌ریا بوو، دوژمنایه‌تی هاته کایه‌وه. قسه‌ی جوانو شیرین
برینی دل ده‌رمان ده‌کا، گه‌شه‌و نه‌شه ده‌خاته‌وه نیوان ئینسانه‌کانه‌وه.
پی‌ویسته نه‌وه بزانشی: مه‌به‌ست له‌و فرمانو ناموژ‌گاریانه نه‌وه نیه
چاو‌پۆشی له‌ناهه‌قو سته‌مکاری بکری، واز له‌ناموژ‌گاری و جله‌و‌گیرکردن
له‌خرابه‌کاری به‌یتری دلی بی پروایانو خرابه‌کاران نه‌په‌نجیندری، نه‌خه‌یر
مه‌به‌ست نه‌وه نیه. به‌ل‌کوو پی‌ویسته به‌پی‌ی تواناو گونجان جله‌و‌گیری
له‌خرابه‌کاری توان بکری، به‌لام ده‌بی بانگ‌خو‌ازانی ئیسلام ئوسلو‌یی‌ک به‌کار
به‌یئن خرابه‌کار له‌خرابه‌کردن بگپه‌نه‌وه نه‌ک بیتارینزو وای لی بکه‌ن زی‌اتر
سوور بی له‌سه‌ر خرابه‌کاری. وه‌کوو ده‌لین: (لکل مقام مقال) پی‌اوی زاناو دانا
ده‌زانی چۆن قسه ده‌کاو بۆ کی‌ی ده‌لی.

﴿ان الشيطان كان للانسان عدواً مبيناً﴾ یی‌گومان شه‌یتان بۆ
ئاده‌میزاد دوژمنی‌کی ناشکراو راسته‌قینه‌یه، هه‌میشه له‌هه‌ولۆ ته‌قه‌ل‌لای
تی‌کدانی نیوان ئاده‌میزاده‌کان دایه! به‌وشه‌ی جوانو گو‌فتاری شیرین ده‌رگای
لی ده‌گیری به‌ریه‌ستی خرابه‌کاری لی ده‌کری ناتوانی نیوان ئاده‌میزاده‌کان
تی‌ک بدا.

نه‌مجار سیاقی ئایه‌ته‌کان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئاکامو سه‌ره‌نجامی نه‌و
خه‌ل‌که‌ی له‌گو‌ره‌کانیان راست ده‌کری نه‌وه بانگی‌شی ده‌شتی مه‌حه‌شر ده‌کری‌ن،
بۆیان ده‌رده‌که‌وئ هه‌موو شتی‌ک به‌ده‌ست خودایه‌و که‌س نیه بتوانی ده‌ستی
به‌رده‌ست بی‌نی!

﴿ربکم أعلم بکم، ان یشأ یرحمکم أو ان یشأ یعذبکم﴾ خودای ئی‌وه
نا‌گاداره به‌ئیه، هه‌موو حالۆ وه‌زعیکتان ده‌زانی، نه‌گه‌ر مه‌یلی بی‌نی

ره‌حمتان پی ده‌کا به‌وه توفیق‌تان ده‌دا بۆ ئیمان‌هێنانو نه‌نجامدانی کرداری باش، یان نه‌گهر بیه‌وی هیدایه‌ت‌تان ناداو به‌بی پروایی ده‌مردن و شیایوی عه‌زابی دۆزه‌خ ده‌بن.

واته پێویسته به‌و شیوه قسه له‌گه‌ل موشریکه‌کان بکری، نه‌ک به‌قسه‌ی ره‌قو توندو تیژ پێیان بلێن: ئیوه دۆزه‌خینو ئیوه بی پروانو به‌دبه‌ختو مالتۆزانو نه‌گبه‌تن، چونکه ئهم جوړه قسانه زیاتر رقیان هه‌لده‌ستینیو سووریان ده‌کا بۆ به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کوفر.

نایه‌ته‌که ناماژه‌ی ئه‌وه‌ی تێدا‌یه: که پێویسته موسولمانان به‌چاوی سووک سه‌یری موشریکه‌کان نه‌که‌نو به‌قه‌طعی پێیان وانه‌بی ئه‌وانه دۆزه‌خین، چونکه چاره‌نووس نادیاره‌و ههر خودا به‌نده‌ی خۆی ده‌ناسی، کێ نالی ئه‌وه‌ی تۆ به‌ئه‌هلی دۆزه‌خی له‌قه‌لم ده‌ده‌ی پیش غه‌رغه‌ری مردن تۆیه ناکاو خودا لی‌ی خوش نابێ؟!

سه‌رباری ئه‌وه‌ش ئه‌و جوړه قسانه ده‌بنه هۆی ناکۆکی و دلی خه‌لک کریمی ده‌کاو چ سودیکیشی نابێ!

ئه‌مجار خیطاب ئاراسته‌ی گه‌وره‌ترین ئاده‌میزاد ده‌کا: که هه‌زره‌تی موحه‌ممده ﷺ بۆ ئه‌وه‌ی ئوممه‌ته‌که‌یشی چاو له‌وبه‌که‌نو ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلاً﴾ ئه‌ی موحه‌ممده! ئیمه تۆمان بۆیه نه‌ناردوه به‌ زۆره ملی خه‌لکی بێنییه سه‌ر رینگای ئیسلامو زه‌برو زه‌نگ به‌کار بێنی، ئه‌تۆ به‌رپرسو ره‌قیبی ئه‌و خه‌لکه‌نی، به‌لکوو مژده‌ده‌رو ترسینه‌ری، له‌گه‌لیان هه‌لبکه‌و رقیان هه‌لمه‌سینه به‌نرمو نیانی و گوشتاری شیرینو دانو سان له‌گه‌لیان بجوتیره‌وه، فه‌رمان به‌هاوه‌لانیشت بکه ئه‌و رێبازه ره‌چاو بکه‌ن، چونکه ئه‌و شیوه هه‌لسو که‌وته کاریگه‌رتره بۆ ئیمان‌هێنانی خه‌لک به‌په‌یامی ئیسلامو شۆینکه‌وتنت!!

﴿وَرَبِّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خۇدای تۆ زانانی بههەرچی له ئاسمانه کازو زهوی دا ههیه. ئاگای لهههلسرو کهوتی هه موو فریشهتو پیغه مبه رازو ئاده می و جندۆکه ههیه. بهلکوو ئاگای لهشتی وا ههیه ههر خۆی ده زانی چیه و چی نیه. ئاکاداری حالۆ وهزعو ژماره و نه ندازه و قه باره و چه ندیته و چۆنیه تیانه. ههروه ها ده زانی کی شیای پیغه مبه رایه تی یهو کی شیای پیغه مبه رایه تی نیه، وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿إِلَّا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ؟ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ الملك/۱۴. خودا لههه موو کهس باشتهر ده زانی: شانیان چ هه لده گری، ههر بهو زانیاریه موطلعه ره هایه: که ئاگای لههه موو کاروباریکی بهنده کانیه تی هه ندئی له پیغه مبه رانی ریژدار تر کردوه لههه ندیکیان، ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ بیگو مان هه ندیک پیغه مبه رمان به سه ر هه ندیکیان دا ته فضیل داون بریکیان زیده ریژو تایبه تمه ندیمان پئی به خشیون، بو نمونه ئیبرا هیلمان کردوه به دؤسته و خوشه ویستی خو مان، موسامان کردوه به قسه له گهل کرایی خو مان، موحه ممه دمان کردوه به سهرده سته ی پیغه مبه رازو دوا پیغه مبه ر، قورئانمان به نیگا بو ناردوه، مو عجیزه ی ئیسرا و معیراجمان بو فه راههم هی ناوه.

په‌روه‌ردگار به‌م نایه‌ته ر‌ه‌دی کاف‌ره‌کانی دایه‌وه: که دهیان‌گوت: زۆر دووره هه‌تیوه‌که‌ی ئه‌بو‌طالیب ب‌ی‌ت‌ه پ‌ی‌غه‌م‌به‌رو ئه‌و پ‌ی‌خاوس‌و ر‌وت‌و برسیانه‌ی: وه‌کو‌و ص‌وه‌ه‌ی‌بو ب‌ی‌لا‌و خه‌باب، ئه‌وانه ص‌ه‌حابه‌و هاوه‌ل ب‌زو گه‌وره‌و پ‌یاوما‌ق‌وله‌کانی ق‌و‌ره‌یش‌یش ه‌ی‌چ! جا: که ده‌فه‌رم‌وی: (ب‌من فی السموات) ئه‌وه ر‌ه‌دی ئه‌و ق‌سه‌یانه: که دهیان‌گوت: ﴿لَولا ن‌زل علی‌نا الملائ‌کة﴾. که ده‌فه‌رم‌وی: (فی الأرض) ر‌ه‌دی ئه‌و ق‌سه‌یانه: که دهیان‌گوت: ﴿لَولا ن‌زل هذا القرآن علی رجل من الق‌ری‌تین ع‌ظیم﴾ الزخرف/۳۱.

کۆپرای زانایانی ئیسلام لەسەر ئەو دامەزراوە: که رهسولهکان
لەنەبیه کان گهوره ترن، ئولولعه زمه کانیان: که پینجن لهوانی تر ریزدارترن.

ئولولعه‌زم نهو پیغه‌مبه‌ران‌هن له‌سوره‌تی (الاحزاب/۷) و سوره‌تی (الشوری/۱۳) دا دیاری کراون له‌ناو ئولولعه‌زمه‌کانیش دا هه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د له‌هه‌موان گه‌وره‌تره، دوا‌ی نهو هه‌زهره‌تی ئیبراهیم نه‌مجار هه‌زهره‌تی موسا نه‌مجار هه‌زهره‌تی عیسا، نه‌مجار هه‌زهره‌تی نوح دررودی خودایان لی بی.

﴿وَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ ئیمه زه‌بوورمان داوه به‌داود، به‌هۆی نازلکردنی زه‌بور بۆ سه‌ری ریزدارمان کردوه، واته: ریزو شکۆمه‌ندیی داود به‌هۆی ناردنی زه‌بور بووه بۆی، نه‌ک به‌هۆی پادشایی و ده‌سه‌لاته‌وه بووه! هه‌روه‌ها بۆ‌پردانی جوله‌که‌کانیشه‌و پێان ده‌فهرموی: ئیوه ئینکاری نازلکردنی قورشان بۆ سه‌ر موحه‌مه‌د مه‌که‌ن، چونکه وه‌کوو چۆن زه‌بوورمان ناردوه بۆ داودو ئیوه برواتان پێیه‌تی، نه‌میش قورشانمان بۆ ناردوه ئیمانی پێ به‌ینن!

پوچه‌لکردنه‌وه‌ی یه‌کی تری شو به‌ه‌ی کافره‌کانو

ره‌واندنه‌وه‌ی گومانه‌کانیان

قُلْ اَدْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُوْنِيْهِۚ فَلَا يَمْلِكُوْنَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيْلًا ﴿٥٦﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ يَبْتَغُوْنَ اِلٰى رَبِّهِمْ الْوَسِيْلَةَ اَتَيْتُمْ اَقْرَبَ وَبَرَّحُوْنَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهُۥٓ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿٥٧﴾ وَاِنْ مِنْ قَرِيْبٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ الْفِتْكَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿٥٨﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
 وَءَايَاتُنَا ثُمَّودَ النَّاقَةِ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
 إِلَّا تَخَوُّفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
 جَعَلْنَا الرُّيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
 فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

دوای نه وهی په وړه د گار له نایه ته کانی پېښوودا هره په شعی له کافره کان
 کرد له سهر نه وه ټینکاری هاتنی قیامت ده که نو زیندو بوونه وه یان به لاوه
 درویه. لیره دا هاته وه سهر یانو جاریکی تر ناره زامه ندیی خوی د هره د بری
 بهرام بهریانو هره په شعیان لی ده کا له سهر نه وه فریشته ده په رستن، جندو که
 ده په رستن، عیسا به خودا ده زانزو عوزه یر ده که نه کوری خودا، چونکه
 نه وانه ی نه ووان به خودایان ده زانن بو خویان له خودا ده پارپنه وه، به ندایه تی بو
 ده که ن، له سزاو تو له ی ده ترسن. که وایی نه وه که سه شیاوی به ندایه تی بو کردنه:
 که خاوه نی نه وانه، دارای سود که یانندنو زیانگه یانندی هیه، نه وه که سه
 خودایه: که به دیه پنه ره، زاناو داناو هه میسه زیندو خاوه ن ده سه لاته.

نه مجار هره په شعی له ناو بردنیان لی ده کاو ده فهرموی: سهره نجامی شارو
 دیهاتی ټیوه، ټاکامی خو تازو مال حالتان له هی گه له پېښینه کان باشت نابی،
 نه گهر به رده وام بن له سهر لاساریو سهر پیچی دوور نیه وه کوو گه له
 پېښینه کان قه لاچو نه کرین، یان سزا ده درین به کوشتنو فراندنو تالان کردن.

نه مجار رده ی نه وه موشریکانه ده داته وه: که په لپی موعجیزه ی
 حیسی و مادی له پیغه مېمر ده گرن، وه کوو قورئان لییان ده گیرپته وه

ده‌فهرموی: ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا...﴾ الآية/الاسراء/۹۰-۹۳.

پییان راده‌گه‌یه‌نی: که به‌جیه‌نیانی پیشنیاره‌کانیان له‌وانه‌یه بیته هۆکاری له‌ناو‌چوونیان، چونکه نه‌گهر نیمه‌ئو موعجیزانه‌ بده‌ینه پیغه‌مبه‌ر ﷺ پاشان ئیوه ئیمانی پی نه‌هینن، ئه‌وه به‌گویره‌ی دابو نه‌پیتی خودا له‌بونوه‌ردا ریشه‌کیش ده‌کرتینو تاقه‌وارتان لی نامینی!

جا هه‌رچه‌نده به‌دییه‌نیانی موعجیزه‌ی پیشنیارکراو له‌به‌رژه‌وه‌ندیی کافره‌کان نه‌بوو، که‌چی ئه‌وان وه‌کوو (که‌ری دیز) له‌قسه‌و لاساری خۆیان نه‌ده‌که‌وتن، به‌پیغه‌مبه‌ریان ده‌گوت: نه‌گهر تو راست ده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری له‌خوداوه‌ نی‌درداوی، ئه‌و موعجیزانه‌ی داوامان لی کردوی ده‌تخستنه‌رو، وه‌کوو چۆن کاتی خۆی موساو غه‌یری موسا: که داوای ئه‌و جوړه موعجیزانه‌یان لی کراوه‌ خیرا خستویانه‌رو.

ئه‌مجار ئه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه‌ که شه‌وپه‌وی کردن به‌پیغه‌مبه‌رو می‌عراجی بو ئاسمانه‌کان تاقیکردنه‌وه‌ی ئاده‌میزاده‌کان بوو، ته‌رازوی ئیمانو باوه‌ریان بوو، وه‌کوو چۆن دره‌ختی زه‌قوم له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا تاقیکردنه‌یه‌ بو‌یان ده‌فهرموی: ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌د! به‌و موشریکه نه‌فامانه‌ بلّی: به‌وانه‌ بلّی: که غه‌یری خودا ده‌په‌رستن، بلّی: ده‌بانگ له‌و شتانه‌ بکه‌ن: که به‌هاوه‌لی خودایان ده‌زانن، به‌ندایه‌تیان بو ده‌که‌ن، ئایا ده‌توانن ولامتان بده‌نه‌وه‌؟ ده‌ له‌کاتی ته‌نگانه‌و به‌لاو موصیبه‌تدا هانایان بو به‌رنو لیان بپارینه‌وه‌، بزنان ئاخۆ به‌هاناته‌وه‌ دین؟ به‌لاو ناخۆشیتان له‌سه‌ر لاده‌به‌ن؟ ده‌توانن ئه‌و ناخۆشیه‌ له‌ئیه‌وه‌ دوور بخه‌نه‌وه‌، یان ده‌توانن بیخه‌نه‌ سه‌ر یه‌کیکی تر؟ ئایا ده‌توانن ئه‌و ناخۆشیانه‌ له‌شوینیکه‌وه‌ بگوینزه‌وه‌ بو شوینیکی تر؟

بېگومان ئەوانەى ئەمۇ موشرىكانە بەخودايان دەزانن، ناتوانن: ھىچ شتېك بکەن، ھىچيان لەدەست نايە، ئەوان دەسلەتتى ئەوھيان نىبە سوود بۆ خۆيان کیش بکەنو زیان لەخۆيان دوور بخەنەو، دەى چۆن بۆ غەیرى خۆيان دەتوانن؟!

ئەو کەسەى توانای ھەموو شتېكى ھەيەو دەتوانى ئەو شتانە بکا تەنھا پەرورەدگارى بى ھاوئو بى نەظیرە، ئەو خودایەى بەدیھینەرۆ رزقو رۆژیدەرە ھەر ئەو دەتوانى بەھانای لێقەوماوانەو بى فریادەرەسیان بى. ئیبنو عەبباس دەلى: موشرىکەکان دەیانگوت: ئیمە عیبادەت بۆ فریشتەو عیساو عوزەیر دەکەین چونکە ھەر ئەوان شیاوی پەرستش بۆ کردنو بانگیان لى دەکرى.

ریوایەتکراوە کاتېک قورەیشیەکان گرانى و قاتو قریان بەسەردا ھات، چوونە لای پیغەمبەرۆ ھانایان بۆ ئەو برد، ئیتر پەرورەدگار ئەم ئایەتەى داوی نازل کردو دەفرموى: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾ ئەو مەخلوقاتانەى موشرىکەکان بانگیان لى دەکەنو داواى بەھاناچونیانەو لى دەکەنو بەخودايان دەزانن. لیان دەپارینەو زیانیان لى دوور بخەنەو ئەوانە خودى خۆيان ھاوار دەکەنە خودا و لى دەپارینەو، خۆى لى نزیک دەکەنەو سوورن لەسەر بەدەستھینانى رەزامەندىى خودا، بەندایەتى بۆ دەکەن، لەھەولۆ تیکۆشان دان بۆ ئەوھى خودا لەخۆيان رازى بکەن، عیبادەتو بەندایەتى ھەر بۆ خودا دەکەن، یەکتاپەستن.

تیرمىذى ئیبنو مەردەوھىھى فەرمودەيەکیان لەئەبو ھورەیرەو رىوایەت کردو، دەلى: پیغەمبەر ﷺ فەرموى: (سَلُوا لِيَّ إِلَهَ الْوَسِيلَةَ، قَالُوا وَمَا الْوَسِيلَةُ؟ قَالَ: الْقَرَبُ مِنَ اللَّهِ) ئەمجار ئەم ئایەتەى خویندەو.

﴿أَيُّهُمْ أَقْرَبُ﴾ کییان لەوانەى ئیو بەندایەتییان دەکەنو لەخودا نزیکە، کییان لای خودا نزیکترەو پایەى بەرزترە، ھەولى ئەو دەدا زیاتر لەخودا

نزیک بپیته‌وه، زیاتر به‌ندایه‌تی خودا بکا، جا که ده‌سته‌وه‌سانی و داماوی له‌باره‌ی لابرده‌نی زیانو هینانی سوودو قازانج بو‌خویانو غه‌یری خویان ره‌وشتی به‌رودوایان بی‌و هم‌موویان له‌و بواره‌دا چون یه‌ک بن، نه‌دی ئیوه به‌چ عه‌قلێک عیباده‌تیان بو ده‌که‌ن؟ چۆن به‌خودایان ده‌زانن؟

﴿ویرجون رحمته و یخافون عذابه﴾ نه‌وانه‌ی ئیوه به‌خودایان ده‌زانن هم‌موویان له‌پیش‌برکێ‌ی نه‌وه‌دان خویان له‌خودا نزیک بکه‌نه‌وه، هه‌رده‌م ده‌یان‌ه‌وی له‌ریگه‌ی طاعه‌ت‌کردنه‌وه ره‌حه‌تی خودا به‌ده‌ست بینن، به‌ته‌مای به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارن، له‌سزاو تۆله‌ی ده‌ترسن خویان له‌لاساری سه‌رپیچی فەرمانه‌کانی ده‌پاریزن! چونکه ﴿ان عذاب ربك کان محذوراً﴾ بی‌گومان سزاو تۆله‌ی خودای تۆ نه‌ی موحه‌مه‌د! سامناکه‌و شیایو نه‌وه‌یه لی‌ی بترسین و حه‌ق وایه که‌س لی‌ی نه‌مین نه‌بی. پتویسته فریشته‌و پیغه‌مبه‌ران پاشگوێی نه‌خه‌ن ترسیان لی‌ی هه‌بی، ج جایی نه‌وان.

نه‌مجار باسی سه‌ره‌نجامی جیهانو جیهانیان ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وان من قرية الا نحن مهلكوها قبل يوم القيامة او معذبوها عذاباً شديداً﴾ هه‌چ شارو لادی‌یه‌ک نیه له‌و شارو گوندانه‌ی دانیشتوانیان سته‌مکارو کافرن، سه‌رپیچیکارو تاوانبارن مه‌گه‌ر ئیمه پێش هاتنی رۆژی قیامه‌ت ئاسه‌واریان ده‌به‌رپێنه‌وه‌و ریشه‌کێشیان ده‌که‌ین و له‌ناویان ده‌به‌ین، یان سزایان ده‌ده‌ین به‌سزای به‌لاو موصبیه‌تو کوشتن و برین و بلا و بونه‌وه‌ی نه‌خۆشی ترسناک، نه‌مه‌ش به‌هۆی سته‌م و سته‌مکاری خویان، وه‌کو له‌شوێنێکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وما ظلمناهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون﴾ هه‌و/۱۰۱. خویان تاوانبارن و خویان به‌برس!

﴿كان ذلك في الكتاب مسطوراً﴾ نه‌وه‌ی گوترا بریارێکی گشتی و چه‌سپاوه له‌زانباری خودادا له‌له‌و حوله‌مه‌حفوظدا تۆمار کراوه.

تیرمیذی له عوبادهی کوری صامیتسه وه ربوایت ده کا ده لئی:
له پیغه مبهرم ژنهوت ده یفرموو: (ان اول ما خلق الله القلم، فقال له: اكتب، فقال ما اكتب؟ قال اكتب المقدر وما هو كائن الى يوم القيامة).

ئه مجار وه کوو ده گیرنه وه؛ ده لئین: کافره قوره یشیه کان چونه لای
پیغه مبهرو وتیان: ئه ی موحه ممه! تو پیت وایه له پیش تودا پیغه مبهری تر
هه بوون! هه یانبوو بابوی موسه خهر بووو، هه یانبوو مردوی زیندو
کردوونه وه، جا نه گهر ده تهوئ ئیمان پئی بهئین داوا له خودای خوت بکه
کیوی (صفا) مان بو بکا به زیر!! ئیتر خودای مه زن ئهم بو چونه ی
ره تکرده وه وه فهرمووی: ﴿وما منعنا ان نرسل الآيات الا ان كذب بها
الأولون﴾ هیچ شتی که نه بو بهیته به ره لهستی ئیمه له وه ی ئه مو عجزانه ی
موشریکه کانی مه که په لپیان لی گرتبوو بیانیه ئینه دی، جگه له وه ی که
گه له پیشینه کان ئه جوړه په لپانه یان گرتو پاشان که مو عجزه کانمان به دی
هیئان بریایان پئی نه کردو ئیمانیا نه هیئا ئیمه ش له ناومان بردن، جا که ئیمه
بو موشریکه کانی قوره یش هه مان هه لوئست بنوئینو په لپه کانیان بهئینه
دیو یه کسه ر ئیمان نه هیئن، ئه وه به گویره دی دابو نه پیتی خو مان ده بی
له ناویان به رین، ئه وه ش ویستی ئیمه نه، چونکه ئهم په یامه په یامیکی
گشتی و هه میشه بییه، ئه مان خوشیان ئیمان نه هیئن مندا له کانیان نه وه کانیان
ئیمان ده هیئن، بویه ئه مو مو عجزانه ی داویان کردو پاشگوئیمان خستو
نه ماهیئانه دی.

بری له وه په لپانه ی موشریکه کانی مه که له پیغه مبهریان گرتبوو ئه وه
بوو، وتیان: ده بی کیوی صفا بکه یه ئالتونو کیوه کانی ده ور بهری مه که
دوور خرینه وه وه زه وییه که ی وای لی بی به کاری کشتو کال بی و کانیای تیدا
بته قینو جوگه و جواری تیدا جاری بن.

ئەو موعجیزانە ی گەلە پێشینەکان داوایان لە پێغەمبەرەکانیان کردو
 دوایی: کە موعجیزەکان هاتنە دی بڕوایان پێ نەکردن و ئێمەش بە هیلاکمان
 بردن و ئاسەوارمان بڕینەو و زۆر زەبەندن. یەکی لەوانە و شتری صالح
 پێغەمبەر: کە موعجیزە یەکی خودایی بوو هاتە دی، کەچی سەرباری ئەو ی
 کە ئیمانێان پێ نەهێنا و شترە کەشیان کوشتو سەریان بڕی. ئیتر بەعەزایی
 گرمەو نالە ی زەندە قەبەر لە ناو بڕان و ئیستاش شوێنەواری لە ناو چوونە کەیان
 ماو و نزیکی سنووری مەککە یەو ئەوان لە هاتوو چۆی گەشت و گوزاریان دا ئەو
 شوێنەوارانە دەبینن، وەکوو زانیمان پەروەردگار چەند جارێک ئامازە بەو
 روداو دەکا و بۆ نمونە موعجیزە ی صالح پێغەمبەر ﷺ دەگیرێتەو،
 بۆدەش بەتایبەتی لێردا موعجیزە ی ئەم پێغەمبەرە رادەنۆتێ چۆنکە خۆی
 گەلە کە ی عەرەب بوون و روداو کە لای قورەیشییەکان ناشکرا بوو
 بەریوایەتو عەنەنات بۆیان گیردرا بوو.

دەفرموی: ﴿وَاتَيْنَا مُوسَى الْنَّاقَةَ مَبْصُورَةً﴾ بەخشیمان بە گەلی ئەموودئەو
 حوشترە بەناویانگە ی کە بە موعجیزە لە بەردیکی رەقو تەق هێنا مانە دەری.
 بەلگە یەکی ئاشکراو نمایان بوو لەسەر بە دەسەلاتی ئێمە و نیشانە ی تاکو
 تەنهایی ئێمە بوو، نیشانە ی راستی پێغەمبەرێتی پێغەمبەرە کە مان بوو،
 نیشانە یەکی بەرچاو و بینراو بوو، بەچاو دەبینراو بەعەقل هەستی پێ دەکرا،
 ﴿فَظْلَمُوا بِهَا﴾ بڕوایان بەو موعجیزە گرنگە نەکرد و پێی کافر بوون، ناوی
 خواردنەویان لێ قەدەغە کرد و پاشان کوشتیان و سەریان بڕی. ئیتر خودا
 ریشە کێشی کردن و ئاسەواری بڕینەو.

﴿وَمَا نَرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا﴾ ئێمە موعجیزە و نایات نائیرین ئیلا
 کە دەیان ئیرین بۆ ترساندنی ئادەمیزادە لە هاتنی عەزایی بەعەجەلەو دەست
 لەعاست. بۆ ئەو ی پەند ئامیزین و بترسن و بەخۆیان دا بچنەو و
 لەهەلۆیستە کەیان ژێوان ببنەو، جا: کە موعجیزە کە هاتە دی ئەوان

ئیمانیاں نه هیئاو ترسیان لی نیشث نهوه عه زابیان دیتسه سهر و له ناو ده برین،
نه مهش دابو نه پیتی خودایه و گۆرانی به سهر دا نایه!

بیگومان موعجیزه ی ئیسلام بریتیه له قورئان: که نامه یه کی
ناسمانی یه و بهرنامه یه کی کامل و گونجاوه بۆ ژبان، له گه ل بیرو عه قل و دل
ده دوی، داخوازی سروشت جی به جی ده کا، بۆ هه موو سهر ده مه کان به کار دی و
کۆن نابی، رۆژ له دوا ی رۆژ و سال دوا سال و چه رخ دوا چه رخ چینه کانی
ئاده میزاد ده یخویننه وه و پروای پی ده که نو ده یکه نه بهرنامه ی ژبانی خو یان.
جا چونکه ئایینی ئیسلام؛ ئایینی هه زه ته موحه ممه ده وه دوا ئایینه و
ته واکه ری ئایینه کانه و هیه چ دینیکی تر نایه نه مه بسپرتیه وه. ده بی
بهرنامه کهشی بهرنامه یه کی توکمه بی و بۆ هه تا هه تایی بی.

به لام موعجیزه ی پیغه مبه رانی پیشو و بریتی بوون له خاریقه ی مادی و بۆ
کاتیکی دیاریکرا و بوون له گه ل چینی ک دوا و کار یگه ریه که یان ته نیا بۆ نه و
که سانه بوو: که موعجیزه که یان بینیه وه بهس!

شایانی باسه هه موو نه و بورکان و بومه له رزه و لافاو و زریانیه ی بهینه
نابه ی نی ک لی ره له و ی رو ده ده ن هه مو یان موعجیزه و بۆ ترساندنی
ئاده میزاده، بۆ نه وه ی په ند و هه ر یگرن و به خو یان دا به چنه وه.

له فهرموده ی صه حیح دا هاتوو و بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوه،
پیغه مبه ر ﷺ فهرمودیه تی: (ان الشمس والقمر آیتان من آیات الله، وانهما
لا ینکسفان لموت أحد ولا لحياته ولكن الله عز وجل یخوف بهما عباده،
فاذا رأیتم ذلك فافزعوا الی ذکره ودعائه واستغفاره) بیگومان خو رو
مانگ دوو نیشانه ن له نیشانه کانی په ره ردگار، نه وانه به هو ی مردن و ژبانی
که سه وه ناگیرین، به لکو و که ده گیرین نه وه خودا بهنده کانی خو ی پی
ده ترسینی. جا: که بینیتان خو رو مانگ گیران په لاماری یادی خودا بدنه و

دهست بکهن به‌لی پاران‌ه‌وه لا‌لانا‌ه‌وه نووزانه‌وه داوای لی‌خۆش‌بۆنو عه‌فووی
لی بکهن!

ئه‌مجار پێغه‌مبهر فهرمووی: (یا أمة محمد! والله ما أحد أغیر من الله
أن یزنی عبده أو تزنی أمته، یا أمة محمد! والله لو تعلمون ما أعلم
لضحکتهم قليلاً ولبکیتم كثيراً).

پاشان په‌روه‌ردگار پێغه‌مبهر ﷺ هه‌لده‌نی بۆ ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام بێ له‌سه‌ر
چاونه‌ترسی خۆی بێ په‌روا په‌یامه‌که‌ی خۆی بگه‌یه‌نی و له‌هیچ شتێک
نه‌ترسێ، فهرمووی: ﴿واذ قلنا لک: ان ربک أحاط بالناس﴾ ئه‌ی
موحه‌مه‌د! یادی ئه‌و کاته بکه‌ره‌وه: که نیگامان بۆ ناردی و پێمان
راگه‌یاندی: که خودای تۆ بالاده‌سته به‌سه‌ر هه‌موو ئاده‌میزادان داو به‌زانیا‌ری
ئاگاداری خۆی هه‌مووی کۆنتڕۆڵ کردو‌و له‌ژێر ده‌سه‌لاتی ئه‌ودان، به‌بێ
ویستو ئیراده‌ی خودا ناتوان هه‌یج‌ت لی بکهنو برپاری داوه له‌زه‌ره‌رو زیانی
ئاده‌میزادان به‌تپاریزی و له‌ئاکامیش‌دا بالاده‌ستت بکا به‌سه‌ریان‌دا. وه‌کوو
ده‌فهرموئ: ﴿والله یعصمک من الناس﴾ المائدة/۶۷. یان: که مزگینی
سه‌رکه‌وتنی به‌دری پێ دده‌ا ده‌فهرموئ: ﴿سیهزم الجمع ویولون
الدبر﴾ القمر/۴۵. یان ده‌فهرموئ: ﴿قل للذین کفروا ستغلبون وتحشرون الی
جهنم﴾ آل عمران/۱۲. هه‌روا گه‌لیک نایه‌تی تریش لهم باره‌وه له‌قورئان‌دا هه‌ن!
﴿وما جعلنا الرؤیا الی أربناک الا فتنه‌ للناس﴾ ئیمه ئه‌و شه‌وه‌ره‌ویییه‌ی
به‌تۆمان کردو ئه‌و بیستو دیتنه گ‌رنگانه‌ی بۆت ده‌سته‌به‌ر بوو ئه‌وشته
عه‌جایه‌بانه‌ی به‌چاوی سه‌ر بینیتن: هه‌ر له‌به‌ر تا‌قی کردنه‌وه‌ی ئه‌و خه‌لکه بوو
ویستمان ده‌ری بخه‌ین کێ موسوڵمانی ته‌واوه‌و کێ بێ باوه‌ره، ئه‌و شتانه‌ی
شه‌وی ئیسراو می‌عراج نیشانی تۆ دران بۆ ئیمتیحانو تا‌قی‌ک‌رنه‌وه‌ی
ئاده‌میزاده‌کان بوو به‌نیسه‌بت خۆیا‌نه‌وه، نه‌ک بۆ ئیمه، ئیمه زانیاری به‌رو
دوامان هه‌یه ده‌زانین کێ چیه‌و کێ چی نیه، پێویستمان به‌تا‌قی‌ک‌ردنه‌وه نیه.

به‌کورتی :

موعجیزه‌ی تۆ قورئانه، په‌یامی ئاده‌میزاده بۆ هه‌تا هه‌تایه، به‌نامه‌ی هه‌موو نه‌جیاله یه‌ک به‌دوا یه‌کدا، بۆیه ئه‌و نه‌زمورنانه‌ی ئاده‌میزاد پێیدا تیپه‌ری، داخوازی ئه‌وه بوون ریساله‌یه‌کی بۆ بێ خاریقه‌ی مادی نه‌بی به‌لکوو ریساله‌یه‌کی گشتی و هه‌تا هه‌تایی بێ، ئه‌ویش قورئانی پیرۆزه، ئه‌و موعجیزه مادیانه‌ی بۆ پیغه‌مبهر هاتوونه دی که هه‌ره گرنگیان رودای ئیسراو میعراج، نه‌کراوه به‌موعجیزه‌یه‌کی وا پیغه‌مبهرایه‌تی پیغه‌مبهر بچه‌سپیی، به‌لکوو بۆ تاقی کردنه‌وه و لیکن هه‌لاواردنی موسولمانو بێ باوه‌ران بوو. ئه‌وه‌بوو دوا ئه‌وه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ باسی شه‌ره‌وه‌ی میعراجی بۆ خه‌لکه‌که کرد، هه‌ندێ له‌وانه‌ی موسولمان بوبوون پاشگه‌زبونه‌وه، برێ موسولمان ئیمانیای زیاتر به‌هێز بوو کافره‌کانیش پتر شیلگیربوونو له‌سه‌ر کوفری خۆیان زیاتر سوور بوون، که‌وابوو ئه‌و بینینه‌ی له‌و شه‌وه‌دا خۆدا نیشانی پیغه‌مبهری خۆی دا فیتنه‌ بوو بۆ ئاده‌میزاده‌کانو پێی تاقی کرانه‌وه، موسولمانی راستو ناراستی پێی که‌شف کرا، ئیحاظه‌دانی په‌روه‌ردگاریو به‌ئاده‌میزادان، ئه‌وه واده‌یه‌ک بوو له‌خوداوه بۆ پیغه‌مبهر ﷺ به‌ئاگاداریی کردو پاراستنی و به‌سه‌ر خستنی و زāl کردنی به‌سه‌ر دوژمنانی دا.

﴿والشجرة الملعونة في القرآن﴾ ئه‌و دره‌خته نه‌فرین لیکراوه‌ش که له‌قورئاندا باسماں کردوه هه‌ر بۆ تاقیکرنه‌وه‌ی خه‌لکی باسماں کردوه، بۆ ئه‌وه ده‌ری بخه‌ین کێ خاوه‌ن باوه‌ره‌و باوه‌ری زیاد ده‌کاو کێ بێ باوه‌ره‌و سووره له‌سه‌ر کوفرو بی‌دینی خۆی؟

ئه‌وه بوو خه‌لکه‌که کاتێ نایه‌تی ﴿ان الشجرة الزقوم طعام الاثیم﴾ بیان بیست که‌وتنه مقۆمقۆو راجیایی‌یه‌وه، هه‌ندیکیان که موسولمان بوبوون زیاتر ئیمانیان چه‌سپاو بریایان به‌هێزتر بوو، هه‌ندیکیان پێی شیلگیر بوون زیاتر سوور بوون له‌سه‌ر کوفری خۆیان، بۆ نمونه ئه‌بو جه‌هل وتی: سه‌یر بکه‌ن (ابن

ابی کبشة) مه بهستی پیغه مبهه بو، هه ره شه تان لی ده کا به وه ده لی: ئاگری
دوزه خ به رده ده سوتینی، که چی له هه مان کاتدا پی وایه له ناو دوزه خدا
دره ختی ژه قنه موت ههیه!! ئیوهش بوخوتان باشباش ده زانن ناگر چون دره خت
ده سوتینی!!

عه بدولای کوری زه بیههرا وتی: سهیره موچه ممه ده به زه قوم
ده مانترسینی، جا خو زه قوم بریتییه له خورماو رونه که ره، جا فهرمانی
به کاره که ره که ی کرد: خورماو رونه که ره یان بو هینا به هاوریکیانی گوت: وهرن
زه قوم به خون. به مهش هه ندی له نه فامان به ته واوی گومراوون!

ئو نه فامو گومراپانه بیرکیان له وه نه کرد وه: که له دونیادا زور شت
ههیه ئاگر نایا یسوتینی، ئه وه تا جو ره حهریریک ههیه به عهره بی پی
ده گوتری: (الحریر الصخري) ئاگر کاری تی ناکا، به لکوو تا له ناو ئاگردا بی
زیاتتر پالفته ده بی... بویه له ولاته پیشکه وتوه کان ئاگر کوژینه کان ئه جو ره
پوشاکه حهریره ده پوشن. ئه وه تا بوخویان ده بینن حوشر مورغ پوشکوناگرو
پارچه ئاسنی گهرم ده خواو هیچی لی نایه. ئه ی ئه وه تا له پیش چاوی خویان
دره ختی مه رخو عیفار ده درین لهیه کئو ئاگریان لی پهیدا ده بی.

له سه ره زه وی زور شتی ئاوا سه رسوپهینه ره هه، له هه ساره کانی تریش دا
هه روا، زه وی بو خو ی پر، له ئاگر، ته نیا تو یکله که ی سه ره وه ی: که ئیمه ی
له سه ره ده ژین ئاگر نیه، هیچ دره ختییک نیه ئاگری تیدا نه بی، هیچ به ردیک
نیه ئاگری تیدا نه بی، ئاو بو خو ی ماده یه کی ئاگری یه، نزیکه هه شت
له تویه شی ئوکسجینه، به شه که ی تری نه درو جینه، ده ی ئوکسجین ماده یه کی
ئاگراوی به نرین ئاسایه. که واوو زه وی ئیمه ئاگره، ئاوی ئاگره دا زه وردی پرن
له ئاگر!!

﴿وَنُخَوِّفُهُمْ، فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ کافره کان به هه ره شه وه عه زاب
ده ترسینن، به عه زابی دونیاو قیامهت ده یانترسینن که چی ترسانده که زیاتر

گومپرايان دەكاو پتر سوور دەبن لەسەر كوفرو بېدىنى خۆيان، جا كەسانىك ئەوە حالو وەزعیان بى چۆن بەبەجیھینانى ئەو موعجیزە مادیانەى پەلپیان لى گرتوون ئیمان دەهینن؟ ئەوان ئەگەر بەقورئان ئیمان نەهینن چۆن بەموعجیزەو خارىقەى مادی ئیمان دەهینن؟

بۆیە پەلپەكانمان نەهینانە دى، حىكمەتو ویستو ئیرادەمان داخوای ئەو نەبوو وەكوو گەلى نوحو ھودو صالحو شوعەیب..... لەناویان بیهین. ئیتەر ھەندى لەو بەدرۆخەرەوانە خۆیان موسولمان بوونو بوونە سەربازی دلسۆزى ئیسلام ھەندىکیان بۆخۆیان بەكافرىی مردن، بەلام وەچەو ئەوەكانیان موسولمان بوون.

سەرگوروشتەى ئادەم لەگەل شەیتاندا

فەرمان بەفریشتە بو کړنوش بردن بو ئادەم

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
 قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي
 كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ
 ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
 جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَأَسْتَفْزِزُ مَنْ أَسْطَعَتْ
 مِنْهُمْ بَصُوتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخِيلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ
 فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا

عُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾

په یوه نده نایه تانی به هس پیښه وه له دوو لاهویه :

۱- گریدانو پیدا کردنی لیکچواندنیک له نیوان خه مو خه فته پیغه مبه ر
 ﷺ به ده ست موشریکه کانه وه خه مو خه فته ناده م به ده ست ټیبلیس وه. که
 موشریکه کان به ره لستی پیغه مبه ریان کرد دهر باره ی پیغه مبه رایه تیه که یو
 به درو یان خسته وه، به تایبه تی که هه والی ئیسراو میعراجی پیدانو، باسی
 دره ختی ژه قنه موتی بو کردن شه ونده ی تر شیلگیربوزو په لپی موعجیزه ی
 جوړاو جوړیان لی گرت، هه سودییان پی برد، لوتبه رزیان نواند، دوا به دوا ی
 شه گونجاویو: که سهرگورشته ی هه زره تی ناده مو ټیبلیس نه فرین لیکراو
 بیښته گورپی: که شه ویش هه سودیو لوتبه رزیی وای لی کرد، کړنوش بو ناده م
 نه باو فرمانی خودا بشکینی!

۲- شهویه: په روه ردگار له نایه تی پښوودا هه رموی ﴿فما یزیدهم الا
 طغیاناً کبیراً﴾ لیره دا بایسی طوغیان هه دینښته وه: که بریتیه له وته ی
 ټیبلیس که گوتی: ﴿لأحتکن زریته الا قلیلاً﴾.

به م جوړه له ژیر روشنایی شه شته هه جایبانه ی پیغه مبه ر ﷺ شه وی
 میعراج چاوی پیکه وتن، شه وی بینی که بینی له عالمی بالا، دره ختی
 نه فرین لیکراویشی بینی: که خوړاکی شوینکه وتوانی شه ی تانه؛ به شوین شه
 سهرگورشته و رودا وه دا دیمه نی ټیبلیس نه فرین لیکراو دینی: که هه پر شه
 ده کا له شه وی ناده م به گومرا کردنو له خسته بردنیا ن.

ده هه رموی: ﴿وَإِذَا قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ شه ی پیغه مبه ری
 خو شه ویست! سهرگوزه شته ی ناده مو ټیبلیس بو شه خه لکه بگیره وه، باسی

دوژمنایه تی شهیتان دهرحق بهئاده مو نهوه کانی بو ئوممه ته که ت بگپر هوه، پیان رابگه یه نه: که دژایه تی نیوان ئاده مو شهیتان کوژو چه سپاوه، لهو رۆژوه ئاده م گیانی به بهردا کراوه، ئه م دوژمنایه تییه بهرپابووه، تا دونیا دونیا به رده وام ده بی!

ئه وه بگپر هوه بو ئوممه ته که ت: که ئیمه فرمانمان به فریشته کان کرد: کپنووشی ریزو خوشه ویستی بو ئاده م بهرن، ریزو ته قدیری بو دابنن، نه ک سوژده ی عیباده تو ته قدیس.

﴿فسجدوا الا ابليس﴾ هه موو فریشته کان جگه له شهیتان سوژده ی ریزو خوشه ویستیان بو ئاده م نه نجام دا، شهیتان فرمانی خودای شکاند، لوتبه رزی نواند، هه سوود بوو، سوژده ی نه بر دو فرمانی خودای ره تکرده وه. خو ی به زل زانی و ئاده می به هه یج له قه لعم دا، به ته وسه وه وتی: ﴿أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا؟﴾ ئایا ده گونجی من کپنووش بهرم بو ئاده م له کاتی که دا ئه وه له قو پ دروست کراوه من له ناگر دروست کراوم؟! وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿قَالَ: انا خير منه خلقتني من نار، وخلقته من طين﴾ ص/ ۷۶. هه سو دییه که ی شهیتان ئاشکراو نمایانه؛ باسی ئه وه ده کا: که ئاده م له قو پ دروست کراوه بو ئه وه ی له ریزی ئاده م که م بکاته وه، وه لی باسی ئه وه نا کا که ئه قو په نه فخره ی گیانیکی له خودا وه پی به خشا وه بهو نه فخره گیانی به شیاوی ئه و ریزو نرخه بووه: که فریشته کانو شهیتانیش سوژده ی ریزو ته قدیری بو بهرن. هه سوودی خو به زل زانی شهیتان گه ییشته ئاستیک فرمانی خودای شکاند، بهر بهر ده کانی پهروه دگاری کرد! بهر بهر ی جور ته تو کوفره وه بهر ده نگاری خودا بووه وه ﴿قَالَ: أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ؟﴾ وتی: پی م بلئ: هوی چیه ئه م زه لامه ت به سه رم ن دا ته فضیل دا وه؟ بو ده بی من سوژده بو ئه و بهرم؟ خو من له و بهر یزترم، که ی ئه مه یاسا و قانونه خاوه ن ریز کپنووش بو بی ریز بهر ی؟

ئەو تا شەیتان بەخەيالی خۆی ستمی پال خودا داو، پێی وایە ئەو
لەئادەم ریزدارترە، چونکە ئەو لەئاگر دروست کراوە ئادەم لەقور بەدی
هینراوە، قور لەئاگر پەست ترە!! ئەمە بیروبوچوونی شەیتان بوو، ئەگینا ئەو
مادە شەیتانی لێ دروست کراوە ئەو مادە ئادەمی لێ دروست کراوە
هەموویان خودا دروستی کردوون خەلقنەدی خودانو هیچیان لەهیچیان
ریزدارتر نین، بەلکوو دەتوانین بڵین: گل بەسوود ترە گل عونصوریکی
سەرەکی یە بۆ کشتو کالو پیکهاتە ی بیناو ئاوەدانی، ئاگر هۆکاریکی
سەرەکییە بۆ سوتاندنو وێران کردن!

لەلایەکی ترەو شەیتان بێ ناگا بوو لەوێ: کە ئادەمیزاد وەکوو چۆن
ئامادەباشی تێدا یە بۆ شەر، ئامادەباشی تێدا یە بۆ خێرو هیدایەت. بێ
ناگا بوو لەو حالەتە ئادەمیزاد: کە پەییوەست دەبێ بەخوداوە بەرز
دەبێتەو و شکۆمەندی بەدەست دێت و پارێزراو دەبێ لەگومرایی! بیری بۆ
ئەو نەچوو: کە ئەمە زێدە ریزیکو ئادەمیزاد بەرز دەکاتەو بەسەر
کەسیکدا کە خاوەنی یەک سروشتەو یەک جۆر ئامادەباشی تێدا یە.

﴿لَنْ أَخْرَتِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذَرْبَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾ سۆیند بێ
ئەگەر مۆلەتم بەدی و بمهیلێهه تا رۆژی قیامەت هەموو نەوێکانی ئادەم
گومرا دەکەم، رێگایان لێ تێک دەدەم، سەریان لێ دەشێوینم، مەگەر
کەمیکیان نەبێ کە نەتوانم کاریان لێ بکەم ئەگینا زۆرە ی زۆریان
هەلەخەلەتینم!

ویستو ئیرادە ی خودا وا داخوایوو: کە رێگا بۆ مامۆستای شەر ئاچو
بکا، دەستی بەردەستی نەهێنی و دەسلاتی تەواوی بداتی، هەموو هەولێکانی
بختە گەرچی بۆ دەکرێ بیکا. ﴿قَالَ: أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ
جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا﴾ بۆ هەولێ خۆتیان لەگەڵ بەدە، بڕۆ و ئیزنم دای،
چیت بۆ دەکرێ دەربارە ی گومراکردنیان دەست بەکاربە. ئەوان عەقڵو

ئیراده‌یان دراوه‌تی ده‌توانن به‌ویستی خویان شوینت بکه‌ون، یان پشتت تی بکه‌ن، جا هەر که‌سیکیان شوینت که‌وتو لایه‌نی گومپایی هه‌لباردو ریبازی هیدایه‌تی فرامۆش کرد، روی له‌بانگه‌وازی ره‌حمان وه‌رگێپاو ولامی بانگی شه‌یتانی دایه‌وه، چاوی خۆی له‌ناست نایاتی بونه‌وه‌ر نوقاندنو گوچیکه‌ی خۆی له‌ناست بانگی حق که‌ر کرد، نه‌وه تۆشو شوینکه‌وتوانت باش بزائن دۆزه‌خ شوینو جیگاتانه، جه‌زای پراو پری کارو هه‌لوستانه، به‌و ئاگره‌ سامناکه‌ تۆله‌ی گومپابوون له‌خۆتو نه‌وانه‌ی شوینت که‌وتوون وه‌رده‌گرینه‌وه، سزاتان بۆ سووک ناکه‌ینو لی‌ی که‌م ناکه‌ینه‌وه. وینه‌ی نه‌م نایه‌ته‌ نایه‌تیکی تره‌: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فانک من المنظرین، الی یوم الوقت المعلوم﴾ الحجر/۲۷-۲۸.

هه‌سته‌ برۆ هەر له‌ئێستاوه‌ بکه‌وه‌ شه‌ر له‌گه‌لیان هه‌موو هیزو توانای خۆت به‌کار بینه‌ ﴿واستغزز من استطعت منهم بصوتک وأجلب علیهم بحیلك ورجلک﴾ هه‌موو هیزو توانایه‌کت بخه‌ره‌ گه‌ر بۆ بانگ کردنیان بۆ تاوانکاری و یاخی بوون له‌خودا، به‌هه‌موو جوړیک خه‌ریکیان به‌ هه‌لیان خه‌له‌تینه‌، به‌وه‌سه‌وه‌سه‌و ختوکه‌دان، تاوانو تاوانکاریان له‌پیش چاو جوان بکه‌، هه‌موو وه‌سیله‌یه‌کی بۆ گومپایی و ده‌وره‌دانو زالبوون به‌سه‌ر دلو هه‌ستو شعوریاندا بخه‌ره‌ مه‌یدان.

﴿وأجلب علیهم بحیلك ورجلک﴾ هه‌رچی ده‌ستو دائیره‌ت هه‌یه‌، هه‌رچی له‌شکری سه‌ربازو سواره‌و پیاده‌ت هه‌یه‌، هه‌موویان بخه‌ره‌ گۆره‌پانی شه‌ره‌وه‌ دژی ئاده‌میزاد، نه‌مه‌ ئیستیعاره‌و ته‌میشه‌، مه‌به‌ست نه‌وه‌یه‌: هه‌رچی ده‌توانی بۆیان به‌کار بینه‌، هه‌رچی فرتو قیلو ته‌له‌که‌بازی هه‌یه‌ له‌دژیان بیخه‌ره‌کار. هه‌رچی هیزو توانات هه‌یه‌ هیچی مه‌هیل‌وه‌هه‌مووی بخه‌ره‌کار. جا مه‌به‌ست به‌و له‌شکرو سواره‌و پیاده‌ی له‌شکره‌. گۆپرایه‌له‌کانی شه‌یتان بن له‌جندۆکه‌و ئاده‌می: نه‌وانه‌ی به‌ویستی نه‌و ده‌جووڵینه‌وه‌. وه‌کوو ئیبنو

عه‌بباسرو موجهاید و قه‌تاده ریوایه‌تیاں کردوه. یان مه‌به‌ست ده‌ستو پیوه‌نده‌کانیه‌تی له‌تیره‌ی جندۆکه. به‌هر جورێک بێ مه‌به‌ست له‌و شیوه‌ فرمانه، هه‌ره‌شه‌ کردنه له‌شه‌یتان نه‌ک فرمان کردنه، چونکه‌ خودا فرمان به‌خرابه‌کاری ناکا. واته: نه‌ی شه‌یتان! بپرو چیت له‌ده‌ست دێ بیخه‌ره‌ گه‌ر، سه‌ره‌نجامی خۆتو شوێنکه‌وتوانت دۆزه‌خه!!

﴿وشاركهم في الأموال والأولاد﴾ هه‌وبه‌شییاں بکه‌ له‌مالۆ منداڵا: که‌ هه‌ردوکیان کۆله‌که‌ی ژیاڤن، هه‌لیان بنێ بۆ مال کۆکردنه‌وه‌و خه‌رجکردنی له‌ریگای ناره‌واو سه‌تمه‌کاری دا، هه‌لیان بنێ بۆ دزی داگیرکردن و غه‌ششاشی و ته‌رازوبازی و زیناکردن و زۆل خسته‌نه‌وه‌و دوا‌یی کوشته‌نیاڤو زینه‌به‌چال: کردنیاڤو له‌کۆل خۆ کردنه‌وه‌یاڤو هه‌لیان بنێ بۆ قه‌لاچۆکردنی یاسای خودایی ده‌رباره‌ی زه‌واج و ته‌لاق و شیره‌خۆری نه‌سه‌بو نه‌فه‌قه‌و به‌خێوکردن و په‌روه‌رده‌کردن.

هه‌وبه‌شی کردن له‌مالۆ ساماندا وه‌کوو نه‌وه‌ له‌سه‌رده‌می نه‌فامی دا هه‌ندێ له‌ماله‌که‌یاڤو ته‌رخان ده‌کرد بۆ به‌تیه‌کانیاڤو بکه‌ نه‌مه‌ له‌راستی دا به‌شی شه‌یتانه! هه‌وبه‌شی کردن له‌منداڵه‌کانیاڤو نه‌وه‌ بوو هه‌ندێ له‌منداڵه‌کانیاڤو ده‌کرده‌ نه‌ذرو فۆتۆ بۆ به‌تیه‌کانیاڤو، یاڤو ده‌یانکردنه‌ کۆیله‌ بۆ به‌تیه‌کان، وه‌کوو (عبد اللات) و (عبد المناف). جاری وا هه‌بوو هه‌ر راسته‌وخۆ ده‌یانکرده‌ کۆیله‌ی شه‌ینان وه‌کوو (عبد الحارث) هه‌ر مالۆ سامانی‌ک له‌حه‌رامه‌وه‌ هاتبێ یاڤو به‌ناحه‌ق ته‌سه‌روونی تیدا بکا، یاڤو له‌حه‌رامدا خه‌رج بکری، هه‌ر منداڵێک له‌حه‌رامه‌وه‌ په‌یدا بووبێ نه‌وه‌ له‌راستی دا به‌شی شه‌یتانی تیدا به‌.

شه‌یتان ریگه‌ی پێ دراوه: که‌ هه‌رچی هۆکار هه‌یه‌ بیخاته‌ گه‌ر ته‌نانه‌ت واده‌و به‌لێنی رازاوه‌ش. ﴿وَعِذْهُمْ وَمَا يَعْهَدُ الشَّيْطَانُ الا غُرُورًا﴾ واده‌و به‌لێنی درۆیاڤو پێ ده‌، پێیاڤو بلێ: به‌تیه‌کانتان شه‌فاعه‌تتان بۆ ده‌که‌ن، تاوان بکه‌ن خودا غه‌فورو ره‌حیمه، لێتان خۆش ده‌بێ، مامه‌له‌ی سودو ریا بکه‌ن

ده‌وله‌مهند دهن، زه‌کات مه‌دن با هه‌ژار نه‌که‌مون، په‌له له‌تۆبه کردن مه‌که‌ن به‌کاله‌خۆ هه‌شتا زوه‌و کاتی نه‌هاتوه. به‌ته‌ما شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ر بنو گوئ مه‌ده‌نی، دونیا یخۆی حازره، گوئ مه‌ده‌نه قیامت هه‌شتا دووره... گه‌لی واده‌ی تری له‌م جوړه. جا: که روژی قیامت دئو داد‌گایی ده‌ست پی ده‌کاو درۆکانی ده‌رده‌که‌مون ده‌لی: جا بلیم چی ﴿ان الله وعدکم وعد الحق ووعدتکم فاخلفتکم﴾ ابراهیم/۲۲.

بیگومان به‌هه‌ترین واده‌و هوکاری هه‌لخه‌له‌تانندی ئاده‌میزاد له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه واده‌ی عه‌فوو لیخۆشبوونی خودایه له‌تاوان، نه‌مه فراوانترین ده‌رگایه شه‌یتان لیه‌وه ده‌چته ناو دلی نه‌وانه‌وه: کاتی‌ک ناتوانی له‌روی تاوانی ناشکراوه له‌خشته‌یان به‌ری، نه‌و کاته شه‌یتان بو نه‌م جوړه که‌سانه باری قیله‌که‌ی ده‌گوړی به‌نه‌رمی ده‌چته ناو دلپانه‌وه، تاوانیان له‌پیش چاو جوان ده‌کاو ره‌حه‌مه‌تو به‌زه‌یی خوداو لیخۆشبوونی زۆرو زه‌سه‌نده‌و به‌رفراوانی راده‌نوینی به‌م جوړه له‌خشته‌یان ده‌با.

﴿ان عبادي ليس لك عليهم سلطان﴾ بیگومان به‌نده راستاله‌کانی من پاریزراون، تو نه‌ی شه‌یتان! ناتوانی نه‌وانه له‌خشته‌به‌ری، ده‌سه‌لاتت به‌سه‌ریاندا ناشکی، که‌سیک دلی په‌یوه‌ست بی به‌خوداوه، روبکاته خودا، ده‌ستی خۆی به‌(عوروه‌تولوثقا) وه بگری، که‌سیک نه‌فخه‌ی یه‌زدانی ناو دلی روناک کردیته‌وه هه‌رگیز شه‌یتان ناتوانی کاری لی بکاوه‌لی خه‌له‌تینی، چونکه نه‌و دله روناکی توری نیمانی تیدایه. ﴿وکفّٰی بربک وکیلاً﴾ کیفایه‌ته: که خودای تو پاریزه‌رو چاودیر بی، یارمه‌تی موسولمانان بدا نه‌هیلی شه‌یتان له‌خشته‌یان به‌ری؛ بیان پاریزی، خودا به‌توانایه فرتو قیلی شه‌یتان پووجه‌ل ده‌کاته‌وه.

نه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه: که پاریزراو که‌سیکه خودا بیپاریزی، هه‌موو کاتی‌کیش ئاده‌میزاد ئاتاجی کۆمه‌کی په‌روه‌دگاره.

برئ له نیعمه ته کانی خودا به سهر ناده میزاددا

رَبِّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ

فِي الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُمْ كَانَتْ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾
وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّكُمْ

إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ

بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ

وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ نَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ

عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا

لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ بَيْعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ

فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ

كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾

له نایه‌تی پیشوودا شه‌وی را گه یاند: که هر خودا خوی پاریزره رو
چاودیری بنده راستا له کانیه‌تی، له شه‌ری شه‌یتان ده یان پاریزی، ریگه نادا
تووشی نه گبه تییان بکا. نه مجار به شوین شه‌ودا هه ندی نیعمه‌تی خوی به سهر
بنده کانی‌دا راده نوینی شه‌ودمان به گوئیچکه‌دا ده‌دا: که پیوسته ناده میزاد

هه موویان هه موو کات شوکرانه ژمیریو نایه و کوفرانی نیعمه ته کانیان نه کردایه.

ئه وه شهیتانه به خۆی هه لۆیستییه وه، هه رده م بۆ ئاده میزاد له بۆسه دایه وه دیهوئی تووشی ئه زیه تو ناره حه تییان بکا، که چی وێرایی ئه وه ش که سانییک هه ن شوین ئه و دوژمنه سه رسه خته ده که ونو پابه ندی فه رمانه کاننی، گوئی بۆ ده گرن، به قسه ی ئه و پشت له بانگه وازی خودا هه لده که ن، به پیر بانگه وازی ئه و خودایه وه ناچن که به به زه بییه بزیانو یارمه تییان ده دا، پیداو یستی ژیانیان بۆ دابین ده کا، له کاتی ته نگانه و ناخۆشی دا به هانا یانه وه دێو رزگاریان ده کا، ده فه رموئ: ﴿رَبِّکُم الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفَلَکَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ خودای ئیوه په روه ردگار یکی ئه و تو یه که شتی و گه میکان ده رۆیه نی، به قودره تی له بن نه هاتووی خۆی هیژو هۆکاری رۆیانندی ئه و گه می زه به للاحانه ی بۆ فه راهم هیناون، خستویه تیه دلتانه وه: به هۆی وزه ی با، یان بوخار، یان کاره با، یان ئه تو مه وه ئه و که شتی زه به للاحانه، له ولاتی که وه بۆ ولاتیکی ترلی بخورن. خۆتانو کالاتانی پێی بگوێزنه وه، بازرگانی و گه شتو گوزار بکه ن، ﴿اِنَّهٗ كَانَ بِکُمْ رَحِيْمًا﴾ به راستی په روه ردگار بۆ ئیوه به ره حمو به زه بییه، سه رباری ئه و هه موو سپله یی و کوفرانی نیعمه تو ناشکوریانه تان که چی خودا فه رامۆشتان نا کاو هۆکاری ژیانتان بۆ دابین ده کا. رزقو رۆژیستان ده دا، له ته نگانه دا به فریاتان ده که وئ.

ته عبیره قورئانیه که له وه ته ری حه سساس ده دا، دل داده خورپینی به ئاده میزادان ده زانینی: که قودره تی خودایه که شتیان بۆ ده رۆیه نی، پالی پیوه ده نی، کیشی ده کا، به گه ری ده خا به سه لامه تی به ناو ده ریاو نوقیانو سه کان دا کالو به رو بوومی خۆیانی پێی ده گوێزنه وه!!

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ هَدْرَکَاتٍ﴾ له ده ریادا تووشی مه ترسییه ک بین، ته نگو چه له مه یه کتان بیته پێش، جگه

لەخودای تاكو تەنھا هەموو ئەو خودایانەی بەندایەتیان بۆ دەكەنو بەخەیاڵی ٣
خۆتان فریادەرسن لەبیرتان دەچنەو هەچیان تان بەخەیاڵدا نایە. هەچتان هاوار
ناكەنە فریشتەو بتو جندۆكەو عوزەیرو عیساو ئەم ئەو، هانا بۆ كارلۆ
میشیلۆ تیتۆو كەمال ئەتا توركۆ جەمال عبدالناصر.... هتد نابەن، جگە
لەخودا كەستان بەبیردا نایەو هەر ئەو بەرفریادەرس دەزانن. لەكاتی تەنگانەدا
دڵەكان مشتو مال دەكرێن دەبنە حەقنارو حەقپەرست.

دەگیرنەو: دەلێن: عەكرەمە ی كۆری ئەبو جەهل: كە فەتحی مەككە
كرا لەترسی پیغەمبەر هەڵهاتو چوو سەر دەریاو سواری كەشتی بوو
بەپێتەو بۆ ولاتی حەبەشە، لەناو دەریادا رەشەبایەکی بەهێزو شەپۆلی بۆ
ئامان لی ئی دانۆ كەوتنە مەترسییەو: هەندێ لەسەرنشینانی كەشتییەكە
وتیان: هیچ شتێك دادمان نادا جگە لەو هانا بۆ خودا بەرینۆ لی ئی
بپاریینەو. عەكرەمە بەخۆی دا چوو وەو لەدلی خۆی دا وتی: جا ئەگەر
لەدەریادا جگە لەخودا كەس فریای ئیمە نەكەوێ، ئەو لەوشكانیشدا جگە
لەخودا كەسی تر فریادەرس نیە. ئەمجار وتی: خودایە! پەیمان بۆ بەلێن
دەدەم ئەگەر ئەمجارە زگاری بۆ یەكسەر دەچم بۆ لای موخەممەدو دەست
دەخەمە دەستیەو و ئیمان دەهێنم! جا كە لەدەریا زگاریان بوو عەكرەمە
وادە ی خۆی بەجۆ هێناو چوو بۆ لای پیغەمبەر و ئیمانی هێناو موسولمانێکی
خوداپەرستی راستایی لی دەرچوو.

بەكورتی :

ئێوە كە لەدەریادا تووشی تەنگانیەك دێن هانا بۆ خودا دەبنەو بەدڵ
هاواری لی دەكەنو بەدڵسۆزی بەندایەتی بۆ رادەگەیهنن، كەچی ﴿فلما نجاكم
إلى البر أعرضتم﴾ كە خودا بەهانانەو هاتو زگاری كردنۆ كەوتنە
وشكانی و لەتەنگانەكە زگاری بوون روو لەخودا پەرستی و خودا ناسینەكەتان

وهرده گيرنو ده گه پينه وه سهر حاله تى كوفرو بيدينى خوتان، دهست ده كه نه وه به هاوهل دانان بو خدا!

﴿وكان الانسان كفوراً﴾ سروشتى ئاده ميزاد وايه كه زوزو نيعمه ته كانى خوداي له بير بچنه وه، كوفرانى نيعمه ته جوړاو جوړه كانى خودا بكاو سپله و پينه زان بى!

ئه مجار هه ره شه له ئاده ميزاد ده كاو ده فهرموى: ﴿أفأنتم أن يخذلكم﴾ بكم جانب البر او يرسل عليكم حاصباً ثم لا تجدوا لكم وكيلاً؟! ئايا ئيوه پيتان وايه: ههر كه له ده ريا رزگارتان بوو كه وتنه وشكانى ئيتر له توله و عذابى خودا رزگارتان بوو؟؟ ئايا ئيوه پيتان وايه خودا ئه گهر مه يلى لى بى ناتوانى سزاتان بدا؟ ئايا ئيوه دلنيان له وهى: كه خودا به زه وى دا روتان چيني و به نه رزدا بتانباته خوارى؟ يان ههر به زه وييه كه وه روتان بچيني؟ يان ئه گهر مه يلى لى بى له ئاسمانه وه به رده بارانتان بكاو به خر كه به رد بتانكوژى؟!

وه كوو نه وهى له گه لى لوط كرد. وه كوو له ئاتيكى تر دا ئاماره پى ده كاو ده فهرموى: ﴿إنا أرسلنا عليهم حاصباً إلا آل لوط نجيناهم بسحر﴾ القمر/٣٤. ئه مجار كهستان دهست نه كه وى هاناي بو به رزو كهس نه بى رزگارتان بكا؟؟!

﴿إم أمتم أن يعيدكم فيه تارة أخرى فيرسل عليكم قاصفاً من الريح فيغرقكم بما كفرتم ثم لا تجدوا لكم علينا به تبيعاً﴾ ئه پشت هه لكرد وه كان! ئه ئه وانه لى له كاتى ته نگانه دا ئيعتيرافتان به خودا به تيمان كردو، كه كه وتنه فهره وى وشكانى يه وه ژيوان بوونه وه! ئايا دلنيان له وهى جاريكى تر بتانباته وه بو ناو ده ريا، جا له و كاته دا: كه ئيوه سواري كه شتى ده بن، ره شه بابه كى توندو تيزتان بو سهر بنيري، هه رچى بكه ويته بهر، تيكى بشكيني و ويرانى بكا، ئه مجار له ئاكام دا نقوومى ناو ده رياتان بكاو

بتانخنکینئی، به‌هۆی کافر یونوتانه‌وه! پاشان که‌ستان ده‌ست نه‌که‌وئ
داکوکی‌تان لی بکا، داواکار بی لیمان به‌وه‌ی به‌سهرمان هینان!

بیگومان ئاده‌میزاد هه‌موویان، هه‌موو کاتی‌ک له‌هه‌موو شوینیک
له‌ده‌ریادا بن یان له‌وشکانی‌دا، له‌ده‌ست په‌روه‌ردگار‌دان، ئه‌وان وه‌کوو چۆن
له‌ده‌ریادا له‌ده‌ست خودادان له‌وشکانیش‌دا به‌هه‌مان جوړ له‌ژیر چنگی
قودره‌تی ئه‌ودان. ده‌ی چۆن دُنیا ده‌بن له‌قارو غه‌زه‌بی ئه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته
بی باکه؟ چۆن له‌وه ناترسین خودا به‌زه‌وی‌دا بتانباته‌ خوارئ، بومه‌له‌رزوه
بوړکان له‌ژیرتانه‌وه هه‌لبستی، یان زریانو عاصی‌فه‌یه‌ک بنی‌رئ بۆ سه‌رتان ئاوو
قوړو به‌ردو دارتان پیدادا؟ به‌فتاره‌تان به‌رئو که‌س نه‌بی له‌سه‌رتان به‌جواب
بی‌و داکوکی‌تان لی بکا؟ یان چۆن دُنیا له‌وه‌ی: که‌ جاریکی تر سه‌رله‌نوئ
ناتانباته‌وه بۆ ناو ده‌ریاو ئه‌و کاته شه‌پۆلو ره‌شه‌باو زریان‌تان بۆ سه‌ر بنی‌رئو
نقوومی ناو ده‌ریاتان بکا به‌هۆی بی باوه‌ریو بی ئیمانیتان؟

ئای له‌و بی ناگایی و نه‌فامییی ئاده‌میزاد تی‌یدایه؛ رو له‌خودا
وه‌رده‌گیرۆ پی‌ی کافرۆ سوپاسی نیعمه‌ته‌کانی ناکهن، که‌چی له‌تۆله‌و سزاشی
ئه‌مینن، له‌کاتی ته‌نگانه‌دا روی تیده‌که‌زو هانای بۆ ده‌به‌زو ده‌یناسن، که‌چی
که‌ له‌ته‌نگانه‌که‌ رزگار یان بوو هه‌لده‌که‌پینه‌وه، به‌خه‌یالی خۆیان جاریکی تر
موحتاجی خودا نابنه‌وه!

﴿ولقد کرما بني آدم﴾ بیگومان ئیمه ریزمان له‌ئاده‌میزاد ناوه، به‌سه‌ر
زۆر له‌مه‌خلووقاتی خۆمان‌دا، باومان داوه‌تی، شیوه‌و روخساری جوانمان پی
به‌خشیوه، زانستو زانیاریمان فیر کردوه. له‌سروشتی‌دا گلۆ نه‌فخه‌ی یه‌زدانی
تیدایه، ریزمان لیناوه به‌وه ناماده‌باشی ئه‌وه‌مان تیدا به‌دی هیناوه که‌ بتوانی
زه‌وی ئاوه‌دان بکاته‌وه، تی‌یدا هه‌لسوړئو تیبکوشی بۆ وه‌ده‌ست هینانی
پیداوستی ژیان، عه‌قلۆ هۆشمان پیداوه‌ فیری پیشه‌سازیو کشتو کال کردنو
چپوداریو شتی تر بی ریزمان لیناوه به‌وه: که‌ فریشته‌کانو هه‌موو بونه‌وه‌ر

ئەو پیشوازییه گەورەیان لەنادەم کرد، کەرنووشیان بۆ برد، ریزمان لێناوە بەوە
ئەم ریزلێنانەمان لەنامەی خۆمان راگەیانداوە بەگوێچکەیی بوونەوەرماندا
داوە.

﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ دەسەلاتی ئەوەمان پێ بەخشیوە هێزو
تواناکانی ناو بوونەوەر بۆخۆی رام بکاو بۆ بەرژەو هندی خۆی بەکاری بێنی.
لەوشکانی دا بەگوێرەیی رۆژگار دەتوانی سواری و لاغەبەرژەو گویدرێژو هیسترو
گالیسکەو ئوتومبیل و قەتار ببی، لەهەوادا سواری تەیارەو ساروخ ببی
لەدەریادا سواری کەشتی و گەمیی جۆراو جۆر ببی!

﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ رزقو رۆژیمان داوێی لەبەرئۆبۆمی کشتو
کالۆ میوەی درەختو گوشتو شیرێ ئازەل جۆرەها خواردەمەنی و خۆراکی تر،
هەروا شیوەو روخساری جوانمان پێ بەخشیون پۆشاکێ جوانو رازاوەمان بۆ
فەراهم هێناون.

بەکورتی: وشە (الطَّيِّبَات) هەرچەندە خواردنو خواردنەوی پاکتو بەتام
دەگەیهێنێ وەڵی هەموو جوانی و رازاوەیەکی تری زیان دەگرێتەو.

﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ زێدە ریزمان داوێی و بەسەر
زۆریەیی دروستکراوانی خۆماندا پاساومان داوێی، دەسەلاتی ئەوەمان داوە
بەئادەمیزاد: کە دەتوانی زۆریەیی گیانلەبەرانی تر بۆ بەرژەو هندی خۆی بەکار
بێنی، عەقل و هۆشمان پێداوە، پاداش و جەزای کردەوێکانی دەدرێتەو.

ریزمان داوێی بەوە کردومان بەئاوەدانکەرەوی زەوی، ریزمان داوێی
بەوە کە لەسروشتیاندا ئامادەباشی جۆراو جۆرمان رسکاندو.

کە دەفەرموێ: (علی کثیر) بۆ ئەوەیە فریشتە چەرت بکا، چونکە
تێکرای ئادەمیزاد لەتێکرای فریشتە ریزدار تر نیە.

همچه نده هندی له موفه سسرین نهم نایه ته ده کهنه به لگه له سمر نه وه
که جنسی ناده میزاد له جنسی فریشته ریزدار تره فرموده یه کی پیغه مبه ریش
ﷺ ده کهنه پالپشتی بۆچونه که یان.

طبه رانی له عه بدوللای کوری عومره وه، و له عه بدوره زاقه وه نه ویش
له زهیدی کوری نه سه له مه وه به مه وقوفی و ئیبنو عه ساکیر له نه نه سی کوری
مالیکه وه به مفروعی، فرموده که یان ریوایه ت کردووه، ده ئین: پیغه مبه
ﷺ فرمویه تی: (ان الملائكة قالت: یاربنا أعطیت بنی آدم الدنيا یا کلون
فیها ویشربون ویلبسون، ونحن نسبح بحمدک، ولا ناکل ولا نشرب ولا
نلهو، فکما جعلت لهم الدنيا، فاجعل لنا الآخرة، قال: لا أجعل صالح
ذریة من خلقت بیدي کمن قلت له کن فیکون).

وهلی زوربه ی زانایانی نیسلام پییان وایه: تیکرای فریشته له تیکرای
ناده میزاد ریزدار ترن، به لام تاکه تاکه میزاد له فریشته ریزدار ترن، بۆ
نمونه چه زه تی موچه ممه د ﷺ له فریشته کان ریزدار تره.

حال و وه زعی ناده میزاده کان له گهل

پیشه وایانی خویان له روژی قیامه ت

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنَاسٍ

بِاِمَامِهِمْ فَمَنْ اُوْتِيَ كِتَابُهُ بِيَمِينِهِ فَاُوْلَئِكَ يَفْرَحُونَ

كِتَابُهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ قَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ

اَعْمٰى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٧٢﴾

پاش نه‌وی له‌نایه‌ته‌کانی پیش‌وودا باشی ریزلینانی ئاده‌میزادی کرد
 نیعمه‌ته جؤراو جؤره‌کانی خوی به‌سمر ئاده‌میزاددا له‌ژیانی دونیادا رانواند،
 دیته سهر باسی قیامتو حالو وه‌زعی ئاده‌میزادان له‌و رۆژهدا، هه‌ندیکیان
 خوشبه‌ختو کامه‌رانو هه‌ندیکیان به‌دبه‌ختو مالوێران، ئاده‌میزاد تیکرا کیش
 ده‌کرین بۆ ده‌شتی مه‌حشر و له‌و سارایه‌دا حیسابو لیکۆلینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ
 ده‌کرئ، ههر که‌سه به‌ناوی نه‌و نامه‌یه‌ی کرده‌وه‌کانی دونیای تیدا تۆمار کراوه
 بانگ ده‌کرئ، یان به‌ناوی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه یان به‌ناوی نه‌و کیتابه‌ی
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی په‌یره‌وی کردوه بانگ ده‌کرئ، بانگیان لی ده‌کرئ نه‌ی
 نه‌ته‌وه‌ی ئیبراهیم! نه‌ی گه‌لی موسا! نه‌ی گه‌لی عیسا! ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ
 نَدْعُو كُلَّ اُنَاسٍ بِاَمَامِهِمْ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د! باسی نه‌و رۆژه بۆ گه‌له‌که‌ت
 بکه: که هه‌موو گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک به‌ناوی نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان یان به‌ناوی
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان وه، یان به‌ناوی نه‌و کتیبه‌ ئاسمانیه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان
 کاری پئ کردوه بانگیان ده‌که‌ینو حیسابو لیکۆلینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ین،
 له‌و رۆژهدا باسی نژادو ره‌چه‌له‌ک له‌گۆرئ نامی‌نی، عه‌شیره‌تو هۆزو خیل چ
 رۆلێکیان نیه، ناگوترئ: کوپی فلان کچی فلتان، هۆزی فلانو فیسار،
 ناگوترئ: کئ کورده یان کئ عه‌ره‌به یان کئ فارسه یان کئ...هتد بابئ به‌لکوو
 ههر که‌سه به‌ناوی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه یان به‌ناوی نامه‌ ئاسمانی‌یه‌که‌ی که
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی کاری پئ کردوه بانگ ده‌کرین.

ده‌شگونجئ مه‌به‌ست به‌ (امامهم) له‌نایه‌ته‌که‌دا نه‌و پیشه‌وایانه بن که
 خه‌لک له‌دونیا‌دا شوێنیان که‌وتوون، خاوه‌ن باوه‌ران شوێن پیغه‌مبه‌ره‌رانو
 به‌رنامه‌کانیان که‌وتوون، گرۆهی کوفرو بئ باوه‌رانی‌ش شوێن پیشه‌وایانی
 خزیان که‌وتوون، شوێن هی وه‌کوو فیره‌ه‌وزو نه‌مروودو مارکسو میشیل
 که‌وتوون وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ئاماژه به‌وه ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ
 اٰثِمَةً يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ﴾ القصص/۴۱. به‌لام رای په‌سند نه‌وه‌یه: که مه‌به‌ست

به (امامهم) نامه ي کرده وه کانيان بي، چونکه دوا به دواي شه ده فهرموي: ﴿فَمِنْ أَوَّلَىٰ كِتَابِهِ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ﴾ جا نه گهر که سيک لهو بانگ کراوانه نامه ي عه مه لي بلرته دهستي راستي، شه وه شهوانه نامه ي کرده وه کاني خويان به که ي فخرشي و تهرده ماخييه وه ده خويننه وه، دليان خوش ده بي به بينيني کرده وه باشه کانيان که لهناو تو مارگاي کرداره کانيان دا چه سپاوه. وه کوو له شوي نيکي تر دا ده فهرموي: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوَّلَىٰ كِتَابِهِ بِيَمِينِهِ، فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيهِ﴾ الحاقه/۱۹.

پاداشي کرده وه کانيان وهرده گرنه وه ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾ که مترين شت له کرده وه کانيان که م ناکرته وه، (فتيل) بهو داوه باريکه ده گوتري: که لهناو قه لشي ده نکه خورمادايه، به نمونه ده يهيننه وه بو که مترين شت! وه کوو له ثايه تيکي تر دا ده فهرموي: ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ مريم/۶۰.

تيرميذي حافيط؛ نه بويه کري به زاز له شه بو هور هير وه له پيغه مبه ره وه ﷺ ريو ايت ده کهن که ده رباره ي ثايه تي ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أَنَسٍ بِأَمَامِهِمْ﴾ فهرموي: شه وژه يه کيک لهو باونگ کراوانه بانگ ده کري نامه ي کرده وه کاني دوني اي بي ده ده ري، بالاي بهرز ده بيته وه، دهو چاوي سپي ده بن، تاجيکي لوثلوني ده خرته سه سه ري ده ده گه رته وه بو لاي هاوه لاني و له دووره ده يبينو ده لين: خودايه شه وه مان بو بينه، پيروزيمان بو بخهره ناو شه وه، کابرا ديه ناويانو پييان ده لي: موژده تان لي بي بو هر يه کيک له نيوه شه مه هيه.

شه وي له دونيادا کافر بي که نامه ي بي ده ده ن رووي رهش ده بن بالاي بهرز ده بي و هاوه لاني چاويان لي ده بي، ده لين: په نا به خدا لهو روو ره شه، خودايه نه يهيننه لاي نيمه، دي بو لايان هه موويان ده لين: ده ک ريسوا بي شه ويش ده لي: دوورين لهره حمه تي خدا بو هر يه کي له نيوه شه مه هيه.

﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾
 که سیک لهم ژبانی جیهانه‌ی دا کویر بی، له‌ناستی به‌لگمو نیشانه‌کانی
 په‌روه‌ردگار، چاوی خوی بنوقینییو سهیری نایه‌ته‌کانی بوونه‌ور نه‌کا شه‌وه
 له‌قیامه‌تیش‌دا کویرو کوتر ده‌بی، ریگای رزگار بوونی ده‌ست ناکه‌وی، به‌لکوو
 له‌قیامه‌ت‌دا باشت‌ر ریگای لی گوم ده‌بی! چونکه هیوای لادان له‌گوم‌پ‌ابوون
 نامینییو کار له‌کار تراز‌اوه.

به‌راستی دیمه‌تیک‌ی سامناکه همرچی مه‌خلوقات هیه کۆکراوه‌ته‌وه
 همر کۆمه‌له‌و به‌ناوی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه یان به‌ناوی شه‌و په‌په‌وه‌و پرۆگرام‌هی
 شوینی که‌وت‌ووه بانگ ده‌کری، بانگ ده‌کرین بو شه‌وی نامه‌ی عه‌مه‌لیان
 بدریتی، پاداشو سزای خویان وهر‌بگرنه‌وه، جا شه‌وانه‌ی نامه‌یان ده‌دریته
 ده‌ستی راستیان ده‌گه‌شیننه‌وه، به‌روی خوشه‌وه له‌نامه‌ی کرداریان ورد ده‌بنه‌وه
 ده‌یخویننه‌وه، پاداشی خویان به‌بی که‌مو کوری وهر‌ده‌گرنه‌وه به‌نه‌ندازه‌ی تاله
 ده‌زولله‌ی ناو درزی ناوکه خورما سته‌میان لی ناکری! خودایه بو خاتری ناوه
 جوانه‌کانت، بو خاتری زاتو صیفات وامن لی بکه له‌و تاقمه‌بین که نامه‌ی
 عه‌مه‌لیان ده‌دریته ده‌ستی راستیان‌زو رووگه‌شو دلخوشی شه‌و روژه‌بین!

هه‌ول و تیکۆشانی موشریکه‌کان بو لادانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ریبازی
 خوی و ناچار کردنی بو شه‌وی مه‌که‌که به‌جی بیلی

وَإِنْ كَادُوا

لَيَقْتُلُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرُ
 وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خِلَالًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدَتْ

تَرَكْنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ
الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾
وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ
أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

دەربارەى ھۆى نازلبوونى نایەتى ﴿وان کادوا لیفتنونک...الایة﴾ ئیبنو
مەردەو ەییھو ئیبنو ئەبى حاتەم و ئیبنو ئیسحاق و ھى تریش لەئیبنو
عەبباسەو ە ربوایەت دەکەن: دەفەرموی: ئومەییە کورپى خەلفو ئەبو جەھلى
کورپى ھیشام و چەند پیاویکی تری قورەیش کۆبونەو ەو ھاتنە خزمەت
پێغەمبەر ﷺ و تیان: ئەى موحەممەد! وەرە دەست بەجەستەى بتە کانماندا
بێنە، ئیمەیش دێینە سەر ئایینی تو، پێغەمبەر ﷺ زۆرى حەز دەکرد ئەوان
موسولمان بن، بۆیە تووزیک دلى نەرم بوو ئیتر پەرورەدگار نایەتى ﴿وان
کادوا لیفتنونک عن الذی أوحینا الیک﴾ تا دەگاتە ﴿نصیراً﴾ نازل کرد.

ئەبو ششەیح: ئیبنو حەییانی ئەلئەنصارى لەسەعیدی کورپى جوبەیرەو ە
ربوایەتى کردو ە دەلى: لەکاتیکیدا پێغەمبەر ﷺ خەریکی ماچ کردنى بەردە
رەشەى کەعبە بوو، کافرەکان و تیان: ناھێلین بەردە رەشە ماچ بکەى ھەتا
نەبەى دەست بەبەتە کانماندا نەھێنى، ئەویش تووزیک بیری کردو ەو لەدلى
خۆى دا وتی: چ دەبێ ئەگەر دەستیکی بەبەتە کانیاںدا بینم بەمەرچى بێلن بەردە
رەشە ماچ بکەم، خودا بوخۆى دەزانى من بەدل رقم لێیانە، ئیتر پەرورەدگار
ئەم نایەتەى نارە خوارى. ئەمانە (اسباب النزول) نو لەکتیبەکانى تەفسیردا
ھینراون جار جارە دەیاننوسینەو ە.

په‌یوه‌ندی ئەم نایه‌ته به‌هی پیشه‌وه ئەم روه‌وه‌یه: که په‌روه‌ردگار له‌نایه‌ته‌کانی پیشوودا نیعمه‌ته جوړاو جوړه‌کانی خو‌ی به‌سەر ئاده‌میزاددا رانواندو حالو وه‌زعیانی له‌قیامه‌تدا رون کرده‌وه، ئەمجار به‌شوین ئەوه‌دا باسی هه‌ولئو ته‌قه‌للاکانی کافره‌کان ده‌کا: که چه‌ند به‌په‌روشن بو ئەوه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ له‌هه‌لۆیستی خو‌ی لاب‌ده‌ن، چه‌واشه‌کاری به‌خه‌نه نیو به‌رنامه‌که‌یه‌وه. جوړه‌ها فرتو قیلیان به‌کار هینا بو ئەوه‌ی وا له‌پیغه‌مبەر بکه‌ن به‌ده‌م خوداوه شتی‌ک هه‌لبه‌ستی که له‌به‌رنامه‌که‌ی‌دا نیه!

ده‌فه‌رموی: ﴿وان کادوا لیفتنونک عن الذی أوحینا الیک لتفتری علینا غیره﴾ ئە‌ی پیغه‌مبەر! نزیک بوو موشریکه‌کان به‌فرتو قیلی جوړاو جوړیان تۆ لاب‌ده‌ن له‌په‌یره‌وه‌کردنی ئەو په‌یامه‌ی بۆت تیردراوه، ئەو حوکمانه‌ی بۆمان ناردووی پابه‌ندیان نه‌بی، پیشنیارت بو ده‌که‌ن به‌وه‌رگرتنی هه‌لۆیستی جیا جیا، شتی‌ک به‌ده‌م ئیمه‌وه بلاو بکه‌یه‌وه: که بۆمان نه‌ناردووی له‌به‌رنامه‌که‌تدا نیه، ﴿واذاً لاتخذوک خلیلاً﴾ ئەو کاته ئەگەر تۆ به‌قه‌سیان بکه‌یو به‌دلی ئەوان بجو‌لێیه‌وه ده‌تکه‌ن به‌دۆستو براده‌ری خو‌یانو به‌ناو خه‌لک‌دا بلاوی ده‌که‌نه‌وه: که تۆش بو‌یه‌ته موشریکو بیرو باوه‌ری ئەوانت به‌لاوه په‌سندبوو، ده‌بیته یارم‌تیده‌رو پشتیوانی ئەوانو له‌ژیر چاودێری ئیمه نامینی!! پارێزگاریت ناکه‌ین، پشتیوانیت لی ناکه‌ین!

﴿ولولا أن ثبتناک لقد کدت ترکن الیه‌م شیئاً قلیلاً﴾ ئە‌گەر ئیمه‌ دلی تۆمان له‌سەر بیرو باوه‌ری راسته‌قینه‌ی خۆت دامه‌زراو نه‌کردایه بیرو باوه‌رت به‌په‌یامی خۆت تۆکمه‌و پته‌و نه‌بوایه‌ن بی‌گومان نزیک‌بووی له‌وه‌ی که‌می به‌لایاندا مه‌یل بکه‌ی، وات به‌باش بزانیایه: که که‌می له‌داخو‌ازیه‌کانیان جی به‌جی بکه‌ی!!

واته: به‌هۆی دامه‌زراندنه‌که‌ی ئیمه‌ بو تۆ، به‌هۆی ئەوه‌ی: که ئیمانی تۆمان پته‌وو تۆکمه‌ کردوه، تۆ نزیک نه‌بووی له‌وه‌ی ته‌نانه‌ت که‌می‌کیش

مهیلی دَل بکهی بۆ لایان، ج جایی به‌قسه‌یان بکهی هه‌ندئ له‌داخوازییه‌کانیان به‌دی بێنی.

به‌کورتی :

تۆ له‌وانه‌بوو تۆزیک مه‌یلی دَلت ببوایه بۆ لایان نه‌ک له‌بهر ئیمان له‌رزوکی خۆت به‌لکوو به‌هۆی فرتو قیلّی جوّراو جوّریان، به‌لام پارێزگاریو چاودێری ئیمه بۆ تۆ به‌جوّزیک بوو نه‌مان هیشت که‌مترین مه‌یل بکهی بۆ لایان!

خوێنه‌ری هیژا: سەیر بکه: قورئان چۆن پاکو ئیمان پته‌وی پیغه‌مبه‌ر ﷺ راده‌گه‌یه‌نی. ده‌ی که‌واته: نابێ گوی بگیری بۆ پرێ رېوایه‌ت: که له‌گه‌ل مانای نایه‌ته‌که‌دا ریک ناکه‌ون، بۆ نمونه‌ ئه‌و دوو رېوایه‌ته‌ی له‌وه‌پیش ده‌رباره‌ی هۆکاری نازلبوونی نایه‌ته‌که‌ هیناومانن، نابێ سه‌د له‌سه‌د وه‌ریان بگرین، چونکه ماناکه‌یان له‌گه‌ل مانای نایه‌ته‌که‌ دژ ده‌هه‌ستی! بۆیه من زۆرجار ئه‌و جوّره رېوایه‌تانه پاشگوێ ده‌خه‌م تا بۆم بکری خۆمیان لی ده‌پارێزم.

﴿إِذَا لَأَذْنُكَ ضَعْفُ الْحَيَاةِ وَضَعْفُ الْمَمَاتِ﴾ خۆ ته‌گه‌ر تۆ نزیک بوویتیایه له‌وه‌ی که‌مترین مه‌یل بکهی بۆ لای موشریکه‌کان، ئه‌وه بێگومان دوو چه‌ندانه‌ی سزای دونیاو دوو چه‌ندانه‌ی سزای قیامه‌تمان پێ ده‌چه‌شتی، واته: له‌دونیاو قیامه‌تدا عه‌زایی دوو قاتمان ده‌دای! چونکه که‌مترین هه‌له بۆ پیشه‌واو رابه‌ر شیاوی سزای دوو چه‌ندانه‌یه، بۆیه ته‌گه‌ر زانییه‌ک تاوانیک بکا سزاکه‌ی له‌سزای هه‌مان تاوان که نه‌فامیکه‌ی نه‌خوێنده‌وار بیکا به‌ئیش تره. ته‌نانه‌ت هه‌ندئ شت هه‌یه بۆ پیاوچاکان خێرو چاکه‌یه، که‌چی بۆ زاتی وه‌کوو پیغه‌مبه‌رانو پیاوه هه‌ره نزیکه‌کانی خودا به‌تاوانۆکه ده‌ژمی‌دری بۆیه ده‌گوتری: (حسنات سیئات المقربین).

ئیمامی مالیکو ئەحمەدو موسلیمو خواوەنی سونەنەکان جگە لەئەبو داود لەئەبو جەحیفەو واخیلی کۆری ئەسقەمەو ریاوەتیان کردووە دەڵێن: پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (من سن سنة سيئة، فعلیه وزرها ووزر من عمل بها الى يوم القيامة) کەسێک دابو نەپیتیکی خراپ دایینی، ئەوە تاوانی خۆی لەسەرەو تاوانی ئەوانەشی لەسەرە کە پەڕەوی ئەو دەکەنو شوینی دەکەون!

هەر بۆیە خێزانەکانی پێغەمبەر ﷺ ئەگەر تاوانتیکیان بکردایە سزاکیان دووچەندانە دەبوو، وەکوو قورئان دەفەرموی: ﴿يا نساء النبي من يأت منكن بفاحشة مبينة يضاعف لها العذاب ضعفين﴾ الأحزاب/۳۰.

ئەمجار کە موشریکەکان ناویمید بوون: لەوێ پێغەمبەر ﷺ کەمترین داخوایان جێ بەجێ بکا، بەهیچ جۆرێ نەیانتوانی تووشی فیتنەی بکەن، کەوتنە هەولێ ئەو بەزۆر لەشاری مەککە وەدەری نین، ئیتر پەرەردگار نیگای بۆ نارد: کە کۆچ بکا بۆ مەدینە..! لەزانستی خودادا ئەو چەسپاوە کە قورەیشییەکان وەکوو قەومی عادو لوط بنەڕ ئەکا، بەعەزایی کۆکۆژ لەناویان نەبا، خۆ ئەگەر بەزۆر پێغەمبەریان وەرەرنایە ئەو کاتە شیایو ئەو دەبوون خودا هەموویان لەناوبەری، ریشەکیشیان بکا، دەفەرموی: ﴿وان كادوا ليستفزونك من الأرض ليخرجوك منها﴾ نزیكبوو دانێشتوانی مەككە دووبارە بەچاوو راو فرتو قیل دۆژمنایەتیکردنت لەناخی مەككە وە دەرت نین، ئەو کاتە ئەگەر بەزۆر دەرت بکەن ﴿واذا لايلثون خلافاك الا قليلا﴾ دواي ئەو لەپاش تۆ ئەوان ماوەیەکی كەم نەبێ نایانھێڵینەو، بەلكوو لەناویان دەبین! ئەمە دابو نەپیتی پەرەردگارە، گۆرانی بەسەردا نایە، دەریەدەر کردنی پێغەمبەر لەزێدو نێشتمانی خۆی تاوانتیکێ گەورەو تەمبێ کردنی سەرلەبەری گەرەکە، ئەم بوونەوەرەش یاساو نێظامی یەزدانی نەگۆڕ دەهێگیرێ، سودفەو ریکەوت چ دەورێکی لەھەلسۆرانی دا نە، جا: کە خودا

له‌عیلمی خویدا برپاری نه‌دابئی قورپه‌یشیه‌کان کۆکۆژ بکاو ناسه‌واریان نه‌هیلئی، له‌بهر حیکمه‌تیکی یه‌زدانی نه‌یهوئ وه‌کوو گه‌له‌ پێشیننه به‌درۆخه‌ره‌وه‌کانیان به‌سه‌ریینئ، دیاره‌ موعجیزه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌که‌شی له‌جۆری (خارق‌العاده) نابئی برپاری نه‌وه‌شی نه‌داوه‌ کافره‌کان به‌زۆر ده‌ری بکه‌ن، به‌لکوو نیگای بۆ کرد به‌کۆچکردن. ته‌نانه‌ت که‌ کافره‌کان بیستیان پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌که‌که‌ ده‌رچوو، که‌وتنه‌ هه‌ول‌دانی نه‌وه‌ نه‌هیلن ده‌ریچی‌و هه‌ر چۆنیک بئی بیگی‌رنه‌وه‌ بۆ مه‌که‌که‌.

ئه‌مه‌ هه‌رپه‌شه‌یه‌کی یه‌زدانییه‌ له‌گه‌وره‌و مله‌وره‌کانی قورپه‌یش به‌وه: که‌ دوا‌ی ده‌رچوونی پێغه‌مبه‌ر له‌مه‌که‌که‌ نه‌وان به‌هیلایک ده‌چن. له‌راستی‌دا ئه‌م هه‌رپه‌شه‌یه‌ هاته‌ جئ دوا‌ی نزیک هه‌ژده‌ مانگ له‌برواری کۆچکردنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌که‌که‌وه‌ بۆ مه‌دینه‌ له‌جه‌نگی به‌دردا زۆریه‌ی نه‌و مله‌وزانه‌ کوژران!

﴿سنة من قد أرسلنا قبلك من رسلنا﴾ نه‌وه‌ دابو نه‌پێتمان بوو ده‌ریاره‌ی نه‌و گه‌له‌ پێشینانه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌رانی ئیمه‌یان به‌درۆ خسته‌وه‌ ئه‌زه‌تیان دانو له‌زیدی خۆیان راویان نان. له‌بیخ ده‌رمان هینان ریشه‌کی‌شمان کردنو سه‌رله‌بهر له‌ناومان بردن، خو ئه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێغه‌مبه‌ری ره‌حمه‌ت نه‌بوا‌یه‌ بۆیان عه‌زابو سزایه‌کی سه‌ختیان بۆ ده‌هاتو تیکیه‌وه‌ ده‌پێچانو به‌هیلایکی ده‌بردن، به‌لام پێغه‌مبه‌ری ئیسلام ره‌حمه‌ته‌ بۆ ئاده‌میزاد به‌گشتی بۆ گه‌لی قورپه‌یش به‌تایبه‌تی، بۆیه‌ په‌روه‌ردگار له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿وما كان الله ليعذبهم وانت فيهم﴾ الانفال/۳۳.

ئه‌مه‌ دابو نه‌پێتی خودایه‌و ﴿ولا تجد لسنةنا تحويلاً﴾ گۆرانکاری له‌دابو نه‌پێتی خودادا نیه‌و تێیدا نه‌بوه‌و نابئ، قه‌ت بئی واده‌یی به‌سه‌ردا نایه‌.

فهرمان و تهوجیهات و تهعلیمات بو پیغه مبه ر

أَقِمِ

الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ
 قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ
 نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ
 ادْخُلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ
 لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ
 إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
 وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا
 أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا
 ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَن هُوَ أَهْدَىٰ
 سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
 وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

دەربارەى ھۆکارى نازلېوونى نایه‌تی ژماره (۸۰) ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي...﴾ تیرمیزیو ئیبنو مەردەوہیہی لہ‌ئیبنو عەبباسەوہ ریوایەت دەکەن دەفەرموئ: پیغەمبەر ﷺ لہ‌مەککە بوو، پاشان فەرمانی پیکرا: کە کۆچ بکا: نایه‌تی ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مَدْخُلْ صَدَقْ وَأُخْرِجْنِي مَخْرَجْ صَدَقْ...﴾ ی بۆسەر نازل بوو.

دەربارەى نایه‌تی ژماره (۸۵) ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ...﴾ بوخاری لہ‌ئیبنو مەسعودە ریوایەت دەکا دەفەرموئ: مەن خۆم لہ‌گەل پیغەمبەر ﷺ بەناو مەدینەدا دەپۆشتین خۆی بەسەر لقە دار خورمایە کەدا دابوو بەلای چەند پیاوێکی قورەیشی دا تێپەڕین، ھەندیکیان بەھەندیکیان وت: ئەگەر پرسیارتان لہ‌موحەممەد بکەدایە؟! ئەوانیش وتیان باسی گیانمان بۆ بکە پێناسەى (روح) مان بۆ بکە، ئەویش ساتیک راوہستاو سەری بەرز کردەوہ، وام زانی نیگای بۆ دى، پاشان فەرموئ: ﴿الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي، وَمَا أُتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾.

تیرمیزی لہ‌ئیبنو عەبباسەوہ ریوایەت دەکا: دەفەرموئ: قورەیشی بەکان بەجولەکەکانیان گوت: پرسیاریکمان پێ بلین: لەم پیاوہی پێرسین، ئەوانیش وتیان: دەربارەى (روح) پرسیارى لێ بکەن، ئەوانیش پرسیاریان لێ کرد، پەرورەدگار ئەم نایه‌تەى ناردە خواری ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾. وەلێ حەدیشەکەى بوخاری ئەوہ دەگەینە نایه‌تەکە مەدەنى بێ، لہ‌کاتیکا سورەتەک ھەمووی مەککەى، پرسیار کردنەکەى قورەیشییەکانیش ھەر ئەوہ دەگەینە نایه‌تەکە سورەتەکە مەککەى بێ!

ئیبنو کەثیر بۆ کۆکردنەوہ لەنێوان ئەو دوو حەدیشەدا دەفەرموئ: ئەم نایه‌تە دووجار نازل بوو؛ جارێکیان لہ‌مەککەو جارێک لہ‌مەدینە.

پەيوەندى ئەم کۆمەلەى نایه‌تە بەنایه‌تەکانى پێشەوہوہ ئەوہیە: دواى ئەوہى پەرورەدگار باسى فرتو قیللى کافرەکانى کردو شیوہى تەنگ پێ

هه‌لچنینو ئەزیه‌تدانیان بۆ پیغه‌مبەر ﷺ رونکردەوه، له‌وه‌پیشیش باسی
تیلاهیاتو پیغه‌مبهرایه‌تیو زیندوبونوه‌ی کرد. ئەمجار لێره‌دا فەرمان
به‌پیغه‌مبەر ده‌کا به‌گه‌وره‌ترین عیبادەت دوا‌ی ئیمان که‌ نوێژه. فەرمانی پێ
ده‌کا به‌نوێژ کردنو سهره‌نجامی رۆژی قیامه‌تیشی بۆ رونکردنه‌وه ده‌فهرموی:
﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لَدُلُوكَ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ، إِنْ قُرْآنَ
الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ ئە‌ی پیغه‌مبەر! ئە‌و نوێژانه‌ی له‌سهرت فەر‌ض کراون
به‌ریک‌و پێکی ئە‌نجامیان بده، خۆتو ئوممه‌ته‌که‌ت پارێزگاریان بکه‌نو
ئه‌رکان‌و مه‌رجه‌کانیان به‌ته‌وا‌ی تێدا ئە‌نجام بده‌ن. که‌ ده‌فهرموی: ﴿لَدُلُوكَ
الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ﴾ چوار نوێژ ده‌گرێته‌وه نیه‌رۆ، عه‌صر، مه‌غریب،
عیشا. (دلوك) به‌مانا لادانی خۆره‌ له‌نیوه‌راستی ئاسمانه‌وه بۆ لای خۆ‌ئا‌وا،
ئه‌و کاته‌ کاتی نوێژی نیه‌رۆیه، (غسق‌ الیل) یش ئە‌و کاته‌یه‌ که‌ دنیا
به‌ته‌وا‌ی تاریک ده‌بێ‌و (شفق‌ الأحمر) سورایی که‌نار ئاسمان نامینێ ئە‌وه‌ش
سهره‌تای کاتی نوێژی عیشایه. نوێژی (عه‌صرو مه‌غریب) یش له‌نیوانیان‌دا
ئه‌نجام ده‌درێن. هه‌رچه‌نده‌ خیطابه‌که‌ بۆ پیغه‌مبهره ﷺ به‌لام ئوممه‌ته‌که‌یش
ده‌گرێته‌وه.

﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾ واته‌: نوێژی به‌یانیش ئە‌نجام بده، ئە‌وه نوێژی
پێنجه‌مه. کردارو گو‌فتاری پیغه‌مبەر ﷺ کاتی نوێژه‌کانی به‌ریک‌و پێکی
رونکردۆته‌وه سهره‌تاو کۆتایی کاتی هه‌موو نوێژێکی به‌و جۆره‌ی که‌ ئە‌م‌پۆ
لای موسو‌لمانان ئاشکراو عه‌یانه ده‌ست نیشان کردوه.

﴿إِنْ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ بێ‌گومان قورئان‌خوێندنی به‌یانیان
نوێژی به‌یانی فریشته‌ی شه‌وو فریشته‌ی رۆژ ئا‌گیان لێهه‌تیو له‌کاتی ئە‌م
نوێژه‌دا فریشته‌ی شه‌وو رۆژ به‌یه‌ک ده‌گه‌ن، فریشته‌ی شه‌و ده‌یانه‌وێ به‌رز
بینه‌وه‌و فریشته‌ی رۆژیش دینه‌ خوارێ، له‌و کاته‌دا که‌ ئە‌وان ئا‌و گۆر ده‌که‌ن
نوێژی به‌یانی ئە‌نجام ده‌درێ، وه‌کوو له‌فهرمووده‌یه‌کی پیغه‌مبهر‌دا هاتوه‌و

ئیمامی نه‌حمه‌دو ئیرمیزیو نه‌سائیو ئیبنو ماجه له‌ئهبو هوپه‌یرپه‌وه
ریوایه‌تیان کردوه، هه‌روا له‌صه‌حیحی بوخاریو موسلیم‌دا دووباره له‌ئهبو
هوپه‌یرپه‌وه ریوایه‌ت کراوه: که پێغه‌مبەر ﷺ فه‌رموویه‌تی فریشته نووسه‌رو
ده‌فته‌ر به‌ده‌سته‌کانی تایبته به‌کرده‌وه‌ی ئاده‌میزاد ئالو گوپ ده‌که‌ن؛
فریشته‌ی رۆژ دینه خوارو فریشته‌ی شه‌و ده‌رۆنه‌وه له‌کاتی نوێژی به‌یانی‌دا
یه‌کتر ده‌گرنه‌وه، هه‌روه‌ها له‌کاتی نوێژی عه‌صریش‌دا کوڤه‌بنه‌وه جا که
فریشته‌ی شه‌و به‌جیتان دیلنو به‌رز ده‌بنه‌وه، په‌روه‌ردگار پرسیاریان لی ده‌کاو
(بو خوشی زۆر باشتر ده‌زانێ) ده‌فه‌رموئ: که به‌نده‌کانمتان به‌جی هیشتن
خه‌ریکی چی بوون؟ نه‌وانیش ده‌لێن: خودایه! چینه لایان خه‌ریکی نوێژ کردن
بوون، به‌جیمان هیشتن خه‌ریکی نوێژ کردن بوون.

عه‌بدو‌للای کورپی مه‌سه‌عودیش فه‌رموویه‌تی نوێژی به‌یانی فریشته
ئیشک‌گره‌کان تی‌یدا کوڤه‌بنه‌وه، جا فریشته‌ی شه‌و به‌رز ده‌بنه‌وه و فریشته‌ی
رۆژیش ده‌مینه‌وه.

هه‌ندی‌کیش پێیان وایه مه‌به‌ست به‌وشه‌ی (مشهوداً) هه‌لنانی ئاده‌میزاده
بو نه‌وه‌ی نوێژی به‌یانی به‌جه‌ماعه‌ت بکا واته: که مه‌لێکی زۆر ئاماده‌ی
نه‌نجامدانه‌که‌ی بن.

ئیمامی رازی ده‌فه‌رموئ: مه‌به‌ست به‌ (مشهوداً) لێره‌دا نه‌وه‌یه:
ئاده‌میزاد نا‌ئاری ده‌سه‌لاتی خودا ده‌بینی، نیشانه‌ی کارسازی په‌روه‌ردگار
به‌دی ده‌کا، به‌چاوی خۆی ده‌بینی چۆن شه‌و تاریکه شه‌وه ئه‌نگوسته چاوه
روناکی خۆر رایده‌مالێ، جیهان له‌تاریکیه‌وه ده‌که‌وێته حاڵه‌تی روناکیه‌وه،
نووستو به‌خه‌به‌ردێن هه‌روا گه‌لێک شتی تر ده‌بینی که دیاره‌ی ده‌سه‌لاتو
قوده‌تی خودان.

مامۆستا سه‌بییدیش لهم باره‌وه ده‌فه‌رموئ: ئهم دوو کاته:
کاتی رۆژئاواو بوونو هاتنی شه‌و، کاتی شه‌ورابوردنو هاتنی رۆژ تایبه‌تمه‌ندی

خویان هیه، له‌سەر دلۆ دەروون زۆر کاریگەر و سەرەنج راکێشن، چونکە شەودا هاتن و هێرش هێنانی تاریکی، وەکوو رۆژبوونەو و تاریکی رامالین هەردوکیان جیگای سەرەنج و دل تێیان دا دەکەوتە ترسو لەرزەو هەردوو کاتە کە شوێنی تێفکریز و بیر کردنەو لە یاسای بوونەو: کە چا و تروکانیک لە کار ناکەوێ و راناوەستێ. ئالەم بە یانیەدا لەو کاتەدا: کە ئاسۆ روناکی تێدەکەوێ، کە بە یەکێ هیدی هەڵدەبێ، زیندەوەرەکان بە ناگا دینەو و جەم جۆلیان تێ دەکەوتەو، قورئان خوێند و نوێژ کردن لەو کاتانەدا تایبەتە نەندی و کاریگەری خویان هیه.

ئەمجار دیتە سەر دەست نیشانکردنی فەرزیکی تر: کە تایبەتە بە پیغەمبەر خۆیەو. دەفرموی: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ﴾ شەو دواى نووستن، هەلسە شەو نوێژ بکە: قورئانی تێدا بخوێنە، ئەمە یە کەم فرمانە ئاراستەى پیغەمبەر کراوە بۆ ئەنجامدانی شەو نوێژ ﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾ زێدە فەرزی کە لەسەر تۆو لە پێنج نوێژەکانى تر جودایەو تایبەتە بە تۆو. بۆ تۆ فەرزو پێویستەو بۆ ئۆمەتە کەت سونەت و تەطموعە.

هەندیک دەلێن: شەو نوێژ بۆ پیغەمبەر ﷺ بە تایبەت زێدە طاعەتە، چونکە بە نەصصی ئایەت پەر وەر دگەر لە بەرودواى تاوانى پیغەمبەر خۆش بوو، بۆ غەیری خۆی لە ئۆمەتە کەى زێدە تاعەت دەبێتە کە فارەتێ تاوانەکانیان. بەلام ئێبنو جەریر ئەم رایەى رەتکردۆتەو، دەلێ: چونکە پیغەمبەر ﷺ فرمانى پێ کراوە بەوێ داواى لێخۆشبوون بکا، وەکوو لە شوێنیکى تردا دەفرموی: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَهُ مَا كَانُ تَوَابًا﴾ النضر/۳. هەر وەها لە فرمودەى پیغەمبەردا هاتووە: کە رۆژانە زیاد لە سەد جار (استغفر الله) ی کردو، هەتا بە نەدی زیاتر لەخودا نزیک بێتەو زیاتر لێ دەترسێ، هەرچەندە خودا دلنای کردبێ لەوێ کە لە تاوانەکانى خۆش بوو، ئەمە پلەو مەقامیکە پیاوی خۆی دەیزانی!!

ئەي پيغەمبەر! ئەوێ فەرمانمان پێ کردی ئەنجامی بده ﴿عسی أن یبعث ربك مقاماً محموداً﴾ بۆ ئەوێ روژی قیامت کە زیندومان کردییەو هەقامی سوپاسکراوت پێ ببەخشین، هەموو دروستکراوان سوپاست دەکەن، زوربە زانایانی تەفسیر پێیان وایه: ئەو هەقامە موحموودە کە بەپیغەمبەری ئیسلام دەبەخشێ پلەوپایە شەفاعەتی گەورەیه بۆ رزگار کردنی ئادەمیزادەکانی دەشتی مەحشرە لەو ناره‌حه‌تی و مەترسییە تی‌یدان. نەسائی و حاکمو کۆمەڵیکی تریش لەحوزەیفەو ریاوایت دەکەن: کە فەرموویەتی: (پەروردگار هەموو ئادەمیزادان لەسارای مەحشرەدا کۆ دەکاتەو، دەنگی بانگ لێ کردنی بانگەر دەبێسن چاو دەیان بینێ، هەموویان روتو پێ خاوسن، چۆن دروست کراون ئاوا، هەموویان بەپتو، بێ خوستو نست، کەس قسە ناکا مەگەر ئیزن وەرگیرێ، ئا لەو کاتەدا بانگ لەپیغەمبەر دەکری: ئەویش لەو لاما دەفەرموی: (البیک وسعدیک، والخیر فی یدیك، والشر لیس الیک، والمهدی من هدیك وعبدك بین یدیك، وربك والیک، لا ملجأ ولا منجی منك الا الیک تبارکت وتعالیت سبحانک رب البیت) ئا ئەمەیه هەقامی مەحموود.

لەصەحیحی بوخاری دا فەرموودەیک لەئێبنو عومەرەو ریاوایت دەکا دەفەرموی: (ان الناس یصیرون یوم القیامة جثاً، کل أمة تتبع نبیها تقول: یا فلان! اشفع حتی تنتهی الشفاعة الی النبی ﷺ فذلک یوم یبعثه الله المقام المحمود)^(۶).

ئیمامی موسلیم لەصەحیحەکی فەرمودەیک لەئەنەسەو ریاوایت کردوو، دەفەرموی: پیغەمبەر بۆی باس کردین و فەرموی: (اذا کان یوم القیامة ماج الناس بعضهم الی بعض فیأتون آدم فیقولون له: اشفع

(۶) بوخاری لەبابی تەفسیردا (باب ۱۱) ژمارە فەرمودە (۴۷۱۸) ریاوایتی کردوو. وشە (جثاً) بەمانا کۆمەڵ کۆمەڵ دێ.

لذريتک فيقول لست لها، ولكن عليكم بابراهيم عليه السلام فانه خليل الله،
فيأتون فيقول لست لها، ولكن عليكم بموسى فانه كليم الله فيؤتى
موسى فيقول لست لها ولكن عليكم بعيسى عليه السلام فانه روح الله وكلمته،
فيؤتى عيسى فيقول لست لها، ولكن عليكم بمحمد ﷺ فأوتى فأقول أنا
لها). (۷)

نیمامی بوخاری له جابیری کوری عهبدولاه فرموده‌یه‌ک ریوایت ده‌کا
ده‌لی: پیغه‌مبەر ﷺ فرمودی: (من قال حين يسمع النداء، اللهم رب هذه
الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمد ﷺ الوسيلة والفضيلة وابعثه
مقاماً محموداً الذي وعدته حلت له شفاعتي يوم القيامة). (۸)

نیمامی تیرمیذی له‌ئهبو سه‌عیدی خودرییه‌وه ریوایت ده‌کا؛ ده‌لی:
پیغه‌مبەر ﷺ فرمودی: (أنا سيد ولد آدم يوم القيامة ولا فخر، وبيني
لواء الحمد ولا فخر، وما من نبي يومئذ آدم فمن سواه الا تحت
لوائی). (۹)

وشه‌ی (عسی) له‌زاراوه‌ی عه‌ره‌بی‌دا بۆ ره‌جاو به‌ته‌ما‌بوونه به‌لام لی‌ره‌دا
بۆ وجوبو ته‌ثکید دی.

ئه‌مجار به‌بوئه‌ی فه‌رمان‌کردن به‌پیغه‌مبەر ﷺ به‌کۆچ‌کردن بۆ مه‌دینه.
فه‌رمان به‌ پیغه‌مبەر ده‌کا که له‌په‌روه‌ردگاری خۆی بیاریته‌وه: که له‌دونیاو
قیامه‌ت‌دا پله‌و پایه‌ی باشی پی ببه‌خشی. ده‌فه‌رموی: ﴿وقل: رب أدخلني
مدخل صدق وأخرجني مخرج صدق﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌د له‌خودا بیاریته‌وه‌و
بلی خودایه! له‌دونیاو قیامه‌ت ده‌رچو‌زو داخ‌ل بوونم په‌سند بی، چوونه ده‌رم

(۷) صحیح مسلم کتاب الایمان (۳۱۶/۱۹۳) باب (۸۴).

(۸) صحیح بوخاری له‌باسی ته‌فسیردا (۴۷۱۹) باب (۱۱).

(۹) نیب‌نوما‌جه له‌(الکتاب الزهد) دا ژماره (۴۳۰۸) باب (۳۷). نیمامی نه‌حمه‌د له‌(المسند) دا ژماره

دا(۱۰۹۸۷).

له‌مه‌ککو داخل بوونم به‌شاری مه‌دینه جیگای ره‌زامه‌ندی تو بی. هه‌موو شتی‌کم به‌راستی بی‌و راسته‌قینانه نه‌نجامی بدهم، له‌دونیا ده‌رچوونمو داخل بوونم به‌گور ده‌رچوونم له‌گور داخل بوونم به‌ده‌شتی مه‌حشر په‌سندو راسته‌قینه بی، جیگای ره‌زامه‌ندی تو بی. ریزم لی بگری، پله‌و پایم به‌رز بکه‌یته‌وه.

﴿واجعل لي من لذك سلطاناً نصيراً﴾ خودایه! به‌لگمو نیشانه‌ی به‌هیزم پی بی‌ه‌خسه، هیزو توانای مادی مه‌عنه‌ویم بده‌ری بتوانم به‌سه‌ر ناحه‌زانمدا زال بيم، نایینه‌کم به‌جیهان‌دا بلاو بیته‌وه، تاریکی کوفرو بی‌دینی رامالم.

له‌راستی‌دا خودا دوعاو نزاکانی پیغه‌مبه‌ری گیرا کرد: خودی پیغه‌مبه‌ر خوی له‌ده‌ستی کافره‌کان پاریزراو بوو ده‌ستی دوزمنانی لی دور خسته‌وه...

وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿والله يعصمك من الناس﴾ المائدة/۶۷، نایینی به‌جیهان‌دا بلاو بوو به‌سه‌ر نایینه‌کانی تردا زال بوو وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿ليظهر على الدين كله﴾ التوبة/۳۲، فرمان‌په‌وایی جیهانیان ده‌ست که‌وتو هه‌ر نه‌وانیش سه‌رکه‌وترون، وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿فان حزب الله هم الغالبون﴾ المائدة/۵۶، یان ده‌فه‌رموی: ﴿ليستخلفنهم في الأرض﴾ النور/۵۵.

هه‌لبه‌ته داواکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو ده‌سه‌لاتو فرمان‌په‌وایی بو نه‌وه نه‌بوه جه‌زی له‌ده‌سه‌لات بووبی، به‌لکوو بو پاریزگاری نایینو سنوره‌کانی، چونکه پیویسته حق هیزو توانای هه‌بی بو به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی ناحه‌زانی. بو لابرندی کوسپو ته‌گه‌ره‌ی که ده‌خرینه پیشی، بزیه له‌نایه‌تیکی تردا په‌روه‌ردگار ناردنی پیغه‌مبه‌ران و ناردنی نامه‌ی ناسمانی بزیان ناویته‌ی نازل کردنی ماده‌ی ناسن کردوه: که که‌ره‌سه‌ی هیزو توانای لی پیک ده‌هینری.

وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿لقد ارسلنا رسلنا بالبينات، وانزلنا معهم الكتاب والميزان ليقوم الناس بالقسط، وانزلنا الحديد فيه باس شديد ومنافع للناس... الآية﴾ الحديد/۲۵.

له ئیمامی عوسمانه وه ریوایت کراوه ده فهرموی: (ان الله لیزع بالسلطان مالا یزع بالقرآن) واته: جاری وا ههیه به هوی هیزو ده سه لاتوه جله وگیری له نه نجامدانی تاوانو بلا و بونه وهی فساد ده کری: که زور جار شه و کاره به هه پر شه و ته ماع بهرنانی قورنان نایه ته دی.

ته مجار هه پر شه له کافره کانی قور هیش ده کاو ده فهرموی: ﴿وقل جاء الحق وزهق الباطل﴾ نهی موحه ممه د! به موشریکه کان بلی: حه قو راستی که ئیسلامه له خوداوه هات، قورئانی پیرو زو ئیمانی راستو زانیاری به سوود له خوداوه هاتوه، ده بی بجه سپی، به تال که بتیهرستی و بیدینی به جیگای نایته وه و پوچاوه وه و نابی بمینی. ﴿ان الباطل کان زهوقاً﴾ بیگومان به تال پوچاوه و بی نموود و قه لاچۆ کراوه. وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموی: ﴿بل تقذف بالحق علی الباطل فیدمغه، فاذا هو زاهق﴾ الانبیاء/ ۱۸.

بوخاری و موسلیمو تیرمیزی و نه سائی له عه بدوللای کوری مه سعوده وه ریوایت ده کهن ده فهرموی: رۆژی فه تحی مه کهکه پیغه مبه ر ﷺ چوه ناو شاره وه له ده وری کابه دا (۳۶۰) سی سده و شه صت بت هه بوو ئیتر پیغه مبه ر ﷺ داریکی به ده سته و هه بوو، به داره که تیوهی ده ژنیزو ده یفه رموو: ﴿جاء الحق وزهق الباطل، ان الباطل کان زهوقاً﴾ هه روا ده یفه رموو: ﴿جاء الحق وما یبدئ الباطل وما یعید﴾ سبأ/ ۴۹.

حافیظ نه بو یه علاوه له جاییری کوری عه بدوللاوه ریوایت ده کا: ده لئ: له خزمهت پیغه مبه ردا چوینه ناو مه کهکه وه له ده وری کابه سی سده و شه صت بت هه بوو، له جیاتی خودا په رستشیا بۆ ده کرا، پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی کرد به شکاندنیا هه موویان به ره و ده م خزانو تیگ شکیتران. جا پیغه مبه ر ﷺ نه م نایه تهی ده خوینده وه ﴿جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل کان زهوقاً﴾.

به لئ به تال جیگیر نابی، پایه دار نابی، چونکه هۆکاری مانه وهی تیدا نیه، هۆکاری مانه وهی کاتی و له رزۆکن، ده ره کین، بنه پرتهی نین هه ره له گه ل

له‌رزیه‌کی پیکه‌وت د‌ه‌روخی و د‌ه‌پوچیته‌وه، به‌لام هۆکاره‌کانی مانه‌وه‌ی حه‌ق له‌خودی خۆی‌دانو سروشتینو بنه‌رتی و چه‌سپاوو دامه‌زراون، وا د‌ه‌بی هه‌واو ناره‌ژو د‌ژی د‌ه‌ه‌ستی، سوخته‌وه‌ی‌زو توانا به‌ره‌نگاری د‌ه‌بیته‌وه، بارود‌وخ له‌گه‌لی‌دا گونجاو نابێ، به‌لام دامه‌زراوی و چه‌سپاوی راستی حه‌ق هه‌یزو توانای مانه‌وه‌ی خۆی پێیه، حه‌ق هه‌ر د‌ه‌بی سهرکه‌وی و بالا بێ، چونکه سهرچاوه‌ی حه‌ق له‌خوداوه‌یه، حه‌ق ناوی په‌روه‌ردگار هه‌ر سهره‌نجام پیروزی هه‌ر بۆ نه‌وه. واده‌ی خودایه‌و به‌لێنی نه‌زه‌لی‌یه، به‌تال به‌رده‌وام نابێ و بالاده‌ستی بۆ نه‌و نابێ، واده‌ی خودایه‌و د‌ه‌سه‌لاتی خودا له‌ژور هه‌موو د‌ه‌سه‌لاتیکه‌وه‌یه، کێ له‌خودا راسگوتره؟ کێ له‌خودا واده‌راست تره؟؟ که‌وابی به‌تال به‌تاله‌و د‌ه‌بی پروا نه‌مینێ! حه‌ق حه‌قه‌و د‌ه‌بی بچه‌سپێ و بمینێ.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار هه‌والێ له‌نامه‌ی خۆی: که‌ قورئانی پیروژه به‌وه‌ی که‌ شیفاه‌و ره‌حه‌ته‌ بۆ ئاده‌میزادو د‌ه‌فه‌رموئ: ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَاهُو شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئیمه‌ قورئانیک د‌ه‌نێرینه‌ خوارێ بۆ سهر تۆ ئه‌ی موحه‌ممه‌د! شیفای د‌ه‌ردی دلانه‌و ره‌حه‌ته‌و فه‌ره‌ بۆ موسوڵمانان. بیرو باوه‌ریان پێی زیاد ده‌کا، شیفایه‌ بۆ د‌ه‌ردی شکو گومانی ناو د‌لو د‌ه‌روون، بۆ د‌ه‌ردی نیفاقو شیرکو ئیلحاد، بۆ د‌ه‌ردی نه‌زانی و گومپایی، شیفایه‌ بۆ د‌ه‌ردی وه‌سه‌سه‌و راپایی، ره‌حه‌ته‌و فه‌ره‌ بۆ نه‌وانه‌ی خاوه‌ن باوه‌رینو شوینی که‌وتوون، چونکه‌ شاره‌زاتریان ده‌کا بۆ خودا په‌رستی و د‌ۆزینه‌وه‌ی رێگای راست. ئه‌مه‌ش سهرده‌کیشی بۆ چوونه‌ ناو به‌هه‌شتو رزگاربون له‌عه‌زابی د‌ۆزه‌خ.

پیغه مبهر ﷺ له فەرموده یه کی دا: که ده یله می ریوایه تی کردوه
ده فەرموئ: (من لم یستشف بالقرآن فلا شفاء له) ^(۱) که سیڅ له قورئان دا
شیفای ده ست نه که وئ شیفای نیه.

﴿ولایزید الظالمین الا خسار﴾ بیستنی قورئانو څیونده وهی بۆان دوور
که وتنه وه له ریځای راستو نیمانه ینان بۆ کافرو سته مکاران زیاد ده کا، چونکه
کوفرو بیډینی له ناخیان دا ره گی دا کوتاوه، دلّیان له وه رگرتنی حق مؤر کراوه،
پئی سودبه خشو به هره مه ند نابن. وه کوو له شوینیکی تردا ده فەرموئ: ﴿قل:
هو للذین آمنوا هدی وشفاء، والذین لایؤمنون فی آذانهم وقر، وهو علیهم
عمی، اولئک ینادون من مکان بعید﴾ فصلت/۴۴. یان ده فەرموئ: ﴿فاما
الذین آمنوا فزادتهم ایماناً وهم یستبشرون. واما الذین فی قلوبهم مرض
فزادتهم رجساً الی رجسهم وماتوا وهم کافرون﴾ التوبة/۱۲۵.

قورئانی پیروژ (حبل المتین) ه دلّه کان به خوداوه په یوه ند ده کا ئارامی و
هست کردن به پاریزگاری و چاودیری ده کا.

قورئان شیفای دهردی هوه و سبازی و رژدی و چروکی و هه سودیه. شیفایه
بۆ عه قل؛ ناهیلّی بیرو بۆچونی شپړیوی و شه طه طی تیبه که وئ. له ده رده
سامنا که کان ده پیاریزی، مشتو مائی ده کا بۆ ئه وهی له مهیدانی خوی دا
به ئازادی پهل بهاوی و ئامانجی پیروژ به ده ست بیئی.

شیفایه بۆ دهردی کومه لایه تی؛ ئه وه دردانه ی کومهل داده پرزینن تیکی
ده دن، ده پروخینن. که وایې هه که سیڅ، هه کۆرو کومه لیک له قورئان دا
دهرمانی دهرده کانی نه دوزیته وه ئه وه شیفای نه خوشیه کانی ده ست ناکه وئ!!
هه کاتیک ئاده میزاد به بی شیفو ره حمهت به رلا بکری هه و او
هه وه سی خوی ریبه ری بن ئه وه له حاله تی خوشی و خوشگوزه رانی دا سپله و

(۱۰) نیینو ماجة له کیتابی (الطب) دا ژماره (۲۵۰-۱) باب (۲۸) (الاستشفاء بالقرآن) ریوایه تی کردوه.

پینه‌زانه، له‌حاله‌تی ته‌نگو چه‌له‌مه‌و ناخوشی‌دا هیوا برارو مه‌ئوسه
 له‌رحمه‌تی خودا. وه‌کوو ده‌فهرموی: ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ
 وَنَآىٰ بِنَاحِيهِ﴾ هه‌ر کاتئ نازو نیعه‌تمان به‌سه‌ر ناده‌میزادا رشت، رزقو
 روژیمان پی‌دا، له‌شساغی و دلخوشیمان پی به‌خشی له‌جیاتئ نه‌وه‌ی
 سوپاسگوزار بی پشت له‌طاعه‌تی خودا هه‌له‌ده‌کا، روی خوی وه‌رده‌گی‌پێ دوور
 ده‌که‌ویت‌ه‌وه. ﴿وَإِذَا مَسَّ الشَّرَّكَانَ يَتُوسَّأُ﴾ هه‌ر کاتئ نه‌خوشی و به‌لاو
 موصیبه‌تی توش بین، له‌جیاتئ نه‌وه‌ی به‌صه‌برو ئارام بی، ره‌شبینو غه‌مبارو
 خه‌میده‌یه هیوا برارو ده‌بی له‌ژیانو به‌ته‌واوی ده‌پروخی! ئالیره‌دا نرخ‌ی ئیمان
 ده‌رده‌که‌وئ، خاوه‌ن باوه‌پ له‌کاتئ خوشی و کامه‌رانیدا شوکرانه‌ژمیرو
 سوپاسگوزارو مل که‌ج بۆ فهرمانی خودا، له‌کاتئ ته‌نگو چه‌له‌مه‌ش‌دا
 به‌صه‌برو ئارام و ره‌ به‌رزو به‌هیوای رزگار بوونه‌و ناو‌مید نابئ. نمونه‌ی ئه‌م
 نایه‌ته‌ نایه‌تیکی تره‌ که ده‌فهرموی: ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ
 أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا، فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ، مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسِّهِ،
 كَذٰلِكَ زَيْنٌ لِّلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ یونس/۱۲. یان ده‌فهرموی: ﴿وَلَمَّا
 أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً، ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ، إِنَّهُ لَيَكُونُ مِنَّا قَلِيلًا
 يُفْرِحُ نِعْمَآءُ بَعْدَ ضُرِّآءٍ مِّسْتَه، لَيَقُولُنَّ: أَهٰبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي، إِنَّهُ لَفَرِحَ
 فَخُورٌ﴾ هود/۹-۱۰.

ئه‌مجار نه‌وه ده‌چه‌سپینئ: که هه‌موو فهدی‌ک، هه‌موو کۆمه‌لی‌ک
 به‌گویره‌ی رێ و ره‌سمی خوی کار ده‌کا پاداش و سزای نه‌و کار و کرده‌وانه‌و
 حوکم ده‌ریاره‌یان عاتیید به‌خودایه‌و بۆ خوی ده‌زانئ شیایو چین. ده‌فهرموی:
 ﴿قُلْ: كُلْ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌د! پێیان بلئ: هه‌ر که‌سه
 به‌گویره‌ی ویستو بیرو بۆچونی خوی کار ده‌کا. چۆن بیر ده‌که‌نه‌وه‌و چۆن
 هه‌لسو که‌وت ده‌که‌ن با بیکه‌ن ﴿فَرَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَن هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا﴾ خودا:
 ئیه‌ی له‌نه‌بووه‌وه به‌دییه‌یناوه، له‌هه‌موو که‌س باشت‌ر ده‌زانئ چ رێبازێک

راستو گونجاوهو خودا په‌سندو هه‌قتامیزه سزاو پاداشی هه‌موو کردو هیه‌کتان ده‌داته‌وه.

نمونه‌ی ئەم ئایه‌ته ئایه‌تیکی تره که ده‌فرموی: ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ: اَعْمَلُوا عَلٰی مَكَانَتِكُمْ اَنَا غَامِلُونَ، وَانْتَظِرُوا اَنَا مُنْتَظَرُونَ﴾ هود/۱۲۱-۱۲۲.

ئەمجار هەر له‌روانگه‌ی په‌لپو بیانووی نابه‌جیوه که له‌پێغه‌مبه‌ریان ده‌گرتن پرسیری چۆنیه‌تی گیانیان لی کرد: جا ئەم پرسیاره له‌لایه‌ن قورەیشیه‌کانه‌وه بووبی به‌ته‌گبیری جوله‌که‌کان، یان هەر راسته‌وخۆ له‌جوله‌که‌کانه‌وه بووبی. ئەمه‌ش له‌سه‌ر ئەم رایه: که ده‌لین: ئەم ئایه‌ته‌وه هه‌وت ئایه‌تی دوا‌یی مه‌دینه‌یی‌ین..

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ ئەی پێغه‌مبه‌ر! ئەوانه پرسیرت لی ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی چۆنیه‌تی روح، چیه‌و چۆنه‌؟!

﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ له‌ولام‌دا بلی: (روح) شتیکه له‌کاری خودای من، به‌فرمانو دروستکردنی ئەو به‌دی هاتووه نامادییه، زانینی چۆنیه‌تی‌که‌ی عائی‌د به‌خودایه‌و جگه له‌ئەو که‌س هیچی لی نازانی، ئیوه شتی‌ک نه‌یه‌ته‌و ناو چوار چۆیه‌ی هه‌واستانو عه‌قڵتان په‌ی پی نه‌با، نایزانن، له‌شته‌و مادییه‌کانیش ته‌نیا هه‌ندی دیاردو وه‌صفه‌کانیان هه‌ست پی ده‌که‌ن؛ وه‌کوو ره‌نگو تا‌مو ده‌نگو بۆ‌نو جه‌و جو‌لو گه‌رمی و ساردی، شتی‌ک ناماددی بی وه‌کوو (روح) ئیوه هیچی لی نازانن.

زانایانی ئیسلام ده‌رباره‌ی گیان (روح) چه‌ند رایه‌کیان هه‌یه: ئەوه‌ی له‌دل‌دا جی‌گای ده‌بیته‌وه دوو ره‌ئیه:

۱- ئیمامی رازی ئیبنولقه‌ییم له‌کتی‌بی (الروح) دا پێیان وایه: روح جیسمی‌کی نوورانی زیندوی جه‌و جو‌لو کاره‌و به‌شی‌که له‌عالمی بالا، سروشتی جودا‌وازه له‌گه‌ل ئەم لاشه‌ی تی‌یدا‌یه. به‌ناو ئەو جه‌سته‌دا بلا‌بوته‌وه وه‌کوو بلا‌بوونه‌وه‌ی ناو به‌ناو گو‌ل‌دا، یان چه‌وری له‌ناو زه‌یتون‌دا، یان شاگر له‌ناو

خه لوزدا گۆرانی به سهردا نایه و وردو خاش ناکری، که لکی بۆ جهسته هیهو که په یوهندی پیوه کرد ژبانی پی ده به خشی به مهرجی قبولی نهو فه یضو فهره بکاو شتیگ نه بی بیتهوه به به ربه ستو نه هیل پییدا بلاویتهوه.

۲- نیمامی غه زالی و راغیبی نیصفه هانی ده لین: روح نه جیسمه نه جیسمانیه، په یوهندی به به ده نهوه په یوهندی ته دبیره به کار هیانه.

له کوتایی نایه ته که دا جهخت له سهر په ی نه بردنی ئاده میزاد به چۆنیه تی روح ده کاته وه ده فهرموی: ﴿وَمَا أَوْتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نیوه نهی ئاده میزادینه! نه نده ازیه کی کهم نه بی زانیاریتان نه دراوه تی بهو زانیاریه که مهش ههر گیز ناتوان بزنان روح چیه و چۆنه. سهرچاوه ی زانیاری نیوه ههسته کانتان نهوه ی نه یه ته بهر جاسوسی ههسته کانتان نازان چیه.

سهرئاسایی قورئان

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنذَٰهَبَنَ

بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ

لَئِنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ

لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ

صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ

إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

دهرباره‌ی سبب نزولی ثایه‌تی (۸۸) ﴿قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسِ وَالْجِنُّ...الآیة﴾ ئیبنو ئیسحاقو ئیبنو جریر له‌ئیبنو عه‌بیاسه‌وه ریوایه‌ت ده‌کهن ده‌فهرموی: سه‌لامی کوپی میشکه‌می جوله‌که به‌ناوی زوربه‌ی جوله‌که‌کانه‌وه هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ وتی: ئهی موحه‌مه‌د! چۆن ئیمه شوین تو بکه‌وین؟ ئه‌تو رو ناکه‌یته روگه‌ی ئیمه؟ ئهم کتیبه‌ی هیناوته ئیمه هیچ ریکو پیکیه‌کی تیدا نابینن، زور بی سه‌روبه‌ره، نامه‌یه‌کی وه‌کوو ته‌وراتمان بو بینه‌ ناوا ریکو پیک بی، کتیبیکمان بو بینه‌ تی بگه‌ین، ئه‌گینا ئیمه ده‌توانین کتیبی وه‌کوو هی تو بینن.. ئیتر په‌روه‌ردگار ثایه‌تی: ﴿قُلْ: لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسِ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَسْاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ﴾ ناردده خواری.

په‌یوه‌ندی ئهم ثایه‌ته به‌هی پیشه‌وه لهم روه‌ویه: دواي ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار منه‌تی خوی نواند به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌را به‌وه: که وه‌حی بو سه‌ر نازل کردوه، قورئانی بو ناردوه: که شیفایه بو ئاده‌میزاد، منه‌تی به‌سه‌ردا ده‌کا: که قورئان به‌پارێزراوی ده‌هیلێته‌وه، کهس ناتوانی که‌لامی وا به‌ئینی و بیخاته روو. ده‌فهرموی: ﴿وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِيْ اَوْ حِیْنَ اِلَیْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَیْنَا وَکِیْلًا﴾ سویند بی ئه‌گه‌ر بمانه‌وی ئه‌و توژه زانیاریه‌ی پیمان داوی؛ ئه‌و قورئانه‌ی به‌نیگا بۆمان ناردوی له‌ناو دلو ده‌رووندا له‌ناو په‌رو کاسیتو شریتا ده‌مانسپه‌وه ناسه‌واریکمان له‌لا نه‌ده‌هیشته‌وه، وه‌کوو حاله‌تی پیشوومان لی ده‌کردنه‌وه: که نه‌تانه‌زانی نامه‌ی قورئان چیه‌و ئیمان چیه‌! بیگومان په‌روه‌ردگار ده‌توانی که له‌نکاویک ئهم قورئانه له‌سه‌ر دله‌کان هه‌لبگرێ و له‌ناو کتیباندا بیسپێته‌وه. ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَیْنَا وَکِیْلًا﴾ ئیتر ئه‌و کاته تو که‌ست ده‌ست ناکه‌وی یارمه‌تیت بدا، ئه‌و زانیاریه‌ی لیت سه‌ندراوه‌ته‌وه بۆت بینێته‌وه، کهس ناتوانی به‌رگری لێ بکاو نه‌هیلێ ئه‌و کاره ئه‌نجام ده‌ین. ﴿اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ به‌لام ره‌حمه‌تو به‌زه‌یی خودای

تۆیه: که نهو ویسته‌ی نه‌به‌و نهو کاره‌ی نه‌نجام نه‌داوه و نایدا. ﴿ان فضله کان علیک کبیراً﴾ بیگومان فعضلو به‌خششی خودا به‌سهر تۆدا زۆرو بی نه‌ژماره، کردویتی به‌گه‌وره‌ترین و ریزدارترین ئاده‌میزاد، مه‌قامی مه‌حموودی بو دانای، قورئانی پیروزی بو ناردوی، فیتری کردوی چون به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نی.

حاکیمو به‌یه‌ه‌قیو طبعه‌رانی سه‌عه‌یدی کوری مه‌نصوور له‌ئیبنو مه‌سعوده‌و ریوایه‌ت ده‌که‌ن: ده‌لی: (ئهم قورئانه‌ی ئیستا له‌بهر ده‌ستاندایه له‌وانه‌یه له‌ناوتاندا هه‌لبگه‌یه‌یه‌وه مه‌حف بیته‌وه، و ترا: چون لیمان ده‌سه‌ندریته‌وه، خو نه‌وه‌تا له‌دلو ده‌روونماندا چه‌سپاندویه‌تی، له‌ناو په‌ره‌و کتیبدا نووسیومانه‌ته‌وه؟؟ فیتری بویزو فیتری مندا له‌کانمانی ده‌که‌ین؛ نه‌وانیش فیتری نه‌وه‌ی خۆیانی ده‌که‌ن، هه‌روا هه‌تا رۆژی قیامه‌ت!! نه‌ویش فه‌رمووی: له‌شه‌ویکتدا هه‌رچی له‌ناو دلو ده‌رووندا هه‌یه له‌ناو په‌ره‌و کاغه‌زو کتیبدا چه‌سپاوه هه‌موو ده‌سه‌ریته‌وه که‌س هه‌یچی لی نازانی و هه‌موویان وه‌کوو ئاژه‌لیان لی به‌سهر دئ).

له‌ریوایه‌تیکی تردا هاتوه ده‌لی: ئاده‌میزاد هه‌موویان هه‌ژار ده‌که‌ون: واته له‌باره‌ی قورئانه‌وه. ئه‌مجار ئیبنو مه‌سعود نایه‌تی ﴿ولئن شئنا لنذهبن بالذي اوحينا اليك﴾ خۆینه‌وه.

قورطوبی ده‌فه‌رموی: ئهم هه‌دیته ئیسناده‌که‌ی سه‌حیحه‌و له‌ئیبنو عومه‌ره‌وه ریوایه‌تکراوه فه‌رموویه‌تی: قیامه‌ت را نابی هه‌تا قورئان نه‌چیته‌وه نه‌و شوینه‌ی لیوه‌ی نازل بووه. (لَهُ دَوِيٌّ كَدَوِيَّ النَّحْلِ) ویزه‌یه‌کی لی دئ وه‌کوو ویزه‌ی هه‌نگ. په‌روه‌ردگار لی پرسیار ده‌کا: نه‌وه چیته؟ ده‌لی خودایه! له‌تۆوه رۆیشتبو بو لای تۆ دیمه‌وه، ده‌مخویننه‌وه کارم پی ناکه‌ن. ده‌خۆینه‌دریمه‌وه کارم پی ناکه‌ن. ^(۱۱)

(۱۱) ته‌فسیری قورطوبی ج ۵/ ۳۰۳ له‌وتدا هه‌دیته‌که‌ی حوزیفه‌ دینی ده‌یکاته‌شایه‌د بو ئهم باسه. که‌سیک ده‌یمه‌ه‌ی بابۆی بگه‌ریته‌وه.

بهکورتی :

ئادهمیزاد لهم سهرزهوییه گهلیک زانیاری بهدهست هیئاوه بهلام لهئاستی مهسهلهی (روح) دا دهسهوسانه، نازانی چیه، لهکوئیه هاتووه، چون هاتووه، چون دهروا، بو کوئ دهچی، مهگهر خودا شتیکی لهم بارهوه فیتر بکا. ههرچی لهقورئاندا هاتووه زانیاری راستو دروسته چونکه لهخودای زاناو داناوه هاتووه، تهگهر مهیلی بوایه بهرهی ئادهمیزادی لی بی بهش دهکرد، ئەو نیگایهی بو پیغهمبهری ناردوه دهیبردهوه بهلام رهحمهتو فهضلی خودایه: که شتی وای نهکردوه.

بهلکوو قورئانی بو ناردون، دهیهیلئیهوه، پاریزگاری دهکا، ئادهمیزاد بههوی ئەم قورئانهوه ههمیشه لهنیعمهتورهحمهتی خودادان. قورئان دیاری ئاسمانه بو زهوی، دیاری پهروهردگاره بو ئادهمیزاد، لههیچ رویهکهوه بهتال و پووچ توخنی ناکهوی، زانیارییهکانی ههموو راستو حهقن، سههرچاوهی زانستو زانیارییه، نامهی هیدایهتو رینمویی کردنی ئادهمیزاده.

جا وهکوو روح نهینییهکی خودایییهو جگه لهخودا کەس بهی پی ناباو نازانی چیه، قورئانیش کهلامی زاتی پهروهردگارهو کەس ناتوانی کهلامی ئاوا بخاته روو، ناتوانی نمونهی ئەو قورئانه یان ده سورهتی تهناهت کورتترین سورهتیش بینئ: تهحهددایهکهو ههزارو چوار سهدو ئەوهنده سألە راگهیهنراوهو بهگوئچکهی ئادهمیزاددا دراوه، دهسهوسان بوونو نهیانتوانیوه ئەو تهحهددایه لهسهر خویان لابهرن. ناشتوانئ!

﴿قل: لئن اجتمعت الانس والجن علی أن یأتوا بمثل هذا القرآن لایأتون بمثله ولو کان بعضهم لبعض ظهیراً﴾ ئەی پیغهمبهر! بهتهحهداوه بهو موشریکانه بلئ: تهگهر ههموو ئادهمیزادو جندۆکه کۆبنهوه یهک بگرنو پشتگیری یهکتر بکهن، لهسهر ئەوهی وینهی ئەم قورئانه بیننهکایهوه، کهلامیکی ئاوا بهلیغو فهصیحو ریکو پیک بینن، نایهینن، ناتوانن بیهینن،

با هه موو ئاده میزادو جندۆکه، هیزو توانای خویان بخه نه گه پرو خه ریک بن یارمه تی یه کتر بدهن بۆ هینانی که لامیکی ئاوا، بیگومان ده سه وه سان ده بنو بۆرده خۆنو هیچیان بۆ ناکری.

ئهم قورئانه وشه و رسته یه کی ئاسایی نیه، جندۆکه و ئاده میزادان بتوانن لاسایی بکه نه وه، به لکوو ئه مه شاکاری دهستی پهروه ردگاره، ئاده میزادو غهیری ئاده میزاد ناتوانن لاسایی بکه نه وه و کتییی ئاوا بخه نه رو، ئه میش وه کوو گیان، کاریکه له کاری خوداو مه خلوقات ناگه نه ئاستیک بتوانن نمونه ی بهینن، دهی جا با عه لمانی و مولحیدو موشریکو هاوه لانیان هه ره لهورگی خویان بدهن، با هه زارانی وه کوو ئیبنو راوهندی و نه وانه ی ئه مرۆ وه کوو مشکی خله خانه و جرجی ناو زیرابه کان له ژیر دروشمی جۆراو جۆردا گه زاف ده کیشنو تانه و ته شمر ده گرته ئایینی ئیسلامو بهرنامه که یی ده یانه وی به چاوه راو، به فوو نووری خودا بکوژینه وه. با سه ری خویان له بهردی رهق بدهن، ته مه نی خویان به ییوه و ده به سه ره بهرن!

خوینهری هیزا! قورئان بهرنامه ی ژیان، بهرنامه یه کی بی نمونه ی ژیان، بهرنامه یه که یاسای سروشتی تیدا بهرچاو گیراوه، قسه له گه له نه فسی ئاده میزاده کان ده کا، به کاری هه موو بارو زروقیکی ئاده میزاد دی. بۆ هه موو ته نگه یه که حه لی شیاوی پییه، یاسای سروشتی گونجاوی بۆ هه موو موشکیله که داناوه. بۆ هه موو ده ردیک ده رمانی پییه، ده رمانی بنپرکه ر! عیلاجی شافی، نه که گولاجی کاتی! ده رمانه کانی عیلاجن گولاج نین!!

که وایی ئیعجازو سه رئاسایی قورئان هه ره له باره ی نه ظه مه عناوه نیه به لکوو له روی یاسا و مه نه ه جیشه وه سه رئاسایه، له هه موو روئیکه وه سه رئاسایه!!!

﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾

بیگومان له قورئانه دا هه موو مه ته له یه کمان شه نو که و کردوه، هه موو

مانایه‌کی جوانمان بۆ هینان که له جوانی و ناوازه‌یی‌دا وه‌کو په‌ند مه‌شل وان به‌هه‌موو جوړیک مه‌به‌سته‌کانمان دووباره‌و سیّ باره‌ کردوونه‌وه، هه‌ر جاره‌و به‌ئوسلوپییک به‌شیوه‌و شیوازییک؛ جاریک به‌کورتی و چه‌لیک به‌دریژی و ده‌مییک به‌شیوه‌یه‌کی نه‌کورتو نه‌دریژ، ئه‌و به‌لگه‌و نیشانانه‌مان به‌گویی‌دا داوون حه‌قو راستیمان بۆ شی کردوونه‌وه، چیرۆک‌و سه‌رگورشته‌ی جیا‌جیامان بۆ گێراونه‌وه، ترساندومانن هه‌لمان ناوون، فه‌رمانمان پێ‌کردون، جلّه‌و گێریمان ئا‌راسته‌ کردون، باسی خوشی به‌هه‌شتو ناخوشی دۆزه‌خمان بۆ کردوون، قارو غه‌زه‌بی خودامان بۆ باس کردون، بۆ ئه‌وه‌ی به‌خوتان‌دا به‌جنه‌وه‌ په‌ندو عیبه‌رت وه‌ریگرن.

که‌چی وێ‌رای ئه‌وه ﴿فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفْرًا﴾ زو‌ریه‌ی موشریکه‌کانی مه‌که‌کو هاو وینه‌کانیان له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی په‌ند نامیز ببزو عیبه‌رت وه‌ریگرن، زیاتر سوور ده‌بن له‌سه‌ر کوفرو بی‌دینی و ئینکار ی‌کردنی حه‌قو ره‌ت‌کردنه‌وه‌ی نایینی راستو به‌رو‌خسته‌نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

پیشنیارو په‌لپی موشریکه‌کان

وَقَالُوا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بَالِلَهُ وَالْمَلَكَةِ قَيْلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْفَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُّؤْمِنَ

لِرُقِيكَ حَتَّى تُنَزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ
كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾

ئیبینو جه‌ریر له‌ئیبینو عەبباس‌ه‌وه ریبوا‌یه‌ت ده‌کا: ده‌فسه‌رمو‌ی:
پی‌اوما‌قولانی قور‌ه‌یش له‌لای کابه‌ کۆبو‌ونه‌وه، وتیان: بنی‌رن به‌دوو
مو‌حه‌مه‌دا هه‌ندئ مشتو م‌ری له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن، تا بی‌انو‌وتان ده‌ریاره‌ی
نه‌می‌نئ، نار‌دی‌ان بۆ لای وتیان: ئه‌وه ریش سپیانی قور‌ه‌یش گرد‌بو‌ونه‌وه بۆ
ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک قسه‌ت له‌گه‌ل‌ بکه‌ن، ئه‌ویش ته‌ش‌ریفی به‌گور‌جی هات وه‌یزانی
گۆ‌ران‌کار‌یه‌ک به‌سه‌ر هه‌لو‌ئستی‌ان‌دا هاتو‌وه‌!

وتیان: ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د! وه‌ل‌ل‌اهی ئیمه‌ نه‌مان بی‌ستو‌وه‌و نه‌مان دی‌وه
که‌س له‌عه‌رب وه‌کوو تو‌ ئا‌وای له‌گه‌لی خۆی کرد‌بئ، ج‌نی‌و به‌با‌و‌کتو با‌پی‌ران
ده‌ده‌ی، ره‌خ‌نه له‌ئایینه‌که‌یان ده‌گری، گ‌ال‌ته به‌بی‌رو هۆشی‌ان ده‌که‌ی،
دوو‌به‌ره‌ک‌یت تیدا نا‌رینه‌وه، یه‌کیه‌تی و ته‌بابی ئی‌وان‌مان لی‌ک پ‌چ‌را‌وه! ئیمه
نا‌زانین چ‌یت ده‌و‌ی؟ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستت ما‌ل‌و سامانه‌و بۆ ئه‌وه‌ و‌ا ده‌که‌ی
ده‌وله‌مه‌ند ببی، ئه‌وه و‌ه‌ره‌ و‌از له‌و هه‌لو‌ئسته‌ی خۆت ب‌ینه، ه‌ین‌ده‌ت ما‌ل‌و
سامان ده‌ده‌ینی له‌هه‌مو‌ومان ده‌وله‌مه‌ند‌تر ببی.

ئه‌گه‌ر دا‌رای ر‌یزو گه‌وره‌یی ده‌که‌ی ده‌تکه‌ینه گه‌وره‌و سه‌رو‌کی خۆمان.
ئه‌گه‌ر ئه‌م حا‌له‌ت له‌ئا‌کامی ده‌ست ئی‌وه‌شاندنی ج‌ندۆ‌که‌وه توش
هاتو‌وه، ئه‌وه ئا‌ماده‌ین چ‌ی ما‌ل‌و سامان‌مان هه‌یه له‌پ‌ینا‌و چاره‌سه‌رو
چاک‌بو‌ونه‌وت له‌ر ده‌رده خه‌رج بکه‌ین، پ‌ی‌غه‌مه‌بر ﷺ له‌وه‌لام‌دا فه‌رمو‌ی:
نه‌خه‌یر ئه‌وه‌ی ئی‌وه ده‌ی‌ل‌ین ه‌ی‌چی و‌ا نیه، من نه‌هاتو‌وم دا‌وای ما‌ل‌و سامان‌تان
لی‌ بکه‌م، نا‌مه‌و‌ی بمکه‌نه پی‌اوما‌قولی خۆتان. ش‌تی‌تیش نیم، به‌ل‌کو‌و خ‌ودای
می‌په‌ر‌بان منی کرد‌وه به‌پ‌ی‌غه‌مه‌برو بۆ سه‌ر ئی‌وه‌ی نار‌دو‌وم، جا ئه‌گه‌ر ئه‌و

په یامه ی بوم هیانوان لاتان په سندی و شوینم بکه ون نه وه نیشانه ی به خته وه ری
دونیو قیامه تتان، خو نه گهر په یامه کم رهت بکه نه وه، نه وه من صه بر
ده گرمو چاوه پروانی بریاری په ورو ردگارم له نیوان منو نیو ده.

نه مجار وتیان: نه ی موحه ممه ده! نه گهر تو نه م پیشنیارانمان رهت
بکه یه وه سور بی له سر نه وه ی که تو رهوانه کراوی خودای، نه وه داوایه کی
ترمان هیه، نه ویش نه وه یه: بوخوت ده زانی ولاتی نیمه ولاتیکی کوړو
ته نگه به ره، ولاتیکی شاخو داخو ره قه نو چه قه نه، گوزره انمان گوزره رانیکی
که مو کورته، کشتو کالو باخو بیستانمان نیه، ده داوا له خودای خوت بکه نه م
کیوانه ی ده ورو به رمان بو بگوژیته وه، ولاتمان بو بیته سارایه کی به رفراوان،
نه مجار کانیاو چوم جوگه ی تیدا به قه نو جوگه و جوباری تیدا بکشینو
کشتو کالمانی پی ناو به ین. هه روا داوا بکه نه و باو کو باپیرانه ی نیمه: که
له دنیا ده وچون زیندویان بکاته وه، بو نه وه ی پرسیاریان لی بکه ین نایا
نه وه ی تو ده یلی پی راستو حقه یان نا؟ هه ووه ها داوا له خودات بکه باغو
باغات بو به دی بین، قه سرو باله خانه ت له زیرو زیو بو دروست بکا، بو
نه وه ی پیوستت به نیمه نه یی و ته ماع نه که یه مالو سامانی نیمه!

نیت په ورو ردگار نایه قی ﴿وقالوا: لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من
الأرض ينبوعاً﴾ نارد ه خواری. (۱۲)

به لی به و جوړه بیرو بوچونیان ده رباره ی قورئان کورتنی هیانوا نه یان توانی
خویان بو وهرگرتنی قورئان ناماده بکه نو له ناسوی ئیعجازی دا بکه ونه
په روازی خه یالو هه ستو شعوریان بکه نه گوچکه و تی بی بکه نو وهری بگرن.
ده ستیان کرد به په لپ گرتنی نابه جی و داوا کردنی خاریقه ی ماددی و پیشنیاری

سه‌یرو سه‌مه‌ره، زوربه‌ی په‌لپه‌کانیان نیشانه‌ی بی عه‌قلی و مندالبازاری و که‌وده‌نی و نه‌فامییان بوو، بی ئه‌ده‌بی و سه‌ر ره‌قی تیدا بوو به‌رامبه‌ر زاتی په‌روه‌ردگار. ئه‌وه بوو: داوی ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ی چه‌سپاند: که‌ قورئان موعجیزه‌و سه‌رئاسایه، چونکه‌ که‌لامی خودایه، هر ئه‌وه‌ش نیشانه‌ی راستی پیغهمبه‌رایه‌تی موحه‌ممه‌ده ﷺ به‌به‌لگه‌ بۆری دانو وه‌لامی موقنیعیان پی نه‌بوو، نیت‌ر سه‌رائی قوره‌یش (عوتبه‌و شه‌یبه: کورانی ره‌بیعه، نه‌بو سوفیانی کوری حه‌ربو نه‌بو جه‌هل و وه‌لیدی کوری موعه‌یره‌و نه‌ضری کوری حاریشو ئوممه‌یه‌ی کوری خه‌لف) که‌وتنه‌ چاوو راوو په‌لپ گرتن داوی به‌دی هاتنی یه‌کی له‌شه‌ش نیشانه‌یان کرد:

۱- ﴿وَقَالُوا: لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ مِنْ الْأَرْضِ يَنْبوعًا﴾ وتیان: ئیمه ئیمان‌ت پی ناهینین، هه‌تا له‌ناخی مه‌که‌دا کانیاومان بۆ هه‌لنه‌قولینی ده‌بی داوا له‌خوات بکه‌ی ئاومان بۆ هه‌لقولی و به‌سه‌ر زه‌وی دا جاری بیی. ۲- ﴿أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرُ الْأَنْهَارَ خَالِهَا تَفْجِيرًا﴾ یان ده‌بی ئه‌تو باغیکت بیی له‌دار خورماو داری میوو دره‌ختی به‌ری تر، جوگه‌و چه‌و ئاوباره‌یان به‌خورپه‌م تیدا هه‌لپژیتته‌ خوارئ، به‌و ئاوه‌ کشتو کالو باغو بیستانمان ئاودیر بکه‌ین. بۆ ئه‌وه‌ی به‌روبو میان زۆر بیی.

۳- ﴿أَوْ تَسْقُطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كَسَفًا﴾ یان ئاسمان پارچه‌ پارچه‌ بیی و به‌سه‌رمان دا بکه‌و‌یتته‌ خوارئ، وه‌کوو بۆ خۆت ده‌لئ‌ی خودای من ته‌گه‌ر مه‌یلی لی بی ئه‌وه‌ ده‌کا! مه‌به‌ستیان نایه‌تی ﴿إِنْ نَشَأْ نُخَسِّفْ بِهِمُ الْأَرْضَ، أَوْ نَسْقُطْ عَلَيْهِمْ كَسَفًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ سبأ/ ۹ بوو.

نمونه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌ نایه‌تیکی تره‌: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾ الأنفال/ ۳۲.

ئه‌ی مه‌حه‌مه‌د! تو هه‌ره‌شه‌ت لی کردین به‌وه‌ روژی قیامه‌ت دی ئاسمان شه‌ق ده‌بی، پارچه‌ پارچه‌ ده‌که‌و‌یتته‌ خوارئ. ده‌بی منه‌ت به‌په‌له‌

ئەوهمان بۆ بېنە دى، با ئاسمان پارچە پارچە بىيى بەسەرماندا بکەوئىتە خواری.

۴- ﴿أَو تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قِيلًا﴾ يان بەئاشکرا بېينين خوداو فریشتەکان کۆمەل کۆمەل بېن، پېمان بلىن موحەممەد پېغەمبەرە، بەئاشکرا قسەمان لەگەڵدا بکەن، شایەتی بدەن بەوہ کە تۆ پېغەمبەری خودایو لەخوداوە نیردراوی!

۵- ﴿أَو يَكُونُ لَكَ يَسْتٌ مِّنْ زَخْرَفٍ﴾ يان دەبى تۆ خانوو بەلەخانەيەکت لەئالتونزو زېر هەبى، چونکە تۆ هەتیویکی هەژارو نەدارای، بەو حالەى ئیستات بەکەلکی پېغەمبەرتی نایەى.

۶- ﴿أَو تَرْقَى فِي السَّمَاءِ﴾ يان دەبى بەچاوی خۆمان بېينين پەيژەيەکت بەرەو ئاسمان هەل بنیو بەپلیکانەکانی دا بەرەو ئاسمان سەربکەوی، ﴿وَلَن نُّؤْمِنَ لِرَقِيكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ﴾ ئەوہ بزانه ئیمە برۆا بەبەرز بوونەوہ کەت ناکەین هەتا کتیبیک؛ قەبالە نامەيەکت لەگەل خۆت نەهینییه خواری بۆمان بخوینیەوہ. چوار فریشتەش لەگەل خۆت بېنیه خواری شایەتیت بۆ بدەن: کە هەرچی دەیلێی راست دەکەى!

﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾ ئەى موحەممەد! بەسەرسوپمانەوہ لەو پەلپو پېشنیارەیان، پېیان بلی: خودای من زۆر لەوہ بەرزترە يەکیک بەخۆی رابەرەمۆی: پەلپى ئاواى لى بگرێو پېشنیاری بداتى، ئەو بۆخۆی داناو زاناو لێزانو خاوەن دەسلەتو مۆلکۆ مەلەکووتە، چى بوو و چۆنى بوو ئەوہ دەکاو ئاوا دەکا!

﴿هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾ ئایا من جگە لەوہ: کە ئادەمیزادیکى رەوانە کراوم هیچی ترم؟! بێگومان من تەنھا پېغەمبەریکی ئادەمى سروشتیم، وەکوو باقى پېغەمبەرانى پېشوو، پەيامى خودای خۆمتان پى رادەگەینم، نامۆزگاریتان دەکەم، ترسینەرۆ مۆژدە دەرم، هیچ پېغەمبەریک بۆى نیەو

ناتوانی جگه لهوهی خودا لهسر دهستیان دهری دهخا، شتی تر بیئی، یان داوای بکا. خودا به گویرهی حکمهتی خوئی و بهرژوهندی ثاده میزادان موعجیزه دهدها به پیغه مبه رانی خوئی. ئیشی ئیوه دهر باره ی په لپو پیشیاره کانتان عائید به خودایه نه گهر مهیلی لی بوو ولامتان ده داته وه، مهیلیشی لی نه بوو نه وه هیچ. نه وهی لهسر من پیویست بوو نه جامم داوه، نه رکی سهر شانم راگه یاندنو ترساندنو موژده دانه، به جیم هیناوه، ئیوه ش کهیفی خوتانه.

شوبهو گومانی موشریکه کان دهر باره ی ثاده میزادیه قی

پیغه مبه ران و ئینکاریکردنی زیندو بوونه وه

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ
الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَتْ
فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ
مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾
وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَبُهِتَ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَن تَجِدَ لَهُمُ أَوْلِيَاءَ
مِّن دُونِهِ ۚ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمًا وَعِبْكَمُ
وَصُفَا ۚ مَا وَلَهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا
وَرُفَّتًا أِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ * أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾
قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشِيَّةَ
الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَنُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾

دوای نهوای موشریکه کان نینکاری موعجیزه قورئانیان کرد
له کاتیکندا قورئان زور لهو موعجیزانه گهوره تره که خوئیان داوای ده کهن،
پهروه ردگار ههوالمان ده داتی ده ربارهی نهو هوکاره لاوازهی: که نهوان
کردویانه به به ربه ستو بیانوی نیمان نه هیئانیان، نهویش نهو هیه به لایانهوه
دوو رو نه گونجاوه: که پیغه مبه ر ناده میزاد بی، فرشته نه بی، نه مهش
شتیکی تازه بابته نیه، به لکوو نهو شو به هیه گهله پیشینه کانیش به رام به
پیغه مبه ره کانیان قوتیان کردو تهوهو کردویانه به بیانوی نیمان نه هیئانیان.
نه مجار شو به هیه کی تریان باس ده کا نهویش نینکاری کردنی زیندوبونه وهیه.
جا که نینکاری زیندوبونه وهیه کرد، پهروه ردگار ناگاداری کرد نهوه بهوهی
که تواناو ده سه لاتی خودا زور لهوه فراوانتره: که نهوان ته صه ووری ده کهن.
خودایه ک بتوانی نهو زهوی ناسمانانه دروست بکا به ناسانی ده توانی پاش
مردن نیوه زیندو بکاتهوه.

ده‌فهرموی: ﴿وما منع الناس أن يؤمنوا اذ جاءهم الهدى الا ان قالوا
 أبعث الله بشراً رسولاً﴾ هیچ شتیک مهنی ئاده‌میزادی نه‌کردوه له‌وهی
 نیمن بئین له‌کاتیکدا پیغه‌مبه‌رو هیدایه‌تده‌ریان هاتوته ناو، جگه له‌وهی
 به‌سهرسورمانه‌وه ده‌یانگوت: بۆچی خودا ئاده‌میزاد ده‌کاته پیغه‌مبه‌رو
 فروستاده؟ به‌ئاده‌می‌دا په‌یامی خوی بۆ ئاده‌میزادان ده‌نیی؟ واته: نه‌خه‌یر
 شتی وای نابی و ناگونجی! هرگیز په‌روه‌ردگار ئاده‌میزاد ناکاته فروستاده‌ی
 خوی! واته: هیچکده‌یان به‌ده‌ستمه‌وه نه‌ما بروییانویان ده‌هاته سهر شه‌وه چۆن
 ده‌بی ئاده‌میزاد بیته پیغه‌مبه‌ر؟! به‌بیرو بۆچونی شه‌وان ده‌بویه فریشته
 بکړنه پیغه‌مبه‌ر! به‌لام شه‌وانه نه‌فامن، بی ئاگان له‌وهی فریشته به‌که‌لکی
 پیغه‌مبه‌رایه‌تی ئاده‌میزاد نایه، ناشی فریشته له‌سهر شیوه‌ی خوی په‌یوه‌ندی
 به‌ئاده‌میزاد وه بکا، ناتوان تی‌ی بگن! به‌راستی شه‌و بیرو بۆچونه‌ی شه‌وان
 شتیک نه‌گونجاو و نه‌شیاو، حوکیکی فاسیدو خه‌یالیک بی سهر و به‌ره.
 دیاره شه‌م جوره گومانه‌یان له‌وه‌وه سهری هه‌لداوه: که نرخه‌ی خویان نازان،
 نازان ئاده‌میزاد لای خودا چه‌ند به‌نرخه، هوی شه‌م نافامیه‌یانه،
 که ده‌لین: نابی پیغه‌مبه‌ر له‌ئاده‌میزاد بی، شه‌وانه بی ئاگان له‌یاسای که‌ون،
 بی ئاگان له‌سروشتی فریشته. شه‌وانه نازان: که فریشته به‌شیوه‌ی
 فریشته‌ییان ئاماده‌باشی شه‌وه‌یان تیدا نیه له‌سهر زه‌وی جی نشین بز و ئیوه
 بیان بینو له‌شتی تر جیا بکړنه‌وه!!

شه‌مجار په‌روه‌ردگار فهرمان به‌پیغه‌مبه‌ر ده‌کا: که گومانیان
 بره‌وینته‌وه، ولامیان بداته‌وه ده‌فهرموی: ﴿قل﴾ ته‌ی موحه‌مه‌د! پپیان
 بلی: ﴿لو كان في الأرض ملائكة يمشون مطمئنين لنزلنا عليهم من السماء
 ملكاً رسولاً﴾ نه‌گهر له‌سهر زه‌وی فریشته‌ی لی بوونایه‌وه هه‌لسو که‌وتو
 هاتوچویان وه‌کوو ئاده‌میزاد بوویه، وه‌کوو ئاده‌میزاد تی‌یدا نیشته‌جی

بوونایه و پیویست بووایه پیغه‌مبه‌ریان بۆسه‌ر بنییرن، ئه‌وه له‌ئاسمانه‌وه فریشته‌مان ده‌ناردنه سه‌رو ده‌مانکرده فروستاده‌یان.

که‌وابی ئه‌ی ئاده‌میزادینه! ئیوه ده‌بی پیغه‌مبه‌رتان له‌ره‌گه‌زی خۆتان بۆ بی، نه‌ک فریشته‌ بیته پیغه‌مبه‌رتان. به‌لام وئ ده‌چی و ده‌شیی ئاده‌میزادی تایبه‌تی بیته پیغه‌مبه‌ری غه‌یری ئاده‌میزادیش وه‌کوو پیغه‌مبه‌ری ئیسلام کراوه‌ته پیغه‌مبه‌ری ئاده‌میزادو جندۆکه، چونکه جندۆکه ده‌توانن نامۆژگاری له‌و جوړه ئاده‌میزادانه وه‌ریگرنو لی‌ی تی‌بگن.

ئه‌گه‌ر خودا وای ته‌قدیر بکرايه: که فریشته له‌سه‌ر زه‌وی نیشته‌جی بن، ئه‌وه له‌شیوه‌ی ئاده‌میزاددا ره‌نگی ده‌رشتن، چونکه ئه‌و شیوه‌و روخساره له‌گه‌ل یاسای بوونه‌وه‌رو سروشتی زه‌وی ده‌گونجی.. وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ئاماژه به‌مه ده‌کاوه‌فرموی: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا، وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ﴾ الانعام/۹. هه‌رچه‌نده په‌روه‌ردگار توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه، وه‌لی یاساو نیزامی‌کی بۆ ئه‌م بوونه‌وه‌ره داناوه، به‌ویستو ئیراده‌ی خۆی مه‌خلووقاتی خۆی به‌گویره‌ی ئه‌و یاسایه دروست کردوه، برپاری نه‌وه‌شی داوه: که ئه‌م یاسایه به‌رده‌وام بی و گۆرانی تی‌دا نه‌بی و نه‌وه‌ستی، چونکه حیکمه‌تی خودای تی‌دا هاتۆته جی، وه‌لی ئه‌و نه‌فامانه ئاگایان لی‌ی نه‌یه. (۱۳)

ئێستا لێره‌دا پرسیارێک دێته‌ پێشه‌وه خۆی ده‌نۆنی، پرسیاره‌که‌ش ئه‌وه‌یه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاده‌میزاد بووه، ئه‌دی چۆن توانیوه‌تی نیگا له‌جوبرائیل‌وه وه‌ریگری؟ له‌وه‌لام‌دا ده‌گوتری: وه‌رگرتنی نیگا له‌جوبرائیل (عليه‌السلام) پیویستی به‌ئاماده‌باشییه‌کی تایبه‌تی هه‌به‌وه، جوړیکه له‌موعجیزه، ئه‌م ئاماده‌باشییه تایبه‌تییه‌و جوړه موعجیزه‌یه بۆ پیغه‌مبه‌ران ده‌سته‌به‌ر کراوه‌و

خودا به‌فه‌ضلو گه‌وره‌یی خۆی ئەم به‌هره‌یه‌ی پێ به‌خشیون، هه‌زهره‌تی موحه‌مه‌دیش ﷺ که خاته‌مو سه‌روه‌ری پێغه‌مبه‌رانه هه‌لبه‌ته له‌هه‌موو پێغه‌مبه‌ران باشت‌ر ئەم مو‌عجیزه‌یه‌ی بۆ فه‌راهم هه‌ینراوه. پێغه‌مبه‌ران هه‌لبه‌ئارده‌ی په‌روه‌ردگارن نه‌فسو گیانیکی تایبه‌تی و پالته‌یان پێ به‌خشاوه، خودا به‌جۆریکی دروست کردوون دوو سیفه‌تو باریان هه‌یه، بارو صیفه‌تی فریشته‌یی و بارو صیفه‌تی ئاده‌می، به‌صیفه‌تی فریشته‌ییان نیگا له‌جو‌برائیل وهرده‌گرن، به‌صیفه‌تی ئاده‌مییان نه‌وه‌ی وهری ده‌گرن به‌ئاده‌میزادانی راده‌گه‌یه‌نن!

جا که نه‌وه دابو نه‌پرتی خودا بێ له‌بوونه‌وه‌رداو به‌و شتیه‌ برپاری دابی، ئیتر فه‌رمان به‌ پێغه‌مبه‌ر ده‌کا: که وازله‌موشریکه‌کان بێنی و چی دی مشتو مریان له‌گه‌ل نه‌کاو کۆتایی به‌ده‌مه‌ ده‌می بێنی له‌گه‌لیاندا، ئیشی خۆی و کاری نه‌وان هه‌واله‌ی په‌روه‌ردگار بکا، ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ: نَهْی مَوْحَمَد! بَیْیَان بَلْی: قَسَمِی کُورْتِو مَوْخَتَه‌صَر به‌لگه‌ی به‌هیزو گورچک‌بر نه‌ویه: خودا شایه‌ده‌و ناگاداری نیوان منو ئیویه، شایه‌ته به‌سه‌ر منو ئیوه‌شدا دادوهره له‌نیوانماندا، زانیه به‌و په‌یامه‌ی هه‌یناومه، ده‌زانی چۆنم پێ راگه‌یانندون، نه‌گه‌ر درۆ بکه‌م توندترین تۆله‌م لی ده‌سینی و سزام ده‌دا وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ، لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ، ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ الحاقه/ ۴۴-۴۶. یان ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ الأنعام/ ۲۱.

﴿انه بعباده خیراً بصیراً﴾ بێگومان خودای تاکو ته‌نیاو بالاده‌ست ناگاداره به‌وه‌ی کێ شیای هیدایه‌ته‌و کێ ناماده‌باشی گومرا‌بوونی تیدایه، ناگاداره به‌وه‌ی له‌ناو دلیاندا هه‌شاریان داوه، نه‌وان نه‌و شو به‌هه‌و گومانانه‌یان له‌روی هه‌سودی و کورسی په‌رستی به‌وه‌یه. رو له‌حَق وهرده‌گێر‌زو شوین هه‌واو هه‌وه‌سی خزیان ده‌که‌ون. ئیمه زاناو بیناو شنه‌وا‌ین به‌هه‌موو کارو

کرده وهیه کی بهنده کانمان! هه‌لبه‌ته نایه‌ته که بۆنی هه‌ره‌شه‌ی لی دئی بۆ کافره‌کانو دلدانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ریشی تیدایه. نه‌مجار ناکامی هه‌موو لایه‌ک له‌دیمه‌نیکی سامناکی رۆژی قیامه‌تدا وینه ده‌کیشی و ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ که‌سیک خودا هیدایه‌تی بدا بۆ ئیمانیه‌نان نه‌وه به‌راستی هه‌ر نه‌و ریگای حه‌قی دۆزیوه‌ته‌وه ﴿وَمَنْ يَضِلْ فَلَنْ يُجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ﴾ که‌سیکیش خودا گومپای بکاو ناماده‌باشی گومپابوونی تیدابی نه‌وه تۆ ده‌ستت ناکه‌وئ که‌سیکی تر جگه له‌خودا بیانخاته سه‌ر ریبازی حه‌قو راست. هه‌روا به‌گومپایی ده‌میننه‌وه نایه‌نه سه‌ر ریبازی حه‌ق.. که‌وابی تۆ خه‌فته‌تیا بۆ مه‌خۆ، به‌هه‌لوستی نادرستیان دلگران مه‌به!!

مه‌به‌ست دلدانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ چونکه که‌سیک له‌به‌ره‌تدا خودا برپاری دابی ئیمانداربی و هیدایه‌تدراوی نه‌وه هه‌ر ده‌بی به‌ره‌و نه‌و ناکامه برپاوه نه‌وه به‌هره‌یه‌ی ده‌ست بکه‌وئ ده‌بی موسولمان بی چونکه زانیاری خودا گۆرانی به‌سه‌ردا نایه. که‌سیکیش له‌زانیاری خودادا به‌گومپاوه کافر له‌قه‌له‌م درابی؛ به‌م جۆره خودا زانییه‌تی که نه‌وه به‌ویستی خۆی ریگای گومپایی ره‌چاو ده‌کاوه سوور ده‌بی له‌سه‌ر کوفرو بی‌دینی، نه‌وه محاله له‌و گومپایی به‌رزگاری بی و که‌سیک هه‌بی بتوانی بیخاته سه‌ر ریبازی راست. وه‌کوو له‌نایه‌تیکی ترده ده‌فه‌رموی: ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ، وَمَنْ يَضِلْ فَلَنْ يُجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ الکهف/۱۷.

بیگومان خودای زاناو داناو تاکتو ته‌نیا، بۆ هیدایه‌تو گومپابوون یاساو قانونی داناون، ئاده‌میزادانی سه‌ربه‌ست کردون به‌گویره‌ی نه‌و یاساو قانونانه هه‌لسو که‌وت بکه‌ن، به‌رپرسیاری ناکامه‌کانیشی بن. به‌شیک له‌و یاسایانه نه‌وه‌یه: ئاده‌میزاد ناماده‌باشی هیدایه‌ت وهرگرتن گومپابوونی تیدایه، بۆ خۆی به‌ویستی خۆی له‌ریبازگه‌ی ژبانی دا هه‌ولئ لایه‌کیان ده‌داو ریگایه‌کیان هه‌لده‌بژیری و په‌یره‌وی ده‌کا، جا نه‌وه که‌سه‌ی به‌هۆی هه‌لوو تیکۆشانی خۆیه‌وه

له‌ناکامی روکردنه ریبازی حه‌قه‌وه، شیاوی هیدایه‌ت بی‌ئه‌وه هیدایه‌تدرای به‌راستی ئه‌وه، چونکه شوینی هیدایه‌تی خودا که‌وتوو، ئه‌وانه‌یش: که به‌هوی رووه‌رگیپانی خویان له‌ریبازی حه‌قو به‌لگه‌کانی هیدایه‌ت شیاوی گومپابوون بوون، ئه‌وه که‌س ناتوانی له‌عه‌زایی خودا بیانپاریزی.

هه‌بوونی زانیاری ئه‌زه‌لی و برپاری ئه‌زه‌لی خودا ده‌رباره‌ی هیدایه‌ت و گومپایی ئاده‌میزاد مانای ئه‌وه نیه زۆره ملی کردن بی‌ئه‌ئاده‌میزاد، به‌وه ئیمان یان کوفر وهریگرن! چونکه ئاده‌میزاد له‌چارچێوه‌ی ئه‌وه‌ی خودا بو‌ی هه‌لبژاردوه نازادو سه‌ربه‌سته! واته: ئینسان به‌ئاره‌زۆی خۆی ریبازی‌ک له‌وه‌و دوو ریگیایه هه‌لده‌بژیری، نه‌گینا له‌راستی‌دا ئاده‌میزاد وستهو ئیراده‌ی نیه مه‌گه‌ر ئه‌و شته‌ی خودا وستهو ئیراده‌ی له‌سه‌ره.

جا ئه‌م مه‌شیه‌ته‌گشتی و ره‌هایه‌ی خودا نازادی بو‌ ئاده‌میزاد ده‌سته‌به‌ر کردوه، به‌جۆری‌ک ده‌توانی به‌ویستی خۆی ریبازی هیدایه‌ت بگرتیه به‌رو ئیمان و باوه‌ری خۆی پته‌و بکا. یان ریبازی گومپایی بگرتیه به‌رو خۆی به‌دبه‌خت و مالتۆیان بکا. وه‌کو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿اِنَّا هِدِيْنَا السَّبِيْلَ: اَمَّا شَاكِرًا وَاَمَّا كٰفِرًا﴾ الدهر/۳.

ئه‌مجار سزای گومپایان دیاری ده‌کا و ده‌فه‌رموی: ﴿وَنَحْشُرْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عَمِيًا وَّبِكْمًا وَّصَمًا﴾ ئیمه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی روژی قیامه‌ت له‌گۆره‌کانیان راستیان ده‌که‌ینه‌وه، راکیشی ده‌شتی مه‌حشریان ده‌که‌ین، به‌سه‌ر روویان‌دا رایان ده‌کیشین، کو‌ترین هه‌چ نابین، لال‌ن و مه‌تقیان بو‌ ناکری، که‌رن و هه‌چ نابین. وه‌کو وچۆن له‌دو‌نیادا هه‌سته‌کانی خویان له‌کار خستون و له‌شوینی شیاوی خویان‌دا به‌کاریان نه‌هێناون (هه‌رچه‌نده به‌رواله‌ت بینه‌رو بیسه‌رو گه‌ست و گۆیان هه‌به‌وه) جا له‌تۆله‌ی کرده‌وه‌ی ناله‌باریان‌دا ده‌بی له‌قیامه‌ت‌دا ریگه‌ی رزگاربوون نه‌بینن چاویان پێ‌ی قینک نه‌بیته‌وه. قسه‌یه‌ک نه‌که‌ن لییان وهرگیری، شتی‌ک نه‌بسین که‌یف‌خۆشیان بکا. ئه‌وان له‌جیهان‌دا

له‌ناستی حق کویر بوون ده‌بی له‌قیامت‌دا کویرتر بن! وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى، فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ الاسراء/۷۳.

موسلیمو بوخاری و نه‌حمده له‌نه‌نسی کوپی مالیکه‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌فرموی: گوترا: نه‌ی ره‌وانه‌کراوی خودا چون رۆژی قیامت ناده‌میزادان له‌سەر روکیش ده‌کړینو کو ده‌کړینه‌وه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: (الذي أمشاهم على أرجلهم قادر على أن يمشيهم على وجوههم) نه‌و که‌سه‌ی له‌سەر قاچ رۆیانده‌نی ده‌توانی له‌سەر روو بیانرۆیه‌نی!!

تیرمیذی ریوایتیکی هی‌ناوه: ده‌فرموی: ناده‌میزادان له‌سارای مه‌حشه‌ردا ده‌بنه سی‌تاقم، هه‌یه‌ پێرۆیه‌ هه‌یه‌ نه‌سپ سواره، هه‌یه‌ له‌سەر رووانی راده‌کیشری.

نیمام نه‌حمده له‌هوذه‌یفه‌ی کوپی ئوسه‌ید ریوایه‌ت ده‌کا: ده‌لی: نه‌بو ذه‌ر هه‌ستا وتی: نه‌ی خێلی غه‌فارا! قسه‌ بکه‌نو سویند مه‌خۆن. راستگو بۆی گیرامه‌وه فرموی: (ان الناس يحشرون على ثلاثة أفواج: فوج راكبين طاعمين كاسين، وفوج يمشون ويسعون، وفوج تسحبهم الملائكة على وجوههم وتحشرون الى النار). ده‌سته‌ی سی‌هه‌م که له‌سەر رویان راده‌کیشرین هه‌ر به‌وه‌نده سزادانه‌که‌یان کو‌تایی نایه، نه‌وه خۆی کیشتیانه! ﴿وَمَا وَاهِمُ جَهَنَّمَ﴾ شوینو جی‌گای هه‌وانه‌وه‌یان بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ دۆزه‌خه، که سارد نابیته‌وه هه‌میشه له‌گرو لرفه‌دایه ﴿كَلِمَا خَبِتَ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ هه‌ر کاتی بلیسه‌که‌ی دا بمرکی، به‌م جوړه‌ پێستو گوشتیان بسوتی و بپرتیه‌وه ئیتر سه‌ر له‌نوئ پێستو گوشته‌که‌یان بۆ نوئ ده‌که‌ینه‌وه گرو بلیسه‌ی دۆزه‌خ به‌و سوته‌مه‌نییه‌ نیله‌ نیله‌ ده‌دریته‌وه، ناگره‌که‌ زیاد ده‌کاته‌وه پشکوکانی باشت ده‌که‌شینیه‌وه ئاوا به‌و جوړه‌ عه‌زابو سوتاندنیان دوباره‌و سی‌باره‌ ده‌بیته‌وه، به‌راستی سه‌ره‌نجامو ئاکامیکی ترسناکه، عه‌زابیکی به‌ئیشرو دژواره، به‌لام

ئەو شیاوی خۆیانەو عەزابیەکە پڕ بە پیستیانە ﴿ذَلِكَ جزاؤهم بأنهم كفروا بآياتنا﴾ ئەو عەزابە بە ئیشەیان بۆیە چوونکە ئەوان لە جیهاندا بە نایەتەکانی ئیمە کافر بوون، ئینکاری زیندو بوونەویان کرد، نیشانی هەبوونی خودایەکی تاکو تەنهاو خاوەن دەسەلاتیان رەت دەکردنەو، بە لایانەو شتیکی دوورو نەگونجاو بوو زیندو بوونەو هەب، ﴿وقالوا﴾ دەیانگوت: ﴿أإذا كنا عظاماً ورفاتاً أنا لمبعوثون خلقاً جديداً﴾ چۆن دەگونجی پاش ئەو ئیمە مردینو بۆینە ئیسقانه رزیو پۆلکایزو بۆینەو بە گلۆ خۆل جاریکی تر سەر لەنوئ زیندو بکریینەو، ئایا پاش رزیزو بلاو بوونەو هی گلۆ خۆلە کانمان بەناو زەوی دا جاریکی تر زیندو دەکریینەو؟؟

ئیتەر پەرەردگار جاریکی تر دەگەریتەو سەریان بۆ ئەو هی مشتو مریان لە گەلدا بکا بە مەنطیقی واقعی بەشتیک بۆریان بدا که هەموویان دەیینن لی ئی غافلن! بەلگە لەسەر هاتنی رۆژی قیامتو زیندو بوونەو دینیتەو دەفەرموی: ﴿أو لم يروا أن الله الذي خلق السماء والأرض قادر على أن يخلق مثلهم؟﴾ ئایا نازانن، بیر لەو ناکەنەو که ئەو خودایە ئاسمانەکانو زەوی بەو شیوە جوانە بەدی هیانوان، ئایا ناتوانن جاریکی تر ئەوانە دروست بکاتەو؟؟ زیندو کردنەو بۆ خودا کە جاریکی ئەستەمە؟؟ خودا بە دیهینەری ئەم بوونەو رە بەرفراوانیە، کەسیک توانییتتی ئەم بونەو رە لەنەبوو دەست بکا، بیگومان دەتوانن پاش مردن ئیو سەر لەنوئ دروست بکاتەو. وەکوو لە نایەتیکی تردا دەفەرموی: ﴿لخلق السموات والأرض أكبر من خلق الناس﴾ غافر/ ۵۷. یان دەفەرموی: ﴿أنتم أشد خلقاً أم السموات بناها﴾ النازعات/ ۲۷. کەوابی دروست کردنی ئادەمیزادو سەر لەنوئ جاریکی تر زیندو کردنەو زۆر زۆر لە دروستکردنی ئاسمانەکانو زەوی ئاسانتەر، هەرچەندە بۆ خودا کاری ئاسانو کاری گران وەکوو یەك وان، بە نەیسبەت خوداوە کاری ئاسانو کاری گران نیە هەموو کاریک بۆ خودا ئاسانە!

جا که هاتنی قیامتو زیندوبوونه خوئی له خوئی دا کاریکی مومکین بی، دیاره بۆ پیدابوونه کهی کاتیکی دیاریکراو هیه، ده‌فرموی: ﴿وَجْعَلْ لَهُمْ أَجْلاً لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ په‌روەردگار بۆ هاتنی قیامتو زیندوبوونه‌و راستبوونه‌وی ئاده‌میزاد له‌گۆره‌کانیان کاتیکی دیاریکراو مه‌زنده‌کراوی هیه‌و هەر خودا خوئی ده‌زانئ کهیه! ماوه‌یه‌کی دیاریکراو هیه‌و ده‌بی ئه‌و ماوه‌یه‌ تپه‌پرئ ئه‌م‌جار قیامت راده‌برئ، هەر کاتی ماوه‌ی دیاریکراو تپه‌پرئ به‌ته‌نکید قیامت هه‌لده‌ستی و گومانی تیدا نیه.

وێرای ئه‌و هه‌موو به‌لگه‌و نیشانانه کهی ﴿فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُوراً﴾ کافره‌سته‌مکاره‌کان بیجگه‌ له‌گومرایی و سه‌ره‌قی و ئینکاریکردنیاں هیچی تر زیاد ناکه‌ن.

جا ئه‌وانه‌ی په‌لپ ده‌گرنو پیشنیاری جوړاو جوړ ده‌خه‌نه به‌رده‌م پیغه‌مبه‌رو ده‌می‌ک ده‌لین: ده‌بی خانووی له‌زیر دروستکراوت هه‌بی، یان باخی داخوړماو تریت هه‌بی کانی و کانیایان تیدا هه‌لقولین...هتد. هۆی قبول نه‌کردنی پیشنیاره‌کانیان به‌خیلی و رژدیانه‌و ده‌فرموی: ﴿قُلْ نَهَىٰ مَوْحٍ مَّوَدٍّ! بَعَثْنَا مَوْشِيَٰنَ خَاوَدٍ بِشِيشٍ رَاغٍ بَلَىٰ﴾ ﴿لَوْ أَتَمَّ تَمَلُّكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه ته‌سه‌روفی هه‌موو گه‌نجو خه‌زینه‌ی خوداتان بکه‌وێته ژیر ده‌ست له‌سه‌ر حاله‌تی رژدیو چروکی خۆتان ده‌مینه‌وه‌و له‌ترسی هه‌ژاری هیجتان لی نه‌ده‌به‌خشی. له‌ترسی ئه‌وه‌ی بپه‌رته‌وه‌و نه‌می‌نئ ده‌ستان له‌ماله‌به‌خشین ده‌گرت‌وه‌و. هه‌رچه‌ند گه‌نجو خه‌زینه‌ی خودا برانه‌وه‌ی نیه. به‌لام رژدیو چروکی له‌گه‌ل سروشتان تیکه‌لاو بووه. که‌وابی ولامی پیشنیاره‌کانتان نادرته‌وه‌و په‌لپه‌کانتان جی به‌جی نابن.

﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُوراً﴾ ئاده‌میزاد سروشتی وایه: به‌خیل و رژه‌و، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿إِنَّمَا لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمَلِكِ، فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيراً﴾ النساء/۵۳. واته: ئه‌گه‌ر ئه‌وانه به‌شیکیان له‌مولکی خودا

هه‌بویه تۆزقالیکیان لی نده‌دا به‌که‌س؛ ته‌نانه‌ت با به‌ئهنده‌زی ده‌زووله‌ی درزی ناوکه خورمایه‌کیش بی.

پوخته‌ی مانا :

خودا ولامی موحه‌ممه‌دی نه‌دایه‌وه بو به‌جی هینانی پئشنیاره‌کانتان، نه‌ک له‌بهر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆی به‌لاوه‌که‌مبایه‌خ بی، یان له‌بهر ئه‌وه‌ بی موحه‌ممه‌د پیغه‌مبه‌ر نه‌بی، یان له‌بهر به‌خیلی خودا بی؛ حاشا ئه‌مانه‌هیچیان نین. به‌لکوو که ولامتان ناداته‌وه، چونکه زۆر جار عطاو به‌خششی زۆر ده‌بیته‌هۆکاری به‌لاو موصیبه‌ت بو خه‌لک! به‌نیسه‌بت ئیوه‌شه‌وه‌هۆیه‌که‌ی به‌خیلی و رژدیتانه، نه‌گهر له‌فه‌رزیک‌دا خیرو به‌ره‌که‌تی ئاسمانو زه‌ویتان بدریتی جگه‌ له‌رژدیو به‌خیلی به‌ولاوه‌هیچی تر نازانن. بۆیه‌هه‌رگیز کللی خه‌زینه‌ی خوداتان نادریته‌ ده‌ست، نه‌وه‌کوو بو خۆتانی قورغ بکه‌نو خه‌لکی تر سودی لی وهرنه‌گری.

نایه‌ته‌که‌ به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرایه‌ له‌سه‌ر رژی ئاده‌میزادو به‌خشنده‌یی په‌روه‌ر‌دگار. له‌صه‌حیحی موسلیمو بوخاری‌دا فه‌رموده‌یه‌ک هاتوه‌ ده‌فه‌رموی: (يد الله ملأى، لا يغيضها نفقة، سقاء، الليل والنهار، أرايتم ما أنفق منذ خلق السموات والأرض، فانه لم يغيض ما في يده) ده‌ستی ره‌حه‌تی خودا په‌ره، لی به‌خشین که‌می ناکاته‌وه، لی به‌خشین به‌شه‌وو به‌رۆژ لی که‌م ناکاته‌وه، ده‌بی له‌وه‌تای ئاسمانه‌کانو زه‌وی دروست کردوه‌ چه‌نده‌ی به‌خشیبی؟؟ بی‌گومان ئه‌و لی به‌خشینه‌هیچی لی که‌م نه‌کردۆته‌وه.

نۆ موعجیزه‌ی جه‌زرتی موساو
صیفه‌ت و چۆنیه‌تی نازل‌کردنی قورئان

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ قِسْعَ
ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَّئَلْ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ
هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ الْأَرْضِ
فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ
أَسْكِنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾
وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾
وَقُرْءَانَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا ﴿١٠٦﴾
قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّا الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ
عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ
وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ

داوی ئەوەی پەرەردگار سەرپەقی و ئینکاری قورەیشییەکانی گێڕایەوه،
 بەربەرەکانی و دژایەتیکردنیان بۆ پیغەمبەر و پیامەکی باسکرد، ئەمجار
 دەس دەکا بەدڵدانەوی پیغەمبەر ﷺ هەڵسو کەوت و هەڵۆستی فیرعەوزو
 دارو دەستەکی بەرامبەر موساو پیامەکی وەبیر پیغەمبەر دینیتەوه.
 ئەوەتا: کە موشریکەکانی مەککە داوی ئەوە دەکەن: کە خودا بێتە لایان،
 یان بەچاوی خۆیان خودا ببینن، قەومی موساش وتیان: ئەی موسا! ﴿إِنَّا اللَّهُ
 جَهْرَةً﴾ بەناشکراخودامان نیشان بدە. ئەگەر موشریکەکانی مەککە پەلپی
 موعجیزەو خاریقەي ماددی جۆراو جۆرت لێ دەگرن ئەوەتا قەومی موساش
 داوی موعجیزەو خاریقەي مادی جۆراو جۆریان لەموسا کردووە. جا لەگەڵ
 ئەوەدا خودا نو خاریقەي ماددی بۆ موسا دەستەبەر کرد کەچی قەومی
 فیرعەون پەندنامیژ نەبوزو رویان لەگۆرەپانی ئیمان نەکرد؛ ئەو هەموو خاریقە
 ماددیانه نەیانتوانی بیرو باوەر لەو دڵە رەقاندەدا بریۆن!

ئەمجار دیتە سەر باسی چۆنیەتی نازلکردنی قورشان وەجیبه وەجیبه
 بەشەشو ئەوە رادەگەیەنێ کە ئەو کەلامە کەلامیکی حەقەو لەخوداوە
 نێردراوە.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ بێگومان نو موعجیزەي
 ناشکراو بەرچاومان دا بەموسی بۆ ئەوەی ببینە بەلگە لەسەر راستی
 پیغەمبەرایەتیەکی لەو کاتەدا کە ناردمان بۆ لای فیرعەوزو دارو
 دەستەکی، کەچی ئیمانیان پێ نەهێناو سوور بوون لەسەر کوفرو ملهوپری
 خۆیان وەکوو لەشوینیکی تردا ئاماژە بەمە دەکا و دەفەرموی: ﴿فَاسْتَكْبَرُوا،
 وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ الأعراف/ ۱۳۳. یان دەفەرموی: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا
 وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ النمل/ ۱۴.

بیگومان له‌قورئاندا په‌روه‌ردگار شانزه موعجیزه‌ی حه‌زره‌تی موسای
باسکردون:

۱- لابر دنی گری‌ی زوبانی ﴿واحلل عقدة من لساني﴾

۲- بونی گۆچانه‌که‌ی به‌مار.

۳- یه‌دی به‌یضا.

۴- طوفان.

۵- کولله.

۶- ته‌سپی.

۷- بۆق.

۸- خوین.

۹- قوتدانی عه‌صا‌که‌ی بۆ ماره درۆزنه‌کانی ساحیره‌کان.

۱۰- دوو له‌تبوونی ده‌ریا.

۱۱- هه‌لقولانی ئاو له‌به‌رد که به‌عه‌صا‌که‌ی لی‌یدا.

۱۲- به‌رزبوونه‌وه‌ی کێو بۆ سه‌ر به‌نوئیسرایلی.

۱۳- نازلکردنی گه‌زۆو گۆشتی شیلا‌قه بۆ سه‌ر گه‌له‌که‌ی.

۱۴- گرانی.

۱۵- که‌مبوونی به‌روبووم.

۱۶- پوچه‌لکردنه‌وه‌ی مالئو گه‌نم ئاردو خواردنه‌مه‌نیان.

زانایانی ته‌فسیر راجیاییان تیدا په‌یدا بووه ده‌باره‌ی ده‌ست
نیشانکردنی ئەم نۆ خاریقه ماددیانه‌ی ئیره.

عه‌بدووره‌زاقو سه‌عیدی کو‌ری مه‌نصورو ئیبنو جه‌ریرو ئیبنو لمونذیر
له‌چه‌ند ریگه‌یه‌که‌وه له‌ئیبنو عه‌بباسه‌وه ریوایه‌تیان کردوه فه‌رموویه‌تی: ئەو
نۆ نایه‌ته (عه‌صاو یه‌دی به‌یضاو طوفانو کولله‌و ته‌سپی‌و بۆقو خوینو گرانی‌و
که‌مبوونی به‌روبووم) بووه.

برې لهرافه کهرانی قورئان پټيان وايه: مه به ست به نو نايه ته کان نه حکامه
 شهر عييه کانن: نه حمه دو به يهه قی و طبه رانی و نه سائی و ئیبنو ماجه روايه تيان
 کردوه و ده لټن: (دوو جوله که يه کيان به نه وی تريانی گوت: هه لسه با برؤين
 بو لای شو پیغه مبه ره پرسيارى لى بکه ين، هاتنه لای پیغه مبه ر ﷺ
 پرسياريان لى کرد دهر باره ی نايه تی ﴿ولقد آتينا موسى تسع آيات بينات﴾
 پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: هاوه ل بو خودا دامه نټن، زينا مه که ن، به ناحق که س
 مه کوژن، دزی مه که ن، جادو بازی مه که ن، سوود مه خوژن، بى تاوان مه به نه لای
 خاوه ن ده سولات بو نه وی بيکوژى، بوختان به نافرته تی داوینپاک مه که ن،
 ئیوه کو ملى جوله که به تايبه تی نابى له شه ممه دا سه ریچی فهرمانى خودا
 بکه ن خودا له ورژده راوی ماسى لى حرام کردن، که چی به قیل ده چون
 راوه ماسیتان ده کرد: ئیتر هه ردو کيان ده ستو قاچی پیغه مبه ريان ماچ کردو
 وتیان: شايه تی ده دین تو پیغه مبه رى. پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: نه دى چی
 ناهیلئى ئیوه موسولمان بن؟ له وه لام دا وتیان: هه زره تی داود له خودا
 پاراوه ته وه که له وه چه و نه وه ی شو، پیغه مبه ر به رد هوام بن، ئیمه ترسى
 نه وه مان هه يه نه گهر ئیمان ت پى به ینین جوله که بمانکوژن! (۱۴)

﴿فاسأل بني اسرائيل﴾ نه ی پیغه مبه ر! پرسيار له به نو ئيسرائیلی به
 هاوچه رخه کانت بکه؛ نه وانه ی ئیمانيان پى هیناوی، وه کوو عه بدوللای کورى
 سه لامو هاوه لانى. با نه وانیش بو ت بگير نه وه دلنیا یی و یه قینت زیاد بکاو
 بزانی: که شو مه شه ل لای نه وان چه سپاوه.

﴿اذ جاءهم﴾ فقال له فرعون اني لأظنك يا موسى مسحوراً واته:
 پرسياريان لى بکه دهر باره ی شو کاته ی موسا هاته سه ر باوکتو باپيرانيانو نه م
 نايه تانه ی بو هینازو به فیرعه ونیشی راگه ياندن. ئیتر فیرعه ون پى گوت: من

(۱۴) تیرمیزی له باسى ته فسیر (باب ۱۸) ژماره (۳۱۴۴) نه سانی له بابی (تاویل قول الله جل ثناوه
 ﴿ولقد آتينا موسى تسع آيات بينات﴾) داو ئیبنو ماجه له (باب ۱۶) ژماره (۳۷۰۵) ریوايه تيان

وا گو مان ده بهم ئه‌ی موسا! تو شیت بووی، عه‌قلت تیک چوو. بۆیه ئهم قسه هه‌له‌قو مه‌له‌قانه ده‌که‌ی. دیاره سیحرو جادوبازیان لی کردووی!

﴿قال لقد علمت ما أنزل هؤلاء الا رب السموات والأرض بصائر﴾
موسا له‌ولام دا به‌فیرعه‌ونی فهرموو: نه‌تو دلتیای له‌وه‌ی: که ئهم نو نایه‌ته به‌دییه‌ینه‌ری ئاسمانه‌کانو زه‌وی بۆیه‌ی نازل کردون بینه شایه‌ت له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی منو راستی ئهو په‌یامه‌ی پیم راگه‌یاندون، ئهم نایه‌تانه ئاده‌میزاد هیدایه‌ت ده‌دن بو ریازی راستو رینومایین بو که‌سیک بیه‌وی پییان هیدایه‌ت ئامیز بی. ههر که‌سی تییان بفکریو لییان ورد بیته‌وه ده‌زانن له‌خوداوه هاتوون موعجیزه‌و جگه له‌خودا که‌سی تر ناتوانن موعجیزه‌ی ئاوا به‌دی بینن. ﴿واني لأظنك يا فرعون مثبوراً﴾ ئه‌من پیم وایه: نه‌تو ئه‌ی فیرعه‌ون! له‌حق لاتداوه سروشتت له‌سه‌ر شه‌ر دامه‌زراوه. له‌حق وه‌زیو حه‌زت له‌شه‌ره.

﴿فأراد أن يستفزه من الأرض فاغرقناه ومن معه جميعاً﴾ فیرعون ویستی موساو نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌ئاخی میصر وه‌ده‌رنن به‌کوشتنو به‌ده‌رکردن له‌خاکی میصر دا بنه‌ریان بکا، به‌لام ویسته‌که‌ی نه‌هاته‌دیو به‌پیچه‌وانه‌وه هاته‌وه؛ ئه‌وه بوو خۆی و قه‌ومه‌که‌یمان له‌ده‌ریادا خنکاندو به‌و شیوه ترسناکه ئاسه‌وارمان برینه‌وه!

﴿وقلنا من بعده لبني اسرائيل: اسكنوا الأرض﴾ واته: موساو نه‌ته‌وه‌که‌یمان له‌و خنکانه رزگار کردو، پاش خنکانی فیرعه‌ونو دارو ده‌سته‌که‌ی به‌موساو به‌نو ئیسرائیلی به‌کامن و ت: نیشه‌جی بن له‌و خاکه پیروژه‌دا: که فیرعه‌ون به‌ته‌ماوو لی پی وه‌ده‌رتان ن، جا ئهو خاکه یا خاکی میصره یا خاکی شامه. که ئاخی میعاده‌و خاکی واده پیدراوتانه.

جا ﴿فاذا جاء وعد الآخرة جئنا بكم لقيفا﴾ که وه‌ختی قیامه‌ت هات ئیوه ئه‌وان به‌تیکه‌لاوی راکیشی سارای مه‌حشر ده‌که‌ین، حیسابو

لَیْکُمْ لَیْسَ وَهَتَان لَه گەڵ دەکەین و برپاری خۆمان دەربارە ئێوە و ئەوان
دەردەکەین، کامەرانو بەدبەختە کانتان لێک جیا دەکەینەو.

ئەو نمونە یەک بوو لە موعجیزە ماددییه کان، بروانن بە درۆخەر وە کان
چۆن پیشوازییان لێ کردن، دابو نەپرتی خودا چۆن جەرەیانێ کردو چی
بەسەر هێنانو چۆن ریشە کێشی کردن؟؟ جا ئێوەش ئەو موشریکەکانی
مەککەو بێ باوەرانی سەردەم! بەهۆش خۆتان بێنەو و بەخۆتاندا بچنەو،
بزائن ئەگەر موخەممەد ئەو موعجیزە پیشنیار کراوانە ئێوەی بنواندناوە
ئێوە یەکسەر ئیمانتان پێ نەهێنایە دەست بەجێ پەروردار عەزایی
ریشە کێشکەری بۆ دەناردنو لەناوی دەبردن، بەلام حیکمەتی خودا و
داخوازبوو: کە پیشنیارە کانتان قبوول نەکړین و لاتمان نەدریتەو، چونکە
خودا بۆ خۆی دەیزانی کە بریک لەئێوە ئیمان دەهێنن و بریکتان ئیمان
ناهێنن! ئەوانەشیان کە ئیمان ناهێنن وەچەونەو کانیان موسولمان دەبن.

ئەمجار دەگەریتەو بۆ سەر باسی قورئانو چۆنەتی نازل بونی
دەفەرموی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ﴾ ئیمە قورئانمان بۆسەر نازل کردو و حەق
راستی لەخۆگرتووە، فەرمان بەعەدالەتکاری و وێژدان بەخەرجدان و رەوشت
جوانی دەکا، جەلەگیری لەستەمکاری و کرداری ناشیرینی تر دەکا، بەلگەو
نیشانە یەکتاپەرستی و زیندبوونەو و پێویستی ئادەمیزادان بە پیغەمبەر بۆ
سەر ناردنو پیغەمبەراییەتی لەخۆگرتووە.

﴿وَبِالْحَقِّ نَزَّل﴾ ئەم قورئانە بۆ تۆ نێردراوە ئەو موخەممەد!
بەپارێزراوی پاکو خاوی، هیچی تیکە لاو نەبوە، زیادو کەمی تێدا نیە،
بەلگەو بەهۆی حەقەو: کە جویرائیلەو موئموڕیکە بەهێزو توانا ئەمێنو
رێژدارە - نازلمان کردو. قورئانمان نازل کردو بەو حیکمەت و لێزانیهی کە
داخوازە بۆ هێنانە خوارەو. واتە: هەر بەشتی هەق و راست و دروستەو
نازلکراوە و هەرچی تێیدا یە راست و حەق و رەوایە!

دوای به‌یانکردنی صیفه‌تی قورئان باسی ئهرکی سهرشانی پیغه‌مبه‌ر ده‌کاو ده‌فهرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ ئهی موحه‌ممه‌د! ئیمه که تۆمان کردوه به‌پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌مان کردوی بۆیه‌مان ره‌وانه کردوی مژده‌ده‌رو ترسینه‌ری بۆ ئاده‌میزادان؛ موژده‌ی به‌هه‌شت بده‌ی به‌وانه‌ی ئیمان‌ت پی ده‌هینن، ئه‌وانه‌ی ئیمان‌ت پی ناهینن به‌ئاگری دۆزه‌خ بیان‌ترسینی. ئه‌مجار دیته‌وه سهر به‌یانکردنی نازل‌کردنی قورئان وه‌جبه‌ وه‌جبه‌ به‌شبه‌ش به‌گویره‌ی روداوو پیوستی رۆژگار. ده‌فهرموی: ﴿قَرَأْنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَ عَلَى النَّاسِ أَلْفَ مِائَةٍ وَتَرْجُمَهُ نَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا﴾ قورئانیکمان بۆ سهر نازل کردوی به‌شیوه‌ی به‌شبه‌شو وه‌جبه‌ وه‌جبه‌ له‌ماوه‌ی بیستو سئ سال‌دا به‌گویره‌ی پیوستو روداو به‌و شیوه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی و حیکمه‌ت داخوایه‌تی سوره‌ت سوره‌تو ئایه‌ت ئایه‌ت نازل کراوه.

هۆی نازل‌کردنه‌که‌ی به‌و شیوه‌ پچر پچریه بۆ ئه‌وه‌یه به‌کاله‌وخۆ به‌سهر ئاده‌میزاده‌کان دا بیخوینیه‌وه‌و ئه‌وانیش وه‌ری بگرنو لی‌ی حال‌ی بن. چونکه ئهم قورئانه بۆیه نازل‌کراوه گه‌لو ئوممه‌ت دروست بکا نیظامو یاسایان بۆ دابنن، گه‌لێک دابمه‌زرینن قورئانه‌که هه‌زم بکه‌نو به‌چوار ده‌وری جیهان‌دا بلای بکه‌نه‌وه، ئاده‌میزاد فی‌ری یاساکانی بکه‌نو به‌نده‌کانی بچه‌سپینن، کاری پی بکه‌ن، بۆیه به‌و شیوه‌ وه‌جبه‌ وه‌جبه‌ قورئان هاتۆته خوارن، به‌گویره‌ی پیوستی و به‌دی هاتنی روداو‌ه‌کانو تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی عه‌مه‌لی هاتۆته خوارن. چینی موسو‌لمانانی یه‌که‌میش به‌وپه‌ری ئاماده‌باشیه‌وه‌ پیشوازیان له‌فهرمانو نه‌هیه‌کانی، له‌په‌ندو مه‌ئه‌له‌کانی له‌چیرۆک‌و سهرگورشته‌کانی ده‌کردو له‌هه‌ستو شعوری خویان‌دا له‌هه‌لو‌یستو هه‌لسو که‌وتیان‌دا ره‌نگی ده‌دایه‌وه. له‌ناو مال‌و خیزانیان‌دا، له‌بازارو له‌مزگه‌وت‌دا له‌گه‌ل خویانو له‌گه‌ل خه‌لک‌دا به‌وپه‌ری دلس‌و‌زییه‌وه ته‌وجیه‌اته‌کانی قورئانیان ته‌نفیذ کردوه..

ئیبنو مه‌سعود ﷺ ده‌فهرموی: هەر یه‌کی له‌ئیمه که ده‌ ئایه‌ت فی‌ر ده‌بوو وازی لی نه‌ده‌هینا هه‌تا باشباش قیری ماناکانیان ده‌بوو کاریشی پی ده‌کردن.

به‌کورتی :

قورئان به‌حق نازل بووه، بۆ چه‌سپاندنی حه‌ق نازل بووه، له‌خودایه‌کی حه‌قو به‌تواناوه نازل بووه، حه‌ق هیناویه‌تی و حه‌قی پێیه، پێغه‌مبه‌ر راگه‌یه‌نیری ئه‌و حه‌قه‌یه!

﴿قُلْ:﴾ ئه‌ی موحه‌ممه‌د به‌و که‌لامه حه‌قه ولامیان بدهره‌وهو بلی: ﴿آمنوا به‌ اولاً تؤمنوا﴾ جا ئیوه‌ش ئه‌ی موشریکه‌کان و په‌لپ‌گره‌کان! ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ده‌لێن: هه‌تا ئاخێ مه‌که‌که‌مان بۆنه‌بێته زه‌وی کشتو کالو کانیای تیدا هه‌لنه‌قوولێن ئیمانت پی ناهینین! ئیمان بێن به‌قورئان یان ئیمانی پی نه‌هینن، ئه‌وه چون یه‌که، قورئان بۆخۆی حه‌قه‌و خودا نازلی کردوهو نامه‌یه‌کی ئاسمانه بۆ سه‌ر زه‌وی، نامه‌یه‌کی نه‌مره‌و بۆ رزگاری کردنی مرۆقه. ئیمانی پی بێن یان بروام پی نه‌که‌ن، ئه‌وه باش بزائن ئیمانیه‌ناتان هیچ له‌ملکی خودا زیاد ناکاو ئیمان نه‌هینانیشتان هیچ له‌ملکی خودا که‌م ناکاته‌وه.

جا: که ئیوه به‌راستی نه‌زانو ئیمانی پی نه‌هینن، ئه‌وه باش بزائن: که ﴿ان الذين أوتوا العلم من قبله اذا يتلى عليهم يخرون للأذقان سجدا﴾ زانیانی ئه‌هلی کیتاب؛ ئه‌وانه‌ی پیاوچاکو حه‌ققانی بوون، پابه‌ندی نامه‌ی ئاسمانی خۆیان بوونو گۆرانکاریان تیدا نه‌کردوه، هەر کاتێ ئه‌م قورئانه‌یان به‌سه‌ردا بخویندرتته‌وه یه‌که‌سه‌ر ده‌چنه سوژده؛ به‌سه‌ر رویاندا ده‌که‌ونه سه‌ر زه‌وی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا به‌گه‌وره‌و پیرۆز ده‌زانن، شوکرو سوپاسی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن له‌سه‌ر به‌جیه‌پنانی واده‌ی خۆی. چونکه ئه‌وان له‌کتیبی خۆیاندا مژده‌ی ره‌وانه کردنی تۆیان خویندوتته‌وهو به‌خه‌لکیان راگه‌یانده‌وه چاوه‌پوانی ره‌وانه کردنی تۆو نازل‌بوونی قورئان بوون، جا ئیستا که ئه‌و قورئانه ده‌بیسن ته‌فسیری ره‌وان

سوجه‌ی به‌ندایه‌تی و سوپاسگوزاری بۆ خدا ده‌بهن، ﴿وَيَقُولُونَ: سُبْحَانَ رَبِّنَا
إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾ له‌سوژده‌که‌یان‌دا پاکو مونه‌ززه‌ی خودا
را ده‌که‌یه‌ن‌زو ده‌لّین: گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی بۆ ئەو خودایه‌یه: که واده‌ی خۆی
به‌جی هیناوه، بیگومان واده‌و به‌لّینی ئەو ههر ده‌بی بیته‌جی و
پاشگه‌زبونوه‌ی تیدا نیه.

﴿وَيَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَكُونُ وِزِيدَهُمْ خَشُوعًا﴾ ئەوانه: که گوئیان
له‌قورئان ده‌بی خۆیان پی ناگیرئ به‌لکوو به‌سه‌ر رویان‌دا ده‌که‌ونه سوجه
بردنو ده‌ست ده‌که‌ن به‌گریان، به‌دلی پر له‌ترسو خشوع و به‌ندایه‌تی
راگه‌یانندنه‌وه، به‌چاوی پر له‌فرمیسکو گریان‌ه‌وه به‌ره‌و روده‌که‌ونه سوژده، ئەم
سوژده‌به‌ردنه‌یان خشوع و ئیمان‌یان بۆ زیاد ده‌کاو پتر خۆیان ئەسپه‌رده‌ی یه‌زدان
ده‌که‌ن! وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فرموئ: ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى
وَأَتَاهُم تَقْوَاهُمْ﴾ محمد/۱۷.

بیگومان گریان له‌ترسی خودا نیشانه‌ی بپروا پته‌وی و خودا ناسینی
به‌راستییه، له‌باره‌ی گریان له‌ترسی خودا فهرمووده‌ی زۆر ریوايه‌ت کراون،
پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر په‌سنی کردوه.

تیرمیزی له‌ئیب‌نو عه‌بباسه‌وه ریوايه‌ت ده‌کا ده‌فرموئ: له‌پیغه‌مبه‌رم
ژنه‌وت: ده‌یفه‌رموو: (عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ عَيْنٌ بَكَتَ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
تَعَالَى، وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَحْرُسُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) دوچاو ناگری دۆزه‌خ نایان‌سوئینی:
چاوئیک له‌ترسی خودا فرمیسک بریژی، چاوئیک له‌ریگای خودادا پارێزگاری
بکا.

موسلیمو نه‌سائی له‌ئهبو هورپه‌ره‌وه ریوايه‌ت ده‌که‌ن ده‌لّی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ
فرمووی: (لَا يُلْجُ النَّارُ رَجُلٌ بَكَى مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ حَتَّى يَعُودَ اللَّبَنُ فِي
الضَّرْعِ، وَلَا اجْتَمَعَ عَلَى عَبْدِ غُبَارٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدُخَانَ جَهَنَّمَ) ناچیته
ناو دۆزه‌خه‌وه کابرایه‌ک له‌دونیا‌دا له‌ترسی خودا چاوه‌کانی فرمیسکی رشتبی

مه‌گهر شیرری دۆشراو بیته‌وه ناو گوانه‌که!! هرگیز ته‌پو تۆزی تیکۆشان
له‌ریگای خوداداو دوکه‌لی دۆزه‌خ له‌سهر به‌نده‌یه‌ک کۆنابنه‌وه.

پارانه‌وه له‌خودا له‌ناوه جوانه‌کانی

قُلْ اَدْعُوا اللَّهَ اَوْ اَدْعُوا الرَّحْمَنَ اَيَّامًا تَدْعُوْا فَلَهُ
الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَاَتَّبِعْ
بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيْلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَخْذَ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيْكٌ فِى الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِیُّۢمِّنَ الذَّلٰلِ وَكَبِرَتْ تَكْبِيْرًا ﴿١١١﴾

ئیبنو جه‌ریرو ئیبنو مه‌رده‌وه یه‌ی له‌ئیبنو عه‌بباسه‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن؛
ده‌فه‌رموی: رۆژیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌که‌که له‌خودا پارایه‌وه، له‌پارانه‌وه که‌ی دا
فه‌رموی: (یاالله! یارحمن!) موشریکه‌کانی مه‌که‌که وتیان: بپروانه‌ ئه‌م شیته‌.
جله‌وگیری ئه‌وه‌مان لی ده‌کا هاوار له‌دوو خودا بکه‌ین! که‌چی بو خۆی نزاو
پارانه‌وه که‌ی ئاراسته‌ی دوو خودا ده‌کا. ئیتر په‌روه‌ردگار ثایه‌تی ﴿قُلْ: ادعوا
الله او ادعوا الرحمن...﴾ ی نازل کرد.

مه‌یموونی کوپی مه‌هران ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌رتای هه‌موو
به‌شیکی ئه‌و قورئانه‌ی به‌نیگا بۆی ده‌هات (بسمک اللهم) ی ده‌نووسی هه‌تا
ثایه‌تی ﴿انه من سليمان، وانه بسم الله الرحمن الرحيم﴾ نازل بوو. ئه‌مجار
له‌سه‌ره‌تاوه (بسم الله الرحمن الرحيم) ی ده‌نووسی. ئه‌مجار موشریکه‌کان
وتیان: ئه‌م (الرحيم) ده‌زانین، ئه‌دی ئه‌م (الرحمن) ه‌ چیه‌؟ ئیتر خودا ئه‌و
ثایه‌ته‌ی نازل کرد.

ئه‌حه‌ده‌ موسلیم بوخاریو تیرمیدی هی تریش له‌ئینو عه‌بباسه‌وه
 ده‌باره‌ی هۆی نازل‌بوونی ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُكُ﴾ ریوایه‌ت ده‌که‌ن
 ده‌فه‌رموی: ئه‌م نایه‌ته‌ له‌کاتی‌که‌دا نازل بوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌که‌ده‌ا
 موخته‌فی بوو، کافره‌کان که‌ گوئیان له‌قورئان ده‌بوو جنیویان به‌قورئانو به‌و
 که‌سه‌ ده‌دا که‌ ناردویه‌تی و ئه‌و که‌سه‌ی هی‌ناویه‌تی ئیتر په‌روه‌ردگار نیگای بۆ
 پیغه‌مبه‌ر کردو پی‌ی فورموو: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُكُ﴾ وابتغ بین
 ذلک سیلاً.

په‌یوه‌ندی ئه‌م نایه‌تانه‌ به‌هی پیشه‌وه‌ ئه‌وه‌یه: له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار
 ئه‌وه‌ی چه‌سپاند: که‌ قورئانی بۆ سه‌ر به‌نده‌ی خۆی ((موحه‌مه‌د)) نازل
 کردوه‌، عه‌ره‌بو غه‌یری عه‌ره‌ب نه‌یان‌توانی و ناتوان به‌ره‌ره‌کانی بکه‌ن،
 نایینی یه‌کتا په‌رستی بۆ هی‌ناو‌زو فره‌خودایی ره‌تکرده‌وه‌. ئه‌مجار ره‌دی
 موشریکه‌کان ده‌داته‌وه‌ له‌وه‌دا که‌ ده‌یانگوت: چۆن موحه‌مه‌د بۆخۆی لافی
 یه‌کتا په‌رستی لی ده‌داو که‌چی هاوار ده‌کاته‌ چه‌ند خودایه‌کو ده‌لی: (یاالله!
 یارحمان!) ئیتر په‌روه‌ردگار ره‌دی دانه‌وه‌ فەرموی: ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ
 ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌د! پێیان بلی:
 هاوار بکه‌نه‌ (الله) یان (رحمن) به‌هر ناویک بانگی لی بکه‌ن له‌ناوه‌
 جوانه‌کانی ئه‌وه‌ ناوی جوانو به‌رزو پیروژن، هه‌ر ناویک له‌و ناوه‌ جوانانه‌ی لی
 بنین جی‌ی خۆیه‌تی. هه‌موو ناویک له‌ناوه‌ جوانه‌کانی مانای ریزو ته‌قدیریان
 تێدایه‌و پیروژن!

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار چۆنیه‌تی خویندنی ناو‌نوێژ فی‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 ده‌کاو پی‌ی ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُكُ﴾ وابتغ بین ذلک
 سیلاً! ئه‌تۆ له‌نوێژدا زۆر ده‌نگ هه‌لمه‌په‌، بۆ ئه‌وه‌ی موشریکه‌کان گوئیان
 لی نه‌بی و جۆن به‌قورئان بده‌ن؛ جنیو به‌و که‌سه‌ بده‌ن ناردویه‌تی و ئه‌و که‌سه‌ی
 هی‌ناویه‌تی. ئه‌وه‌نده‌ش به‌هیواشی مه‌یخوینه‌وه‌ هاوه‌لانت گوئیان لی نه‌بی،

ههول بده له تیوان بهرزیو نرمی دا به شیوه یه کی مام ناوه ندی نویره کانت بخوینه.

ریوایه تکراره ده لئین: هه زه تی نه بو به کر به دنگی نرم ذیکری ده کردو قورئانی ده خویند، ده یه فرموو: من له خودای خۆم ده پاریمه وه شهو بو خۆی پیوستیاتی من ده زانی! هه زه تی عومهر دهنگی بهرز ده کرده وه، ده یه فرموو: شهیتان ده رده کهم خه والوان به ناگا دینمه وه، جا که شه نایه ته نازل بوو پیغه مبه ر ﷺ فرمانی به شه بو به کر کرد: که توژیک دهنگ بهرز بکاته وه به عومهریشی فرموو: هه ندی دهنگ نرم بکه ره وه.

شه مجار پهروه ردگار قیرمان ده کا چۆن همدو شنای خودا بکهین ده فرموو: ﴿وَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ﴾ بلی: همدو شنای شیای خودایه، له سه ره شه وه هه موو نازو نیعمه ته ی به بهنده کانی به خشیون. پهروه ردگار لی ره دا سی صیفه تی بو خۆی چه سپاندوه.

۱- پهروه ردگار مندالی بو خۆی قه رار نه دا وه، چونکه که سییک مندالی هه بی هه موو نازو نیعمه تیکی بو شه ده وی، هه ره ها مندال ده بیته جی نشینی باوکی دوا تهواو بوونی ته مه نی که سییکش ناوا بی شیای همدو سوپاس نیه.

۲- پهروه ردگار له مولکئو سه لته نه تدا کهس هاویه شی نیه، چونکه نه گهر که سییک شه ریکی بویه شه کاته نه ده زانرا کامه یان شیای همدن. شه ره دده له سه ره جول که کان که ده یانگوت: عوزه ر کوری خودایه، هه روا ره ددی مه سیحیه کانیشه که ده یانگوت: عیسا کوری خودایه.

۳- خودا داماو نیه پیوستی به یارمه تیده ر بی، به لکوو خودا بو خۆی به دیه پنه رو خاوه نی هه موو شتیکه، بی هاوتاو هاوشانه هه موو شتیک به ویستی شه دیته جی.

﴿و کبره تکبیراً﴾ خودای خۆت به‌گه‌وره بزانه، شه‌وه‌ی فرمانمان پی کردی پابه‌ندی به‌و شه‌نجامیان بده. زۆر به‌دووری بگره له‌هه‌موو صیفه‌تیکی نه‌قص و نزمی. به‌گه‌وره‌و پاکتو مونه‌ززه‌هی بزانه له‌زات و صیفات‌دا، و بزانه (واجب الوجود) ه‌بوونه‌که‌ی زه‌رووری و پێویسته، شیاوی هه‌موو صیفه‌تیکی که‌ماله. هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی به‌گوێره‌ی حکمه‌ت و دانایی‌یه. هه‌موو حوکمیکی ره‌وایه، فرمانو جله‌وگیری، به‌رزکردنه‌وه‌و نزم کردنه‌وه تایبه‌تی خۆیه‌تی. هه‌رچی بیه‌وئ ده‌یکا، شکۆمه‌ندیی ده‌دابه هه‌ندی که‌سو هه‌ندی که‌س زه‌لیل و داماو ده‌کا.

به‌ریزی بگره له‌ناوه‌کانی‌دا، به‌ناوه‌ پیرۆزه‌کانی نه‌بی بانگی لی مه‌که، هه‌میشه به‌صیفات ه‌پیرۆزه‌کانی وه‌صفداری بکه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی (الکھف)

ئەم سوره‌ته ناوی سوره‌تی (الکھف) ه چونکه چیرۆکی ئەصحابولکھفی تێدایه یه‌کیکه له‌و پێنج سوره‌ته‌ی به‌رسته‌ی (الحمد لله) ده‌ستیان پێکراوه که نه‌وانیش سوره‌تی (الفاتحه، الانعام، الکھف، سبأ، فاطر)ن.. ده‌ست پێ کردن به‌ (الحمد لله) ئاماژه‌ی به‌ندایه‌تی ئاده‌میزادی بۆ په‌روه‌ردگار له‌خۆ گرتووه، داننا نه‌ به‌گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی په‌روه‌ردگار.

موسا سه‌به‌ی ئەم سوره‌ته له‌گه‌ڵ سوره‌تی پێشوو:

په‌یوه‌ندی ئەم سوره‌ته به‌سوره‌تی (الاسراء) وه له‌چهند رویه‌که‌وه‌یه:

۱- سوره‌تی (الاسراء) به‌ (تەسبیح) ده‌ست پێ ده‌کا. ئەم سوره‌ته‌ش به‌ (تەحمید) ده‌ست پێ ده‌کا، تەسبیح و تەحمیدیش له‌زۆر شوێنی قورئاندا خراونه‌ په‌نا یه‌که‌وه. زووبه‌ی کاتیش ماده‌ی (سبح) پێش ماده‌ی (حمد) خراوه‌ وه‌کوو ﴿فسبح بحمد ربك﴾ الحجر/۹۸. له‌لایه‌کی تره‌وه سوره‌تی (الاسراء) به‌ (حمد) کۆتایی هاتووه. که‌واته کۆتایی سوره‌تی (الاسراء) و سه‌ره‌تای سوره‌تی (الکھف) له‌یه‌ک ده‌چن.

۲- که‌ جوله‌که‌کان داوایان له‌موشریکه‌کان کرد: پرسار له‌پێغه‌مبه‌ر بکه‌ن ده‌رباره‌ی سێ شت (روح، أصحاب الکھف، چیرۆکی ذیلقرنەین) له‌سوره‌تی پێش‌ویدا ده‌رباره‌ی گیان ولامی دانه‌وه، لی‌ره‌شدا له‌م سوره‌ته‌دا ولامی دوو پرسیاره‌که‌ی تریان ده‌داته‌وه. که‌وابێ ئەمه‌ش جو‌ره‌ په‌یوه‌ندییه‌که!

۳- که‌ له‌سوره‌تی (الاسراء) دا فه‌رمووی: ﴿وما اوتیتم من العلم الا قليلاً﴾ گونجاو بوو چیرۆکی هه‌زه‌ته‌ی موسا له‌گه‌ڵ هه‌زه‌ته‌ی خه‌زدا وه‌کوو به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئەوه باس بکا.

٤- له سورہتی (الاسراء: ١٠٤) دا فہر موی: ﴿فاذا جاء وعد الآخرة﴾
 جئنا بهم لفيافاً ﴿نثر له سورہتی (الکھف) دا کہئو حقیقہ تہ رون دہ کاتہ وہ
 دہ فہر موی: ﴿فاذا جاء وعد ربی جعلہ دکاء، وکان وعد ربی حقاً﴾ تا
 دہ گاتہ نایہ تی ﴿وعرضنا جہنم یؤمنذ للکافرین عرضاً (٩٨-١٠٠)﴾.

ئەم سورەتە سەرگورشتەو پەندو ئامۆژگاری لەخۆ گرتوون. سەرەتا بەوە صفی قورتان دەست پێ دەکا: لەباس و پەسنی دا دەفەرموی: ئەم قورتانە کە لامیکی راست و حەق و روونە، دژایەتی لەنیوان وشەکانی و مەعناکانی دا نیە، بۆ مۆژدەدان بەبەهەشت و ترساندن لەدۆزەخ تێدراوە.

ئەمجار سەرنجى ئادەمىزادە كىشى بۆ وردبۈنۈھ لەزەھى ۋەھى
تەيدايە لەدیمەنى جوانو سەرسۈپھىنەر، بۆ ۋەھى بزەنن: كە ۋە شتەنە
ھەمويان نىشانەى قودرەتو دەسلەتەى خودان.

ٲه مجار سور ٲه که سی چیرۆکی ناوازه ده گیر ٲته وه چیرۆکی (أصحاب الکھف) و چیرۆکی (حه زره تی موسا له گهل حه زره تی خضر دا) و چیرۆکی (ذبلقه رنه بن).

و ڀرپای ٿو هوش ڇهنڊ پهنڊو ٿا مڙگار پيهڪ ڏين ٿي ته وهه ڪه هه ٿقولا وڻي
واقيعين و ٿو وهه ڊه ڇهه سپڻن: ڪه حق پهي وهنڊه به ٿي مان وهه ٿا وڻي ته يه ڪٿرين و
پڻي وسته موسولمانان پشت به حق بيهستن و به بيرو با وهڀي راستي خويان
بنازن و دهه سلا تو مالو سامان له خسته يان نه با. ٿو هتا له ٿا يه تي (۳۲) تا
(۴۲) به رام به ريهڪ له ٿي وان ده وهه مهنڊي له خويايي بو به مالو سامان و
هه ٿاري بشت به ستو به ٿي ماني خوي و حقو راستي ساز ده ڪا.

یان له‌ئایه‌ته‌کانی ژماره (٤٥ و ٤٦) نمونه‌ی ژبانی دنیا ده‌هین‌ته‌وه:

چۆن خیراده‌رواو چهند زوو به‌سه‌ر ده‌چی! نه‌مجار چهند دیمه‌نیکی رۆژی قیامت ده‌خاته‌روو. چیرۆکی له‌خۆبایی بوونی شه‌یتانو سوژده‌ نه‌بردنی نه‌و

نه گریسه مان بۆ ده گیریتته وه بۆ شه وهی ئاده میزاد هه میسه له حه زه ردا بی و بزانی شه وه دوژمنیه تی و هه ولی له خسته بردنی ده دا.

شه وهش رون ده کاته وه: که قورئان په ندو مه شمل دینیتته وه بۆ سود لی وهرگرتیان وه ده بی پیمان په ند ئامیز ببین. که وابوو جه مسه ری سوره ته که بۆ راستکردنه وهی عه قیده یه بۆ ریکه خسته نی په یه وه و پرۆگرامی بیرکردنه وه و تیفکری نه، بۆ چاککردن و چاککردنه وهی به ها ره وشتییه کانه به ته رازوی عه قیده.

شه وهش ده چه سپینی که سیاسه تی یاسا دانانو ته شرع ده بی سه رچا وه که یان ره حمه تو عه داله ت بی، هه ره شه ریعه تی که له م دوانه وه سه رچا وه نه گری به کاری کارپیکردن نایه وه له به ره ژه وه ندی ئاده میزادا نیه. ده رباره ی فه ضلو ریزی شه م سوره ته گه لی فه رمووده ی پیغه مبه ر ﷻ ریوایه ت کراون.

۱- موسلیمو شه بوداودو نه سائی و تیرمیذی له شه بو ده ردا وه له پیغه مبه ره وه ریوایه ت ده که ن فه رموویه تی: (من حفظ عشر آیات من أول سورة الکھف، عصم من الدجال).

۲- ئیمام شه حمه دو موسلیمو نه سائی له شه بو ده ردا وه له پیغه مبه ره وه ﷻ ریوایه ت ده کا: که فه رموویه تی: (من قرأ العشر الأواخر من سورة الکھف عصم من فتنه الدجال).

۳- نه سائی له سونه نه که ی دا له شه بانه وه له پیغه مبه ره وه ﷻ ریوایه ت ده کا: که ده فه رموی: (من قرأ العشر الأواخر من سورة الکھف فانه عصمة له من الدجال).

۴- حاکم فہرمودہ یہ کی تری ریوایت کردوہ و فہرموشیہ تی
نیسنادہ کی راستہ لہ پیغہ مبرہ وہ فہرمویہ تی: (من قرأ الکھف فی یوم
الجمعة أضاء لہ النور ما بین الجمعین).^(۱۵)

حمدو نہای خوداو کاریگہری قورئان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ عُجًا ﴿١﴾
قِيمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَكْثِينَ
فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾
مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بِخُغِ نَفْسِكَ
عَلَىٰ ءَاثَرِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا
جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾

(۱۵) تہفسیری قورطوبی ج ۳۰/۵ ۳۰۴۵ ھ ہروا چہند فہرمودہ یہ کی تریشی میناون۔

﴿الحمد لله الذي أنزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجاً قیماً﴾
 حەمدو ئەنا بەبەرەوامی بۆ پەرورەدگارێکە قورئانی نازل کردووە بۆ سەر
 بەندەیی خوشەوێستی خۆی؛ (موحەممەد ﷺ) کە گەورەترین نێعمەتی خودایە
 بۆ دانێشتوانی سەر زەوی. چونکە ئادەمیزادی لەخەوی نەزانی بەئەگا
 هێنایەو، لەتاریکی گومرایی رزگاری کردن خستنیە ژێر روشنایی ئایینەو.
 قورئانی نازل کردووە کردوێەتی بەنامەییەکی رێکئو پێکئو بێ هەڵو
 عەیبو کەمو کورپی، هیچ لاریو چەوتی لەخۆ نەگرتوو. هیچ خوارو مەیل بۆ
 لای خراپەیی تێدا نیە. بەلکۆ نامەیی هیدایەتە بۆ رێبازی راستو حق. راستی
 نامە ئاسمانیەکانی پیش خۆی دەچەسپێنێ، هەندێکی تەصدیقی هەندێکی
 دەکا، بێگومان پەرورەدگار هەموو کاتێ سوپاسکراوە، هەندێ جار
 لەسەرەتای سۆرەتەکانو کۆتاییاندا سوپاسی نەفسی خۆی دەکا، بۆ ئەوێ
 بەندەکانی قێر بکا چۆن سوپاسی نێعمەتەکانی بکەن. مەبەست لەنازلکردنی
 قورئان بەو شیوە پەسەندیە ﴿لینذر بأساً شديداً من لدنہ﴾ بۆ ئەوێ بێ
 پروایان بترسێنێ لەعەزابێکی بەئیشو سامناک کە لەخوداوەیە، عەزابه کە دو
 جۆرە: عەزابی دەس لەجێو خێرا هاتوو: کە عەزابی دونیایە، عەزابی وەغراوو
 دوایی هاتوو: کە عەزابی دۆزەخە!

هەرۆهەا ﴿ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات﴾ بەهۆی ئەم
 قورئانەو موژدە بدا بەو موسوڵمانانەیی کە ئێمانی خۆیان بەهۆی کردووەی
 باشەو بەهێز دەکەن، مژدەیی ئەوێان بداتێ ﴿أن لهم أجراً حسناً﴾ بەوێ کە
 باداشی باشیان هەییە لەقیامەتدا: کە بەهەشتەو خودا وادەیی ئەو بەهەشتەیی
 بەتەقواکاران داو، ﴿ماکثین فیہ ابدًا﴾ بۆ هەتا هەتایە لەو بەهەشتەدا
 دەمێننەو لێی دەرنانچن نازو نێعمەتێکە بپارێنەوێ نیه!

﴿وينذر الذين قالوا اتخذ الله ولداً﴾ هەرۆهەا ئەو کافرانە بترسێنێ: کە
 پێیان وایە خودا منداڵی هەییە. وەکوو هەندێ لەموشریکەکانی عەرەب کە

ده یانگوت: ئیمه فریشته ده پەرستین چونکه کچی خودان. جوله که کان: که ده یانگوت عوزه یر کوری خودایه نهو مه سیحیانه ی که ده یانگوت عیسا کوری خودایه، بۆشهش به تایبه تی ناوی ئهم سی جۆره کافرانیه هیئایه وه، هه ره چه نه ده ((انذار)) گشتی به که ی پیشوو ده یانگریته وه. بۆ نه وه ی ئاماژه بۆی که هه لۆیستو بیروباوه یری نهوانه زۆر ناشیرینو نابه جییه وه له هه موو کوفریک کوفرته. ﴿ما لهم به من علم ولا لآبائهم﴾ نهوانه که نهو بوختانه هه لده به ستزو نیسبه تی منداڵ وه پال خودا ده دن نه خۆیان نه باوکئو باپیریان هیچ به لگه یه کیان به ده ستوه نیه، به لکوو قسه یه که به هه واتته فری ی ده ده نهو هیچ به لگه و پشتگیری به کی عه قلی و نه قلییان نیه، ده ی خو عه قیده و بیرو باوه ده یی له سه ر بناغه ی زانستو زانیاری دابمه زری و قه ناعه تو دنیایی تیدا بۆ.

﴿کبرت کلمة تخرج من أفواههم﴾ ئهم بوختانه یان بوختانیکی زۆر گه ره یه وه کوفریکی بۆ ره زایه، کاشکی نهوان نهو بوختانه یان هه ره به سه ر دلدا رابوردایه وه نه یاندر کاندایه، نهوانه هیئنده بۆ شه رمن به زویان ئاشکرای ده که نهو بۆ شه رمانه به ناو خه لکی دا بلاوی ده که نه وه. ﴿ان يقولون الا کذباً﴾ نهوان جگه له درۆو بوختان هیچی تر نالین. هه رچی ده یلین درۆیه کی به ته رییه وه راستی تیدا نیه.

ئه مجار په ره وردگار ته سه ل لای دلی پیغه مبه ر ده داته وه: که غه م نه خوا به وه ی موشریکه کان ئیمانی پی ناهینن و په یامه که ی ره تده که نه وه. ده فهرموئ: ﴿فلعلک باخع نفسك علی آثارهم ان لم يؤمنوا بهذا الحدیث أسفا﴾ ئه تو خه ریکی له داخا خۆت بکوژی و خۆت به فتاره به ری له خه فه تی نه وه ی: که نهوانه به روا به م قورنانه ناکه ن، وشه ی (العل) لی ره دا بۆ ئیستیفهامی ئینکاری به مانای نه هی ده گه یه نی، واته: به و نه ندازه داخو خه فه ت مه خو نهوانه شیایو نه وه نین تو نه وه نده مه راقیان بۆ بخۆی. لییان

گه‌پښ، نه‌وښه به‌هه‌لوښسته نه‌فامه‌کانیان دل‌گران مه‌به، تو پيغه‌مبه‌ریو
ته‌نھا راگه‌یاندنې په‌يامه‌که‌ی خوټ له‌سهر شانه، په‌يامې خوټيان پي
رابگه‌يه‌نه جا هدر که‌سيک هيدايه‌تی وهرگرت نه‌و قازانجه‌که‌ی بو خوټيه‌تی و
که‌سيکيش له‌سهر گومپايي خوټي به‌رده‌وام بوو زيانه‌که‌ی بو خوټيه‌تی و خوټي
سزاکه‌ی ده‌چيژي..

نمونه‌ی ثم نايه‌ته چهند نايه‌تيکی تره وه‌کوو ده‌فهرموئ: ﴿فلا تذهب
نفسك عليهم حسرات﴾ فاطر/۸. يان ده‌فهرموئ: ﴿لعلك باخع نفسك الا
يكونوا مؤمنين﴾ الشعراء/۳. يان ﴿ولا تحزن عليهم ولا تك في ضيق مما
يمكرون﴾ النحل/۱۲۷.

نه‌مجار په‌روه‌دگار نه‌و راده‌گه‌يه‌ني: که‌دونيا خانووي مانه‌وه نيه‌و
جيگای تاقیکردنه‌وه و کار کردنه، بو نه‌ويه چاکه‌کارو خراپه‌کار دهریکه‌وونو
دوايي هدر که‌سه به‌پي کرده‌وه‌ی خوټي پاداشو سزای ده‌درېته‌وه ده‌فهرموئ:
﴿انا جعلنا ما على الأرض زينة لها لنبلوهم أيهم أحسن عملاً﴾ نيمه‌نه‌وه‌ی
له‌سهر زه‌وييه له‌گيانله‌به‌رو دره‌ختو روکټو کازو ديمه‌نه‌کانی کردومانن
به‌هوي ثارايشو جوانی بو زه‌وي دانېشتوانی سهری، کردومانن به‌هوي
تاقیکردنه‌وه بويان، بو نه‌وه‌ی دهری بخه‌ين کي کرده‌وه‌ی باش ده‌کاو شي‌او
نه‌و نيعمه‌تانه‌يه که له‌دونيا‌داو له‌قيامه‌تدا پي ده‌درې.

وه‌کوو ده‌بينين ده‌قه قورثانييه‌که بي ده‌نگ بووه له‌وانه‌ی خراپه‌کارن،
باسی نه‌وانی نه‌کردوه، چونکه ناشکرايه‌و قهرينه‌ ناماژه‌ی بو ده‌کا.
هه‌لېته وه‌کوو ده‌گوتري: دونيا مه‌زره‌عه‌ی قيامه‌ته؛ چي تي‌دا ده‌چيني
له‌قيامه‌تدا نه‌و ده‌درويه‌وه، يان ده‌گوتري: دونيا پرده‌ بو قيامه‌ت.

نيمامي موسليم فهرموده‌يه‌کی له‌هه‌بو سه‌عیدی خودرييه‌وه ريوايه‌ت
کرده؛ ده‌فهرموئ: پيغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموده‌تی (ان الدنيا حلوة خضرة، وان
الله مستخلفكم فيها فينظر كيف تعملون) دونيا شيرينو خوشو دلگيره،

خودای مه‌زن ئیوه‌ی تیدا کردوه به‌جی نشین به‌ویستو ئیراده‌ی خوتان تیدا دینو ده‌چن، ده‌روانی ئیوه‌ی چون کارده‌کهنو چی ده‌کهن، هه‌لسو که‌وتتان چۆنه‌و چیه؟ دوایی به‌گویره‌ی کردوه‌و کانتان پاداشتتان ده‌دریتموه.

هه‌لبه‌ته‌ خودا بۆ خۆی له‌ئه‌زه‌له‌وه‌ ده‌زانئ ئه‌وان چی ده‌کهنو چۆن ده‌کهن، نه‌و ئاگاداری شپردراوه‌ی ناو دله‌کانه، هه‌موو په‌نامه‌کیه‌کی بوونه‌وه‌ر ده‌زانئو ئاگای لیبه‌تی، پیوستی به‌تاقیکردنه‌وه‌ نیه. وه‌لئ دابو نه‌پیتی واهاتوه: پاداشو سزای بۆ به‌نده‌کانی به‌گویره‌ی نه‌و کردوه‌وانه‌یان بی: که‌ به‌فیعلی ده‌یکه‌نو له‌ژیانی عه‌مه‌لییاندا نه‌نجامی ده‌دنه‌و چۆن له‌گه‌ل نیعمه‌ته‌کانی خودادا هه‌لسو که‌وت ده‌کهن، واته: ده‌بی به‌نده‌کانی نه‌وه‌ی خودا زانیوه‌یه‌تی ده‌رباره‌یان به‌ویستو خواهیشی خۆیان به‌دی بینن، که‌وابوو تاقیکردنه‌وه‌که‌ بۆ زانینی به‌نده‌کانه‌ چی ده‌کهن ده‌یه‌وئ ده‌ری بخا!!

﴿وانا لجاعلون ماعلیها صعيداً جرراً﴾ ئیمه‌ نه‌و زه‌ویه‌ جوانو ره‌نگاو ره‌نگه‌ تیک ده‌دین، رۆژیک دئ هه‌رچی واهه‌سه‌ر نه‌و زه‌وییه‌وه‌یه‌ له‌دارو دره‌ختو گۆڤو ره‌ه‌کو جوگاو کانیو دیمه‌نی سه‌رنج راکیش هه‌مووی له‌ناو ده‌به‌ینو سه‌ر زه‌وی ده‌که‌ینه‌ خاکیکی سوته‌مه‌پۆو ده‌شتیکی کاکي به‌کاکي بی گیانه‌به‌رو ئاوو سه‌وزایی!! وه‌کوو له‌نایه‌تیکي ترده‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فیذرھا قاعاً صفصفاً لاتری فیها عوجاً ولا امناً﴾ طه/۱۰۷.

نایه‌ته‌که‌ دل‌دانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری تیدایه‌و پی‌ی ده‌فه‌رموی: تۆ له‌هه‌لوستی نه‌وانه‌ دل‌گران مه‌به‌و خه‌فت مه‌خۆ، ئیمه‌ چاریان ده‌که‌ینو تۆله‌یان لی ده‌ستینین!.

جیروکی نہ صاحبولکھف

أَمْ حَسِبْتَ

أَنْ أَصْحَبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ ءَايَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا ءَاتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً

وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَى ءَاذَانِهِمْ فِي

الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ

أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ

إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا

عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ ءِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هَؤُلَاءِ

قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءِلَهَةً لَوْلَا يَأْتُواكَ عَلَيْهِم

بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ

يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا

﴿۱۶﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿۱۷﴾ وَتَحْسَبُهُمْ أُنُكًاظًا
وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلَبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَسِيطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا ﴿۱۸﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
لِتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا
يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا
أَحَدَكُمْ بِرِيقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ أَحَدًا ﴿۱۹﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿۲۰﴾
وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ

السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا
 ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى
 أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ
 رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
 بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ
 بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا
 وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِيْشَاءِ
 إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ
 إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا
 ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا
 ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 أَبْصَرُ بِهِ وَاسْمِعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ
 فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

دەربارەى ھۆى نازلېوونى ئەم چىرۆكە موخەممەدى كورپى ئىسحاق دەلى: (النضر) كورپى (الحارث) پىاوئىكى زۆرزانى قورەيشىيەكان بوو، شەيتانىك بوو بۆ خۆى. ئەم نەگرىسە زۆر ئەزىهەتى پىغەمبەرى دەدا، بەھەموو جۆرىك دژايەتى دەکرد، لەروژگارێكدا چوبووە ولاتى حىرەو فىرى چىرۆكى روستەم و ئەسفەندىار بوبو، گەلى سەرگورشتەو چىرۆكەكانى لەبەر كردبوون، جا كە پىغەمبەر ﷺ لەكۆرپو مەجلىسەكانى دا بانگەوازی خەلكى دەكردو ناو بەناوہ باسى بەسەرھاتى گەلە پىشىنەكانى دەگىرايەوہ، (النضر) دەھات لەدواى پىغەمبەر دەستى دەكرد بەحىكاىەت گىراڤانەوہو بەسەرھاتى سەرنج راكېش دەربارەى پاشاكانى فارس. ئەمجار دەىگوت: ئەى ھۆزى قورەيش! مەن زۆر لەموخەممەد باشتەر دەزانم سەرگورشتە بگىرەمەوہ!

ئەمجار قورەيشىيەكان شاندىكىيان پىك ھىنا لە (النضر) و عوتبەى كورپى ئەبو موعىەطو ناردىان بۆ لای مالمەكانى جولەكە لەمەدىنە بۆ ئەوہى پرسو رايان پى بكن دەربارەى پىغەمبەر ﷺ پىيان گوتن: بچن پرسىار لەئەو مالمانە بكن دەربارەى موخەممەدو رەوشتەكانى، دەبارەى بانگەوازیو پەيامەكەى، ئەوانە خاوەن كىتبىنو پىغەمبەريان ھەبونو زانىارىيان لەو بارەوہ زۆرە. (النضر) و عتبە بەرەو مەدىنە كەوتنە رىو گەيشتن، چۆن دەربارەى وەزەى پىغەمبەر ﷺ پرسىارىيان لەمالمەكان كرد، ئەوانىش وتیان: كە چوونەوہ دەربارەى سى شت پرسىارى لى بكن:

۱- دەربارەى ئەو كۆمەلە گەنجەى لەروژگارى كۆندا مالو حالى خۆيان بەجى ھىشت.

دەربارەى ئەو پىاوہى خۆرەھەلاتو خۆرئاواى پشكنى و خستىە ژىر كۆنترۆلى خۆبەوہ، چى كرد چى بەسەرھات.

۳- دەربارەى گيان (الروح) لى پى بېرسن چىو چۆنە؟ جا ئەگەر وەلامى دانەوہ ئەو پىغەمبەرە، ئەگىنا جادوبازو درۆزنە.

جا که نه‌ضرو حاریث گه‌ییشتنه‌وه مه‌ککه وتیان وه‌لامی
یه‌کالا که‌روه‌مان بۆ هیناونه‌وه، ئیستر راسپارده‌ی مالمه جوله‌که‌کانیان پی
راگه‌یاندن، نه‌مجار قور‌ه‌یشه‌کان هاتنه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌رو پرسپاریان لی
کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەر‌مو‌ی: به‌یانی وه‌لامی پرسپاره‌کانتان ده‌ده‌مه‌وه، هیچ
نه‌گه‌ری دانه‌نا، ئین‌شانه‌لای نه‌گوت: قور‌ه‌یشیه‌کان رو‌یشتن، ئیستر
پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوا‌ی ئه‌و واده‌یه‌ پانزه‌ روژ مایه‌وه نیگای بۆ نه‌هات.
قور‌ه‌یشیه‌کان که‌وتنه‌ مقۆ مقۆ، وتیان: موحه‌مه‌د واده‌ی سبه‌ینی‌ی پیداین،
ئه‌وه‌ پانزه‌‌روژ تیپه‌ری هیچ ولامی نه‌بوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌مه‌ زۆر د‌ل‌ته‌نگ
بوو. نه‌مجار جو‌برائیل هاتو له‌خوداوه‌ سوره‌تی (الکھف)‌ی به‌نیگا بۆ هینا.
که‌ سه‌رزه‌نش‌تیکی بۆ پیغه‌مبه‌ر تیدا بوو، چیرۆکی نه‌صحابول‌که‌هفو چیرۆکی
ذیل‌قه‌ره‌ینی تیدا بوو...

په‌یوه‌ندیی ئه‌م کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌ به‌هی پ‌ی‌شه‌وه‌ له‌م روه‌وه‌یه: که‌ له‌وه‌پ‌یش
په‌روه‌رد‌گار باسی ئه‌وه‌ی کرد ئه‌و گولۆ گولزارو دیمه‌نه‌ جوانانه‌ی سه‌رزه‌وی
زۆر سه‌رسوپ‌ه‌ینه‌رنو نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتو دانایی په‌روه‌رد‌گارن له‌بوونه‌وه‌دا.
نه‌مجار لی‌ره‌ش‌دا ئه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه: که‌ ته‌نها چیرۆکی نه‌صحابول‌که‌هفو
ره‌قیم سه‌ر سوپ‌ه‌ینه‌ر نیزو به‌س! به‌ل‌کوو زین‌دوبوونه‌وه‌ی زه‌وی پ‌ی‌گه‌یش‌تنی
روه‌ک‌ئو گولۆ گولزارو پ‌ش‌کو‌تنی دارو دره‌خت ت‌ی‌یدا زۆر له‌روداوی
نه‌صحابول‌که‌هف سه‌رسوپ‌ه‌ینه‌ر ترن.

ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا
عَجَابًا﴾ نایا تو پ‌یت وایه: هه‌ر روداوی نه‌صحابول‌که‌هفو ره‌قیم له‌ناو ئه‌و
هه‌موو نایاتو نیشانه‌ی ئیمه‌دا عه‌جایه‌بو سه‌رسوپ‌ه‌ینه‌رن؟! وا مه‌زانه،
پ‌ی‌گومان هه‌موو نایاتی ئیمه‌ سه‌رسوپ‌ه‌ینه‌رن، ته‌نها چیرۆکی
نه‌صحابول‌که‌هفو مانه‌وه‌یان به‌نوستوویی ئه‌و هه‌موو ماوه‌ دورو در‌ی‌ژه
له‌حاله‌ وه‌زعی جیهان سه‌رنج راک‌یش‌تر نیه، ئه‌وه‌تا جوانی زه‌وی دیمه‌نه‌

جۆراو جۆره کانی زۆر عه جابه ترو سه رسوپه ینهر ترن له چیرۆکی
 نه صاحبولکه هف! بیگومان که سیك بتوانی زهوی وا ئارایش بداو
 بیپازینیتتهوه، پاشان هه لی پروکینی و بیکاتهوه پوشو په لاش. که سیك بتوانی
 ئاسمانه کازو زهوی ئاوا دروست بکا، توانای به سه ره موو شتیکندا هه یه وه
 هیچی لی عاسی نابی، که وابوو ده توانی کۆمه لیک ئاده می به بی خواردزو
 خواردنه وه بۆ زه مانیکی دورو درێژ به یلێته وه.

(ره قیم): یان ناوی سه گه که یانه، یان ناوی نهو کیوو که ژه یه که لی ی
 بوون، یان ناوی نهو پارچه له وحه یه که ناوه کانیان له سه ره نووسراوه.

له سه ره تاوه چیرۆکه که به کورتی ده هیسی و هیله سه ره کییه کانی ده ست
 نیشان ده کا، بهم جۆره ده زانی: که نه صاحبولکه هف کۆمه له گه نجیک بوون،
 ئیماندارو خاوهن باوه رویمان کردۆته نه شکوه تیکو چونه ناوی و چهند سالتیک
 خهویان لی که وتوه، دواپی له خه و راست کراونه وه، له و رۆژگاره دا دو کۆمه له
 هه بوون ده رباره یان مقۆ مقۆیان بووه. نه وان له نه شکوه ته که دا ده میننه وه
 یه کیکیان ده نیرن کام تاقو پتیر باشتر حیسابیان راگرتوه، نه م چیرۆکه
 هه ره چهنده سه ره نهج راکیش بی له نیشانه کانی تری بوونه وه ره عه جابه تر نه،
 ده فهرموی: ﴿اذ اوی الفتیه الی الکھف﴾ نهی موحه ممه د! بیری نهو کاته
 بکه ره وه: که نهو کۆمه له گه نهج له پینا و ئایینه که یان داو له ترسی گه له که یان
 نه وه ک له بیرو باوه ره که یان ژنویان بکه نه وه په نایان بۆ کوغی نه شکوه ت بر د،
 بر د، بۆ نه وه ی خۆیانی تیدا بشارنه وه و گه له به ته ره سه که یان پیمان نه زانن.

جا که چوونه ناو نه شکوه ته که وه ﴿فقالوا ربنا آتنا من لدنک رحمة،
 وهی لنا من امرنا رشد﴾ وتیان: خودایه! له لایه ن خۆته وه ره حمه ت به زه یی
 خۆتمان به سه ردا برێژه، وا بکه گه له که مان پیمان نه زانن، سه ره نهجامان خیر
 بی و به رچاو رونو ئیمان پته ومان بکه، چاودیرمان به و له هه موو گومرایی و
 سه ره لی شیواوی یه ک بمانپارێزه. ﴿فضربنا علی آذانهم فی الکھف سنین

عدداً ﴿خەۋىكى قورسمان بەسەردا ھىنانو خەويان لى كەوت بەجۆرىك كە
ھىچيان گوى لى نەبىۋ بەھىچ دەنگىك خەبەريان نەبىتەۋە چەند سالىكى
ژمىرداۋ ئوستن.

﴿ثم بعثنا لنعلم أي الحزبين أحصى لما لبثوا أمدا﴾ پاشان لەخەو
بىدارمان كەردنەۋە، لەو خەۋە گرانە درىژ خايەنە ۋەخەبەرمان ھىنان بۆ ئەۋەى
دەرى بخەين لەئەۋ دو كۆمەلە ۋەكىشە ھاتو دەربارەيان، كامەيان ماۋەى
نووستنەكەيانى باشتەر زانيوۋە سەر ژمىريان كەردو. بزائو بۆيان دەربكەۋى
چەند عاجزو بى دەسەلاتن. بزائن خودا چى لەگەل كەردوونو دلىابن
لە دەسەلاتى خوداۋ بەتوانايى لەسەر زىندو كەردنەۋە شتى تىرىش!!

ئەۋ دو حىزبەى بە (أي الحزبين) ناماژەيان بۆ كراۋە كىن؟

بەگوڧرەى ئايەتەكە حىزبىكيان كۆمەلە گەنجەكەن حىزبەكەى تىريان
دانىشتوى شارەكەن كە لەسەردەمى ئەۋاندا ئەمانە بەخەبەر ھىنران، چونكە
مىژۋوى بەسەرھاتى ئەۋ كۆمەلە گەنجەيان لاۋو. ئەمە راي زوربەى
راقەكەرانى قورئانە.

كۆمەللىكى تر دەللىن: ئەۋ دوو تاقمە دوو تاقمى كافرن، كە دەربارەى
ئەصحابولكەھف كەۋتوونە كىشەۋە..

ھەندىكى تر پىيان وايە دوو كۆمەللى موسولمانن دەربارەى ژمارەو
ماۋەى نووستنى ئەصحابولكەھفەكان كەۋتوونە مقۇ مقۇۋە.

ئەمجار دۋاي رانۋاندنى پوختەى چىرۆكەكە، دەست دەكا بەدرىژەدان
بەچىرۆكەكە، ئەۋە رادەگەيەنى: كە ئەۋەى خودا لەم چىرۆكەدا دەيگىڧىتەۋە
يەكالاكەرەۋەى كىشەى نىۋان كىشەكەرانە. قسەى ھەقو راي راست ئەۋەيە:
كە خودا دەفەرمۋى: ﴿نحن نقص عليك نبأهم بالحق﴾ ئەى پىغەمبەر! ئىمە
لەۋ بارەۋە ھەۋالى راستو ھەقت بۆ دەگىڧىنەۋە، راستى روداۋەكە ئەۋەيە: كە

ثیمه بۆتۆی رون ده‌که‌ینه‌وه! ئەمه ئاماژەیه به‌وه‌ی که ئەو هه‌واڵانه‌ی له‌ناو
عه‌ربه‌کان‌دا باو بووه‌ ده‌رباره‌ی ئەص‌حابولکه‌هف راست نین.

﴿اٰنْهَمْ فَتِیةٌ اٰمَنُوْا بِرَہْمِ﴾ ئەوانه: کۆمه‌له‌ گه‌نجی‌ک بوون، ئیمانی
راسته‌قینه‌یان به‌خودای خۆیان هینابوو، شایه‌تیان ده‌دا به‌تاکو ته‌نهایی خودا
﴿وَزَدْنَاهُمْ هُدًی﴾ هیدایه‌تو رینموییمان بۆ زیاد کردن، پتر له‌سه‌ر بیرو
باوه‌ره‌که‌یان سوور بونو زیاتر رویان له‌خودا کردو ئاماده‌باشییان بۆ کرده‌وه‌ی
چاکه‌ زیاتر بوو.

﴿وَرَبَطْنَا عَلٰی قُلُوْبِهِمْ﴾ دلمان له‌سه‌ر بیرو باوه‌ره‌که‌یان دامه‌زراندن،
شانازی ده‌که‌ن به‌ئیمانه‌که‌یان، پشت نه‌ستورن به‌و بیرو باوه‌ره‌ی بۆ خۆیانیان
هه‌ڵبژاردوه.

ثایه‌ته‌که ئاماژە به‌وه‌ ده‌کا: که گه‌نج له‌پیر ئاماده‌باشی باشتی تیدایه
بۆ روکردنه‌ حه‌قو به‌ره‌و رووچونو پیشوازی کردن له‌بانگی حه‌قو راستی.
ئه‌وه‌تا زوربه‌ی ئەوانه‌ی پیشوازیان له‌ئایینی ئیسلام کردو ئیمانیان هینا
گه‌نجه‌کان بوون، زوربه‌ی پیره‌کانی قورە‌ه‌یش له‌سه‌ر بیرو باوه‌ره
بتپه‌رستییه‌که‌یان مانه‌وه. که‌میکیان نه‌بی ئیمانیان نه‌هینا.

ئیب‌نو عه‌بباس ده‌فه‌رموی: خودا هیچ پیغه‌مبه‌ریکی نه‌ناردوه ئیلا که
ناردویه‌تی به‌گه‌نجی ناردویه‌تی ئەمجار بۆ پالپشتی قسه‌که‌ی ثایه‌تی ﴿قَالُوا
سَمِعْنَا فَتًی يٰذْكُرْهُمْ يٰقَالَ لَهُ اِبْرٰهِيْمُ﴾ الانبیاء/۶۰. و ثایه‌تی ﴿وَقَالَ مُوسٰی
لِقٰتٰهٖ﴾ الک‌هف/۶۰. و ثایه‌تی ﴿اٰنْهَمْ فَتِیةٌ اٰمَنُوْا بِرَہْمِ﴾ ی ئیره‌ی خوینده‌وه.

رۆژگاری ئەص‌حابولکه‌هف:

هه‌ندێک پێیان وایه ئەو کۆمه‌له‌ گه‌نجه له‌دوای رۆژگاری هه‌زرتی
عیسا بوونو له‌سه‌ر ئایینی ئەو بوون. وه‌لی ئیب‌نو که‌ثیر ته‌رجیحی ئەوه‌ ده‌دا:
که ئەص‌حابولکه‌هف زۆر پێش په‌یدا‌بوونی مه‌سیح بوین. پێی وایه: ئەو
موفه‌سسیرانه‌ی، که ده‌لێن: دوای هاتنی هه‌زرتی عیسا بون، به‌هه‌ڵه‌چونو

شوتین چیرۆک و عه‌نعه‌تانی عه‌ره‌به‌کان که‌وتوون، به‌لگهی ئیبنو که‌ثیر نه‌وه‌یه: که‌ سهر گورشته‌ی نه‌صحابولکه‌هف له‌لای مالمه‌کان باو بووه‌و زانیویانه. وه‌کوو له‌وه‌پیش له‌باسی هۆکاری نازل‌بوونی سوره‌ته‌که‌دا ئیبنو ئیسحاق فهرمووی. هه‌روه‌ها به‌گوێهری نه‌و فهرمووده‌یه‌ی ئیبنو نه‌بو شه‌یه‌بو ئیبنولمونذیرو ئیبنو نه‌بی حاتم له‌ئیبنو عه‌به‌باسه‌و ره‌یویه‌تیان کردوه، ده‌فهرمووی: نه‌صحابولکه‌هف له‌سه‌رده‌می یه‌کیک له‌پاشا مله‌هوره (الجبابة) کان‌دا بوون: که‌ بانگه‌وازی بته‌رستیان ده‌کرد، جا که‌ نه‌م کۆمه‌له‌ گه‌نجه‌ له‌بارودۆخه‌که‌ وردبوونه‌وه هه‌ر که‌سه‌یان له‌عاست خۆیه‌وه له‌پیناو ئایینه‌که‌ی‌دا برپاری‌دا وه‌کیوی بکه‌وی، به‌ریکه‌وت یه‌کدیگیر بوونو هه‌ره‌یه‌که‌یان مه‌به‌ستی خۆی له‌وی تریان ده‌شارده‌وه، نه‌مجار کۆبوونه‌وه په‌یمانو واده‌یان له‌یه‌کتری وه‌رگرت: که‌ راستی له‌یه‌کتری نه‌لێزو یه‌کتر بپارێزن، دوا‌ی هه‌موویان له‌سه‌ر یه‌ک را رێک که‌وتو په‌یمان‌یان به‌یه‌کتری‌دا، برپاریان‌دا شار به‌جێ بێلێزو ژبانی خۆشو شاره‌ستانی به‌لاوه‌ بنێن. ﴿اذ قاموا﴾ نه‌و کاته‌ی له‌ژێر ده‌سه‌لاتی (مه‌لیک ده‌قیانووس) هه‌ستانو بته‌رستیان ره‌تکرده‌وه. ﴿فقالوا ربنا رب السموات والأرض﴾ وتیان: خودای ئیمه‌ نه‌م بته‌ داتاشاراوه‌ نین، خودای ئیمه‌ خودای ئاسمانه‌کانو زه‌وییه، به‌دییه‌نه‌ری بوونه‌وره، ئیمه‌ به‌ندایه‌تی هه‌ر بۆ نه‌و ده‌که‌ینو به‌س ﴿لن ندعو من دونه‌ الهاء﴾ ئیمه‌ جگه‌ له‌زاتی په‌روه‌ردگار که‌سی تر به‌خودا نانا‌سینو نای په‌رستین، که‌سی تر ناکه‌ینه‌ هاوه‌ڵو هاوشانی چونکه‌ جگه‌ له‌په‌روه‌ردگار خوداو په‌رستراوی تر نین.

به‌رسته‌ی یه‌که‌م که‌ وتیان: ﴿ربنا رب السموات والأرض﴾ خودایه‌تیو به‌دییه‌نه‌ری خودایان راگه‌یاند، نه‌مه‌ش مه‌سه‌له‌یه‌که‌ بته‌رسته‌کان دانی پێدا ده‌نێن. به‌رسته‌ی دووه‌میش: که‌ ده‌فهرمووی: ﴿لن ندعوا من دونه‌ الهاء﴾ یه‌که‌تاپه‌رستی راده‌گه‌یه‌نن و، بته‌رستی ره‌ت ده‌که‌نه‌وه، بته‌رسته‌کان پێیان

وابو هەر خودا به دیهینره وه کهسی تر ناتوانی بوونه وه دروست بکا، به لام له ههمان کاتدا له ته ک خودادا شتی تریان ده پهرست پییان وا بوو: نهو پهرستراونه لای خودا شه فاعه تیان بو ده کهن. وه کوو قورئان له شوینیکی تردا ناماژه به مه ده کاو ده فهرموی: ﴿وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ لقمان/ ۲۵. ههروه ها له سهر زوبانی کافرکان که پاساو دیننه وه بو بته پهرستییه که یان ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا نَعْبُدُهُمْ لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ الزمر/ ۳. کۆمه له گه نجه که زور بویرانه بته پهرستییان رهت کرده وه، وشهی (لن) یان به کار هیئا، که بو ته ئیدی نه فیهو نه وه ده گه یه نی: که هه رگیز ناماده نین بته پهرستی نه نجام بدن، به راشکاوی وتیان: نه گهر ئیمه بته پهرستی بکهین کاریکی به تال نه نجام ده دین. بویه پاساویان بو بیرو باوه ره که یان هیئایه وه و وتیان: ﴿لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾ نه گهر ئیمه عیباده تی غهیری خودا بکهین بیگومان شتیکی ناحه قمان نه نجام داوه، سنوورمان به زاندووه قسه یه کی ناحه قو به تالمان گوتووه..

ئه مه ناماژه ی نه وه ی تیدایه: که گه نجه کان بانگه وازی کراون بو بته پهرستی و ره تیان کردۆته وه، پاشای مله وری نهو رۆژگاره هه ره شه ی لی کردونو سه رزه نشتی کردون.

ئه مجار کۆمه له گه نجه که رو ده که نه یه کترو ده ئین: ﴿هَسْؤَلَاءُ قَوْمِنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ﴾ سهیره نه مانه ی قه ومی ئیمه هه رچه نده به ته مه ن له ئیمه دنیاسیده ترن، زور تر به نه زمونو تاقیکردنه وه ی ژیاندا تیه پهریون، که چی هاتوون هاوه لیان بو خودا داناوه، ده ی بوچی به لگه یه کی حاشا هه لئه گر ناخه نه رو به به لگه بیرو باوه ری خۆیان ناچه سپینن؟ بو به لگه ی ئاشکرا ناهیننه وه؟ وه کوو چۆن ئیمه به لگه ی به هیزو پته ومان لایه له سهر بیرو باوه ری خۆمان! بیگومان نهو نه ته وه یه ی ئیمه: که

ئەو بەیرو باوەڕپانە تا قەمییکی سەتەمکارو ناحەقیکارن، ئەگینا چۆن بیرو
 باوەڕی ئاوا رەچاو دەکەن؟ چۆن ئەو هەلسو کەوتیان دەبێ؟
 ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ جا بۆ کێ لەو کەسە سەتەمکار
 ترە: کە درۆ لەسەر خودا هەڵدەبەستێ و هاوێلی وەپال دەدا؟
 جا لوطف و رەحمەتی خودا وا بوو پاشا ملهوپرە کە دوا ئەوێ هەرپەشە
 لێ کردن و سەرزنەشتی کردن پشویکی پێدان بۆ ماوەیەک مۆلەتی دان بیریک
 لەسەر نەجامی خۆیان بکەنەو، لەئایینی خۆیان پەشیمان ببێنەو، ئیتر کۆمەڵە
 گەنجه‌کە ئەم مۆلەتدانەیان بەهەل زانی و هەلاتن و رویان لەکیو کەژ کرد!!
 ئەمجار هەندیکیان بەهەندیکیان گوت: ﴿وَإِذْ اعْتزَلْتُمُوهُم مَّا يَعْبُدُونَ
 إِلَّا اللَّهَ﴾ ئیو مادام لەبیرو باوەڕدا لەوان جیا بوونەو بەدڵ و دەروون لەوان
 گۆشەگیر بوون، ئەوان بپەرستو ئیو خودا پەرست! ئیو جگە لەخودا کەسی
 تر بەخودا نازان و بۆ زاتی ئەو نەبێ بەندایەتی بۆ کەسی تر ناکەن، ﴿فَأَوَّا
 إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ، وَيَهْدِي لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا﴾ دە
 بەجەستەش لێیان جیا ببێنەو، لەناو ئەواندا ژیان بەسەر مەبەن، رو بکەنە
 ئەشکەوت و شوێنیک بتوانن بەبێ ترسو بیم خودا پەرستی خۆتان بکەن!
 بێگومان ئیو ئەگەر لەم بپەرستانە جیا ببێنەو و لێیان گۆشەگیر بن، خودا
 رەحمەت و میهرەبانی خۆی دەریژێ بەسەرتاندا و سەرفرازی دۆنیا و قیامەت
 دەبن، رێگای رزگار بوون و ژیاڵی سەر بەستیمان بۆ ئاسان دەکا، خودا کەرمی
 کارساز و هەموو کارێک دەسازێتی، باچی تر لەژێر چاودێری یاسا و لەکانی
 پاشادا نەمێنێنەو ئەم چەوسانەو قەبول نەکەین. (۱۶)

(۱۶) شایانی باسە تا ئیستا نازاندری (أصحاب الکھف) لەج نەتەموو تیرەیکەن، لەج رۆژگارێکدا بوون، لەج
 ولات و هەرمیک بوون، ئەو ئەشکەوتی ئەوان پەنایان بۆ برد لەکۆتییە؟
 قورئان ناماژە بۆ دەکا: کە ئەوانە کۆمەڵە گەنجیک بوون لەپێناو بڕوا بەخودا و نایبە کەیاندا تووشی
 چەوسانەو سەتەمکاری سەتەمکاران بوون. ئەم کۆمەڵە گەنجه‌ش نەیان توانیو ئەو چەوسانەو قەبول
 بکەن، بۆیە شاریان بەجێ هێشتو و رویان لەکیو ئەشکەوت کردو.

میژوی کزینش ناماژده بچند چوساندنموه‌یکی نایینی ده‌کا: که لمرۆژگاری کۆندا له‌خۆره‌لاتی ناو‌راست روی داوه. لیره‌دا باسی دووجار لمر چوساندنموه ده‌کین که یه‌کیکیان زۆر ده‌گونجی له‌گه‌ل بارده دۆخی (أصحاب الکھف)‌دا.

۱- له‌سهرده‌می پاشا (مه‌لیک‌ای سلوقی نه‌تیوخۆسی چواره‌م که نازناوی (بناییقانیس) بووه‌و له‌ده‌ووره‌ی سالی (۱۷۶-۸۴ه‌ز)‌دا ژیاوه چوساندنموه‌یکی نایینی زۆر به‌هێز روی داوه. ئه‌وه‌ بوو ئه‌م پاشا مله‌هوره که چوه‌ سه‌رت‌ه‌ختی پاشایه‌تی له‌سوریا، زۆر رۆچوو له‌بیرو باوه‌رو رۆشنیری ئیغریق‌ی‌دا، زۆر شانازی به‌ژیارو شاره‌ستانی ئیغریق‌ه‌کان ده‌کرد. ئیتر تینی بۆ جوله‌که‌کانی دانیشتیوی فه‌له‌ستین هێنا که‌ واز له‌نایینی خۆیان بێنۆ نایینی ئیغریق‌ی قبول بکه‌ن. هه‌رچی یاساو شه‌ریعه‌تی جوله‌که‌ هیه‌ به‌چی کرد‌وه، هه‌یکه‌لی پیرۆزی پیس کرد، په‌یکه‌ری (زوس) که‌ بتی ئیغریق‌ه‌کان بوو خسته‌یه‌ سه‌ر شانۆی په‌رستش، فره‌مانی‌دا به‌رازی بۆ بکه‌نه‌ قوربانیو هه‌رچی نووسراوی ته‌ورات هه‌بوو هه‌مووی کۆکرد‌وه‌و سوتاندی. جا له‌هێز رۆشنایی ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ میژوویی‌یه‌دا ده‌تواند‌رێ بگوترێ: ئه‌م کۆمه‌له‌ گه‌نجه‌ له‌نه‌ته‌وه‌ی جوله‌که‌بوونو شوێنه‌که‌شیان فه‌له‌ستین بووه، به‌گشتی، یان نۆرشه‌لیم بووه‌ به‌تایبه‌تی. ئه‌و کاته‌ش که له‌خوه‌که‌یان راست کراوه‌ سالی (۲۶ه‌ز) بووه‌ ئه‌و کاته‌ خۆره‌لات له‌هێز فره‌مانه‌روایی رۆمه‌کان‌دا بووه. واته‌: (۴۴۵) سال پێش له‌دایک‌بوونی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بووه. که‌ رێکه‌وتی (۵۷۱ه‌ز) بووه.

۲- چوساندنموه‌ی جاری دووه‌میش له‌مۆژگاری ئیمپراطوری رۆمانی (هادر یانوس) سالی (۱۱۷-۱۳۸ه‌ز) ئه‌م ئیمپراطۆره‌ش چی له‌ده‌ست هات له‌گه‌ل جوله‌که‌دا کردی زۆر له‌ (انتیوخوس)‌ی ناوبراو سته‌م‌کارتریوو. ئه‌وه‌بوو له‌سهرده‌می ئه‌م‌دا سالی (۱۳۲ه‌ز) جوله‌که‌ له‌ئیمپراطۆری رۆمانی یاخی بوون، هه‌رچی داو ده‌زگای ده‌سه‌لاتی رۆمانی هه‌بوو له‌فه‌له‌ستین‌دا و ده‌ه‌ریان ناو نۆرشه‌لیمیان خسته‌ ژێر ده‌ستی خۆیان، ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده‌یان دایه‌م رزگار بوونه‌ خۆش‌بوو یاره‌یان به‌م ناوه‌ لێ داو ئه‌و ساله‌یان کرده‌ سالی رزگار‌بوونو له‌وه‌دا یادی ئه‌و رۆه‌یان ده‌کرد‌وه. ماوه‌ی سێ سال به‌و جۆره‌ مانه‌وه، پاشان (هادر یانوس) به‌له‌شکرێکی گه‌وره‌ هێرش بۆ هێناو فه‌له‌ستینی داگیر کرد‌وه‌و نۆرشه‌لیمی خسته‌وه‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خۆی. قه‌لاچۆی جوله‌که‌کانی کردو ریشه‌کیشی کردن، هه‌رچی گه‌وره‌و پیاوماقۆلیان هه‌بوو کوژران نه‌وانی تر کرانه‌ دیلو له‌بازاردا وه‌کو ناژله‌ فرۆشان، هه‌رچی شه‌عانیرو جه‌ژنو یادو یاد‌وه‌ری جوله‌که‌ هه‌بوو هه‌مووی یاساغ کراو نایینو دابو نه‌تی جوله‌که‌ ئاسواریی نه‌ما.

جا به‌گۆره‌ی ئه‌م روداره‌ میژوویی‌یه‌ ده‌گونجی ئه‌و کۆمه‌له‌ گه‌نجه‌ جوله‌که‌ بوینو شوێنه‌که‌شیان له‌خۆره‌لات‌دا بوین یان به‌تایبه‌تی له‌نۆرشه‌لیم بوین. سالی به‌خه‌به‌ر هاتنه‌که‌شیان سالی (۴۳۵ه‌ز) بووین. واته‌: له‌پێش له‌دایک‌بوونی پیغه‌مبه‌ر به‌ (۱۳۰) سال.

به‌هه‌ر حال چوساندنموه‌ی جاری یه‌که‌م زیاتر وێ چوه‌ له‌گه‌ل روداوی (أصحاب الکھف)‌دا.

ئه‌وه‌ شه‌مان له‌بیر نه‌چی چوساندنموه‌ی مه‌سیحیه‌کان هه‌رچه‌نده‌ نه‌مه‌ش زۆر جار رودی داوه‌ به‌لام له‌گه‌ل سالی له‌دایک‌بوونی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام رێک ناکه‌وێ.

هه‌ندێ له‌رافه‌که‌رانی قورئانو میژوو نووسان پێیان وایه‌ ئه‌و کۆمه‌له‌ گه‌نجه‌ دانیشتیوی ولاتی نه‌ینوا بوون له‌شیمالی عیراقو نه‌شه‌کوته‌که‌ش له‌کوردستانی عیراق بووه.

هه‌ندیکیش پێیان وایه‌ له‌باشووری تورکیای ئیستایه، به‌لام تا ئیستا به‌لگه‌یه‌کی نه‌وتو نیه‌ شوێنه‌که‌ دیاری بکا.

ئەمجار قورئان شیوەی مانەوێان لەئەشکەوتە کەدا دەست نیشان دەکاو
 دەفەرموی: ﴿وَتَرَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ﴾ تۆ
 ئەو موحەممەد! یان هەر کەسێک بۆ خیطاب لەگەڵ کردن بگونجی. ئەگەر
 ئەو ئەشکەوتە دەبینی بەم شیوە دەتبینی، کاتی که خۆر هەڵدەهات
 هەتاوێک بەلای راستدا دەکشاو ئەو کۆمەڵە گەنجە دەبواردو تیشکەکی
 لێیان نەدەکەوت!

﴿وَإِذَا غَرَبَت تَّقَرَضَهُمُ ذَاتَ الشَّمَالِ﴾ کاتی که خۆر بەرەو ئاوا بوون
 دەکشا، تیشکەکی بەلای چەپدا دەڕۆیشتو ئەوانی دەبواردو هەتاویان لێ
 نەدەدرا. ﴿وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ﴾ وەلحال ئەوان لەپانتایی یەکی ناو
 ئەشکەوتە کەدا بوونو هەوا یەکی قینکۆ خوشو سازگار لێ دەدان. لەغازی
 ناو ئەشکەوتە کەو تیشکی خۆر پارێزراو بوون. شۆنەکیان وابوو تیشکی خۆر
 لێ نەدەدانو هەوا سازگاریان بۆ دەهات.

بەکورتی :

خودای پەرەردگار رێنمونی کردن بۆ ئەشکەوتێک که روی لەلای سەروی
 زەوی یەوێ بوو، رووێکە بەرامبەر (بنات النعش) بەرەو باکور هەڵکەوتبوو،
 دیارە ئەو کاتە لەهیچ وەرزیکی سالدا هەتاو لەبۆشایی ناو ئەشکەوتە کە
 ناکەوێ، بەدریژایی سال نە لەکاتی هەڵهاتن داو نە لەکاتی ئاوا بوون داو
 نە لەکاتی تری رۆژدا تیشکی هەتاو لێیان نەدەکەوت، بەلکۆو لەدەورو بەری
 قاپی ئەشکەوتە کە دەداو بەس! ئەوێش دەبۆه هۆی پاک و خاویێ کردنی
 هەوا ی ناو ئەشکەوتە کە،

هەڵبەتە ئەگەر قاپی ئەشکەوتە کە روو خۆر هەلات بوایە بەدریژایی سال
 لەکاتی هەڵهاتنی خۆردا تیشکی هەتاو لێ دەدان، خۆ ئەگەر ئەشکەوتە کە
 روو خۆر ئاوا بوایە ئەو بەدریژایی سال لەئێواراندا تیشکی هەتاو لێ

دهدان، نه‌گهر روی له‌لای خواری زه‌وی‌یه‌وه بویه شه‌وه له‌وه‌رزی پاییزو
زستان‌دا تیشکی خۆر لییان ده‌که‌وت.

به‌و جۆره په‌روه‌رگار هیدایه‌تی شه‌و کۆمه‌له گه‌نجی‌ی دا که روبه‌که‌نه شه‌و
نه‌شکه‌وته ناوازه گونجاوه بۆ تیدامانه‌وه و خه‌ولیکه‌وتن!

﴿ذلک من آیات الله﴾ شه‌وی باسکرا له‌حالۆ وه‌زعی شه‌و کۆمه‌له
گه‌نجه ههر له‌بیرو باوه‌ری یه‌کتاپه‌رستیانه‌وه و ره‌تکردنه‌وی بته‌رستی و
گۆشه‌گیربوونیان له‌نه‌ته‌وه که‌یان به‌دلۆ به‌جه‌سته‌و به‌گۆژداچونه‌وه‌ی پاشاکه‌یانو
روکردنه که‌ژو حه‌وانه‌ویه‌یان له‌ناو نه‌شکه‌وته که‌داو هه‌لکه‌وتنی شه‌و نه‌شکه‌وته
به‌جۆرئیک که‌ تیشکی خۆر نه‌که‌ویته ناوی، گیرانه‌وه‌ی شه‌م چیرۆکه به‌و شیوه
سه‌رنج راکیشه به‌شیکن له‌نیشانه‌کانی خوداو گه‌واهی شه‌وه ده‌دن: که خودا
خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی بۆ سنووره و ههرچی بیه‌وی ده‌یکاو هیچ شتیک نیه بتوانی
بیته له‌مپه‌ر له‌به‌ر ده‌م ویسته‌کانی‌دا.

ئه‌مجار شه‌وه روون ده‌کاته‌وه که روکردنه یه‌کتاپه‌رستی شه‌و کۆمه‌له
گه‌نجه و هه‌موو ئاده‌میزادیکی تر به‌چاودیری خودای مه‌زنه‌و به‌بۆ ویستی شه‌و
نایه‌ته‌دی ده‌فه‌رموی: ﴿من یهد الله فهو المهتد﴾ که‌سیک خودا ته‌وفیقی بدا
بۆ دۆزینه‌وه‌ی ریگای راستو رینمویی بکا بۆ به‌حه‌ق گه‌یشتن و به‌هه‌ره‌مه‌ند
بوون شه‌وه ههر شه‌و به‌راستی هیدایه‌تدراو به‌مراز گه‌یشتوه!

شه‌م نایه‌ته ئاماژه‌ی شه‌وه‌شی تیدایه: که ئه‌صحابولکه‌هف ریگای
راستیان ره‌چاو کردوه و به‌مراز گه‌یشتون.

﴿ومن یضل فلن تجد له ولیاً مرشدا﴾ که‌سیک خودا به‌هۆی خراپی
ونه‌بوونی ئاماده‌باشییان بۆ ریبازی حه‌ق گومرایان بکا، بۆ خۆیان به‌ویستی
خۆیان ریبازی ناحه‌ق بگرته به‌ر، شه‌وه هه‌رگیز شه‌تۆ که‌سیک ده‌ست ناکه‌وی
(جگه له‌خودا) دۆستو یارمه‌تیده‌ریان بۆ له‌گومرایی رزگاریان بکا، چونکه
هیدایه‌تدانو گومرا کردن به‌ده‌ست خودایه!

ئەمەش دلدانەوێ پێغەمبەری تێدا یەو رینمویی کردنیەتی بۆ ئەوێ
 بەهەلۆستی نالەباری گەلەکی دلتەنگ نەبێ، چونکە ئەگەر خودا بیویستایە
 هەموو ئادەمیزادی دەخستە سەر رێگای راستو خودا پەرستی و هەموویان
 ئیمانیان دەهینا!

﴿وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ﴾ ئەو موحەممەد! ئەگەر تۆ چاوت پێ
 بکەوتنایە واتە زانی بەخەبەرزو نوستو نین، چونکە چاویان کراوە بوو، هەر
 کەسی چاوی پێ بکەوتنایە وای دەزانی ئەوان تەماشای دەکەن! هیچ
 دیاردە یەکی نوستنیا نەبوو. ﴿نَقَلَبَهُمُ الذُّلَّامَ﴾ ئەو دێمو و دیوانە دەکردن، لەسەر ئەم تەنیشت دەمانخستە
 الشمال ﴿الْشَّمَالُ﴾ ئەم دیوانە تریان، لەراستەوێ بۆ چەپو لەچەپەوێ بۆ راست هەلەوگێرمان
 دەکردن بۆ ئەوێ هەوا لەهەموو جەستەیان بداو ئەو بەشەو جەستەیان کە
 لەسەر زەوی یە بەهۆی زۆر مانەوێیان نەپێ.

راجیایی هەیه دەبارەوێ ماوێ ئەم دیوانە ئەو دیوانە کردنەکیان هەندێ
 گوتوویانە: سالی دوو جار ئەم دیوانە ئەو دیوانە، هەندێکی تر دەلێن: سالی
 جارێک هەلەوگێر کران. لەمبارەوێ هێچیان بەلگەیان بە دەستەوێ نەهێ،
 قورئانیش ناماژەوێ بۆ نەکردوێ لەفەرموودەوێ پێغەمبەریشدا لەم بارەوێ هێچ
 رایوایەت نەکراوە.

ئێبنو عەبباس فەرموویەتی: ئەگەر ئەم دیوانە ئەو دیوانە کرانایە زەوی
 دێزانندن!

﴿وَكَلْبُهُم بِأَسْطِ ذُرَاعِهِ﴾ ئەو سەگەوێ: کە لەسەرەتاوێ
 لەشارەکەوێ شوێنیا نەهێ و تەوێ لەقاپی ئەشکەوتەکەدا یان لەناوێ دا دوو
 چەپۆلەوێ لەسەر زەوی راخستبوون، وەکوو ئەوێ ئیشکیان لێ بگێرێ وابوو،
 ئەویش بەهەمان شێوێ خەوێ لێ کەوتبوو! چاوی بزو زیت دەچون، وادەزاندران
 بەناگایە.

شایانی باسه قورئان باسی نهم دیوو نھو دیوکردنی جه‌سته‌ی سه‌گه‌که
ناکاو لی‌ی بی دهنگه!!!

﴿لَوَاطَلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رِجْبًا﴾ نھي
موحه‌مه‌د! نه‌گه‌ر تو له‌کاتی نووستنه‌که‌یان‌دا چاوت پییان بکه‌وتایه‌ خۆت
پی رانه‌ده‌گیراو یه‌کسه‌ر هه‌لده‌هاتی، ترسو بیم دایده‌گرتی و لییان ده‌ترسای،
چونکه‌ په‌روه‌ردگار سامو هه‌بیه‌تیکی وای خستبوه‌ سه‌ریان که‌س نه‌یده‌ویرا پر
به‌چاوان سه‌یریان بکا. هه‌ر که‌سی چاوی پییان بکه‌وتایه‌ ده‌یقاچاند، هه‌تا
ماوه‌ی نووستنی مه‌زه‌نده‌ بو کراویان ته‌واو بوو، نھو هیکه‌مه‌تو
به‌رژه‌وه‌ندییه‌ی خودا ده‌یزانی هاته‌ جی‌و به‌لگه‌ی مادی حیسی له‌سه‌ر
به‌توانایی خودا ده‌باره‌ی هه‌موو شتیکو زیندوویونه‌وه‌ به‌تایبه‌تی نمایان بوو،
نوستو به‌خه‌به‌ر هاتنه‌وه‌که‌یان بوو به‌په‌ندو عیبره‌ت بو که‌سانیک بیانه‌وی
په‌ند وه‌ریگرن!

نه‌مجار پاش تیپه‌ریوونی سی سه‌دو تو سال به‌سه‌ر نووستنه‌که‌یان‌دا خودا
به‌خه‌به‌ریان ده‌هینی ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذَلِكَ بَعَثْنَا هُم لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ﴾ واته‌:
وه‌کوو چۆن نھو کۆمه‌له‌ گه‌نجه‌مان هیدایه‌تدانو له‌ئه‌شکه‌وته‌که‌دا خه‌ومان لی
خستو جه‌سته‌مان له‌رزینو پۆلکان پاراستو به‌زیندویی به‌بی خواردنو
خواردنه‌وه‌ نھو ماوه‌ دورو درژه‌ هیشتماننه‌وه‌؛ هه‌ر به‌و جوړه‌ له‌و خه‌وه‌ دورو
درژه‌ وه‌خه‌به‌رمان هینانه‌وه‌، بو نھوی تواناو ده‌سه‌لاتی خۆمانیان بو
ده‌ریخه‌ین، بیر له‌خۆیان بکه‌نه‌وه‌ له‌ئاکاما بکه‌ونه‌ پرسیار کردن له‌یه‌کتری!

﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ؟﴾ یه‌کیکیان که‌وته‌ پرسیار کردو وتی:
چه‌ند ماونه‌وه‌ به‌نوستویی؟ نھو ماوه‌یه‌ی خه‌ومان لی که‌وتبوو چه‌ند بوو؟
نھوان له‌خه‌و هه‌ستاوونو چاوی خۆیان ده‌گلۆفنو روده‌که‌نه‌ یه‌کتری پرسیار
له‌یه‌کتر ده‌که‌ن؛ چه‌ند ماونه‌وه‌؟ وه‌کوو چۆن که‌سیک له‌خه‌ویکی درژخایه‌ن
به‌خه‌به‌ر بی پرسار ده‌کا چه‌نده‌ ده‌بی نوستوو؟ دیاره‌ بو خۆیان هه‌ستیان

به دريژي خه وه كه يان كرده؛ ﴿قالوا لبنا يوماً أو بعض يوم﴾ پرسیار
لیکراوه کان وه لامیان دانوه و تیان: رۆژیک یان به شیک له رۆژیک به نوستویی
ماوینه وه، چونکه وایانزانی هه ره نه وه نده ماونه وه، چونکه باش به ناگا
نه ها تبوونه وه و خه بهری نه دا بوون و خه ریکی چا و گلفین و خه له خۆره واندن
بون، هیشتا به باشی سهیری ده و روبه ری خۆیان نه کردبوو، له دیمه نی ده ورو
یشتیان ورد نه بوو بوونه وه.....!

زوربه‌ی رافه‌که‌رانی قورئان پٚیان وایه سه‌رتای خوره‌ه‌لاتن چوونه ناو
نه‌شکه‌وته‌که‌وه، به‌خه‌به‌ر هاتنه‌که‌شیان ده‌مه‌و ئیواره بووه. بۆیه ﴿أو بعض
یوم﴾ پٚیان گوت. پاشان وایان به‌باش زانی: که واز له‌و مقو مقویه به‌ینن، بۆ
کاتیکی تری هه‌لبگرن، کاری له‌وه گرنگتر هه‌یه پٚیوسته ئه‌وه نه‌نجام بده‌ن،
ئٚستا ئه‌وان برسیانه‌و پاره‌ی زیویان لایه، کاتی خۆی که له‌شار ده‌رچوو بوون
له‌گه‌ل خۆیان هه‌ینابوویان، بۆیه مه‌وزوعی ماوه‌ی مانه‌وه‌که‌یان به‌نووستوی،
حه‌واله‌ی خودا کردو ﴿قالوا: ربکم أعلم بما لبثتم﴾ هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکیان
گوت: خودای ئیوه ده‌زانی چه‌ند ماونه‌وه، ئیوه هه‌یچی لی نازانن، خودا
ده‌زانی ماوه‌ی نووستنه‌که‌مان چه‌ند بووه. واز له‌وه بٚینزو ئه‌و مه‌وزوعه وه‌لا
بنٚن، ﴿فابعثوا أحدکم بورقکم هذه الی المدینة فلینظر أیها ازکی طعاماً﴾
یه‌کیک بنٚرن بۆ ناو شار به‌م پاره‌یه‌ی لامانه با بروانی چ خواره‌مه‌نی‌یه‌ک
باشو به‌سودو هه‌رزانه هه‌ندیکمان بۆ بٚینی؟ ﴿ولیتلطّف﴾ ئه‌و که‌سه‌ی
ده‌هٚنٚرین و ده‌چی بۆ کٚینی خواره‌مه‌نییه‌که با به‌وریایی و زیره‌کانه به‌چی،
له‌چونزو هاتنه‌وه‌ی دا وریابٚت، به‌جۆری هه‌لسرو که‌وت بکا هه‌ستی پٚی نه‌کړئ
نه‌ناسرئ، ﴿ولا یشعرون بکم أحد﴾ راستی ئیوه له‌لای که‌س نه‌درکٚنی،
که‌س به‌ئیه‌و شاره‌زا نه‌کا، کاریکی وا نه‌کا پٚیمان بزائن، چونکه ﴿انهم ان
یظہروا علیکم یرجوکم﴾ ده‌سته‌و دائیره‌ی ده‌قیانووسو یاساوه‌کانی نه‌گه‌ر
پٚتان بزائزو شاره‌زای شوٚنه‌که‌تان بن به‌به‌رده‌بارانکردن ده‌تانکوژن، به‌یاخی

بوو دەرچوو له‌ژیر ده‌سه‌لاتی یاساتان حیساب ده‌کمن، تاوانی یه‌کتاپه‌رستیتان ده‌دنه پال، نه‌وان بته‌پرستن ناهیلن ئیمه خوداپه‌رستو یه‌کتاپه‌رست بین. یان ده‌مانکوژنو به‌برده‌باران له‌ناومان ده‌بن ﴿أَوْ يَعِدُوكُمْ فِي مَلْتَمِهِمْ﴾ یان به‌زۆره ملیو زه‌خت ده‌مانخه‌نه‌وه سهر بته‌پرستیو ئایینی پووچی خۆیان. جا: که ئیوه واز له‌یه‌کتاپه‌رستی بئینو بچنه‌وه سهر ئایینی نه‌وان (با به‌زۆره ملیش بئ) نه‌وه خه‌ساره‌تمه‌ند ده‌بینو ﴿وَلَنْ تَقْلَحُوا أَبَدًا﴾ ئیتر هه‌رگیزاو هه‌رگیز نه‌له‌دونیا‌داو نه‌له‌قیامه‌ت‌دا رزگاربونتان نیه، که‌سی‌ک له‌خودا په‌رستییه‌وه بگه‌رسته‌وه بۆ بته‌پرستی، گه‌وره‌ترین خه‌ساری لی که‌وتوه. ئابه‌و جۆره ده‌بینین نه‌و کۆمه‌له گه‌نجه تازه له‌خه‌وه‌له‌ساوه له‌ناو خۆیان‌دا چه‌هه‌ چپو مقۆ مقیانه، برسیانه، پاره‌یان پییه‌و خواره‌مه‌نییان لی نزیک نیه. ده‌یان‌ه‌وئ یه‌کی‌ک بنیرن بۆ شارو مه‌ترسی نه‌وه‌یان هه‌یه پییان بزانی، و ده‌زانن هیشتا مه‌لیک ده‌قیانووس ماوه‌و بته‌پرستی باوه، بئ ناگان له‌وه‌ی چه‌ند چه‌رخیک تپه‌ریوه‌و چه‌ند چین ئاده‌میزاد به‌دوای یه‌ک‌دا هاتونو رویشتون، نه‌یان‌ده‌زانی ره‌وه‌وه‌ی رۆژگار چه‌ند جار تپه‌رسوراوه‌ته‌وه‌و دیارده‌ی شاره‌که‌یان گۆراوه‌و دنیا دونه‌یا‌یه‌کی تره، پاشای مله‌وړو خانه‌ناسو دارو ده‌سته بته‌پرسته‌کانی چوونه زبڵدانی میژوو‌وه‌!

بئ ناگا بوون له‌وه‌ی ده‌نگو باسی به‌سه‌رهاتی خۆیان ده‌ماوده‌و چین له‌دوای چین گه‌رداوه‌ته‌وه‌و بووه‌ته سه‌رگورشته‌و چیرۆکی به‌رناگردانی خه‌ل‌کو روداو‌یکی میژووییو خه‌ل‌کی نه‌م سه‌رده‌مه چه‌ند رایه‌کیان ده‌باره‌یان بۆ په‌یدا‌بووه. هه‌ر یه‌که رمی‌کیان بۆ ده‌هاوئ!

جا لی‌رده‌دا قورئان په‌رده به‌سه‌ر نه‌و دیمه‌نه‌دا ده‌داته‌وه‌و دیمه‌نی ناو نه‌شکه‌وتیان داد‌په‌وشیو په‌رده له‌سه‌ر دیمه‌نیکی تر هه‌ل‌ده‌داته‌وه، جوداوازی نیوان نه‌و دیمه‌نه‌و نه‌م دیمه‌نه عاسمانو رێسمانه، به‌لام به‌زه‌قی پیشانی نادا، هه‌ر تیلنیشانی بۆ ده‌کا. له‌رانواندن دیمه‌نی دووه‌دا نه‌وه روون ده‌بیته‌وه: که

زوربه‌ی دانیش‌توانی شار له‌م چهرخه‌دا ئیماندارو خوداپهرستن، زۆر به‌سۆزو به‌پەرۆشن بۆ بیستن و زانینی هه‌والی ئه‌م کۆمه‌له‌ گه‌نجه: که له‌مه‌وپیش ده‌نگو باسیان له‌ناودا بووه‌و ئیستا به‌هۆی ئه‌و یه‌که‌یان که هاتۆته‌ ناو شار بۆ شت کرین پێیان زانراوه.

ده‌بی که ئه‌و کۆمه‌له‌ لاوه‌ ئه‌و هاوه‌له‌یان گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ لایانو هه‌والی ناو شاری بۆ گێراونه‌وه‌و پێی راگه‌یاندون: که دامو ده‌زگا گۆراوه‌و شار شاری جاران نه‌ماوه‌و رۆژگاریکی زۆرو سالدو عه‌یامیکی دورو درێژ به‌سه‌ریان دا تێپه‌ریوه‌، چ سه‌رسامی‌یه‌ک گرتبنی؟ چ موفاجه‌ئه‌و سه‌رسوپمانیک تووشیان بووبی؟

وه‌ره‌ بۆ خۆت بیر له‌و کۆمه‌له‌ بکه‌ره‌وه‌، له‌نکاویک به‌خۆیان ده‌زانن که‌وتوونه‌ رۆژگاریکه‌وه‌ سه‌یرو سه‌مه‌ره‌، که‌س ناسنۆ که‌س نایانناسی، خزمی که‌س نینۆ که‌سیان خزم نیه‌، هیچ شتیک نیه‌ به‌و کۆمه‌له‌و خه‌لکه‌یان بیه‌ستیه‌وه‌، نه‌ناسیاوی و دوستی، نه‌خزمايه‌تی و که‌سایه‌تی، نه‌دابو نه‌ریتو هه‌ستو شعور هه‌یچیان له‌وان ناچی، شته‌که‌ تابلی‌ی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یه‌، چه‌ند لاویکی له‌دایکبوی سی سه‌دو ئه‌وه‌نده‌ سالدو پێش ئیستا، له‌نکاویک بکه‌ونه‌ ناو گه‌لو جیهانیکی ناوا نامۆو نه‌ناسراو، بێگومان کۆمه‌له‌ گه‌نجیکی ئاوا نامۆ ناتوان به‌ئارامی ژبان به‌سه‌ر به‌رن، بۆیه‌ خودا ره‌حمیان پێ ده‌کاو ده‌یانمرئیی.

ئیمه‌ ده‌توانین هه‌موو ئه‌م جۆره‌ شتانه‌ به‌بیری خۆماندا بێنین، هه‌رچه‌نده‌ قورئان فه‌رامۆشی کردون، ته‌نها دیمه‌نی کۆتایی راده‌نویستی، دیمه‌نی مردنه‌که‌یانۆ کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکی له‌ده‌ه‌وریه‌ری نه‌شکه‌وته‌که‌یان، مقو مقوی ئه‌وه‌یان ئه‌مانه‌ کۆنۆ چنۆ له‌سه‌ر چ ئایینیکی بوون؟ چۆن وا بکه‌ن نه‌مریان بکه‌نۆ له‌بیره‌وه‌ری خۆیاندا بیانیه‌یلنه‌وه‌و چین له‌دوای چین ئاده‌میزادان بۆ یه‌کتری بگێرنه‌وه‌.

﴿وَكَذَلِكَ أَعِثْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ وه‌کوو چۆن خه‌ومان لی خستنو پاشان زیندومان کردنه‌وه، هه‌ر به‌و جوړه خه‌لکیشمان به‌سه‌ردا ناگادار کردنه‌وه، حالو وه‌زعیه‌تی ئه‌م کو‌مه‌له گه‌نجه‌مان به‌دانیشتوی شاره‌که‌و ده‌روویه‌ری زاناند! کردمائن به‌به‌لگه له‌سه‌ر تواناو ده‌سه‌لاتی خو‌مان بو‌ئوانه‌ی گومانیان هه‌بوو له‌زیندوبوونه‌وه هاتنی روژی قیامت، ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ کردمائن به‌نیشانه‌ی ئه‌وه‌ی که روژی قیامت دیو شکو گومانی تیدا نیه.

هه‌ر که‌سیک وه‌زعو حالی (أصحاب الکھف) ی بینیبی هیچ گومانی له‌وه‌دا نیه که واده‌و به‌لینی خودا دینه‌جیو قیامت راده‌بی، چونکه حالی ئه‌و کو‌مه‌له گه‌نجه‌ی (أصحاب الکھف) له‌حالی نووستوییو به‌خه‌به‌ری‌دا وه‌کوو حالی که‌سیک وایه بمرئو دوایی زیندو بکریته‌وه.

﴿إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ﴾ واته: خه‌لکی ئه‌و چه‌رخو روژگاره‌مان به‌سه‌ردا ناگادار کردن، له‌کاتیکی‌دا خه‌لکه‌که بو‌ خو‌یان له‌ناو خو‌یان‌دا مقو مقویان بوو ده‌رباره‌ی قیامتو زیندوبوونه‌وه، هه‌یانبوو ده‌یگوت: قیامت نایه‌و زیندوبوونه‌وه نابی، هه‌یانبوو بروای به‌هاتنی روژی قیامت هه‌بوو ده‌یگوت زیندوبوونه‌وه ده‌بی، جا ناگاداربوونی ئه‌و کو‌مه‌له - که له‌ناو خو‌یان‌دا کی‌شه‌یان هه‌بوو - به‌سه‌ر حالو وه‌زعی (أصحاب الکھف)‌دا بوو به‌به‌لگه بو‌ خاوه‌ن باوه‌پازو بو‌ردانی بی باوه‌په‌کانو ئه‌وانیش موسو‌لمان بوون، پاشای ئه‌و روژگاره: که بو‌ خو‌ی خودا په‌رست بوو گه‌له‌که‌شی زور به‌م روداو که‌یف‌خو‌ش بوون: که بوو به‌مایه‌ی نیمان پته‌وی هه‌ندیکیانو موسو‌لمانبوونی هه‌ندیکی تریانو نه‌مانی خیلافو راجیایی له‌نیویان.

ته‌فسیری قورطویی ده‌فه‌رموی: پاشای سه‌رده‌می وه‌خه‌به‌ر هاتنه‌که‌یان پیاو‌یکی خودا‌په‌رستو صالح بوو، دانیشتووی ولاته‌که‌ی له‌باره‌ی زیندوبوونه‌وه و هه‌شرو نه‌شه‌روه که‌وتنه کی‌شه‌و نیزاعه‌وه، هه‌ندی که‌س

گومانیان پهیدا بوو، وتیان: نه‌گمر زیندوبوونه‌وه بشبئی ههر بۆ گیانه بۆ
 جهسته نیه، چونکه لاشه گل دیخوا، هه‌ندئ وتیان: نه‌خه‌یر زیندوبوونه‌وه بۆ
 لاشه‌و گیانه پیکه‌وه. پاشا که‌وته دلتنه‌نگییه‌وه نه‌یده‌زانی بلی چی و چی بکا.
 رۆژیک پۆشاکیکی ده‌رۆشانه‌ی له‌بهر کردو له‌مال ده‌رچوو چوو گل و
 خۆلێکه‌وه دانیشتو ده‌ستی کرد به‌نزاو پارانه‌وه‌و لالانه‌وه، داوای کرد خودا
 نیشانه‌یه‌کی رۆزو ناشکرای وا پیشان بدا بئ باوه‌ره‌کان ئیمان بینن، خودای
 خاوه‌ن ره‌حمو به‌زه‌یی دوعاکانی گیرا کردنو ئەو کۆمه‌له‌ گه‌نجه‌ خه‌ولی
 که‌وتوو‌ی خه‌بهر کرده‌وه، ئەوانیش یه‌کیکیان نارد بۆ شار بۆ کپینی
 خواره‌مه‌نی به‌پاره‌یه‌کی زیو: که‌ کاتی خۆی له‌گه‌ل خۆیان برده‌بوویان بۆ
 ئەشکه‌وته‌که. پاره‌که‌ سکهی ئەو پادشا کافره‌ بوو که‌ له‌میژوودا به‌ده‌قیانووس
 به‌ناوبانگه. کابرا که‌ هاته‌ ناو شارو چوو بازار سهریری کرد که‌س نانسئ و
 دانیشتوانی شار هه‌موویان نامۆن لای، له‌لایه‌کی تریشه‌وه جاده‌و ریگا و
 بانه‌کانی ده‌ناسیه‌وه‌و وه‌بیری ده‌هاته‌وه، ئەوه‌شی بۆ ده‌رکه‌وت که‌ دانیشتوانی
 شاره‌که‌ خودا په‌رستو خاوه‌ن باوه‌رن، ئەمجار چوو ده‌وکانێک خۆراکی لی
 بکری، که‌ پاره‌ زیوه‌که‌ی پێدا ده‌وکاندار سهرسام ماو پاره‌ی نه‌ناسی، وتی: یان
 ده‌بی چۆنیه‌تی ئەم پاره‌یه‌م پئی بلی‌ی، یان دتبه‌مه‌ لای پاشا! ئەویش وتی:
 ئەمه‌ سکهی فلان پاشایه، بۆ ئیستا پادشای ئیره‌ فلان نیه؟ کابرای ده‌وکاندار
 وتی: نه‌خه‌یر ئیستا پاشا فلانی کورپی فلانه، ئینجا خه‌لکی لی کۆبه‌وه‌وه
 بردیان بۆ لای پاشاو پاشا چاوی پیکه‌وتو پرسیری لی کرد، ئەویش هه‌والی
 خۆیانی بۆ گیرایه‌وه، له‌وه‌پیشیش پاشا هه‌والی به‌سهرهاتی ئەم کۆمه‌له‌ لاوه‌ی
 بیستبوو، وتی: وئ ده‌چی ئەم کورپه‌ له‌و تاقمه‌ بی که‌ کاتی خۆی له‌سهرده‌می
 ده‌قیانووسدا وه‌کیوی که‌وتوون، بیگومان من له‌وه‌پیش له‌خودا پارامه‌وه‌ که‌
 خودا نیشانه‌یه‌کی ئەوانه‌مان پیشان بدا، پرسیری له‌کورپه‌ لاوه‌که‌ کرد ئەویش
 به‌کورتی هه‌والی خۆیانی بۆ پاشا گیرایه‌وه‌و پاشا زۆر به‌وه‌ که‌یف خۆش بوو

ئەمجار پیاو ماقوئی شارە کە ی کۆ کردەو، لەناویاندا پیاویک ناو نیشانی
ئەو کۆمەلەی تۆمار کرد بوو، کاتی ناوەکانی بۆ کۆرە گەنجە کە گیرایەو،
وتی: راستە ئەوانە ئیمە ی.

ئەمجار پاشا روی کردە خەلکە کە و تی: خەلکینە! خودا ئەمانە ی کردو
بەبەلگەو نیشانە ی قودرە تی و نیشانەو موعجیزە ی پیشان ئیو، دراو، با
لەگەل ئەم کۆرە گەنجەدا برۆین بۆ ئەشکەوتە کە، ئیتر خەلکە کە راجمین
لەخزمەت پاشادا بەرێ کەوتن. کە نزیک ئەشکەوتە کە بوونەو (کۆرە
گەنجە کە ی نێردرابوو بۆ خواردە مەنی کرین) وتی: با من لەپیشدا بچمەو
لایانو حالو وەزعیان تی بگەیهنم پێیان بێستە دانیشتووی شار پاشاو
گەدایان موسوڵمانن.

جا پاشا چاوی پیکەوتن هەموویان دانیشتبوونو دەو چاویان
دەگەشایەو، پیشوازییەکی باشیان لەپاشاو هاوێلانی کرد چاکو چۆنی و ماچو
مۆچیان کردو پاشا دەستی کردە ملیانو زۆر کەیف خۆش بوو پێیانو ئەوانیش
سەرگورشتە ی خۆیانیان بەدورو درێژی بۆ گیرایەو. ئەمجار دوای
تەمەندریژی بەردەوامی پاشایە تی و فرمانێ واییان بۆ پاشا کرد. خودا
حافیزیان لەپاشاو خەلکە کە کردو گەرانەو جیگاکە ی خۆیانو راکشانو
گیانیان دەرچوو. (۱۷)

دەئین: پاشا بەجلو بەرگی خۆی دایبۆشینو فەرمانی دا هەریەکیان
بخرێنە ناو تابویتیکی زیڕینەو، شەو چوونە خەوی پادشاو وتیان: کاری و
نەکە یو با هەر لەشوینی خۆمان بین، ئیمە لەخاک دروست کراوینو دەبینەو
بەخاک، ئیتر پاشا رای هاتە سەر ئەو هەریەکیان بخاتە تابویتیکی دارینەو
لەبەردەم قاپی ئەشکەوتە کە نێژران. مزگەوتیکی لەسەر دروست کردن.

دهی با بزانی قورئانی پیروژ چون باسی راجیایی خه‌لکه‌که ده‌کاو
 ده‌رباره‌ی دفن کردنو شیوه‌ی نارامگایان چی ده‌فهرموی: ﴿فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم
 بُنْيَانًا﴾ خه‌لکه‌که راجیاییان تیکموت: هه‌ندیکیان وتیان: چهند خانوئیکیان
 به‌سهره‌وه ده‌که‌ین، یان ده‌رگای ئەشکه‌وته‌که‌یان له‌سهر قه‌پات ده‌که‌ین، لیتیان
 ده‌که‌پرئین وه‌کوو خۆیان بمیننه‌وه، ئەمجار له‌سهر ده‌رگای ئەشکه‌وته‌که
 بینایه‌ک دروست ده‌که‌ین بپیته نیشانه‌ی گۆره‌کانیان.

﴿رَبِّهِمْ أَعْلَمَ بِهِمْ﴾ خودای خۆیان زاناتره به‌حالو وه‌زعیان، به‌نه‌ته‌وه
 ره‌چه‌له‌کیان، به‌بیرو باوه‌رو هه‌لسو که‌وتیان. به‌ناوو ژماره‌و شۆره‌تیان. ئەمه
 رسته‌یه‌کی تیه‌له‌کیشه وه‌کوو ده‌لئین: (جومله‌ی موعته‌ره‌ضیه) له‌که‌لامی
 په‌روه‌ردگاره ره‌ددی ئەوانه ده‌داته‌وه: که ده‌رباره‌ی (اصحاب الکھف)
 کیشه‌یانه جا کیشه‌که هی ئەوانه بی که کاتی خۆی پێیان زانیو بینویانن.
 یان کیشه‌ی ئەو خاوه‌ن نامانه بی: که له‌سهرده‌می پیغه‌مبه‌ری ئیسلام‌دا
 ده‌رباره‌ی ناوو ره‌چه‌له‌کو ژماره‌یان مقو مقویان بوو!

﴿قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا﴾ ئەوانه‌ی
 ده‌سه‌لاتدار بوون له‌و رۆژگاره‌دا: که وا دیاره پاشاو دارو ده‌سته‌و زوریه‌ی
 جه‌ماوه‌ره موسوڵمانه‌که بووبن، وتیان: په‌رستگایه‌کیان له‌سهر دروست
 ده‌که‌ین، خودا په‌رستان نوژی تیدا بکه‌نو شوینه‌که‌یان به‌پیروژ بزائن.

دروستکردنی په‌رستگا دابو نه‌پیتیکی جوله‌که‌و مه‌سیحیه‌کانه، که
 په‌رستگایان له‌سهر نارامگای پیغه‌مبه‌ره‌کانیانو قه‌دیسه‌کانیان دروست
 کردوه، زوریه‌ی کاتیش ئەمه سه‌رده‌کیشی بو بته‌پرستی. به‌داخه‌وه زۆر له‌میژه
 ئەم ده‌رده که‌وتۆته نیو موسوڵمانانه‌وه له‌زۆر شۆین به‌دلسۆزی لاسایی گا‌ورو
 جوله‌که ده‌که‌نه‌وه بست به‌بست شوینیان که‌وتوون!

بۆیه به‌پیوستی ده‌زانم لهم باره‌وه چهند فهرمووده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 لێره‌دا تۆمار بکه‌و بیانخه‌مه‌ رو:

ئیمامی قورطوبی له‌ته‌فسیره‌که‌ی‌دا ده‌فه‌رموی: لیره‌دا چهند مه‌سه‌له‌یه‌ک دینه‌ پیشه‌وه هه‌ندیکیان دروستن و هه‌ندیکیان یاساغو نه‌ی لیکراون. یه‌کئ له‌و مه‌سه‌لانه دروستکردنی مزگه‌وت له‌سه‌ر گۆرستانه، دروستکردنی مزگه‌وت له‌سه‌ر گۆرو نوژن کردن تییدا، هه‌روا دروست کردنی بینا له‌سه‌ر گۆرو ئه‌م جوړه‌ شتانه، یاساغزو پیغه‌مبه‌ر ﷺ جلّه‌وگیری لیّ کردوه. ئه‌بو داوودو تیرمیذی له‌ئیبنو عبّاسه‌وه فه‌رمووده‌یه‌ک ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌فه‌رموی: (لعن رسول الله ﷺ زوارات القبور والمتخذين عليها المساجد والسرج).^(۱۸) پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فرینی له‌و ئافره‌تانه کردوه: که دیده‌نی گۆرستان ده‌که‌ن هه‌روا له‌و پیاوانه‌ش: که مزگه‌وت له‌سه‌ر گۆرستان دروست ده‌که‌ن و چراو فانوس هه‌لده‌که‌ن.

له‌سه‌حیحی بوخاری و مه‌سلیم‌دا هاتوه: له‌خاتو عایشه‌وه ده‌فه‌رموی: ئومموحه‌بیه‌و ئومموسه‌لمه‌ باسی که‌نیشته‌یه‌کیان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ گیرایه‌وه که کاتی خۆی له‌ولاتی حه‌به‌شه بینیبووین، هه‌ندئ وینه‌و په‌یکه‌ری تییدا بوون. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: (ان أولئك اذا كان فيهم الرجل الصالح فمات بنوا على قبره مسجدا وصوروا فيه تلك الصور، أولئك شرار الخلق عند الله تعالى يوم القيامة).^(۱۹)

زانایانی ئیسلام له‌م فه‌رموده ئه‌وه‌یان وه‌رگرتوه: که یاساغه له‌سه‌ر موسولمانان: که گۆری پیغه‌مبه‌ران و پاو چاکان بکه‌نه مزگه‌وت.

هه‌ندئ له‌زانایان له‌ئه‌بو مه‌رثه‌دی (الغنوی) یه‌وه ریوایه‌تیان کردوه ده‌فه‌رموی: له‌پیغه‌مبه‌رم ژنه‌وت ده‌یفه‌رموو: ((لاتصلوا الى القبور ولا

(۱۸) تیرمیذی له‌ (أبواب الصلاة) دا (۳۲۰) (باب ۱۲۱) دا ریوایه‌تی کردوه. ئه‌بو داود له‌ (الجنائز) دا ژماره (۳۲۳۶) (باب ۸۲) ریوایه‌تی کردوه.

(۱۹) (صحيح مسلم) له‌باسی (المسجد ومواضع الصلاة) (۵۲۸) (باب ۳) (النهي عن بناء المساجد على القبور) دا ریوایه‌تی کردوه. بوخاریش له‌باسی (الصلاة) (۴۳۴) (باب ۵۴) (الصلاة في البيعة) دا ریوایه‌تی کردوه.

تجسلاوا علیها^(۲۰) واته: له کاتی نوژن کردن دا رو مه‌که‌نه گۆرو نارامگا، هه‌روه‌ها له‌سه‌ریشی نوژن مه‌که‌ن، وه‌کوو جوله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان ده‌یکه‌ن، نه‌وه‌کوو سه‌ر بکیشی بۆ په‌رستنه‌و به‌پیرۆز زانینی شه‌وه‌ی له‌ناو گۆره‌که‌دایه‌. وه‌کوو چۆن له‌بنه‌ره‌تیش دا بته‌پرستی له‌وه‌وه‌ داها‌توه‌.

بۆیه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ موسولمانانی ترساندوه‌ له‌و جۆره‌ کرده‌وانه‌و هه‌موو ریگایه‌کی به‌ستوه‌ که‌ سه‌ر ده‌کیشی بۆ بته‌پرستی، بۆیه‌ له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تری دا ده‌فه‌رموی: (اشتد غضب الله علی قوم اتخذوا قبور أنبيائهم وصالحیهم مساجد)^(۲۱).

له‌سه‌حیحی موسلیم بوخاری دا فه‌رموده‌که‌/له‌عائیشه‌و عه‌بدوڵلای کوری عه‌بباسه‌وه‌ به‌م شیویه‌ ریا‌یه‌ت کراوه‌. (لعنة الله على اليهود والنصارى اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد)^(۲۲)

ئیمامی موسلیم له‌جابه‌روه‌ه‌ ریا‌یه‌ت ده‌کا ده‌فه‌رموی: (پیغه‌مبه‌ر ﷺ جلّه‌وگیری له‌وه‌ کرد: که‌ گۆر دیواری گه‌چی له‌سه‌ر بکری، یان ئەم لاو ئەو لای گه‌چکاری بکری، یان له‌سه‌ری دانیشن بکری)^(۲۳)

ئهبو داودو تیرمیزی دووباره‌ له‌جابه‌روه‌ه‌ ریا‌یه‌تیکیان هی‌ناوه‌ ده‌فه‌رموی: (پیغه‌مبه‌ر ﷺ جلّه‌وگیری له‌گه‌چکاری‌یه‌کردنی گۆر کردوه‌ هه‌روا نووسینه‌و پێ لێناوه‌و خا‌نه‌و له‌سه‌ر دروستکردنیشی یاساغ کردوه‌)^(۲۴)

(۲۰) نه‌مه‌ له‌فظی موسلیمه‌ له‌باسی (الجنائز) (۹۸/۹۷۱) (باب ۳۳) (النهي عن الجلوس على القبور والصلاة عليه). ئهبو داود له‌ (الجنائز) (۳۲۲۹) (باب كراهية القعود على القبور) تیرمیزی له‌ (الجنائز) (۱۰۵۰) باب (۵۷) (باب ما جاء في كراهية المشي على القبور والجلوس عليها). نسائی له‌ باسی (القبلة) (۶۷/۲) (باب النهي عن الصلاة الى القبر) دا ریا‌یه‌تیا‌ن کردوه‌.

(۲۱) نه‌مه‌ به‌شیکه‌ له‌فه‌رموده‌یه‌ک ئیمامی مالیک له‌ (الموطأ) (۴۱۶) له‌باسی کورتکردنه‌وه‌ی نوژن (باب/۲۴) دا ریا‌یه‌تی کردوه‌.

(۲۲) بوخاری له‌باسی نوژن (۴۳۶) (باب ۵۵) دا ریا‌یه‌تی کردوه‌.

(۲۳) موسلیم له‌باسی (الجنائز) دا (۹۷۰) (باب ۳۲). (النهي... الخ).

(۲۴) تیرمیزی له‌باسی (الجنائز) (۱۰۵۲) (باب ۵۸) (ما جاء في... الخ).

نه بول هه بیاجی نه لئه سه دی ده لئی: عه لی کوری نه بو طالب پیی گوتم: نه ری بو نه تنیرم بو کارنک که کاتی خوی پیغه مبه ر ﷺ منی بو نارد. کاره کهش نه وه یه: بچی هه رچی په یکه ره نه یه لئی، هه ر گۆرپکت بینی بهرز کرابوه وه له گه ل خاکدا یه کسانى بکه ی، له ریوایه تی کدا هه ر وینه یه کت بینى له ناوی به ری. ^(۲۵) له مه وه زانایانى ئیسلام فه رموو یانه: ظاهیری فه رموده کان نه وه ده گه یهنن: که بهرز کردنه وه ی گۆر حرام بی، هه ندی له زانایانى ئیسلام به لایانه وه هه رامه تمباری گۆر له زه وی بهرز بیته وه.

جه ماوه ری زانایان پییان وایه: جله وگیری یه که رو ده کاته گۆرپکت: که زیاد له ته سنیم بی، نه گینا بهرز کردنه وه ی سه ر گۆر تا نه ندازه ی ته سنیم واته: بستیک له زه وی بهرز بیته وه لای سه روی ته سکت بکریته وه نه وه نده بی گۆره که ی پی بناسری قه یناکا. چونکه شیوه ی گۆری پیغه مبه ر ﷺ و دوو هاوه له کانی: (نه بو به کرو عومه ر) ئاوا بووه، به لام دروستکردنی خانوو له سه ری بهرز کردنه وه ی گۆره که زیاد له نه ندازه وه کوو نه و جوژه ی له سه رده می جاهیلی دا دیانکرد نه وه ده رو خیندری. ئیمامی شافعی ده فه رموی: نه گه ر سه ر گۆره که به قور سواغ درى دروسته.

نه بو حه نیفه ده فه رموی: گۆر هه لبه ستزو خانوکردن له سه ر گۆرو کردنی سه ر گۆر به په رستگا دابو نه رپیتیکی جوله که و گاوه کانه گواستراوه ته وه بو ناو موسو لمانان، موسو لمانان و پرای نه وه هه موو فه رموو ده سه حیحانه ی پیغه مبه ر ﷺ ده رباره ی جله وگیری کردن له وه ی خانوو گومبه ز له سه ر گۆرستان بکرین، گۆره کان بکرین به شوینی نوێزو مزگه وت! که چی به داخه وه نه و تا نه م هه موو بیناو گومبه زو باله خانانه، نه وه هه موو خانوو کۆشکه گرینگانه به سه ر گۆری پیاوه گه وره کانه وه کراوه، مه رقه دو ئارامگایان به گه چه

(۲۵) نه بو داود له باسی (الجنات) دا (۳۲۱۸) (باب ۷۲) تیرمینی له (الجنات) (۱۰۴۹) (باب ۵۶).

موسلیم له باسی (الجنات) دا (۹۶۹) (باب ۳۱) ریوا دیتان کردوه.

چیمه‌نتۆو به‌ردی مه‌رمه‌رو که‌ره‌سه‌ی به‌نرخ رابه‌ستراوه. نه‌مجار خه‌لکی نه‌فامو سافیلکه‌ نوژی تی‌دا ده‌که‌ن، له‌گۆره‌کان ده‌پارینه‌وه که به‌هاناiane‌وه بین! زۆر که‌سی نه‌شاره‌زا هه‌یه هه‌ول ده‌دا نوژی له‌ناو نه‌و جۆره مه‌رقه‌دانه‌دا بکا، چونکه به‌لایه‌وه له‌مزگه‌وته‌کان پی‌روژترن. بۆ نمونه هی وا هه‌یه ده‌چیته مزگه‌وتی تیمام نه‌بو حه‌نیفه یان مزگه‌وتی گه‌یلانی یان شیخ مه‌عرفی که‌رخ‌ی یان مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمانی... هتد هه‌ول ده‌دا به‌چیته نه‌و ژوره‌ی که‌ نارامگای نه‌بو حه‌نفه‌یه یان مه‌رقه‌دی شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی‌یه، یان نارامگای شیخ مه‌عرفی که‌رخ‌یه، یان ژوره‌که‌ی کاکه نه‌حمه‌دی شیخ له‌ویدا نوژه‌که‌ی بکا. له‌کاتی‌که‌دا به‌گۆره‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلام به‌فتوای زانیانی ئایینی ئیسلام نوژی کردن له‌و مه‌رقه‌دانه‌دا حه‌رامه‌و گونا‌هه. پی‌ویسته وازی لی به‌یترئ. چونکه چهند فه‌رموده‌ی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یه به‌روونی جله‌وگیری له‌و کاره ده‌کا له‌وه‌پیش هه‌ندی‌کمان له‌و فه‌رمودانه تۆمار کردن.

له‌لایه‌کی تروه هه‌ندی دابو نه‌پیتی ناشیرینو ناشه‌ری له‌کاتی زیاره‌تکردنی نه‌و گۆرانه‌دا نه‌نجام ده‌درئ وکوو سوپانه‌وه به‌ده‌وری گۆره‌کان‌دا، ماچکردنی دارو به‌ردی گۆره‌کانو لسته‌نه‌وه‌ی دیواره‌کانی و خۆتی‌هه‌لسوین له‌دارو په‌ردووین، له‌وه‌ش ناشیرین‌ترو ناشه‌ری ترو گونا‌هتر نه‌وه‌یه هه‌ندی له‌و زیاره‌تکه‌رانه روده‌که‌نه گۆره‌کانو ده‌ست به‌رز ده‌که‌نه‌وه له‌به‌ریان ده‌پارینه‌وه ده‌لایینه‌وه داوای جی به‌جی کردنی مرا‌زه‌کانیان ده‌که‌ن!

له‌راستی‌دا نه‌مه به‌ته‌رستییه به‌هیچ به‌رو بیانۆیک پینه‌وه‌په‌رو ناکرئو هیچ پاساوکی نه‌یه. بۆیه پی‌ویسته موسولمانان به‌خۆیان‌دا بچنه‌وه واز له‌و کاره ناشه‌رعیه بینو تۆبه بکه‌نو له‌تاوانی رابوردیان په‌شیمان بینه‌وه، بی‌گومان نه‌وه‌ش چه‌سپاوه که له‌سه‌رده‌می عومه‌ری کو‌ری خه‌تتاب‌دا له‌عیراق گۆ‌ری دانیال پیغه‌مبه‌ر دۆزرایه‌وه، هه‌زه‌تی عومه‌ریه کسه‌ر فه‌رمانی ده‌رکرد

که له گه‌ل زه‌وی دا یه‌کسان بکړئ، ئه‌و نووسینه‌ی له‌گه‌ل گۆره‌که‌ی دا دۆزراوه‌ته‌وه ژیر خاک بکړئ. (۲۶)

پټو‌یسته موسو‌لمانانی رو‌شن‌بیرو زانایانی نایینی مامو‌ستایانی مزگه‌وت جله‌و‌گیری له‌و کاره ناشیرینه بکه‌زو ئه‌م ناشه‌رعییه بو موسو‌لمانان شی بکه‌نه‌وه، له‌تانو لومه‌ی ئه‌مو ئه‌و نه‌ترسن، ئادابو شیوه‌ی زیاره‌تی شه‌رعی فی‌ری موسو‌لمانان بکه‌ن، چونکه بی‌گومان دیده‌نی گۆرستان به‌گشتی و ئارام‌گای پیاو‌چاکان به‌تایبه‌تی شتیکی ره‌او شه‌رعییه به‌لام به‌مه‌رجی به‌شیوه‌ی شه‌رعی ئه‌نجام بلری چهند فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر هه‌ن موسو‌لمانان هه‌لده‌نین بو دیده‌نی کردنی گۆرستان چونکه دیده‌نی گۆرستان به‌شیوه‌ی شه‌رعی روژی دوا‌یی بیر ده‌خاته‌وه، به‌تایبه‌تی دیده‌نی گۆری پیاو‌چاکان خیرو به‌ره‌که‌تی هه‌یه، وه‌کوو دیده‌نی کردنیان وایه له‌کاتی زیندویی دا.

به‌کورتی ده‌بی مامو‌ستایانی نایینی، رو‌شن‌بیروانی خواناس ری‌بازی مام ناوه‌ندی بگرن، نه‌چن وه‌کوو هه‌ندئ که‌س ته‌قدیسو ری‌ز له‌گۆرو ئارام‌گا بگرن بگاته ئه‌ندازه‌ی بته‌هرستی و دارو به‌ردی گۆره‌کان ماچ بکه‌ینو خو له‌دارو په‌ردو‌ویان هه‌ل‌سو‌ینو دوعاو پارانه‌وه‌یان ئاراسته بکه‌ین. یان به‌پیچه‌وانه‌وه نه‌چن وه‌کوو هه‌ندئ که‌س دیده‌نی کردنی گۆرستان به‌رحه‌رام بزانی‌ن چ بایه‌خیکی پی نه‌ده‌ین. نه‌چین هه‌نده توند‌په‌و‌یین نو‌یژ کردن له‌و مزگه‌وتانه‌ی گۆری تیدا‌یه به‌حه‌رم بزانی‌ن، مزگه‌وتیک گۆری پیاو‌چاکیکی له‌پال‌دا بی به‌ره‌وای نه‌زانی‌ن نو‌یژی تیدا بکړئ. له‌راستی دا ئه‌مه‌ش توند‌په‌ویییه و نا‌ره‌واییه پټو‌یسته خو‌مانی لی پیا‌ری‌زین.

نایینی نی‌سلام نایینی راستی و میانه‌په‌ویییه، له‌هه‌موو شتی‌کدا ناوه راستی گرتوه به‌هر لایه‌کدا کیش بکړئ له‌جه‌مه‌ری نایین ده‌رده‌چی.

ئەمجار دیتە سەر باسی مقۆ مقۆی ئادەمیزادان لەسەردەمی پیغەمبەر
 ﷺ دەربارەیی ژمارەیی ئەو کۆمەڵە لاوە دەفەرموئ: ﴿سِقُولُونَ ثَلَاثَةَ رَابِعِهِمْ
 کَلْبِهِمْ﴾ برۆی لەخاوەن نامەکان دەلێن: ئەو کۆمەڵە گەنجە سێ کەس بوون،
 چوارەمیان سەگە کەیان بوو.

ریوایەتکراوە: نەصارای نەجرانی هاتنە لای پیغەمبەر و لەم بارەو
 دەستیان کرد بەگفتو گو لەگەڵ پیغەمبەردا ﷺ. مەلکانییەکان وتیان:
 ئەصحابولکەهف سێ کەس بوون چوارەمیان سەگە کەیان بوو ﴿وَيَقُولُونَ
 خَمْسَةَ سَادِسِهِمْ﴾ هەندیکێ تر: کە یاقوبیەکانن دەلێن: پێنج کەس
 بوون سەگە کەیان شەشەمیان بوو ﴿رَجُلًا بِالْغَيْبِ﴾ ئەم دوو تاقمە هەر
 لەخۆیانەو رمل دەهاوێژن، هەوآلی دەدەن نەیتنی یە لێیان و هیچی لێ نازانن
 کویرانە قسە فرۆ دەدەن.

﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةَ وَثَمَانِهِمْ﴾ هەندیکێ تریان کە نەسطوریەکانن
 دەلێن: حەوت کەسن و هەشتەمە کەیان سەگە کەیانە.

لەئێبنو عەبباسەو ریوایەتکراوە فەرموویەتی: ئەم رایە حەق و راستە،
 چونکە پەرورەدگار بۆ دوو رایە کەیی تر فەرمووی کوێرانە رمل دەهاوێژن
 لەخۆیانەو قسە فرۆ دەدەن، بەلام بۆ رای سێهەم ئەو حوکمەیی نەداو لێی بۆ
 دەنگ بوو، ئەمە نیشانەیی ئەوەیە: کە ئەو ژمارە راستەو هاوشانی حەقە.

ئەمجار پەرورەدگار رینموییمان دەکا: بۆ ئەم جۆرە شتەنە لەخۆوە هەوآل
 نەدەین و زانیینە کەیی حەوآلەیی خودا بکەین. دەفەرموئ: ﴿قُلْ﴾ ئەی
 موحەممەد! پێیان بۆ: ﴿رَبِّي أَعْلَمُ بَعْدَهُمْ﴾ خودای من زانائو ناگادار ترە
 بەژمارەیی ئەو کۆمەڵەو حالو وەزعیان ﴿مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ کەمی
 لەخەلکی نەبێ ژمارەیان نازانی، ئەو ژمارە کەمەش ئەو کەسانەن کە لەکاتی
 خۆی دا روداوە کەیان بینووەو چاریان بەو کۆمەڵە لاوە کەوتوو. هەر وەها
 ئەوانەش کە لەسەرچاو و ریگایەکی راستەو ئەو هەوآلەیان زانیی.

ئیبینو عه‌بباس ده‌فهرموی: من لهو که‌سانه‌م: که خودا نیستی‌شنای کردون، ئەو کۆمه‌له‌ لاوه‌ حەوت بوون، ئیبینو جەریریش هەر ئەم ژماره‌یه‌ی له‌عه‌طاوه‌ ریوایه‌ت کردوه‌.

گرنگ زانینی ژماره‌که‌یان نیه‌، به‌لکوو گرنگ پهن‌دو عیبره‌ت له‌چیرۆکه‌که‌ وه‌رگیرۆو بکرتیه‌ به‌لگه‌ له‌سەر شه‌وه‌: که خودا ده‌توانی پاش مردن ئاده‌میزاده‌کان جاریکی تر زیندو بکاته‌وه‌.

تییینی:

لیره‌ سی رسته‌ هەن ﴿ثلاثة رابعهم کلبهم﴾ ﴿خمس سادسهم کلبهم﴾ ﴿سبعة وثمانهم کلبهم﴾ له‌دوو رسته‌ی پیشه‌وه‌دا (واو) نیه‌ له‌رسته‌ی سییه‌دا (واو) هه‌یه‌. ئەم جوداوازییه‌ چی‌یه‌؟؟

زومه‌خشه‌ری ولامی ئەم پرسیاره‌ی داوه‌ته‌وه‌و ده‌فهرموی: ئەم (واو) ده‌چیته‌ سه‌ر رسته‌یه‌ک: که بیته‌ صیفه‌تی نه‌کیره‌.

فائیده‌ی ئەو (واوه‌) جه‌خت کردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی نیوان صیفه‌تو مه‌وصوفه‌، نیشانه‌ی شه‌ویه‌: که ئەو وه‌صفه‌ شاییتو چه‌سپاوه‌ بو مه‌وصوفه‌که‌، واته‌: ئەوانه‌ی که ده‌لین: ﴿سبعة وثمانهم کلبهم﴾ له‌زانستو دنیایی‌یه‌وه‌ ئەو قه‌سه‌یان کردوه‌، له‌خۆوه‌ قسه‌که‌یان فری نه‌داوه‌.

﴿فلا تمار فیهم الا مراء ظاهراً﴾ ئەی موحه‌ممه‌دا! کیشه‌ له‌گه‌ل خواهن نامه‌کان مه‌که‌ ده‌رباره‌ی (أصحاب الکھف) مه‌گه‌ر کیشه‌یه‌کی که‌م هەر شه‌وه‌نده‌یان پی بلی که به‌نیگا بو‌ت دئ، هیچی لی زیاد مه‌که‌، به‌تون‌دو تیژی ره‌دیان مه‌ده‌ره‌وه‌، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تر‌دا ده‌فهرموی: ﴿وجادلهم بالتی هی احسن﴾ النحل/۱۲۵. یان ده‌فهرموی: ﴿ولا تجادلوا اهل الکتاب الا بالتی هی احسن﴾ العنکبوت/۴۶.

کیشه‌یان له‌گه‌ل مه‌که‌و زۆر له‌گه‌لیان پیدا مه‌چۆره‌وه‌ ئەو کیشه‌و ده‌مه‌ ده‌مه‌ ده‌رباره‌ی ژماره‌ی ئەو کۆمه‌له‌ لاوه‌ چ سودیکی لی په‌یدا نابێ، ته‌فسیری ره‌وان (۲۲۲)

ژماره‌که‌یان سئ بن یان پینج بن یان جهوت بن یان زیاتر چون یه‌که
ژماره‌که‌یان چ ده‌ورئکی نیه. ئیشی ئه‌وان لای خودایه، زانیاری ده‌باره‌یان
لای خودایه‌و لای که‌میک له‌وانه‌یه به‌چاوی خویان روداو که‌یان دیوه، یان
به‌ریوایه‌تی صه‌حیحو راست پیان گه‌ییشتووه، که‌وابئ ده‌مه ده‌می‌ی زور
ده‌باره‌ی ژماره‌یان چ سودئکی تیدا نیه، په‌ند وه‌رگرتن له‌کاری ئه‌وان که‌م بن
یا زور بن یه‌کسانه، بویه قورئان ته‌وجیهی پیغه‌مبه‌ر ده‌کا: که‌لهم باره‌وه واز
له‌جده‌لو کیشه‌بیئ، وزه‌ی عه‌قلی خوی له‌و باره‌وه بیه‌وده خه‌رج نه‌کا، بۆ
ئه‌وه‌ی موسو‌لمانان شوئن شتیک نه‌که‌ون که‌عیلمو زانیاریان ده‌باره‌ی نیه،
ئه‌م روداو ره‌ژگار له‌گه‌ل خوی لوولی داوه بوته نه‌ئینی‌یه‌کی می‌ژوویی و عائی‌د
به‌خودایه‌و هه‌واله‌ی عیلمی خودای بکه‌ن!

﴿ولا تستفت فیهم منهم أحدا﴾ ده‌باره‌ی ئه‌و کۆمه‌له‌ لاوه‌ پرسیار
له‌خاوه‌ن نامه‌کان مه‌که، به‌هیوای ئه‌وه‌ی زانیاریان لی وه‌رگری، چونکه‌ ئه‌وان
هیچی لی نازانزو ئه‌وه‌ی ده‌باره‌یان ده‌لێن هیچی به‌سه‌ر هیچه‌وه نیه،
له‌لایه‌کی تره‌وه ئه‌وه‌ی له‌قورئاندا هاتووه به‌سه.

ئه‌مجار به‌بۆنه‌ی جله‌وگیری له‌کیشه‌و جه‌ده‌ل ده‌باره‌ی نه‌ئینی رابوردو
جله‌وگیری له‌وه ده‌کا: که‌ ده‌باره‌ی غه‌یبی داهاتووش بریار نه‌داو له‌خۆیه‌وه
رمل نه‌هاویژئ، چونکه‌ ئاده‌میزاد نازانی له‌داهاتوودا چی رو ده‌دا ده‌فه‌رموئ:
﴿ولا تقولن لشيء: اني فاعل ذلك غدا الا ان يشاء الله﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! بۆ
هه‌ر کاریک به‌هوی له‌داهاتوودا ئه‌نجامی بده‌ی به‌راشکاوی مه‌لی سبه‌ینی
من ئه‌وه ده‌که‌م مه‌گه‌ر رسته‌ی (ئینشائه‌للا)ی له‌گه‌لدا بلی! بۆ هه‌موو
کاریک که‌ ده‌ته‌وی له‌داهاتوودا ئه‌نجامی بده‌ی رسته‌ی (ئه‌گه‌ر خودا
بیه‌وی)ی له‌گه‌لدا بلی، هیچ واده‌یه‌ک مه‌ده به‌بی گوتنی (ئینشائه‌للا)
له‌گه‌لی دا. هه‌ر کاریک وسته بیکه‌ی بلی: (ان شاء الله) ده‌یکه‌م.

فهرموده یه ک له صه حیهین دا هیه له نه بو هورهیره وه ریوایه تکراره
 نه ویش له پیغه مبه ره وه ده گیر پته وه ده فهرموئ: سوله یمانی کوری داود
 دروودی خودایان لی بی، وتی: نه مشهو دچمه لای حه فتا له خیزانه کانم
 له ریوایه تی کدا صه د له خیزانه کانم، هر یه که یان کوریک ی بی و گه وره بی و
 پی بگا و له پینا و ثایینی خودا دا جیهاد بکا، پی گوترا بلئ: (ان شاء الله)
 نه یگوت. نهو شهو چوه لای خیزانه کانی و نافر ته تیکیان نه بی هیچیان سکی
 نه بو، نهو ژنه شی مندالیکی نیوه چلی بو.. نه مجار پیغه مبه ره ﷺ فهرموئ:
 (فوالذي نفسي بيده لو قال ان شاء الله لم يحنث، وکان درکا لحاجته)
 له ریوایه تیکی تر دا (ولقاتلوا في سبيل الله اجمعون) له وه پیش له باسی هو ی
 نازل بوونی نه م ثایه ته دا ناما ژه ی نه وه مان کرد که کافره کان پرسیاریان
 له پیغه مبه ره ﷺ کرد ده رباره ی گیانو نه صحابه لکه هفو ذیلقه رنهین،
 پیغه مبه ریش فهرموئ: به یانی ولامی پرسیاره کانتان ده ده مه وه،
 نینشانه لای نه کرد، نیتر بو ماوه ی پانزه روژ نیگای لی برا، پیغه مبه ره ﷺ
 به مه زور ته نگه تاو بو، نیتر نه م سوره ته وه کوو ده رگای ره حمه ت لی کرد نه وه
 نازل بووه سه ری و فهرمانی پی ده کا که بو هر شتیک بیه وی بیکا،
 نینشانه لای له گه لدا بلئ، برپاری هیچ شتیک نه دا تا به ویستی خودا وه
 په یوهستی نه کا، بو هه موو شتیک که برپاری کردنی ده دا نینشانه لای بلئ:
 به راستی نه مه نه ده بیکی جوانه په روه ردگار فیری پیغه مبه ری کرد،
 ریمونیشه بو هه موو موسولمانی کو پیویسته به جوانی په پره وی نه م نه ده به
 بکا، چونکه هیچ شتیک له بوونه وهر دا به بی ویستی خودا نایه ته دی، هه موو
 هه ناسه یه کی گیانه به ران، هه موو جهو جولیکی بوونه وهر هر له گه رد یله وه تا
 مه جه ره، هه موو تیکه و لیکه یه ک به ستراره به ویستو خوا هیشی
 په روه ردگار وه، به بی ویستی نه وه هیچ شتیک نابی، که وایی پیویسته نیمه ی
 ناده میزاد به دل و به زمان هه موو کاریکمان بهو مه شی نه ته ره هایه وه

بیستینه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌موو روداوێکی له‌مه‌ودوا شتیکی په‌نامه‌کی‌یه‌و
له‌ئیمه‌ غه‌یبی‌یه، که‌وابێ پێویسته له‌خۆه به‌بێ عیلمو زانین ده‌و له‌و شتانه
نه‌کو‌تین.

له‌لایه‌کی تهره‌و خۆ راهێنانو په‌یره‌وکردنی ئهم فهرمانه‌ په‌یه‌وه‌ندی
ئاده‌میزاد به‌خوداوه پته‌و ده‌کا، ده‌بیته‌ هۆی جیگیر بوونی یادی خودا له‌دلو
ده‌روون‌دا، ئاده‌میزاد وا لی ده‌کا هه‌ست به‌ته‌نیایی و بێ پشتیوانی نه‌کا،
هه‌ست ده‌کا هیژیکێ کاریگه‌ری له‌پشته له‌کاتی سه‌رکه‌وتن‌دا له‌خۆی بایی
نابی، به‌تیشکانو ژیر که‌وتن هیوا برآو نابێ، له‌حاله‌تی خۆشی و ناخۆشی‌دا،
دلی به‌خوداوه په‌یه‌وه‌سته‌و گه‌شبینو به‌رچاوو رونه، له‌سه‌ر خۆشی
سوپاسگوزاره له‌سه‌ر ناخۆشی به‌صه‌برو ئارامه‌!!

ئهمه‌ ئه‌وه ناگه‌یه‌نێ که ئاده‌میزاد . پالی لی بداته‌وه بیر له‌داهاتوو
نه‌کاته‌وه پیلان بۆ داهاتوو دانه‌نێ، رابوردوو ئیستاو داهاتووی خۆی پێکه‌وه
گرێ نه‌دا، نه‌خه‌یر ئه‌وه ناگه‌یه‌نێ، به‌لکوو مانای ئه‌وه‌یه ئاده‌میزاد بۆ هه‌موو
کاریک گرنگ بێ یان نا، که‌م بێ یان زۆر حیسابی غه‌یب بکا، حیساب بۆ
ویستو خواهیشی په‌روه‌ردگار بکا، حیساب بۆ ئه‌و مه‌شیته‌ته بکا: که
هه‌لسۆپینه‌ری بوونه‌وه‌ره، په‌لاماری هه‌ر شتیکی دا مه‌شیته‌تو ئیراده‌ی خودا
له‌به‌ر چاو بگرێ، وا هه‌ست بکا: که قودره‌تو ده‌سه‌لاتی خودا له‌ژوور
ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه‌یه. نیازی کردنی هه‌ر کاریکی کرد به‌دووری نه‌زانێ: که
خودا ویستیکی تری هه‌بێ، جا نه‌گه‌ر خودا یارمه‌تی‌داو نیازه‌که‌ی بۆ هه‌نایه
دی ئه‌وه باشه‌ خۆ نه‌گه‌ر ویستی خودا به‌پێچه‌وانه‌ی نیازی ئه‌وه‌وه بوو،
ئاواته‌که‌ی نه‌هاته‌ دی، با پێی دلتنه‌نگ نه‌بێ، چونکه هه‌موو شتیکی به‌ده‌ست
خودایه، ویستی ئه‌و چۆنه هه‌ر ئه‌وه دێته‌ دی.

که‌وابێ با ئاده‌میزاد بیر بکاته‌وه، پیلان دانێ، به‌لام باوا هه‌ست بکا: که
بیر کردنه‌وه‌و پیلاندانانی بۆ کاره‌کانی به‌ویستو خواهیشی خودا ده‌سته‌به‌ر

ده بن. دلنیابی خودا چی له چاره نووسیوه همر نهوه دیته کایه وه، چی بریار داوه همر نهوه ده بی، جا نه گهر له داهاتوودا پهرده ی غهیب له سهر شتیئک لادراو ته گبیری خودا له ته گبیری نهو جیا بوو، با به دلئیکی فراوانه وه قه زاو قه ده ری خودا قبول بکاو گهر دنکه چی خواهیسی پهروه ردگاری بی، چونکه پیئووسی نه زهل همر نهوه ی بریار داوه، له تم نهینی بووه و ئیستا هاتوته دی. نا ته مهیه نهو پهیره و پرؤگرامه ی ئیسلام دلئ موسولمانی پی پهروه ده کا، له حالئ بیر کردنه وه ته گبیر کردن ههست ناکا به ته نهایی و بیکه سی، له حالئ سهرکه وتزو رزگار بووندا ههست ناکا به له خویایی بوونو لوتبه رزی، له حالئ تیشکانو ژیرکه وتندا ههست به نائومیدی و هیوا براری ناکا، به لکوو له هه موو حاله کانی دا دلئ په یوهسته به خوداوه، پشتی به نهو قائیمه و سوپاسی نیعمه ته کانی ده کاو رازییه به قه زاو قه ده ری پهروه ردگاری!

﴿واذکر ربک إذا نسیت﴾ همر کاتی بریاریکت داو نیازی کردنی کاریکت بوو له بیرت چوو (ان شاء الله) بلئی دواپی بیرت کهوته وه خیرا بیلی و فریای قسه که ی پیشووتی بخه، نهو خپرو فهره له کیس خولت مه ده، ههرچه نده ماوه ی زوړیشی به سهردا تیپه ری بی.

ئیبو عه بیاس ده فهرموی: تا سالتیکیش بی همر قه ی ناکا! واته: نه گهر کابرا بریاریکی داو پاش سالتیک بیري کهوته وه که (ان شاء الله) ی بو نهو کارو بریاره ی نه گوتوو به بیلی.

به لام نهو ده مان له بیر نه چی بو ته حکامی شهرعی ئیستثناء کاتیک ده وری هیه که به شوین موسه ته نمانهو دا بی و لیک دانه برین.

﴿وقل عسی أن یهدیني ربی لأقرب من هذا رشدا﴾ نه ی موحه ممه ده! بلئی: ئومیده وارم، چاوه روانم خودای خوم شاره زاییم بکا بو شتیئک خپرو بییری نهوه ی له بیرم چوو به بزم پر بکاته وه، فهره به ره که تی نزیکتر بی. هیوادارم پهروه ردگارم رینمویم بکا بو شتیئک به لگه و نیشانه ی روونو راستی تری

تیدا بی لہ سہر پیغہ مہرہ تیم۔ بەلگہ ی وام نیشان بدا باشتہ بچیتہ دلّو
 دہروونہوہ، زوتر لہ دلا جیگای بیتہوہ، لہم بەلگہ یہی ہہوالی چیرۆکی ئەم
 کۆمەلہ لاوہ بەسوود تری بۆ پەیانمە کەم، چونکہ عیلمو زانستی خودا رەھاو
 موطلەقہ چەندیەک خێرو فەری خۆی پڕژینی بەسەرمدا ہیشتا چاکتر و زورتری
 لا هەیه. بێگومان پەرورەدگار وەکوو فەرمانی پئی کرد: کە داوای بەلگە ی
 روزو ناشکراتر بکا، بۆیشی بەدی هیئا، ئەوەتا ئەو هەموو هەوالو چیرۆکە ی
 پیغە مہرانی پیش خۆی بەسەرھاتو رودای گەلە پیشینەکانی بەنیگا بۆ
 نارد کە روژگاریان لەھی (أصحاب الکھف) کۆنتریو، ھەرەھا ئەو هەموو
 ھەوالە نھینیانە ی بۆ ناشکرا کردو بەنیگا ئاگاداری کرد بەسەریاندا: کە
 ھەندیکیان لەچەرخی خۆی داو ئەوانی تر دوا لەدوینا دەرچوونی یەک لەدوا
 یەک دینە دیو تا روژی قیامت بەرە بەرە دینە جی.

لەوانەش گرنگتر و بەفەرتر ئەو شەریعتو بەرنامە ییە کە بەراستی
 بەرنامە ی ژیانەو بۆ ھەتا ھەتا یە گونجاو لەبارە، بۆ ھەموو گەلو چەرخی
 چینی و توژیژیک، بۆ ھەموو ولاتو ناوچە یەک دەگونجی و کورت ناھینی!!
 چارەسەری ھەموو کیشەو گیرو گرتییکی تیدا یە.

ئەمجار ماوہی نووستنە کە یان لەئەشکەوتە کەدا دەست نیشان دەکاو
 دەفەر موی: ﴿وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا﴾ ئەو کۆمەلە
 لاوہ لەئەشکەوتە کە یاندا سی سەد سال مانەو بەحیسابی خاوەن نامەکان کە
 حیسابی خۆری دەکەن ئەوانە ی دەربارە ی (أصحاب الکھف) پرسیاریان لی
 کردی، ئۆ سالی ش زیاد بەحیسابی قورەیشییەکان، کە حیسابی مانگی دەکەن.
 واتە: ئەندازە ی سی سەد سالی شەمسی مانەو کە دەکاتە سی سەدو ئۆ سالی
 مانگی.

بەراستی ئەمە موعجیزە یەکی روزو ناشکرای پیغە مہرہ ﷺ ئەو
 پیغە مہرە نەخویندەوارە، نەحیسابی خویندوہ نەزانیاری ھەندەسەو فەلەکی

خویندوه، چۆنی زانی هه موو سه د سالیکی خۆری سێ سالی مانگی زیاد ده کا، هه موو سی و سێ سالیکی خۆری سالیکی مانگی زیاد ده کا، هه موو سالیکی خۆری نزیکه ی پانزه رۆژی له سالی مانگی زیاتره.

بیگومان خدای زاناو دانا به نیگا ئاگاداری کردوه. زۆر شتی له وه نهیانی ترو به سوود تریشی قیر کردوه.

﴿قُل: اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا﴾ ته گهر لییان پرسى ئەندازه ی مانه وه یان له نه شکوته که دا چهند بووه، تۆیش زانیاریت ده رباره ی ماوه که نه بوو، بلی: خودا شاره زاو ئاگاداره به حالو وه زعیان، ماوه ی مانه وه که یانی بۆ رون کردییه وه، نه وه ی پێی راگه یاندى ههر نه وه راستو حقه، نه ک نه وه ی نه و خاوه ن نامانه ده یلین. چونکه نه یینی زه و ی و ئاسمانه کان زانیارییه که تابه ته به خۆیه وه که سی تر ه یچی لی نازانی، مه گهر که سانی ک که خودا برێک له و نه یینی یانه ی پێ بلی!

پهروه ردگار بۆ خۆی داناو زانییه به هه موو شتی ک له هه موو که س باشتەر ئەندازه ی مانه وه ی (أصحاب الکھف) ده زانی و نه و بۆ تۆشی رون کردۆته وه. فائیده و نوکته ی دوا خستنی ئەم رسته یه بۆ راگه یاندى نه وه یه: که نه و خاوه ن نامانه ده رباره ی ماوه ی مانه وه ی (أصحاب الکھف) له نه شکوته که دا راجیاییان هیه وه کوو چۆن له ژماره که یاندا راجیایی و کیشه یان تیکه وتوه. جا له و ی بۆ ژماره که یان کلکه (ته ذییل) یکی هینا فه رموی: ﴿قُل ربي أعلم بعدكم﴾. لیره شدا هه مان کلکه و ته ذییلی هینا و فه رموی: ﴿قُل: اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا﴾.

به کورتی ده فه رموی: هه وائی راستو دروست ده رباره ی ژماره ی (أصحاب الکھف) و ئەندازه ی مانه وه یان له نه شکوته که دا به نووستویی لای خودایه، چونکه ههر نه و زاناو دانییه به حه قیقه تی شته کان. نه وه ی خه لک ده یلین: رمل هاویشتنو شکو گومانه، قسه ی بی به لگه و ده یلین.

﴿أَبْصِرْ بِهِ وَاسْمِعْ﴾ نای خودا چهند بینایه و چهند باش شته کان ده زانی و چهند شنه وایه به ده موو بیستراویک هیچی لی گوم نابی و هیچی لی تیک ناچی!

قه تاده ده فهرموی: واته: کس به نه ندازه ی خودا بیسه رو شنه وایه.
﴿مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ﴾ نیه بو ئاده میزاد بیجگه له خودا که سیکی تر بتوانی کاروباریان هه لیسورینی، به راستی خودایه کی بی هاو وینه و بی نظیرو بی وه زیره ﴿وَلَا يَشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ پهروه ردگار بریارو به دیه یان به ده دست خویه تی، چی بریاردا چونی بریاردا هه لو شانه وای نیه و کس نیه بتوانی ده دست له کاری خودا بدا. خودایه کی تاکو ته نها و بی وه زیره و بی راویژکاره تاکو ته نه ای موطلعه، حاکمی فردو صه مه ده!

رینموی کردنی پهروه ردگار بو پیغه مبهرو موسولمانان

وَأَقْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ

رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾
وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا

وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
 الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
 مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَكَيِّنَ
 فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

دوای نهو هی له نایه ته کانی پیشوودا چیرۆکی نه صحابولکه هفی گیرایه وه
 که لای زوریه ی خه لک نه زانراو بوو، که نه مه بو خۆی به لگه یه له سه ره نه وه:
 که قورئان نیگای په ره ورد گاره، نه مجار فەرمان به پیغه مبه ره موسولمانان
 ده کا به رده وام بن له سه ره خویندنی قورئانو دانه بران له وه کوپرو مه جلیسانه ی
 قورئانی تیدا راده کړیو ده خویند ریت نه وه. پاشان سزای کافره کازو پاداشی
 خودا په رستان دیاری ده کا.

ده باره ی نایه تی ژماره (۲۸) ﴿واصبر نفسك... الآية﴾ سه لمانی
 فارسی ده فهرموئ: عویه ی نه ی کوپی حیصنو نه قره عی کوپی حایسرو
 خزمه کانیان هاتنه خزمه ت پیغه مبه ره ﴿تازه موسولمانو دل دانه مه زراو
 بوون. وتیان: نه ی ره وانه کراوی خودا! نه گهر ته شریفه له سه ره ی مه جلیس
 دانیسی له گه لمان داو نه م گه جهره گوجه رانه ت له خۆت دوور خسته یه وه
 (مه به ستیان سه لمانو نه بو ذه ره موسولمانه هه ژاره کان بوو) هه ره یه که یان
 جبه یه کی خوری له به ردا بوو هیچی تریان نه بوو بیپوشن، وتیان: نه گهر تو
 نه وانه له خۆت دوور خه یه وه، نیمه له گه لت داده نیشینو قسه و باست له گه ل

ده كهینو نایینت لی فیر ده بین، نیتر پهروه ردگار نایه تی ﴿واتل ما أوحی الیک من کتاب ربک، لا مبدل لکلماته، ولن تجد من دونه ملتحداً، واصبر نفسك مع الذین یدعون ربهم بالغداة والعشی یریدون وجهه﴾ تا ده گاته ﴿انا اعتدنا للظالمین ناراً﴾ نازل کرد. نیتر پیغه مبه ر ﷺ هستا بوئوه ی سه لمانو ئه بو زهرو موسولمانه هه ژاره کانی دیو چاو پی بکه وی، تا له لای پاشه وه ی مزگه وت دوزینی هه خه ریکی یادی خودا بوون، پیغه مبه ر ﷺ فره مووی: سوپاس بو خودا که نه یمراندم هه تا فره مانی پیکردم که به صه بر بهو ژیان له گه ل چهند پیاویکی ئومه ته که م به سه ر بهرم، مردنو ژیانم له گه ل ئیوه یه .

له ریوایه تیکی تر دا هاتوه، ده لی: عویه یه ی کوری حیصن هیشتا ئیمانی نه هی نابوو هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ له و کاته دا کومه ئیک له موسولمانه هه ژاره کان له خزمه تی بوون، یه کی له وانه سه لمانی فارسی بوو کراسیکی فشو فولی له به ردا بوو، عاره قی تیدا کردبوو، چیلکه دارخورمایه کی به ده سه ته وه بوو کراسه که ی پی ده دریو پاشان ده یچنی یه وه. جا به پیغه مبه ریان گوت ئه ری تو به بوگه نی ئه مانه ناره حه ت نابی؟؟ ئیمه پیاو ماقولی هۆزی موضهرینو شازو شکومه ندیمان ناشکراو نمایانه، ئه گه ر ئیمه ئیمانت پی بهینین، هه موو که س چاومان لی ده کاو موسولمان ده بن، وه لی ئیمه: که ئیمانت پی ناهینین، له بهر ئه مانه، ئه مانه دوور بخه ره وه تا ئیمه شوینت بکهوین، یان که هیچکه نه بی مه جلیسیکی تایبه تیمان بو دیاری بکه، ئه وان کۆری خویان به جیاو ئیمه مه جلیسی خویمان به جیا. نیتر ئه م نایه ته نازل بوو.

ده رباره ی هۆکاری نازل بوونی نایه تی ﴿ولا تطع من اغفلنا قلبه... الآية﴾ ئیبنو مه رده وه یه ی له ئیبنو عبه باسه وه ریوایه ت ده کا: ده فره مووی: ئه م نایه ته له شانی ئومه یه ی کوری خه له فی جه مه حی نازل بووه،

ئەو بوو داواى لە پېغەمبەر ﷺ کرد: کە موسولمانە ھەژارەکان لە لای خۆى دەریکاو سەرانی قورەیش لە خۆى نزیک بکاتەو ئیتر ئەم نایەتە نازل بوو.

﴿واتل ما أوحى إليك من كتاب ربك لا مبدل لكلماته ولن تجد من دونه ملتحداً﴾ ئەى موحەممەد! ئەو قورئانەى بە نینگا بۆت نێردراوھ بێخۆتەو، پەپەرھەى فەرمانو نەھىھەکانى بکە، دڵو گۆچکەتە بۆ بکەرەو و تێى بگەو کارى پێ بکە، بێگومان ھىچ کەس ناتوانى وشەو کەلىماتى خودا ئال گۆر بکا، ھىچ کەس رایەى ناکەوئ، وادەو بەلێنى خودا بۆ فەرمانبەردارانو ھەرەشەى لەیاخى بوان بگۆرئ، جا ئەگەر تۆ ئەى موحەممەد! فەرمانبەردارى ئەم پەيامە نەبىو کارى پێ نەکەو ھەرەشەى خودا گرتیتىھەو تووشى دەردو مەینەتى بوو، ئیتر ئەو کاتە بێجگە لە خودا پەنایەکت دەست ناکەوئ ھانای بۆ بەرئ، کەس نە یارمەتیت بدات، چونکە دەسلالتو قودرەتى خودا ھەموو بوونەو ھەرى گرتۆتەو، کەس ناتوانى لە چنگ خودا را بکاو لە ژێر دەسلالتى بچیتەو دەرئ.

﴿واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغدات والعشي يريدون وجهه﴾ بەصەبرو ئارام بەلەگەل ھاوھەلانی ھەژارتدا، خۆت رام بێنە لەسەر ھەلکردن لەگەل ھەژارانى وەکوو عەممارى کورپى یاسرو صوھەیبو بیلالو ئیبنو مەسعوودو ھاو وێنەکانیان؛ لەوانەى ئیوارەو بەیانىو ھەموو کاتو ساتیک سەرگەرمى خودا پەرستینو خەرىکی ذیکرو یادى خودان! لەگەل ئەوان دانیشەو کۆرو مەجلیس بێستە! وەکوو لەنایەتیکى تردا دەفەرموئ:

﴿ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغدات والعشي، يريدون وجهه﴾ الانعام/ ۵۲

داواکارى قورەیشییە ملھورەکان دەق دەشوبھیتە قسەکەى گەلى نوح کە بەھەزەرەتى نووحیان گوت: ﴿انؤمن لك واتبعك الأرذلون﴾ الشعراء/ ۱۱۱.

ئەمجار پەروردگار فەرمانى پېشوو جەخت کردەو فەرمووئ: ﴿ولا تعد عيناك عنهم﴾ ئەى موحەممەد! چاوە ھاوھەلالت لامەدەو چاوە مەپەرە

له‌کۆبونه‌وه‌و مه‌جلیس گرتن له‌گه‌ڵ ده‌وله‌مه‌نده مله‌وپه‌کان، هه‌ولۆ ته‌قه‌للای
 نه‌وه مه‌ده: واز له‌مان بێنی و نه‌وان رازی بکه‌ی! به‌هیوای نه‌وه‌ی ئیمان به‌یئن!
 جا که ئهم نایه‌ته نازل بوو (وه‌کوو له‌پیشه‌وه باس‌مان کرد) پێغه‌مبه‌ر ﷺ
 فهرمووی: (الحمد لله الذي جعل في أمتي من أمرت أن أصبر نفسي معه).
 ئه‌مجار په‌روه‌ردگار ئهم نه‌هیه جه‌خت ده‌کاته‌وه‌و ده‌فهرمووی: ﴿ولا تطع
 من أغفلنا قلبه عن ذكرنا﴾ وریابه‌و نه‌که‌ی نیطاعه‌ی نه‌وانه بکه‌ی: که
 دلیانمان غافل کردوه له‌یادی خۆمان. نه‌که‌ی به‌قسه‌ی نه‌وان، موسولمانه
 هه‌زاره‌کان تهره بکه‌ی! نه‌وانه به‌هۆی کرده‌وه‌ی ناشیرینی خۆیان‌وه‌و به‌ویستی
 خۆیان ریگای گومراییان گرتووه‌و سوورن له‌سه‌ر به‌رد هه‌وام بوون له‌سه‌ری!
 به‌هۆی دونیاوه ناگایان له‌نایینو خوداپه‌رستی نیه.

﴿واتبع هواه وکان أمره فرطاً﴾ زی‌ده‌په‌وی ده‌که‌ن له‌کرده‌وه‌و هه‌لسو
 کهوتیان، شوین هه‌واو ئاره‌زۆی خۆیان که‌وتوون، به‌جوانی و رازاوه‌یی دنیا
 هه‌لخه‌له‌تاون، ما‌ئو سامازو له‌شساغی و قسه‌ رویشتیوی بۆغرای کردون!
 ئه‌مجار دوا‌ی نه‌وه‌ی فهرمانی به‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ کرد: که به‌گوێی نه‌و
 ده‌وله‌مه‌ندانه نه‌کا: که ده‌ئین: تو نه‌گه‌ر نه‌و لاتو له‌جه‌رانه له‌خۆت
 دورخه‌یه‌وه ئیمه ئیمان‌ت پێ ده‌هینین، فهرمانیه‌کی تری ئاراسته ده‌کات: پێی
 ده‌فهرمووی: ﴿وقل الحق من ربکم، فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليکفر﴾
 ئه‌ی موحه‌مه‌د! به‌و خه‌لکه بلێ: نه‌و په‌یامه‌ی من هیناومه له‌خوداوه
 راستو حه‌قه‌و دروسته، شکو گومانی تیدا نیه، هه‌ر ئهم ئایینه حه‌قه‌و
 پێویسته په‌ی‌په‌وی بکری، هه‌ر ئهم ئایینه به‌که‌لکی شوین که‌وتن دی، جا
 که‌سیک پێی خۆشه با ئیمان بێنی و بجێته پێی موسولمانانه‌وه، پ‌رو بیانوی
 نامه‌عقوولو نه‌گونجاو نه‌گری، نه‌لێ با موحه‌مه‌د نه‌و هه‌زارانه له‌خۆی دوور
 خاته‌وه جا ئیمه ئیمانی پێ ده‌هینین! که‌سیکیش ده‌یه‌وێ به‌کافری ژبان
 به‌سه‌ر به‌ری و موسولمان نه‌بێ، با به‌کافری و گومراییی بمینێته‌وه، نه‌من

پئویستم به ئیوه نیه، که سیئک کرده وی باش بکا سوودی بۆ خۆیه تی،
که سیئکیش خراپه کاری بۆ زیانه که ی له سهر خۆیه تی بۆ خۆی زهره ده کنا. پاشان
رۆژی قیامت خودا به گۆیره ی کرده وه کانتان سزاو پاداشتان ده داته وه، چاکه
به چاکه و خراپه به خراپه.

ئه مه یه ته وجیهاتی قورئان ده رحه ق به چینی چه وساو وه هه ژار، ئه مه یه
ته رازوو تیروانیی بۆ هه لسه نگاندنو بایه خ پیدان، ده بی ئه وانیه ی ئیسلام
تاوانبار ده کهن به چه وسینه ره وه وه ده ره به گایه تی، به رامبه ر ئهم جوره
ته وجیهاتانه چی بلین؟! بیگومان شتیکی روزو ناشکرایه و میژوو شایه ده،
ده قه کان به ناشکرا هاوار ده کهن، به شپوه ی فیعلی و واقعی و عه مه لی
پیغه مبه رو هاوه لانی په یه وی ئه وه ده قو ته وجیهاتانه یان کرده وه له ژبانی
رۆژانه یان دا رهنگی داوه ته وه، شتیکی چه سپاو وه گومانی تیدا نیه: که ئایینی
ئیسلام رزگاریکه ری ئاده میزاده، رزگاریکه ری چینی چه وساو وه هه ژاره،
یارمه تیده ری بی نه واو توژی ره نجبه رو زه حمه تکیشه، جا با زورنا ژه نان
زورنای خۆیان بژهنزو ده هۆلی درای خۆیان بکوئن! په تی درۆکورتیه و
چه واشه کاری تا سهر سه رناچی، به ری خۆی ئیسلام به بیژنگ ناگیرئو، به حری
ئیحسان به ده می سه گ گلاو نابئ! ئه وه په یه وه و پرۆگراچ ئه وه یاساو
شه ریعه ته و ته وجیهاتو نامۆزگاری! ئه وه ش شایه دی میژوو کرده وه ی فیعلی
هه لگرانی ئهم ئایینه !!

جا پاش ئه وه سه رپشکی کردنه ی بۆ دیاری کردن، هه ره شه ی خۆی
ئاراسته ی ئه وان ده کا: که لایه نی کوفرو بییدینی هه لده بیژنو ده فهرموئ: ﴿إِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَا﴾ بیگومان ئیمه بۆ ئه وانیه ی سته م
له خۆیان ده کهنو روو له ئایینی حق وهرده گیرنو برپا به په یامی پیغه مبه ری
خودا ناکهن، ناگریکمان بۆ ئاماده کردون: که بلێسه که ی له هه موو لایه که وه

دهوریان ده‌گرئو رزگار بوونیان لی‌ی نابئو چی هه‌وئو ته‌قه‌للا بدهن بئو خو
رزگار کردن لی‌ی، بیهودیه.

﴿وان يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه﴾ نه‌گه‌ر نه‌و کافره
سته‌مکارانه له‌ناو ناگردا داوای یارمه‌تی و به‌هاناچوونه‌وه بکه‌ن داوای ئاوی
خواردنه‌وه بکه‌ن بئو شکاندنن تینوایه‌تییان وه‌کوو له‌سوره‌تی (الأعراف) دا
له‌سه‌ر زمانی نه‌و سته‌مکارانه ده‌فه‌رموئ: ﴿افيضوا علينا من الماء او مما
رزقكم الله﴾ که‌می‌ک له‌ئاوی خواردنه‌وه‌مان به‌سه‌ردا بریژن، یان له‌هه‌ندی‌ک
له‌و نیعمه‌تانه‌ی خودا پی‌ی داوون به‌شمان بدهن! به‌ئاوی‌کی خه‌ستی وه‌کوو
خلته‌ی زه‌یت، یان ره‌ش وه‌کوو خلته‌ی زه‌یت به‌هانا‌یانه‌وه دین، هه‌ر که‌ نه‌و
کافرا‌نه ویستیان بخۆنه‌وه، له‌ده‌می خۆیانی نزیک ده‌که‌نه‌وه، ده‌مو چاویان
ده‌برژیننئو پیستی ده‌مو چاویان داده‌وشئو ده‌که‌وئته‌ خوارئ! نه‌ی ده‌بی حالی
قورگئو ورگئو ریخۆله‌یان چۆن بی‌؟؟

﴿بئس الشراب وساءت مرتفعاً﴾ ته‌م شه‌رابه‌ی ده‌درئ پییان شه‌رابی‌کی
زۆر خراپو بی‌ سو‌ده، تینوایه‌تی ناشکینئ هه‌لا‌وو گه‌رمایی ناگره‌که‌ که‌م
ناکاته‌وه، به‌ل‌کوو تینوایه‌تی و گه‌رما‌که‌یان زی‌ده تر ده‌کا‌و پتر نا‌ره‌حه‌تیان
ده‌کا، به‌راستی دۆزه‌خ په‌نا‌گایه‌کی خراپو شوین هه‌وانه‌وه‌یه‌کی نا‌په‌سه‌نده،
وه‌کوو له‌شویننئو تر‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿انها ساءت مستقراً
ومقاماً﴾ الفرقان/۶۶. خودایه‌ نه‌و شوینه‌مان به‌نسب نه‌که‌ی و لی‌ی
پاریزرا‌وبین!!

جا که‌ نه‌وه حالی نه‌وانه‌ بی‌ که‌ کوفرو گوم‌رایییان هه‌لبژاردوه، دیاره
ده‌بی‌ حالی نه‌وانه‌ی ئیمانیان هه‌لبژاردوه به‌پیچه‌وانه‌وه بی‌! به‌لئ هه‌ر وایه:
﴿ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انا لا نضيع اجر من احسن عملاً﴾
بی‌گومان نه‌وانه‌ی بروایان به‌خودا کردوه، پیغه‌مبه‌ریان به‌راست زانیوه، به‌پیر
بانگه‌وازی‌یه‌که‌یه‌وه چو‌زو به‌گویره‌ی په‌یامی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان هه‌لسرو که‌وتیان

کردوه، پابه ندى فەرمانو نه هییه کانی بوون، نیمه کرده ی باشی نه وان به فیرو
 نادهین ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ نه وان له ناو به هشتی
 رازاوه دا ژبانی هه تا هه تایبیا به سه ر ده بن، به راستی به هشت شوینی
 هه وان هه و ژبان تیدا به سه ر برده، به ژیر قه صرو باله خانه کانی دا جوگای ناوی
 جوان ده کشین، دیمه نه کانی جوانو رازاوه قه شه ننگ، هه وای پاکو خاویو
 ناوی شیرینو گوارایه، هه نه وای شوینی هه وان هه و ژبان تیدا به سه ر برده!
 شوینی خوشیو رابواردنه، ﴿يَحْلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ﴾
 ده رازیندرینه وه به شتی جوانو رازاوه، که بریک له رازانه وه که یان به بازنه و
 خلخالی ئالتون ده بی. بوخاریو موسلیم له نه بو هوریه رپه وه فهرموده یه کیان
 ریوایت کرده که پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: (تبلغ الحلیة حیث یبلغ
 الوضوء) ^(۲۷) له شوینی کی تردا ده فهرموئ: ﴿يَحْلُونَ فِيهَا أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
 وَلُؤْلُؤًا، وَلِبَاسَهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ الحج/۲۳.

﴿وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خَضْرَاءَ مِنْ سُنْدُسٍ وَاسْتَبْرَقٍ﴾ له بهریان ده کروی پو شاک
 رهنک سهوز له ناویشمی ته نکو نه ستور، واته: له هه موو جو ره کانی
 ناویشمو مه خمهریان له بهر ده کروی: ﴿مَتَكِّينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾ له سه ر
 قه ره وئله و کورسی پال ده ده نه وه نارام ده گرن. ﴿نَعِمَ الثَّوَابُ وَحَسَنَتِ
 مَرْتَفَعًا﴾ به راستی نه و پاداشه ی ده دریتسه وه به خوداپه رستان پاداشیکی زور
 باشو به هره مه ندییه، شوینی هه وان هه و مانه وه یان شوینی کی باشو خوشو
 دلخوشکه ره یه!

جا با هه ره که سه له دونیادا به ویستی خو ی سه رپشک بی، نه وای هه زی
 لییه تی با موسولمان بی، نه وای هه زی لی یه با کافر بی، نه وای هه زی لی یه با
 هاوئشینى کومه لی هه ژاران بکا، نه وای نایه وای با هاوئشینیان نه کا، نه وان هه

نایانه‌وی هاورپیه‌تی نه‌وانه بکمن: که هه‌ژارنو دل پر له‌ئیمانزو بۆنی ئاره‌قو
چلکیان لی دئ با خویان هه‌لگرن بو کیهو زوخاوی دۆزه‌خ نه‌وی له‌دونیادا
رازی نیه هاونشیننی نه‌و خوداپه‌رسته هه‌ژارانه بکا، با بزانی: که‌سزای
قیامه‌تی دۆزه‌خه‌و چاوه‌روانی نه‌و ناکامه‌ بی!

چیرۆکی خاوه‌نی دوو باخه‌که‌و نمونه‌ی

ده‌وله‌مهن‌دی له‌خوبایی بوو هه‌ژاری برپا قانه‌و پته‌و

❖ وَأَضْرَبَ

لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ ءَانَتْ أُكْلَاهَا وَلَمْ
تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾
وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ
أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي
لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا
﴿٣٧﴾ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ

دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنِ أَنَا
 أَقَلَّ مِنْكَ مَا لَا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ
 جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا
 زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَهَا غُورًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾
 وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ فَاصْبَحَ يَقْلِبُ كَفَّتِهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ
 عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ بَلِّغْنِي لِمَ أَشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
 فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ
 لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

دهرباره ی هوی نازل بوونی نهم نایه تانه راجیایی ههیه:

ههندیك دهلین: ده رحق به دوو برا له خیلێ بهنی مه خزوم نازل بووه،
 یه کیکیان کافره ناوی: (الأسود بن عبد الأسود بن عبد یالیل) بووه، نهوی
 تریان، موسولمانه ناوی (أبو سلمة عبد الله بن الأسود) ه. نهم کابرایه میردی
 نومه سه له مه بووه پیش نهوی پیغه مبه ر ﷺ ماره ی بکا.

نیبنو عه بباس ده فهرموی: نهم دوو کابرایه دوو برا بیوون له نه ته وهی
 ئیسرائیل، یه کیان کافر بووه ناوی فهطوسه. نهو تریان موسولمان بووه ناوی
 یه هوذا یان قیطغیره. له باوکیانه وه ههشت ههزار دیناریان به میرات بۆ مایه وه،
 بهیه کسانێ له ناو خۆیان دا بهشیان کرد، کافره کیان چوار ههزار دیناره که ی دا
 بهزه وهی زارو خانوبه ره، نهوی موسولمانیشیان پاره و پوله که ی خوی له بواری

خیر و چاکه‌دا خه‌رج کرد، ناکامیان به‌و شیوه‌گه‌یشت که قورئان باسی لیوه ده‌کا.

موقتیلش هه‌ر پی‌ی وایه له‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل بوون، ئه‌و دوو کابرایه‌ن که له‌سوره‌تی (الصافات) نایه‌تی (۵۱) دا باسکراون که ده‌فه‌رموی: ﴿قال قائل منهم: اني كان لي قرين﴾.

په‌یوه‌ندی نهم کۆمه‌له‌ نایه‌ته به‌هس پیتشه‌وه له‌م روه‌وه‌یه:

له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار فه‌رمانی به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد که هاو‌نشینی کۆمه‌لی هه‌ژاران بکاو له‌کۆپو مه‌جلیس‌دا له‌گه‌لیان دابنیشی و به‌قسه‌ی موشریکه‌کان نه‌کاو موسوڵمانه هه‌ژاره‌کان له‌کۆپو مه‌جلیسی خۆی ده‌رنه‌کا، ئه‌مجار لی‌ره‌دا ئه‌وه روون ده‌کاته‌وه: که مالۆ سامان هی ئه‌وه نیه ئاده‌میزاد فیزی پیوه لی‌دا به‌هۆیه‌وه له‌خۆی بایی بیی، چونکه زۆر جار هه‌ژار هه‌یه ده‌وله‌مهند ده‌بی و ده‌وله‌مهند هه‌یه هه‌ژار ده‌بی، مالۆ سامان میشه هه‌ر رۆژه به‌یه‌کیکه‌وه ده‌نیشی. ئه‌وه‌ی جیگای شانازی و خۆ هه‌لنانه‌وه‌یه، خودا په‌رستی‌یه و ئیمان و باوه‌ره، ده‌ی هه‌ژاره موسوڵمانه‌کان ئه‌م به‌هره‌یه‌یان ده‌ستبه‌ر کردوه. ده‌فه‌رموی: ﴿واضرب لهم مثلاً رجلاً﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌نموونه‌و مه‌شل حالۆ وه‌زعو سه‌ره‌نجامی دوو کابرا بی‌نه‌روه‌و بو ئه‌و موشریکانه‌ی پیشنیاری ئه‌وه‌یان بو کردی: که موسوڵمانه هه‌ژاره‌کان له‌کۆپو مه‌جلیسی خۆت وه‌ده‌رنی. چونکه بۆخۆیان فیزو خۆبه‌زلزان بوون بی‌زیان نه‌ده‌هات له‌گه‌له‌ ئه‌و موسوڵمانه هه‌ژارانه کۆبینه‌وه به‌لایانه‌وه نه‌نگی بوو له‌مه‌جلیسو کۆپیکا دابنیشن ئه‌وانی لی‌بن، جا ئه‌ی موحه‌مه‌د! بو ئه‌وانه حالۆ وه‌زعی دوو کابرا بی‌نه‌روه‌و: که ﴿جعلنا لآحدهما جنتين من أعناب وحففناهما بنخل وجعلنا بينهما زرعاً﴾ ئیمه دوو باخمان له‌داری ترئی جۆراو جۆر دابوو به‌یه‌کیکیان، به‌دار خورما چواره‌وره‌ی باخه‌کانمان بو په‌رژین کردبوو، له‌نیوان باخه‌کان‌دا کشتو کالی جۆراو جۆرمان بو فه‌راهم هی‌نا بو!

ئەم باخو کشتو کالە وەکوو دیمەنی جوانیان پێک هێنا بوو چاو لەتەماشای کردنیان تێر نەدەبوو هەموو میوە بەرو بومیکیشیان لێ فەراھەم دەهات. سەرچاوەی بژێوو میوە بوون، درەختەکان تێک چرژابوونو کشتو کالە کە جوان پرسکا بوو دیمەنێکی دلرێقێزو رازاوە قەشەنگیان پێک هێنا بوو چاو لەتەماشای کردنیان تێر نەدەبوو!!

وەکوو لەو پێش باسمان کرد ئەم دوو کابرایە دوو برابوون لەنەتەوێی ئیسرائیل یەکیان کافرو ئەوێریان خوداناس بوو لەباوکیانەو هەشت هەزار دیناریان بۆ مابووەو لەناو خۆیاندا بەشیان کرد، کابرای کافر بەبەشی خۆی زەوی و زاریکی زۆری کپی، کابرای خوداناسیش بەشەکی خۆی لەبۆاری خێرو چاکەدا صەرف کرد سەرەنجامیان بەم جۆرە بوو کە خودا بۆمان دەگیرێتەو. جا چیرۆکە کە راست بێ و واقعی بێ، یان هەر نەبوو بێ چوون یەکە، چونکە پەندو مەثل پێویستی بەو نەیه روداوە کە راستە یان نا!

بێگومان پەرورەدگار ئەم پەندو مەثلە یە هیناوەتەو: بۆ رونکردنەوێی حال وەزعی دوو تاقو گرو موسوڵمانو کافر، لەم رووە کافرەکان وێرایی ئەوێ لەنازو نیعمەتدا دەتێنەو، کەچی لەخودا یاخی دەبنو سوپاسی نیعمەتەکانی ناکەن، موسوڵمانان وێرایی ئەوێ تووشی ناپەختی و تەنگو چەلەمە دەبن خۆراگرو فەرمانبەرداری خودای خۆیانن ﴿کَلَّا الْجَنَّتِینَ اُتَتْ اَکْلَھَا وَلَمْ تَظْلَمْ مِنْھِ شَیْئاً﴾ ئەو دوو باخانە میوە بەروبوومی خۆیان بەتەواوی وەبەر دەهێناو هیچ سالتیک کەمییان نەدەهێنا، بەپێچەوانە ی باخو درەختی میوە: کە سالتیک بەروبوومیان باشە سالتەکی دوایی کەم دەهێنن! ئەم دوو باخە هەموو سالتیک بەرو بوومی خۆیان بەتێرو پری فەراھەم دەهێنا!

﴿وَفَجَرْنَا خَلَاھُمَا فَسْرًا﴾ لەنیوان دوو باخە کە چۆمیکێ گەورەمان هەلقولاندبوو، لەم چۆمەو جۆگا ناوی زۆر هەلگیرابوون بۆ ناوەدانی باخەکان، بۆ ئەوێ بەگوێرە ی پێویست ناو بدرێزو بەروبوومیان قەرچۆکو کوێرو قەرچۆکو

پوچه‌ل نه‌بی‌و دره‌خته‌کانی همه‌میشه له‌گه‌شهو نه‌شه‌دا بنو جوانی بیه‌خشنو
سه‌وز بنوینن!

﴿وكان له ثمر﴾ هه‌بوو بو‌خواه‌نی باخه‌کان مالو سامانی تر له‌زپرو زیوو
پیداویستی ژیانو جوړه‌ها سه‌رچاوه‌ی مالو سامانی جیا جیا، له‌هه‌موو
بواریکدا خواه‌نی ده‌سه‌لاتو مالو سامانو کاره‌که‌رو ره‌نجبه‌رو
خزمه‌تکاربوو، هه‌موو خو‌شی و کامه‌رانی ژیانی دونیای بو‌فراهه‌م هاتبوو،
ئیتیر کابرا له‌خۆی بایی بوو، هه‌ستی به‌له‌خۆبایی کردو وه‌کوو که‌له‌شیر خۆی
فش کرده‌وه و طاوس ناسا که‌وته خۆبادانو به‌خۆنازینو به‌فیزه‌وه روی کرده
هاوه‌له هه‌ژاره خوداپه‌رسته‌که‌و ﴿فقال لصاحبه وهو يحاوره أنا اكثر منك
مالاً وأعز نفراً﴾ به‌هاوړی که‌ی وت: (له‌کاتیکدا خه‌ریکی گه‌تو گو کردن بوو
له‌گه‌لی داو ده‌یه‌ویست موسولمانی بکا) وتی: من له‌تو خواهن سامانترمو
خزمه‌تکارو ره‌نجبه‌رو کاره‌که‌رو ده‌ستو پیوه‌ندم له‌تو زور تره، هه‌رچی
بمه‌وی بۆم به‌یده‌ست ده‌بی‌و له‌هیچم که‌م نیه، هه‌موو که‌س لیم ده‌ترسی‌و شا
به‌سه‌پانی خۆم نازانم، له‌خۆبایی بونو فیزه‌ونی به‌ته‌واوی سه‌ر ریژی کرد به‌وه:
که به‌بی‌عته‌لی خۆی گومانی وا بوو نه‌و مالو سامانه هه‌رگیز له‌بن نایه‌و
برانه‌وه و له‌ناوچوونی به‌سه‌ردا نایه، به‌ئه‌وپه‌ری له‌خۆبایی بونو سه‌رکه‌شی به‌وه
هه‌لسو که‌وتی ده‌کرد.

﴿ودخل جنته وهو ظالم لنفسه﴾ له‌گه‌ل هاوه‌له هه‌ژاره خوداناسه‌که‌ی دا
چوه‌ ناو به‌شیکی باخه‌که‌یه‌وه به‌ناوی دا گه‌راو پییاسه‌یه‌کی به‌ناو
دره‌خته‌کانی دا کردو سه‌یری جوگاو جو‌باره‌کانی ناو باخه‌کانی کردو
دیمه‌نه‌کانی پیشانی هاوه‌له‌که‌ی ده‌دا له‌کاتیکدا: که سته‌می له‌خۆی ده‌کرد
به‌وه: که له‌جیاتی ئیمان‌هینان کافر بوو له‌جیاتی سوپاس‌گوزاری په‌روه‌ردگاری
سپله‌و پینه‌زان بوو، به‌دنیایی و فیزیکه‌وه ﴿قال: ما أظن أن تبید هذه أبداً﴾

وتی: من پیّم وا نیه روژیک بیّ ثم باخو باخاته بفهوتی و ویران بیی، من همرگیز ههژاری بیّ دهسه لاتی روم تی ناکاو نه بوونی به خۆمه وه نابینم!

﴿وما أظن الساعة قائمة﴾ همرگیز من پیّم وا نیه دونیا خراپ بیی و قیامت رابی، قهت شتی وا نابیی و عهقل نایگری، من پروام به هاتنی قیامت نیه و بیرو بۆچوونی ئیوه به لاوه ههلهیه و تی نه گه ییشتوون! ﴿لئن رددت الی ربی لأجدن خیراً منها منقلباً﴾ خۆ نه گهر له فهرزیکدا هاتنی قیامت راست بیی و وه کوو ئیوه ده لّین وا ده رچی، نه وه من له ویشدا به خته وه ده بهو له ئیهره خۆشتر ده ست ده کهوئ، چونکه من لای خودا ریزدارم و نازو قه درم هیه. نه گهر من لای خودا ریزدار نه بو مایه له دونیادا ثم نازو سامانهی نه ده دامی! و ه کوو له نایه تیکی ترده ده فهرموی: ﴿ولئن رجعت الی ربی انّ لی عنده للحسنی﴾ فصلت/ ۵۰، مادام له دونیادا به خته وه ره و خاوه ن باخو باخاتو مالو سامانه ده بیّ جه نابی له قیامه تیشدا به خته وه ره بی!!؟

هاوه له موسولمانه که ی وه لامی دایه وه، وه کوو ده فهرموی: ﴿قال له صاحبه وهو یحاوره: اکفرت بالذی خلقک من تراب، ثم من نطفة ثم سواک رجلاً﴾ هاوه له خودا ناسه که ی له حاله تی گفتمو گۆ له گه ل کردن دا پیی گوتو نامۆزگاری کردو سه ره نه شتی کرد وتی: مالو ویران! تو بۆ واز لهو بیرو باوه ره پوچه ی خۆت ناهینی و نایه سه ر ریبازی هیدایه تو خودا په رستی؟ نه وه چۆن تو رینگه به خۆت ده ده ی پروا بهو خودایه نه که ی که له گه ل باوکی تۆی به دیه ی ناوه؟ بنه مای ئیوه که باوه ناده مه له گه ل دروستی کردوه، نه مجار چین له دوای چین ناده میزادی لی که وتو نه وه!

ههروه ها خۆراکی ئیوه ناژله و گیانله به رانی به گشتی له دانه و ئله پهیدا ده بی، بۆیوی دره ختو ره کیش له گه ل و ناو ده سه به ره ده بی!

نه مجار ثم خۆراکه ده بیته خۆینو به شیکی ده بیته تو ماوو مندالی لی به دی ده هیترئ، نه مجار ورده ورده گه شهت پی ده کا پیته ده گه یه نی تا

ده‌تکاته پیاویکی ریکو پیکو نهدام ته‌واو بی عه‌یب. نهم شیوه جوانه‌ت پی ده‌به‌خشی! دهی ئیوه چۆن ئینکاری هه‌بوونی خودایه‌ک ده‌کهن که به‌دیپینه‌رو په‌روهردگاری ئیوه‌یه؟ نیشانه‌کانی دروستبوونی ئیوه به‌لگهی هه‌بوونی نه‌وه، ههر که‌سیک به‌وردی له‌خۆی ئاده‌میزادانی تر ورد بیت‌ه‌وه به‌ناسانی خودای خۆی ده‌ناسی و پروا به‌هه‌بوونو به‌ده‌سه‌لاتو زانایی و دانایی نه‌و زاته ده‌کا.

تییینی نه‌وه ده‌کری: پیاوه له‌خۆبایی بووه‌که بروای به‌خودا هه‌بوه وه‌کو له‌قسه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وی: که ده‌لی: ﴿ولئن رددت الی ربی﴾ که‌چی باوه‌ره‌که‌ی به‌کوفرو بی باوه‌ری داد‌ه‌نری: له‌م رو‌ه‌وه: که باوه‌ری به‌زیندوبونه‌وه هاتنی قیامه‌ت نیه! چونکه باوه‌ر نه‌بوون به‌زیندوبونه‌وه باوه‌ر نه‌بوونه به‌ده‌سه‌لاتو توانای خودا، نه‌وه‌یش ده‌بیته باوه‌ر نه‌کردن به‌خودا، هه‌روه‌ها باوه‌ر نه‌کردن به‌ههر به‌ندیک له‌به‌نده‌کانی ئایین نیشانه‌ی باوه‌ر نه‌کردنه به‌خودا!

﴿لکنا هو الله ربی﴾ به‌لام من بیرو باوه‌ری تۆم نیه، به‌لکو دان ده‌تیم به‌تاکو ته‌نهایی خودا به‌توانایی و دانایی و زانایی زاتی پاک، که‌س ناکه‌م به‌شه‌ریکو هاوه‌لی، ههر (الله) خودای منه به‌خۆکه‌رو سه‌ره‌رشتیاری منه. بی هاوشانو بی وینه‌یه.

نه‌مجار په‌ره به‌نامۆزگاری هاوه‌له کافره‌که‌ی ده‌داو ده‌لی: ﴿ولولا اذ دخلت جنتک قلت: ما شاء الله لا قوة الا بالله؟﴾ نه‌وه بۆچی کاتیک چویه ناو باغه‌که‌ته‌وه له‌دیمه‌نه‌کانت روانی سوپاسی خودات نه‌کرد؟ با نه‌و کاته‌ی چوینه ناو باغه‌که‌ته‌وه بتگووتایه ههر شتی خودا مه‌یلی لی بی ههر نه‌وه ده‌بی و ئیش نه‌وه‌یه خودا بیکا، هیچ هیزو توانایه‌ک نیه جگه له‌هیزو توانای خودا ... واته: ئیعترافت به‌وه بکردایه: که ههرچی هه‌ته له‌مالۆ سامازو باخو کشتو کالی جوانو دره‌خشی تیک‌چرژاوو کانیاو و جۆگاو جۆبار، هه‌مووی له‌خوداوه‌یه و نه‌و پی‌ی به‌خشیویی و سوپاست بکردایه؟!

هه‌ندی له‌عوله‌مای سه‌لف فهرموویانه ههر که‌سیک شتیکی سه‌رنج راکیشی له‌خوی مالو مندالی بینی بایه‌کسه‌ر بلی (ما شاء الله لا‌قوة الا بالله).

فهرمووده‌یه‌کی مه‌رفوع هه‌یه نه‌بو یه‌علا له‌نه‌سه‌وه ریوایه‌تی کردوه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: ههر ئاده‌میزادی‌ک خودا نیعه‌تیکی پیدا له‌مالو سامانو بلی: (ما شاء الله لا‌قوة الا بالله) مردن نه‌بی تووشی نافه‌تی تر نابی.

له‌سه‌حیحی موسلیم‌دا له‌نه‌بو موساوه ریوایه‌تکراوه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ پی‌ی فهرمووم: (الا ادلك على كنز من كنوز الجنة؟ لا حول ولا قوة الا بالله).

نه‌مجار هاوه‌له موسولمانه‌که ده‌ریاره‌ی شانازی کردنی کابرای کافر به‌مالو مندالو خزمه‌تکارو ده‌ستو پیوه‌نده‌کانی ده‌لی: (ان ترن أنا اقل منك مالا وولدا فعسى أن يؤتین خیرا من جنتک) نه‌گهر تو ده‌روانییه منو پی‌ت وایه، وه‌کوو تو مالو سامانم نیه، مندالو تو‌که‌رو خزمه‌تچی وه‌ستو پیوه‌ندم له‌تو که‌متره، لهم دونیا بی بایه‌خه‌دا، نه‌وه من چاوه‌روانم له‌قیامه‌ت‌دا وه‌زعو حال بگوری وه‌یوادارم له‌قیامه‌ت‌دا خودا باخو باخاتی زور باشر له‌و باخانه‌ی تو‌م پی ببه‌خشی، له‌هه‌مان کات‌دا چاوه‌روانی نه‌وه‌شم که ﴿ویرسل علیها حسبانا من السماء فتصبح صعيداً زلقاً﴾ په‌روه‌ردگار به‌لایه‌کی ئاسمانی بنیری بو سه‌ر باخه‌کانت — (که‌پی‌ت وایه فه‌وتانیان به‌سه‌ردا نایه) تاروما‌یان بکاو ئاداریان به‌سه‌ر پاداریانه‌وه نه‌می‌نی. وه‌کوو بارانیکی به‌لیزمه‌ بنیری و لافاو هه‌لستی و دره‌ختو کشتو کاله‌کانیان له‌بیخ ده‌ری‌نی! یان هموره‌ بروسکه‌ی لی بداو ئاگری تی به‌ربی، زه‌وی‌یه‌کی ره‌شو روتت بو بمینیته‌وه، کوردی گوته‌نی (گوئی درێژ لی بی بکه‌وی ددانی بشکی!).

﴿أَوِ يَصْبَحُ مَاؤُهَا غُورًا فَلَنْ لَا تَمُوتَهُ لَكَ تَحْتَ طَبَاقٍ﴾ یان ئاوی باخه کانت
رؤبچی و نه توانی به‌دی بینه‌وه و بیخه‌یه‌وه سهر زه‌وی به‌ته‌واوی لی‌ی دیدار
ئاخیره‌ت بی!

بیگومان نه‌وه‌ی کابرای موسولمان چاوه‌رانی بوو هاته‌دی، باخی کابرا
له‌حاله‌تی گه‌شه‌و نه‌شو نمادا که‌وته‌ حاله‌تی ویرانی و به‌ریادبوون ﴿وَأَحِيطَ
بِشْمَرِهِ فَأَصْبَحَ يَقْلِبُ كَفِيهِ عَلَىٰ مَا أَفْنَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
وَيَقُولُ يَالَيْتَنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ به‌لایه‌کی سامناک له‌باخو مالو
سامانی‌دا، هه‌رچی هی‌واو ئاواتی به‌خه‌یال له‌سهر به‌روبوومی باخه‌کانی
هه‌لبه‌ست بوو بوونه بلقی سهر ئاوو باخو کشتو کالو کانیاو و جۆو جۆباری
تیکو پی‌ک چوو، ئاداری به‌سهر پاداریه‌وه نه‌ما! مالو حال‌ی ویران بوو! هی‌چی
به‌ده‌سته‌وه نه‌ما، په‌شیمانو خه‌مبارو دلته‌نگ بوو له‌سهر له‌کیس چوونی مالو
سامانو نه‌وه‌وه‌موو نه‌وه‌ خه‌رجی و مه‌سره‌فه‌ی له‌پی‌که‌هینانیان‌دا نه‌نجامی‌دا
بوو، ﴿فَأَصْبَحَ يَقْلِبُ كَفِيهِ عَلَىٰ مَا أَفْنَقَ﴾ وای لی‌ هات هه‌ردوو له‌پی ده‌ستی
نهم دیوو نه‌وه‌ دیو پی‌ ده‌کرد، وه‌کوو چۆن نه‌وه‌ که‌سانه‌ی تووشی زیانی سه‌ختو
خه‌ساری گه‌وره‌ ده‌بن له‌پی ده‌ستیان نهم دیوو نه‌وه‌ دیو ده‌که‌ن! واته‌: داخو
که‌سه‌رو په‌شیمانی دایگرت له‌سهر نه‌وه‌وه‌موو پارو پوله‌ی خه‌رجی کردبوو
له‌به‌ره‌هم هینانو به‌خه‌یوکردنی باخه‌کانی‌دا، ﴿وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾
وه‌لحال دارمیوه‌کانی به‌سهر که‌پره‌کانی که‌وتبوونو نه‌وه‌وه‌موو میوه‌و ترئو
داره به‌رداران به‌مل یه‌کدا رویشتبوونو هه‌مووی به‌سهر یه‌کدا ترشابوون، نه‌وه‌
باغه‌ی که‌ کاتی خۆی ده‌یگوت هه‌رگیز نهم باخه‌ ناهه‌وتی و ویران نابی! تی‌ی
ده‌روانی دره‌خته‌کانی له‌بیخ ده‌ره‌ینراون دار میوه‌کانی به‌سهر که‌پره‌کانیان
دارمباونو به‌خه‌یالیش ئاوه‌دان نا‌کریته‌وه‌ ئاواته‌خوازی نه‌وه‌ بوو کاتی خۆی
به‌گوئی نامۆزگاری هاوه‌له‌که‌ی بکرده‌یه‌و ﴿وَيَقُولُ يَالَيْتَنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي

أَحَدًا ﴿۱﴾ پَر به دهم هاواری ده کردو دهیگوت خۆزگا من هاوهلم بۆ خودا دانه نایه و کهسم نه کردایه به شهریکی پهروه ردگارم!

خۆزگا من ههر خودام به رستایه و ریبازی ئایینی ئه موم په پیره و بکردایه. دیمه نه که سهرنج راکیشو تپرو ته سه له: میوه و بهروبووم له هه موو لایه که وه تیگ ترشاهه، که پرو دره خته کان به سه ریه کتا روخاون، خاوه نه که به ههر دوو چه پۆکانی به خۆی ده کیشی و خه م خه فته تی مالو سامانی له کیس چووی ده چیژئو بۆ رهنج به خه ساری خۆی ناخو ئوفیه تی، په شیمانه: که هاوهلی بۆ خودا داناوه، ئیستا دان به خودایه تی پهروه ردگاردا دهنی، ئیستا به برینی خۆی زانیوه. به لام تازه چ سوود؟؟

﴿وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا﴾ هیچ تاقبو گروهیگ نه بوو جگه له خودا یارمه تی بدهن، کوپو خزمه تکارو هۆزو ده ستو پیوه ند به فریای نه که وتن، وه کوو به ته مابوو وا دهر نه چوو، کهس به هانایه وه نه هات، کهس نه بوو نه هیلی باخه کانی ویران ببین! بۆ خۆشی ده سه لاتی ئه وه ی نه بوو تۆله ی خودا بگپرتیه وه به رگری له خۆی بکات.

﴿هَٰذَاكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ﴾ له نه و کاتو شوینانه دا ههر خودا ده توانی به هانای ئاده میزاده وه بی، ههر (الله) ده توانی یارمه تی بداو ناخۆشی لابه ری و خۆشی بینی! هیچ که سیکی تر دارای ئه وه نیه، ناشکراشه خودا یارمه تی ئه وانه ده دا: که ئیمانیا ن پی هیه په رستشی بۆ ئه نجام ده دن! ﴿هُوَ خَيْرُ ثَوَابًا وَخَيْرُ عَقْبًا﴾ هه لبه ته خودا له هه موو کهس باشته ره له بابته پاداشدانه وه ی خۆشه ویستانی خۆی، له هه موو کهس باشته بۆ پاداش دانه وه ی دواوژو به مرازگه یانندی دۆستانی خۆی، ته عویضی له کیس چوونی مالی دونیا یان ده داته وه. پاداشی خودا بۆ ئه و که سانه ی پابه ندی فه رمانو نه هیه کانی دهن له پاداشی هه موو کهس باشته ره به سوود تره، چونکه خودا

پاداشی بۆ ئیمانداران له‌همموو کەس باشتەر. پاشه روژی باش دەدا به‌وانه‌ی
ئیمانیاں پێیه‌تی و هیواو ره‌جایان لی‌یه‌تی...

نمونه‌ی ژبانی دنیا

وَأَضْرِبْ لَهُم مِّثْلَ الْحَيَوةِ

الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
أَلْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ وَتَرَى

الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾

قورئانی پیرۆز په‌رده‌ی به‌سه‌ر دیمه‌نی پێشودا دادایه‌وه، باخه‌کان تێک
روخازو خاونه‌که‌یان هه‌ردو له‌پێ ده‌ستی ئەم دیسوو ئەو دیو ده‌کا. خه‌مبارو
ره‌نج به‌خه‌ساره.

دوا به‌دوای ئەو دیمه‌نه نمونه‌یه‌کی تر بۆ ژبانی دنیا ده‌هێنێته‌وه،
حالی ژبانی دنیاو هیچ و پوچی و سه‌ره‌نجامی هه‌موو جوانی و رازاوه‌یه‌کی
رون ده‌کاته‌وه! ئەوه راده‌گه‌یه‌نی: که ئەم ژبانه شتیکی بێ بایه‌خه‌و
دانه‌مه‌زراو که‌مخایه‌نه، هه‌مووی گروکفێکه دیو ده‌پوا، شایانی ئەوه نیه
پشتی پێ بیه‌ستریو دلی پێ خوش بکری، هه‌ر که‌سی پشتی پێ بیه‌ستی
هه‌لخه‌له‌تاوه‌و وه‌کوو خاوه‌نی ئەم باخانه‌ی باسکرا ره‌نج به‌خه‌ساره‌و دوا روژی
ره‌شه‌و به‌خیلی پێ نابری.

ئەمجار: کە ئەوێ راگەیاندا: کە دنیا گروکفیکەو سیبەری بەقای نیە، ئەوێش روون دەکاتەو: کە مالتو کورو کچ ھۆکاری رازاندنەوێ ژبانی جیھان، ھەر شتیکیش ھۆکاری رازاندنەوێ جیھان بن زوو بەسەر دەچن و نامین، کەوایی ئادەمیزادی عاقلو ژیر شانازی بەمالتو کورو کچ ناکاو پتیاں کەیفخۆش نابو بەھۆی ئەو شتانەوێ خۆیان بەسەر ھەژاراندا ھەڵنانینەو. ئەمجار باسی ئەو دەکا: کە ئیمان و کردەو بەشەکانی موسولمانە ھەژارەکان پاساوی زۆری ھەیە بەسەر ئەو شتانەدا: کە کافرەکان پێی دلخۆش!

دەفەرمو: ﴿واضرب لهم مثل الحياة الدنيا كماء أنزلناه من السماء فاختلط به نبات الأرض فأصبح هشيماً تذروه الرياح﴾ ئەو موحەممەد! بەنموونەو مەثل پەندیکێ تر بو موشرێکەکانی قورەیشو خەڵکانی تریش لێ بدە، پەندو مەثل بو ئەوانە بێنەرەو: کە شانازی بەمالتو مندالو عەشیرەتو بنەمالەێ خۆیان بەسەر موسولمان ھەژارەکاندا دەکەن، نموونەێکیان بو بێنەرەو ھێچو پوچی دونیاو کەمخایەنیو زوو بەسەرچوونی روون بکاتەو، پەندو مەثل بەشتیک بێنەرەو وەکوو ژبانی دنیا جوانو شیرینو کەمخایەن بێ، ئەو نموونەو مەثلەش وەکوو شیوێ بارانیک وەھایە لەبەرزابی یەو دەینیرینە خواری، پاش ماوێک ئەو ھەموو روکئو گزۆگیایە زەوی پێ دەپوێو تیک دەچرێ دیمەنیکێ جوانو قەشەنگ پیک دەھینن، ئەمجار زۆر بەخیرایی ئەو ھەموو گیاو گزۆ روکئو ناسکئو جوانو شیرینو رازاوانە دەبنە پوشو پەلاشو وشک ھەڵدەگەڕین، دەبنە قانگەلاشکو پلو پوشو با بلاویان دەکاتەو.

بێگومان ژبانی دنیا لەشیرینیو جوانی دا پاشان لەخیرا بەسەرچونو تێپەرپوونی دا دەق دەشوبەیتە حالو وەزعی ئەو گیاو گزۆ روکئو جوانو ناسکئو دلگیرانە: کە بەھۆی بارینی باران و تیکەڵبوونی بەگل و خۆلی زەوی

ده پرسکينزو شين دهبزو گه شه ده که نو تيک ده چرځيزو پاشان به گرو گفیک خيرا دهبه پوشو په لاش و باوو بوران به ملاو به ولادا بلاريان ده کاته وه.

﴿وکان الله على کل شيء مقتدرا﴾ په روه ردگار به تواناو ده سلاته بو به دی هينانو فه وتاندن، ده تواني هه موو حالیک بخولقيني، حاله تي سه وزي و گه شي بو گياو گزو روه ک. هه روا حاله تي وشک کردنو له ناوبردني نهو ديمه نه جوانه!

که واته که سيک ژير بي نابي به روتیکردني دونيا بوي له خوي بايي بي، شانازي بکاو خوي به زل بزاني!

له چند شوينيکي تر دا قورئاني پيرور ژياني دونيا ده شويهيئي به سه وزي بي گياو گزو ديمه ني جوانو رازاوه ي سروشت له کاتي شين بوزو گه شه کردني رواودا. وه کوو ده فرموي: ﴿انما مثل الحياة الدنيا كماء انزلناه من السماء، فاختلط به نبات الارض مما ياكل الناس والانعام﴾ يونس/۲۴. يان ده فرموي: ﴿اعلموا انما الحياة الدنيا لعب ولهو وزينة وتفاخر بينكم وتكاثر في الاموال والاولاد كمثل غيث اعجب الكفار نباته﴾ الحديد/۲۰.

نه مجار ده ست نيشاني نهو شتانه ده کا: که پيوسته گرنغيان پي نه دري و پشتيان پي نه به سترئ به دوا نهو هدا نهو شتانه ي گرنغو پيوسته گرنغيان پي بدرئ ده يان خاته روو ده فرموي: ﴿المال والبنون زينة الحياة الدنيا﴾ ماڅو سامازو کوږو نهو زينه تو جواني ژياني دونيازو زينه تو شهو که تي ژياني قيامت نين، ژياني دونيا که مخايه نو زوو به سه رچووه، که واته مافي نهو هيان نيه بکړينه نامانچو مه به ستو پشتيان پي به سترئ به غايه و ټاکام حسيب بکړين! هه رچه نده ټاييني ئيسلام جله وگيري له وه ناکات که له چوار چيوه ي راستو روادا خوش بوسترينو گرنغيان پي بدرئ، وه لي هه رشتي به رد هوام نه بي و زوو به سه ر بچي و به زوويي تي په ري نابي گرنغي پي بدرئ و بکړيته مه به ستو نامانجي سه ره کي!

﴿وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلاً﴾ ئەو کردەوانەى باشن و پەسەندن و پاداشت و بەرھەمیان دەمینیتەو و بۆ ھەتا ھەتایە سوود بەخستن ئەوانە لای خودا باشن و لەروژی دوایی دا پاداشتیان ھەیە، ئەوانە شوینی ھیوان و خاوەنەکانیان سودیان لێ دەبینن، چونکە ئەوێ لەدوونیدا چاوەروانییان لەم کردەوانەیان کردووە لەو دونیادا پاداشیان دەست دەکەوێ و پێیان بەھەرەمەند دەبن، بەلام ماڵ و سامان و کور و نەو و بەو جۆرە نین، ئەگەر نەکرێتە ھۆکار و نامبیری کردەوێ باش و زیاد لەنرخێ خۆیان گەرنگیان پێ بدرێ دەبنە مایەى پەشیمانی روژی دوایی. باری گرانی روژی قیامەتن.

دەربارەى مانای ﴿الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ﴾ چەند مانایەکی لەفەرمودەکانی پێغەمبەر ﷺ دەست نیشان کراوە ئیمامی تیرمیزی رىوایەتیکی ھێناوە دەلى: پێغەمبەر ﷺ فرموى: (لَقِيتُ اِبْرَاهِيْمَ لَيْلَةَ اُسْرَى بِي، فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ! اقْرَأْ اَمْتِكَ مِنْى السَّلَامِ وَاخْبِرْهُمْ اَنْ الْجَنَّةَ طَيِّبَةُ التَّرْبَةِ عَذْبَةُ الْمَاءِ وَاَنْهَا قِيَعَانُ وَاَنْ غُرَاسَهَا سَبْحَانُ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ) شەوى ميعراج تووشى ھەزەرەتى ئىبراھىم بووم، وتى: ئەى موحەممەد! سەلامى من بە ئۆمەتەتە کەت بگەيەنەو پێیان بلى: بەھەشت خاکی پاکەو ئاوى شیرین و گەوارایە، چەند زەوى زارىکە نەمام نێژەکان (سببحان الله) و (الحمد لله) و (لا اله الا الله) و (الله أكبر)ن.

سەعیدی کورێ مونسورو ئەحمەد و ئیبنو جەریر و ئیبنو مەردەوێھى و حاکم لەئەبو سەعیدی خورریبەو رىوایەت دەکەن، دەلى: پێغەمبەر ﷺ فرموى: (الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ) زۆر ئەنجام بەدن. گوترا ئەى رەوانە کراوى خودا! (الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ) چىن؟؟ فرموى: (التَّكْبِيرُ وَالتَّهْلِيلُ وَالتَّسْبِيحُ وَالتَّحْمِيدُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ)!

طەبرانى و ئیبنو مەردەوێھى لەئەبو دەرداو رىوایەت دەکەن دەلى: پێغەمبەر ﷺ فرموى: (سَبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ

ولا حول ولا قوة الا بالله هن الباقيات الصالحات، وهن يحططن
الخطايا كما تحط الشجرة ورقها، وهن من كنوز الجنة).

به‌گهر خستنی کی‌وه‌کانو کو‌کردنه‌وه‌ی ناده‌میزادو

رانواندنی نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان له‌روژی قیامه‌تدا

وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ وَتَرَى

الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا

عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ

أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ

مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوتِلْنَا مَالٌ هَذَا الْكِتَابِ

لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا

حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

دوای نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار هیچو پوچی ژبانی دونیای رانواندو گرنگی و
شه‌ره‌فو به‌رده‌امی ژبانی قیامه‌تی رونکرده‌وه، نه‌وه‌ی راگه‌یاند: که
شانازی‌کردنو خو‌ه‌لنانه‌وه به‌مالو سامانو منداڵ په‌سند نیه، به‌لکو و
کرده‌وه‌ی باش شانازی پیوه ده‌کریو دلی پی خوش ده‌کریو جیگای هومی‌ده
بو ژبانی قیامه‌ت. نه‌مجار به‌شوین نه‌وه‌دا نه‌حوالی قیامه‌تو ته‌نگو
چه‌له‌مه‌و دیمه‌نه‌کانی راده‌نوین.

ده فهرموی: ﴿وَيَوْمَ نَسِیرَ الْجِبَالِ﴾ ئەو پیغه مبهەر! باسی ئەو رۆژه بۆ ئاده میزاد بکه: که ئیمه هه موو کیوو شاخو ته پۆلکه و بهر زایی و دره خسته کان له شوینی خۆیان هه لده که نین و بهر زیان ده کهینه وه بۆ هه واو وه کوو هه ور ده یان خهینه که پازو جونبوشو بهیه کیان داده یزو وردو هارپان ده کهین و ده یانکهینه ته پو تۆز! ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً﴾ ده بیینی زهوی ساریه کی کاکێ به کاکیه وه له هه موو لاو گۆشه یه کهیه وه ده بیندێ و هه یچ په نا پاسارو شیوو دۆلۆ چالۆ چۆلی تیدا نه ماوه، هه یچ چیاو که ژو دارو دره خستو قه صرو باله خانه ی به پتوه نه ماوه، له هه ر لایه کهیه وه پروانی هه مووی دیاره و شوینی ک نیه خه لک خۆی تیدا هه شار بدن، به لکوو هه موو ئاده میزاد له ده شتی مه حشه ردا ریزیان به ستووه و له به رده م په روه ر دگاری خۆیان دا راوه ستان و هه یچ شتی له خودا په نامه کی نیه، وه کوو له نایه تیکی تر دا له م باره وه ده فهرموی: ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا، لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا امْتًا﴾ طه/۱۰۶-۱۰۷.

﴿وَحُشِرْنَاهُمْ فَلَمْ تَغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ هه موو ئاده میزاد به زیندویی کۆده کهینه وه، هه ر له و کاته وه ئاده میزاد دروست بووه له سه ر روی زهوی تا ئەو کاته ی کۆتایی به ژیا نی دنیا هاتووه، ئەو هه موو خه لکه: که هه ر خودا ژماره و ئەندازه یان ده زانی، هه موویان زیندو ده کهینه وه و کیشی ده شتی مه حشه یان ده کهین و بۆ حه سابه و لیکۆلینه وه رایان ده گرین و که سیان پاشگۆی ناخه ین، که و ره و به چوکیان فه رامۆش ناکه ین! واز له هه یچیان نا هینین و که سیان جی نا هیلین ﴿وَعَرَضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا﴾ هه موویان به ریز ئاماده و حازر ده کرین و به سه ر خودای تۆدا راده نویند رین و راده گیرین بۆ ئەوه ی فه رمانیان ده رباره ده رکاو به رپاری خۆی رابگه یه نی! به راستی دیمه ئیکی سامناکه و هه تا لی ی ورد بیه وه زیاتر به سام ده بی و پتر هه ست ده هه ژین، تۆ به خه یال بیهینه به رچاوی خۆت، ئەو هه موو کیوو که ژانه له بیخ هه لکه ندرین و به رز بکری نه وه بۆ هه وا، ئەو هه موو قه باره زه به للاحانه بکه ونه هه اتوو چۆو

جونبوشو به‌یه‌کابده‌نو ببنه تۆزو خۆل، سه‌رزه‌وی هه‌موو بپیته ده‌شتیکی
کاکێ به‌کاکێ هه‌یچی تیدا شاروه‌ نه‌بی، جا که ئه‌مه‌ حالێ کێوو چیاکان بێ،
ده‌بی دله‌کان چۆن بکه‌ونه‌ له‌رزوو حالیان چۆن بێ، نه‌گه‌ر زه‌وی هه‌یچ شیوو
دۆلۆ په‌ناگاو په‌ناپاساری تیدا نه‌می، ئه‌دی دله‌کان چۆن ده‌توانن نه‌ینی ناو
خۆیان به‌شیردراوه‌یی بپلنه‌وه‌؟؟ دیاره‌ چی له‌ناو دۆلۆ ده‌روون دایه‌ ناشکراده‌بیو
هه‌یچ شتیک له‌خودا نه‌ینی نیهو نابێ!

ئهم حه‌شره‌ گشتی‌یه‌ی: که‌ که‌س پاش نادری، که‌س ناشاردیته‌وه‌ هه‌موو
له‌ده‌شتیکی سافی بێ چالۆ که‌ندوله‌ندا به‌ریزکراوی به‌بی ده‌سه‌لاتی
را‌ده‌نویندرین بۆ حیسابو لیکۆلینه‌وه‌و سزاو پاداش دانه‌وه‌. به‌راستی
دیمه‌نه‌ که‌ تا خه‌یال بر بکاو په‌رواز بێ ئه‌وه‌نده‌و سه‌د ئه‌وه‌نده‌و زیاتریش
سه‌ره‌نج راکیشه‌و هه‌ست بزۆینه‌. هه‌ر ده‌لێی دیمه‌نه‌ که‌ له‌به‌رچاوه‌و
روداوه‌کانی زیندوو بینراوو بیستراون! ریسوایی و روپه‌شی به‌سه‌ر روخساری
ئه‌وانه‌وه‌ دیاره‌: که‌ ئینکاری ئه‌و روژه‌یان کردوه‌، بۆیه‌ سییاقه‌ که‌ له‌شیوه‌ی
وه‌صفه‌و هه‌واله‌وه‌ ده‌گۆرێ به‌خیطابی رو به‌روو بوونه‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ
جَعَلْنَاكُمْ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ بێگومان ئه‌وا هاتنه‌وه‌ بۆ لامان ئه‌ی
ئاده‌میزادینه‌! هه‌مووتان به‌زیندویی، یه‌که‌مجار چۆنمان دروست کردبوون
له‌دونیادا ئاوا زیندومان کردنه‌وه‌، هاتنه‌وه‌ بۆ لامان به‌روتو قوتی به‌سه‌ری
روتو پێ خواسی. بێ مالۆ مندالۆ خه‌زانو که‌سو کار، هاتنه‌وه‌ بۆ لامان
هه‌یچ کامی له‌و شتانه‌تان پێ نیه‌: که‌ له‌دونیادا پۆرتان پێوه‌ لێ ده‌داو
شانازیتان پێوه‌ ده‌کردن! که‌شخه‌تان پێوه‌ ده‌کردن به‌سه‌ر خه‌لکۆ وه‌کوو
له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَاكُمْ فِرَادًى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرْكَلَكُمْ مَا خَلَقْنَاكُمْ وَاَنْتُمْ ظَاهِرُونَ﴾ الانعام/۹۴.

ئهم وه‌رچه‌رخانه‌ له‌خاله‌تی وه‌صف کردنه‌وه‌ بۆ حاله‌تی خیطاب دیمه‌نه‌ که‌
ده‌کاته‌ دیمه‌نیکی زیندوو به‌رچاوه‌، هه‌ر ده‌لێی ئیستا حازره‌و له‌ئارایه‌دایه‌،

چونکہ لهه مبانہ ی غه یبدا رابوردوو حالو داهاتوو چون یه کنو زه مان چ روئیکی نیه تییدا.

ته نانه ت ئیمه که بهوردی ثابته که بخوئینه وه، دیمه نه که هیئنده زیندوه، خهریکه روره شی و ریسوایی شهو بی پروایانه ههست پی بکه یزو، دهنگی سه رزه نشترکرنو لومه کردنی پهروه دگار بو شهو بی پروایانه بیسیین.. دهی شهو ئیوه مان سه ر له نوئ زیندو کرده وه، له سه رتای ژیان دونیاتان چۆنمان دروست کردبوون شاوا هیئانمانه وه دی، سه ر له نوئ دروستمان کردنه وه، ئیوه پیتان وابوو شهو زیندو کرده وه نابج، ﴿بل زعمتم ان لن نجعل لکم موعدا﴾ به لکوو ئیوه له دونیادا پیتان وابوو: که هه رگیز ئیمه کاتیئک دیاری ناکه یزو روژیک ناهییننه کایه وه شهو وادهو به لیئانه ی پیمان داون، شهو هه ره شهو گو ره شه یه ی لیمان کردبوون له سه ر زمانی پیغه مبه ر بیئنه دی!

به لی پیتان وا نه بوو شهو روژه بیینزو هاتنی روژی قیامه تتان به لاهو نه فسانه بوو، به لام وا به چاوی خۆتان شهو روژه تان بیینی و ریسوایی و روره شی خۆتان لی عه یانه و ناتوانن بیشارنه وه.

﴿ووضع الکتاب﴾ ده فته رو نامه ی کرده وه کانتان به سه ردا دابه ش ده کرئو شهو خوا به رستو کردار باش بووه نامه ی عه مه لی ده خرئته دهستی راستیه وه، شهو ی بی دینو کافریش بوو بی نامه که ی ده خرئته دهستی چه پیه وه، چیان کردوه له چاکه و خراپه له کرده وه ی گه و ره و پچوک دئته وه ریگیانزو به چاوی خۆیان ناکامی کرداره کانیا ن ده بین!

﴿فترى الحرمین مشفقین مما فیہ﴾ شهتو ده بیینی تاوانباره کان ده ترسن له وه ی نوو سراوه له نامه کانیا ن داو به ترسو له رزه وه سهیری ده که نو به نا چاری ده یخوئینه وه، ﴿ویقولون: یاویلنا﴾ هاواریان لی هه لده ستی و ده لئین: شهی هاوار بو خۆمانو مالوئیران خۆمان ﴿ما لهذا الکتاب﴾ شهو چه شهو شهو کتیبه؟! شهو ده فته رو نامه ی عه مه له ﴿لا یغادر صغیرة ولا کبیرة الا أحصاها﴾ هیه

تاوانتیکی گه‌وره و پچوکی پاشگوئی نه‌خستوهه، هیچ کرداریکی دونیای نیمی‌ی نه‌باردوه، هه‌موویانی تۆمار کردوه! هه‌رچی گرتوومانه، هه‌رچی کردوومانه تییدا نووسراوه و شی کراوه‌ته‌وه.

﴿ووجدوا ما عملوا حاضراً﴾ هه‌رچی له‌دونیدا کردویانه به‌وردو درشتی‌یه‌وه له‌نامه‌که‌دا له‌بهرده‌میان‌دا ئاماده و حازره، کهس ناتوانی نینکاریان لی بکا، کهس نه‌ملو ئه‌ولای بۆ ناکری، ددان به‌تاوانه‌کانیان‌دا ده‌نینو سزای عادلانە‌ی کرده‌وه‌کانیان پراو پر وهرده‌گرنه‌وه ﴿ولا یظلم ربك أحدا﴾ خودای تۆ ستم له‌کهس ناکا، هه‌موو کهس به‌پیی کرده‌وه‌کانیان سزاو پاداشیان ده‌دریته‌وه! حوکمو بریاری په‌روه‌ردگار هیچ ستم‌میکی تییدا نیه، چونکه مه‌بده‌ئی ثوابو عیقاب شتیکه عه‌دآله‌تی په‌روه‌ردگار داخواییه‌تی، بۆ ئه‌وه‌ی چاکه‌کار چاکه‌ی خۆی بدریته‌وه و خراپه‌کار سزای خراپه‌ی خۆی لی بسیندریته‌وه به‌لکمو خودای میهره‌بان به‌رحمه‌تو لوطفی خۆی له‌زۆر تاوان چاوپۆشی ده‌کا و خۆش ده‌بی، لیخۆشبوونو ره‌حمه‌ت زۆر له‌سزادانو غه‌زه‌بی فراوانتره، جا به‌گویره‌ی تواناو دانایی و عه‌دآله‌تکاری خۆی هه‌ندئ له‌به‌نده تاوانباره‌کانی بۆ ماوه‌یه‌ک سزا ده‌دا و پاشان رزگاریان ده‌کا. کافره‌کان له‌دۆزه‌خ‌دا بۆ هه‌تا هه‌تایه ده‌هیلتیه‌وه، له‌هه‌موو حالو وه‌زعیک‌دا حوکمو بریاره‌کانی ره‌نگدانه‌وه‌ی عه‌دآله‌تکارین! بیگومان په‌روه‌ردگار زۆلمو ستم ناکا، هیچ شتی‌ک به‌ناحق له‌سه‌ر ئاده‌میزاد تۆمار ناکا، ئینسان شتی‌ک نه‌کا له‌سه‌ری نانوسنی، هه‌روه‌ها سزای تاوانبارانیش به‌گویره‌ی تاوانه‌کانیان ده‌داته‌وه زیده‌ تۆله‌یان لی ناستینی، به‌بی تاوان کهس سزا نادا.

وه‌کو له‌نایه‌تیکی تر‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿ان الله لا یظلم مثقال ذرة وان تک حسنة یضاعفها﴾ النساء/ ۴۰، یان ده‌فه‌رموی: ﴿ونضع الموازين القسط لیوم القيامة فلا تظلم نفس شیئاً وان تک مثقال حبة من خردل اتینا بها، وکفی بنا حاسبین﴾ الانبیاء/ ۴۷.

جیروکی کرنوش بردن بو نادهم الطی

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ اسْجُدُوا

لَادَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ

يَتَّبِعُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسَهُمْ وَمَا كُنْتُ مَتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ

فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ

النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

په یوه ندی هم نایه تانه بهی پېشه وه، له م رو وه یه: که لیکچونیک هیه
له نیوان کرده وه وه لو یستی موشریکه کانو شانازی کردن به مالو سامانیان
به سهر موسولمانه هه ژاره کاند او کرده وه وه لو یستی شهیتانی نه فرین لیکراو:
که شانازی به سهر نادهم دا کرد، نه وه بوو: شهیتان شانازی کرد به بنه چهو
نه صلی خوی، وتی: چون کرنوش بو نادهم بهرم منت له ناگر دروست کرده وه
نادهم له قور دروست کرده وه، نه من له نه صلو بناغه دا له نادهم ریزدارترم.

موشریکه کانیش ده یانگوت: چون ده بی نیمه له گهل شو هه ژاره بو
ناره قاویو جل شرو روتو ره جالانه دا کوبینه وه، نیمه له چینی پیاو ماقولانو

ئەوان لەچینی نزو هەژاران، ئیمە ی خاوەن مالو سامانو ئەوانی روتو هەژار
چۆن لە کۆزو مەجلیس دا کۆبیینەو.

جا بۆیە چیرۆکی کړنوش نەبردنی شەیتانی لێردا هینا، چونکە
لێکچونیک هەیه لەنیوان کردەو هەلۆیستی کافرەکانو هە شەیتاندا.
دوبارە کردنەو هە چیرۆکی شەیتان لەقورئاندا لەچەند شوێنیکدا بۆ مەبەست
پیکانو سود گەیانندن، لەهەر شوێنیکدا ئەم چیرۆکە دوبارە کرابێتەو بۆ
مەبەستیکی تایبەتی و مانایەکی تازەیه جواداوازه لەمەبەستەکانی تر.

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ ئە ی
پێغەمبەر! ئەو بۆ گەلە کەت بناس بکەو بۆیان بگێرەو: کە ئیمە
بەفریشتەکانمان گوت: کړنوش بۆ ئادەم بەرن، هەموویان یە کسەر کەوتنە
کړنوش بردنو خێرا فرمانەکیان چی بەجی کرد، بێجگە لەشەیتان، ئەو
کړنوشی نەبرد.

لەو پێش لەکاتی تەفسیر کردنی سوره تی (البقرة) دا ئایه تی (۲۴)
ئاماژەمان بەو کرد: کە فریشتە عالەمیکی نەینین و ئیمە حەقیقەتیان
نازانین، قورئانی پیرۆز ئاماژە بەو دەکا: کە فریشتەکان تاقم تاقم گرو
گرو. هەر کۆمەڵەو کاریکی تایبەتی خۆی هەیه و ئەرکیکی پی سپێردراو،
هەندیکیان سەفیرو راسپادە ی پەرورداران، ئیلهامی حەق و خیر
بەئادەمیزادان رادەگەیەنن. وەکوو لەچیرۆکی حەزرەتی مەریەو چیرۆکی
حەزرەتی ئیبراهیمو باقی پێغەمبەرائی تر. درودی خودایان لەسەر بی بۆمان
دەردەکەو.

فریشتەو شەیاتینی چەند گیانیکن پەیوەندیان بەگیانی ئادەمیزادەو
هەیه، بەجۆریک: کە ئیمە حەقیقەتەکی نازانین، بەکوو ئیمانمان پی
هەیهو چۆن لەفەرموودە ی پێغەمبەردا هاتوو ئاوا باوهری پی دەکەینو هیچی
لی زیاد ناکەین!

هەر یەكێ لە ئیمە كاتیك دەمانهوی كاریك بكهین لایەنێکی حەقو خیری تیدا بێ، یان لایەنێکی بەتالو شەر ئامیزی لی چاوه‌پوان بکری: دەبینین لەناخی دەروونماندا جۆره نيزاعیك پەیدا دەبی، هاجیسیك هەیه دەلی بیکه، هاجیسیکی تر هەیه دەلی: مەیکه. هەتا بەلایەكدا دەکەویو یەکیان بەسەر ئەوی تریاندا زال دەبی، ئا ئەم حالەتە: کە لەدەرووندا یە پی دەلین: هیزو هۆشو بیر، خۆ ئەگەر بەو هاجیسهی داخوازی خیره و فرمان بەکردنی لایەنه خیره که دهکا، بلین فریشتەیه شتیکی گونجاوه، هەروەها ئەو هاجیسهی کە داخوازی لایەنه شەرکهیه دەتوانین بلین: شەیتانە!

بە کوردی دەتوانین بلین: هەر دەنه دەنەیهک کە لەدەرووندا یە بۆ ئەنجامدانی کاری خیر ئیلهامی فریشتەیه. هەر دەنه دەنەیهک بۆ کاری شەر بی، وەسوەسە شەیتانە.

شەیتان: کە سەرپنجی فرمانی خودای کردو کړنووشی ریزو تەقدیری بۆ ئادەم نەبرد، بەهۆی ئەوەوە بوو: کە ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ﴾ ئەو لەتیرە جندۆکە بوو نەك فریشتە. بەلام لەئێو فریشتەدا ژیاووە رهوشتی ئەوانی وەرگرتووە. ئەگینا بۆ خۆی لەرهگەزی جندۆکە بوو بەبەلگەئەوێ: کە وتی: ﴿إِنَّا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ ص/٧٦.

هەروەها لەم ئایەتەدا پەروەردگار ئەو رادەگەیهنی: کە شەیتان وەچەو ئەوەو زڕویتی هەیه، دەی خۆ فریشتە زاووزییان نیه، هەروەها فریشتە تەکەبوورو خۆبەلزانییان نیه، بەلام شەیتان خۆی بەزل زانی و تەکەببوری کرد. هەندیک لەزانایانی ئیسلام پێیان وایه: شەیتان لەپێری فریشتە بوو، چونکە: کە پەروەردگار فرمانی کړنووش بردنی ئاراستەئە فریشتەکان کرد شەیتانیشی گرتووە. هەروەها پەروەردگار وەصفی فریشتەئە بەو کردووە: کە سەرپنجی فرمانی خودا ناکەن، دەی ئەمە خۆی لەخۆیدا بەلگەیه لەسەر

ئەوہ کہ سەرپێچی کردنیان لێ چاوەڕوان دەکری، ئەگەر وانەبێ وەصفیان بەوہ نەدەکرا.

وە لێ ئەو نەدەهەیه: فەرمانبەرداری لەفریشتەدا سروشتی یەو سەرپێچی کردن تێیاندا نەمرکئو تەکەلوفە، بەپێچەوانەوہ فەرمانبەرداری فەرمانی خودا لەئادەمیزادا نەمرکئو تەکەلوفە شوێنکەوتنیان بۆ هەواو هەوہسی خۆیان سروشتی یە. زیاد لەوہش ئیمە هیچ بەلگە یەکی واما ن بەدەستەوہ نیە: کہ جوداوازی بنەرەتی لەنیوان فریشتەو چینیادی بکەین. بەلکوو جوداوازی لەصیفاتدا هەیه نەک لەماهیەتو جەوہەردا، هەردوو رەگەزە کہ (فریشتەو جینی) جۆریکن لەعالمی غەیبو ئیمە حەقیقەتەکیان نازانین. ناشتوانین بەبێ هەبوونی دەقیکی پروا پێ کراو چیان دەربارە بڵیین.

فەرموودە یەکی مەرفوع هەیه لەعائیشەوہ ریوایەت کراوہ ئیمامی موسلیم لەصەحیحی خۆی دا چەسپاندو یەتی. فەرموودە کہ دەفەرموێ: (خلقت الملائكة من نور، وخلق ابليس من نار، وخلق آدم مما وصف لكم). فریشتە لەنووڕو روناکی دروستکراون، شەیتان لەبلیسە ی ناگر دروست کراوہ، ئادەمیش دروست کراوہ لەو شتە ی بۆتان باس کرا.

حەسەنی بەصری دەفەرموێ: چاوە ترەو کاندنیێک شەیتان لەپێری فریشتە نەبوہ، بەلکوو ئەو کازو بنەمای جندۆکیەو بەبابە گەورەیان دەژمێردری، وەکوو چۆن ئادەم بابە گەورە ی ئادەمیزادە.

چونکہ لەرەگەزی جندۆکە بوو ﴿ففسق عن أمر رب﴾ لەفەرمانی خودای خۆی دەرچوو، فاسیقی و سەرپێچی کردنەکی بەهۆی ئەوہ بوو: کہ لەتیرە ی جینی بوو، جندۆکەو شەیتانی سروشتیان یاخی بوزو سەرپێچیکردنە، چونکہ جەوہەرەکیان پیسو خراپە.

پیتی (ف) لە (فسق) دا (فی) سەبەبییە. ئەوہ دەگە یەنی کہ بوونی شەیتان لەتیرە ی جندۆکە هۆکاری فاسق بوونەکیەتی، چونکہ ئەگەر لەتیرە ی

فریشتہ بویہ فرمانی خودای نەدەشکاند کپنووشی دەبرد، لەم روەوہ: کہ فریشتہ بێ تاوانزو ھەرگیز سەرپیچی فرمانی خودا ناکەن، بەپیچەوانەمی ئادەمیزادو جندۆکەوہ.

ئەمجار پەرورەدگار ئادەمیزادان دەترسینی لەوہی: کہ شوین شەیتان و نەوہکانی بکەون. دەفەرموی: ﴿أَفَتَتَّخِذُونَ ذُرِّيَّةَ أَوْلِيَاءِ مِنْ دُونِ وَهْمٍ لَكُمْ عَدُوٌّ؟﴾ ئەم ئادەمیزادینە! ئایا دواى ئەوہی کہ زانیتان شەیتان چەند تاوانبارو خراپەکارە، خۆی نەوہکانی دەکەنە دۆستو خۆشەویستی خۆتان؟ لەحالیکیدا ئەوان دوژمنی سەرەختی ئیوہن؟! واتە: نابێ ئیوہ پاش ئەوہی بۆتان دەرکەوت شەیتان و نەوہکانی چەند سروشت پیسو خراپەکارن، بیانکەنە گەورەو دۆستو خۆشەویستی خۆتان. بەم جۆرە پەرورەدگار تەعەججوبی خۆی دەرەبڕی لەو کەسانە ییطاءەمی شەیتان و دارو دەستەکەمی دەکەنو شوینیان دەکەون لەکوفرو تاوانکاریدا، سەرزنشتیان دەکا لەسەر ئەوہ: کہ شەیتانو دارودەستەکەمی دەکەنە دۆستی خۆیانو پشت لەخودا ھەڵدەکەنو ئەو سروشت پیسانە دەکەنە وەلیو پشت پی بەستراوی خۆیان. لەجیاتى ئەوہی شوین فرمانی خودا بکەون شوین فرمانی شەیتان دەکەون!!

﴿بئس للظالمين بدلاً﴾ خراپ بەدەلو جینیشنیکن کافرو ستەمکارەکان لەجیاتى خودا بۆ خۆیان داناوون، شتیکی خراپو قیزەونە کہ ئەو ستەمکارانە لەباتی گۆپراپەلی بۆ خودا، گۆپراپەلی بۆ شەیتانو نەوہو شوینکەوتووہکانی دەکەن! لەکاتیکی شەیتانو شوینکەوتووہکانی شایانی ئەوہ نین گۆپراپەلییان بکری، ﴿ما أشهدكم خلق السموات والأرض ولا خلق أنفسهم﴾ شەیتانو نەوہکانی کہ ئیوہی ئادەمیزاد کردوتان بەوہلیو سەرپەرشتیاری خۆتان، من حازری دروستکردنی ئاسمانەکانو زەویم نەکردون، ھەرەوہا ھەندیکیانم لەخۆیان حازری دروستکردنی ھەندیکی تریانم نەکردوہ، ئاگاداری ھیچ شتیکی نین چ لەغەیبو چۆنیەتی دروستکردنی ئاسمانو زەویو بەدیھێنانی خۆیان

نازانن، یان نامادەم نەکردون بۆ ئەوێ یارمەتیم بدەن! ئەوانیش بەندەبەکی دروستکراون وەکوو ئێو دەسلاتی هیجیان نیە، لەکاتی دروستکردنی ئاسمان و زەویشدا ئەوان نەبوون!

بەگورتی:

کەسێک شیای گوێراپەڵی کردو پەرستنه: کە زانیارییه کی بالای هەبێ، وەکو خودا داناو زانا بێ، یان هاوبەشی کردبێ لەدروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی، دەستی هەبووبێ لەبەدیھێنانی خەڵکدا، یارمەتی خودای دابی!

دەمی من ئەوانم ئاگادار نەکردو بەسەر نەهێنی تەکویندا، تایبەتمەندییه کی وام پێ نەبەخشیون شایانی ئەو بێ خەڵک شۆنیا بکەون، من بۆخۆم خودام بەدیھێنەرم، کەس وەزیر و هاوبەشم نیە لەخودایەتی و بەدیھێناندا، لەبەرپێوەبردن و نەجامدانی کارەکانم دا ﴿وما کنت متخذ المضلین عضدا﴾ من هەرگیز شەیتانو نەوێکانی کە گومراکەری ئادەمیزادن- نەم گیراون بەیارمەتیدەری خۆم پشتم پێ نەبەستوون، ئاتاجیم پێیان نەبوو نابێ...

کەواتە: ئەو پێغەمبەر! ئەو بیسەر! دروست نیە و رەوا نیە، کە تۆ پشت بەوانە ببەستی و بیانکەیه وەلی و سەرپەرشتیاری خۆت، ناگونجێ هەول بەدی ئەوان یارمەتیت بدەن، چونکە ئەوان: کە نەگونجێن بیانکەمە کۆمەکیکار بۆ بەدیھێنانی ئاسمانەکان و زەوی و مەخلوقاتێ تر، چۆن ئێو دەیانکەنە هاوبەشی من لەپەرستش و عیبادەتدا؟؟

تێبینی:

نایا کە دەفەرموی: ﴿وما کنت متخذ المضلین عضدا﴾ مەفهومی موخالیفی هەیە: واتە: دەگونجێ خودا ناگومراکەران بکاتە یارمەتیدەری

فریایان بکهون، لهو حاله‌ی تی‌ی‌دان رزگارتان بکه‌ن. ﴿فلم يستجیوا لهم﴾
به‌لام په‌رستراوه‌کانیان ولامیان ناده‌نه‌وه، چۆن ولامیان بده‌نه‌وه شه‌وانیش
به‌شیکن لهو مه‌خلوقاتانه‌ی: که ده‌سه‌لاتی هیجیان نیه نه‌بو خۆیان نه‌بو
غه‌یری خۆیان!

﴿وجعلنا بينهم موبقاً﴾ ئیمی گێراومانه له‌نیوان موشریکه‌کانو خودا
درۆزنه‌کانیاندا، شوئیک بۆ به‌هیلاکچونو به‌فتاره‌چون، شه‌ویش ئاگری
دۆزه‌خه، یا شیوئیکه له‌دۆزه‌خ.

ئیبینو عه‌بباس ده‌فه‌رموئ: (الموبق) به‌مانا په‌رده‌و ناوه‌نده.
ئیبینولته‌عرابی ده‌ئ: هه‌ر شتیک که‌وته نیوان دوو شته‌وه شه‌وه
(موبق)ه.

واته: په‌روه‌ردگار شه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که هیچ رێگاچاره‌یه‌ک نیه بۆ شه‌وه
موشریکانه‌و چ فریاکه‌وتنو به‌هانا هاتنی‌ک نیه له‌شه‌وه خودا درۆزنانه‌وه که
پێیان وابوو خودانو روژی قیامه‌ت به‌فریایان ده‌که‌ونو شه‌فاعه‌تیا بۆ ده‌که‌ن!
په‌روه‌ردگار له‌و روژه‌دا له‌نیوان شه‌وه موشریکانه‌و خودا‌کانیان په‌رده‌و داده‌نی،
به‌لکو له‌نیوانیاندا شوئینی به‌هیلاکچون که دۆزه‌خه ده‌ره‌خسێنی!

﴿ورئی الجرمون النار، فظنوا أنهم مواقعوها﴾ جا تاوانباران دۆزه‌خ
ده‌بیننو چاویان به‌ئاگری بی ئامانی ده‌که‌وئ، دلنیا ده‌بن له‌وه‌ی: که ده‌چنه
ناوی تی‌ی ده‌که‌ونو ﴿ولم يجدوا عنها مصرفاً﴾ رێگایه‌کیان ده‌ست ناکه‌وئ
پیدا هه‌لێنو خۆیان رزگار بکه‌ن، په‌نایه‌کیان نابێ خۆی تیدا هه‌شار بده‌نو
رزگاریان بی! چونکه له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ئاگر ده‌وریان ده‌داو ده‌راوی رونیان
نامێنی!

ئیبینو جهریر له‌ئەبو سەعیدەوہ ریوایەت دەکا دەلی: پیغەمبەر ﷺ
فەرمووی: (موشریکو کافر لە دووری چوار سەد سائە ریگاوە ئاگری دۆزەخ
دەبینیو دلتیا دەبی: کە تی‌ی دەکەوی).

بیگومان ئەوان هەلیان بۆ هەلکەوتبوو لەکیس خۆیاندا، ئەگەر ئەوان
لەژیانی دونیادا دلیان بۆ قورئان بکردایەوہو پابەندی فەرمانو نەهیەکانی
بوونایە، بەرەره‌کانی حەقو راستیان نەکردایە، تووشی ئەو رۆژە رەشە
نەدەهاتن!

شیکردنەوہی قورئانو ئەرکی پیغەمبەرەرانو ستەمکاری ئەوانە
روو لەئیماننەیان وەرەگێرن، هوی دوا کەوتنی
سزای سەربێچیکەرەران بۆ کاتیکی دیاریکراو

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
أُولَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۖ وَجَعَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ ۖ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ

إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَأَنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبِّكَ
الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ
الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ﴿٥٨﴾
وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم
مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾

دوای شهوی په‌روهر دگار شوبه‌و گومانی کافره‌کانی باس‌کردنو
به‌به‌لگهی گورچکېر رهددی دانه‌وه، به‌شون شه‌وه‌دا باسی شه‌وی کرد: که
قورئان پره له‌په‌ندو مه‌شلی بتمان په‌یکراو هر که‌سی بیر بکاته‌وه و گویی بو
بگریو دل بداته په‌ندو ناموژگار په‌کانی قورئان، ریگای رزگار سوونو
به‌مرازگه‌یشتن ده‌دوژتته‌وه، به‌لام دلی شه‌و کافرانه ره‌ق بووه‌و ده‌روونیان
ژه‌نگی هی‌ناوه، بیر خستنه‌وه‌و ناموژگاری کاریان تی ناکاو په‌ند نامیز نابین.
خو نه‌گه‌ر خودا به‌کرده‌وی خوینیان له‌گه‌ل بکا. زوو به‌زوو سزای
ریشه‌کیشه‌ری بو دهناردنو تاقه‌واری لی ده‌برین، به‌لام خودا لی‌خو‌شبوو خاوه‌ن
به‌زه‌بی‌یه، زوو به‌هیلاکیان ناباو بو کاتیکی دیار یکر او دوای خستون، بو
شه‌وی بیریک له‌خوین بکه‌نه‌وه، به‌خوین‌دا بچنه‌وه و واز له‌سه‌ری‌چی و
گومرایی خوین بینن.

ده‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾
بی‌گومان نیمه بو ئاده‌میزادمان رون کردو ته‌وه، له‌م قورئانه‌دا هه‌موو په‌ندو
مه‌شه‌لیک، هه‌رچی پیوستیاتی دینو دونیا یانه بو‌مان شی کردونه‌وه، بو

ئەوێ رێبازی حەقو هیدایەت بزانزو لەجادهی حەق لانسەدن، واز لەبەتپەرستی و هاوێ دانان بۆ خودا بەیئن، بەلام ئەوان بەهۆی سەرپرەقی و گومراپی خۆیانەو، بەهۆی لەخۆبایی بوون خۆ بەزلزانییەو پشتیان لەبانگەوازی قورئان هەڵکردو قبوولی ئەو پەيامە پیروزیان نەکرد.

﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْئٍ جَدَلًا﴾ وێرای ئەم رونکردنەو تێرو تەسەلە ئادەمیزاد بەهۆی سروشتی خۆی لەهەموو زیندەوەرێک زیاتر ئامادەباشی تێدایە بۆ کێشەو جەدەلو بەرەنگاریکردنی حەقو راستی، ئەوێتا بەرپرەجی پیغەمبەری ئیسلامیان دەدایەو دەیانگوت: دەبێ پیغەمبەر فریشتە بێ، ئەم موخەممەدە: کە لافی پیغەمبەرایەتی لی دەدا ئادەمیزادیکی وەکوو ئیمەو چی لەئیمە زیاتر نیە، وەکوو ئیمە خواردنو خۆراک دەخواو ئاوو شلەمەنی دەخواتەو بەناو شەقامو جادەدا دەروا!

بەکورتي:

ئادەمیزاد لەهەموو گیانلەبەرێکی تر زیاتر کێشەکارو بەجەدەلە، چونکە فرتو قیلاوی و خاوەن هەوسو ئارەزوێ، ئەگەر روبکاتە خێرو چاکەو حەزی لەکرداری باش بێ، وێ دەچی بگاتە پلەو پایەیی فریشتەو ببێتە بەندەیهکی راستالی خودا پەرستی سروشت پاکی فریشتە ئاسا!

هەر وەکوو چۆن ئەگەر روبکاتە خراپەکاری و تاوانکردن دەبێتە ئاژەلیکی دورپندەیی دووپی و کاری وای لی دەوێتەو هیچ ئاژەلیکی درپندە نایکا!!

جا هەرچەندە قورئان هیدایەتدەرو رونکەرەوێ رێگای حەقو راستی، کافرو موشریکەکان بەزۆری بەلگەو دەلیلی ئاشکرا دەبینو ئەو راستییەیان بۆ دەرەکەوێ، کەچی زیاتر سوور دەبن لەسەر بێدینی و یاخی بوون، ئەمەش دیاردەیه کە بەدریژی میژوو درێژەیی هەیمو روژ دواي روژ دوبارە دەبێتەو خۆی دەنوێنی! دەفەرموی: ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ فَيَسْتَغْفِرُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأُولِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا﴾ هیچ

شتیک نیه جله‌وگیری لهو موشریکانه بکا له‌وهی: که ئیمان به‌خودا بهینن،
 نهو کاته‌ی رینمونی و هیدایه‌تیا بۆ هات: که بریتی بوو له‌پیغه‌مبه‌رو قورثانی
 پیروز، هیچ شتیک جله‌وگیری لی نه‌کردونو له‌وهی ئیمان بهینن و داوای لی
 بوردن بکه‌ن جگه له‌سه‌ره‌قی و سووربونیان له‌سه‌ر کوفر: که‌وای لی‌کردن داوا
 له‌پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن یه‌کی له‌م دوو شته‌یان بۆ بره‌خسینی:

۱- سزای ریشه‌کیشیان بیه‌سه‌رو دابو نه‌پیتی خودایان تیدا به‌تاقی
 بکریته‌وه له‌ناو ببرین. وه‌کوو نهو گه‌له‌ی به‌پیغه‌مبه‌ری خۆیان گوت: ﴿إِنَّا
 بَعَذَابِ اللَّهِ، ان كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ العنکبوت/۲۹. هه‌ر وه‌کوو چۆن
 قوره‌یشیه‌کان وتیان: ﴿اللَّهُمَّ انْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا
 حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ اَوْ اِنَّا بَعَذَابِ اَلْیَمِّ﴾ الأنفال/۳۲.

۲- یان به‌چاوی خۆیان عه‌زابی سه‌ختی خودا ببینن، واته: نه‌وانه‌ واز
 له‌کوفرو بیدینی خۆیان ناهینن، روو ناکه‌نه په‌روه‌ردگار؛ مه‌گه‌ر له‌کاتی
 نازلبوونی عه‌زابی ریشه‌کیشکه‌رو به‌هیلاکه‌ر یان سزای جو‌راو جو‌رو به‌لاو
 ناخۆشی یه‌ک به‌داوای یه‌کدا بینه‌سه‌ریان نهو کاته ئیمان ده‌هینن.

یان داوای نه‌وه ده‌که‌ن: که سزای روژی قیامه‌تیا بۆ بی و به‌چاوی خۆیان
 ببینن! ئیتر نهو کاته برۆا ده‌که‌نو خودا ده‌ناسن.. واته: به‌هۆی سه‌ره‌ره‌قی و
 گومپایی خۆیان‌وه هه‌رچه‌نده ریگای راستیان بۆ روون کرابیته‌وه نه‌وانه برۆا
 ناکه‌نو ئیمان ناهینن و په‌لپو بیانوو ده‌گرن و داوای هاتنی یه‌کی له‌م دوو جو‌ره
 عه‌زابه ده‌که‌ن. ئاشکراشه هاتنی عه‌زاب به‌ده‌ست خودایه‌و له‌ده‌سه‌لاتی
 پیغه‌مبه‌ردا نیه، ئه‌رکی سه‌رشانی پیغه‌مبه‌ران بریتییه له‌ترساندن و موژده‌دان،
 ترساندن و ئاده‌میزادان له‌سزای دۆزه‌خ و موژده‌دان به‌وانه‌ی خودا په‌رستی ده‌که‌ن
 به‌به‌هه‌شتی رازاوه‌و جوانو به‌رین. بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا
 مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ ئیمه پیغه‌مبه‌رانی خۆمانمان که ناردوو به‌بۆیه‌مان
 ناردوو موژده‌ی به‌هه‌شت بده‌ن به‌خودا په‌رستان و سه‌رپی‌چیکاران له‌سزای

دۆزه خ بترسىتىن، پهروهردگار پيغه مبه رانى ناردوون بو ئه وهى موژدهى به ههشت بدن بهوانهى به پير بانگه وازى به كه يانه وه دين. بو ئه وهى نه ناردوون سه ره قو موشرى كه كان پيشنيارى ئه م موعجيزه وه ئه م موعجيزه يه يان بو بكه ن، په لپو بيانوى جوړاو جوړيان لى بگرن!

جا هه رچهنده ئه وه واقيعى حاله كه چى ئه م كافرانه جه ده لو كي شهى بي هوده نه نجام ده دن، هه رده م خه رى كى جه ده لن بو پوچاننده وهى حق كوژاننده وهى نوورى خوداو ئايينى حق، وه كوو پهروهردگار له م باره وه ده فهرموئ: ﴿وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ ئه م كافرانه به شيويه كى به تالو ناحق كي شه و جيدال نه نجام ده دن، مه به ستيان ئه وه نيه بگه نه حه قيقه ت و راستييان بو ده رى كه وئ ده يانه وئ ئه م حه ق و راستييهى پيغه مبه ران هي ناويانه پوچى بكه نه وه، له خه لكى چه واشه بكه ن، بو شيان ناكري، ئه وان به لپو بيانو ده گرن، پيشنيازى ئه وه ده كه ن ويراى موعجيزهى قورئانو موعجيزه كانى ترى پيغه مبه ر ﷺ نيشانه و خاريقهى تريان بو بى، ده لين: ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرًا مِثْلَكُمْ يُرِيدُ أَنْ يُتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ، وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾ المؤمنون/۲۴. له موعجيزهى قورئان تينا فكرن، له ره وشتى پيغه مبه ر وردنابنه وه، داواى موعجيزهى نه گونجاو ده كه ن، په لپى ئه وه ده گرن، فريشته له ئاسمانه وه بي ته سه ريان، ﴿وَاتَّخِذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هَزْوَاً﴾ قورئانو موعجيزه كانى ترى پيغه مبه رى ئيسلام هه روا موعجيزهى پيغه مبه ره كانى تر، به گالته و سو كايه تى سه ير ده كه ن، گو ييان نه دا به و ترساندنو هه ره شانهى پيغه مبه ران: كه ئاراستهى ئاده ميزاديان كرده، هاتنى روژى قيامه ت و ئاگرى دۆزه خيان به درو زانيوه، ئه مه هه موو نيشانهى ئه وه يه: ئه م موشرى كه انه نه زانى و دل په قى بو وه ته سروشته خوو لييانو له گه ل خوينو ئيسقانيان تي كه لاو بو وه!

ته مجار دواي تهوئ پهره ردگار باسی کیشهو جیدالی کافره کانی کرد:
که به ناحه قو به تال به ربهره کانی ثایینی خودایان کردوه ده کمن، هه ندئ
وه صفیان باس ده کا: که داخوای ریسوایی و سه رشوپریانوه ده فهرموئ:

﴿ومن أظلم ممن ذكر آيات ربه﴾ کئ لهو که سه سته مکار تره، که
به نیایاتی خودا پهنده ناموژگاری ده کرائ، قورئان ده کرئته رینمونی و رئ
نیشاندهری، به لگه و ده لیلی ئاشکرای نیشان ده درئ بو تهوئ ریگای
هیدایهت بگریته بهر، که چی ﴿فأعرض عنها﴾ پشتی تی کردو رووی لی
وهرگیرا، گوئی بو نه گرتو دلئ بو نه کردوه: بزائی چی تیدایه و چی پی ده لئ:
﴿ونسى ما قدمت يداه؟﴾ له بیرری چوتهوه له وه پیش چی کردوه، چه ند تاوانی
ته نجام داوه، چه نده کافرو یاخی بووه، بیرری له سه ره نجامی کوفرو بییدینی
خوی نه کردوتهوه، توبه ی نه کردو بو لای خودا نه گهراوتهوه.

ته مجار بایبسی تهو پشت هه لکردنو له بیر چونهوه دینیتتهوه ده فهرموئ:
﴿إنا جعلنا على قلوبهم أكنة أن يفقهوه وفي آذانهم وقراً﴾ واته: تهو پشت
هه لکردنو رو وهرگیرانو له بیر چونهوه یان به هوی تهو وه یه: ئیمه چه ند
پهرده یه کمان گیراوه به سه ره دلایان دا، بو تهوئ له قورئان نه گهنو پی پی پهنده
نامیز نه بن، ههروه ها جوړه گوئ گرانیه کی مه عنه ویمان به سه ره گوچکده
هیناون، بو تهوئ قورئان نه بیسن، ناموژگاریو قسه ی حه قیان به گوچکده
نه چی! چه ندیک قورئان یان به سه ردا بخویندرئتهوه هیچی لی حالی نابن!
چونکه ناماده باشی تهو یان تیدا نیه گوئ بو شتی به سوود بگرن، تهو نده یان
تاوان ته نجام داوه هینده یان کوفرو بییدینی کردوه دلئ دهروونیان ژهنگی
گرتووه، به جوړیک: که له نیوان تهوانو بیستنی حه قو راستی دا پهرده ی
ته ستورو پته و دروست بووه، هیچیان به گوئ دا ناچی، دلایان هیچ وهرناگری،
وه کوو له شوینیکی ترده ده فهرموئ: ﴿کلا بل ران علی قلوبهم ماکانوا
یکسبون﴾ المطففین/ ۱۴. یان ده فهرموئ: ﴿ختم الله علی قلوبهم وعلی

سمعهم وعلى ابصارهم غشاوة، ولهم عذاب عظیم ﴿البقرة/۷﴾. هه‌ل‌به‌ته نه‌م نایه‌تانه ده‌ریاره‌ی تاقم و گزیه‌کن: که له‌زانستی خودادا وا چه‌سپاوه: که نه‌وانه به‌کافری ده‌مرزو نیمان ناهینن وه‌کوو موشریکه‌کانی قوره‌یش!

نه‌مجار په‌روه‌ردگار نه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که به‌په‌له عه‌زابو سزای خو‌ی نانی‌ری بۆ سهر نه‌وانه‌ی کافرو بی‌دین و تاوان نه‌نجام ده‌دن: به‌هومیدی نه‌وه‌ی به‌خو‌یان دا بچنه‌وه و له‌هه‌لو‌تستی سته‌مکارانه‌ی خو‌یان بی‌نه خواری و بۆ لای خودا بگه‌رینه‌وه. ده‌فه‌رموی: ﴿وَرَبِّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهم بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ خودای تو نه‌ی موحه‌مه‌د! لی‌خو‌شبوو لی‌بورده، تاوان‌پو‌شه‌و خاوه‌نی ره‌حه‌ته‌و به‌زه‌یی به‌رفراوانه، نه‌گهر به‌په‌له‌و ده‌ست له‌عاست ئاده‌میزاده سته‌مکاره‌کانی به‌سزای ریشه‌کیش کاری خو‌ی بگرتایه‌و به‌گو‌یره‌ی کرده‌وه‌ی خو‌یانی له‌گه‌ل بگردنایه، ههر له‌دونیا‌دا زوو ره‌چه‌له‌کی ده‌برینه‌وه. وه‌کوو له‌نایه‌تی‌کی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ يُؤْخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ فاطر/۴۵. یان ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنْ رَّبِّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظَلَمِهِمْ، وَأَنْ رَّبِّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ رعد/۶.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار نه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که سزا نه‌دانی نه‌و تاوان‌بارانه (موشریکه‌کانی مه‌ککه) به‌په‌له‌و ده‌ست له‌عاست پاشگو‌ی خستن نیه، به‌ل‌کوو مو‌ل‌تدانه بۆ کاتی‌کی دیاری‌کراو، ده‌فه‌رموی: ﴿بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجْدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا﴾ واته: خودا ویستی وابوو وای بریار داوه: که عه‌زابی کافره قوره‌یشییه‌کان دوا بخا بۆ کاتی‌که دیاری‌کراو، نه‌و کاته‌ش یان روژی قیامه‌ته، یان له‌دونیا‌دایه، وه‌کوو روژی به‌درو روژی رزگار‌کردنی مه‌ککه‌و روژی جه‌نگه یه‌کالا‌که‌روه‌ه‌کانی تره! جا ههر کاتی سزادانیان هات نه‌وه عه‌زابی بی‌ئامانی خودا ده‌وریان ده‌دا رزگار‌بوونیان نیه، به‌کورتی دوا‌خستنی سزاو تو‌لّه مو‌ل‌تدانه پاشگو‌ی خستن نیه. نه‌مه‌ش شتی‌کی به‌ل‌گه نه‌ویسته‌و په‌یوه‌ندی به‌دابیو نه‌پیتی خوداوه هه‌یه‌و جو‌ری‌که له‌حیکمه‌تی

یہزدانی، بئ ہودہ نیہ، بہلگہی ئەم راستیانەش ئەوەتا: ﴿وَتِلْكَ الْقُرَىٰ
 أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا﴾ دانیشتوانی ئەو ھەموو شارو
 شاروچکانە ی گەلی عادو ئەموود ئەصحابولئەیکە: کە لەپیش کافرە
 قورەیشییەکانەوہ بوون، کاتیکی ستەمکارییان ئەنجام داو موەجیزە ی
 پیغەمبەرەکانیان بەدرۆ خستەوہ، کاتیکی دیاریکراومان بۆ لەناو بردن
 دیاری کرد، ھەر لەگەڵ کاتی لەناو بردنەکیان ھات ئیتر بئ سئو دوو لئ
 کردن، لەناومان بردن، ھەر بەو شیوہیە کاتیکیان دیاری کردوہ بۆ ئەو
 موشریکانە ی گەلەکی تۆ ئە ی موہەممەد! ھەر لەگەڵ وەختی ھات ئیتر
 بەبست بەقەرزیان نادەین، خیرا بەعەزایی سامناکی خۆمان دەیانگرینو
 لەناویان دەبەین، واتە: با ئەوانە وا نەزانن پاشگویمان خستوونو وازیان لئ
 دینین، بەلکوو مۆلەتمان داوون بۆ ماوہیەکی بۆ ئەوہ ی بەخۆیاندا بچنەوہو تۆ
 بہ بکەن!

چیرۆکی ھەزرەتی موسا لەگەڵ ھەزرەتی خەزدا

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتْنِهِ لَا أُبْرَحُ حَتَّىٰ
 أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا
 مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾
 فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ ءَإِنَّا غَدَاءُ نَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا
 هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
 الْحُوتَ وَمَا أَنْسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ

فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا
 قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَايَتُهُ رَحْمَةً مِّنْ
 عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْكَ
 عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ
 مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
 سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ
 فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

﴿٧٠﴾

لهو پيش پهروه دگار چيروكي ته صحابولكه هفي بو گپراينه وه بو نه وهی
 ده سلاتو توانای خو ی به سهر زیندوبونه وه دا بچه سپین، نه مجار سی
 نمونه هی ینایه وه بو سه لماندن راسی نه وه: که عیززه تو شکومه ندی
 به مالو ده سلات نیه به لکوو به عه قیده و بیرو باوه په، بو نه وهی
 موشریکه کانی مه که: که شانازیان به سهر هه ژاره موسولمانه کاند ا کرد نه م
 راستیه بزانه و به خویان دا بچنه وه.

نه نجار چيروکيکی تر ناراسته ده کا؛ نه ویش چيروکی هه زره تی موسایه
 له گهل هه زره تی (خضر) دا چيروکه که له چوارچیوهی نه وه دا ده خولیته وه:
 که ههنگاو به ههنگاو هه زره تی موسا له هه زره تی خدرو هه قیری زانیاری ده بی
 نه و ماموستایه دهرزی دا ده دا. گپرا نه وهی نه م چيروکه ش لیړه دا بو نه وهیه:

موشریکه‌کانی مه‌ککه تیبگن: که هه‌ره‌چهنده هه‌ره‌تی موسا پیغه‌مبه‌ره‌و ناخوتنی له‌گه‌ل خودادا کردوه‌و خاوه‌نی زانیاری کرداری باشه‌و یه‌کیکه له‌پیغه‌مبه‌ره (أولو العزم) وکان که‌چی فه‌رمانی پیکراوه زانیاری له‌پیاو‌چاکیک فیر بیی، نه‌مه‌ش نیشانه‌ی نه‌وه‌یه: که ته‌واضوحو خۆبه‌که‌م زانین له‌ته‌که‌بوورو خۆبه‌زلزانین باشتره.

﴿وَاذْ قَالِ مُوسَى لِفَتَاهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حَقْبًا﴾ نه‌ی موحه‌مه‌دا! یادی نه‌وه‌ بکه‌و نه‌و چیرۆکه‌ بو‌گه‌له‌که‌ت بگپه‌وه: که موسا به‌پیاوه‌ خزمه‌ت‌چیه‌که‌ی خۆی گوت: من برپارم داوه‌ ده‌بی بکه‌ومه‌ ریگا‌و رانه‌وستم تا ده‌گه‌مه‌ نه‌و شوینه‌ی دوو ده‌ریاکان تیکه‌ل به‌یه‌کتر ده‌بنه‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر گه‌شته‌که‌م چهند سالتیکیش درێژه‌ بکیشی تانه‌گه‌مه‌ نه‌و شوینه‌ رانه‌وستم!

هه‌لبه‌ته‌ مه‌به‌ست به‌موسا، موسای کوری عیمرا‌نه: که پیغه‌مبه‌ری نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل بووه‌و خاوه‌نی موعجیزه‌ی (عصا) و یه‌دی به‌یضاو چهنده‌ها موعجیزه‌ی تریش بووه‌. مه‌به‌ست به‌ (فه‌تا) که‌ی یوشعی کوری نوونی کوری (نه‌فرائیم) ی کوری یوسف بووه‌.

نه‌م به‌شه‌ی چیرۆکی هه‌زه‌تی موسا ته‌نیا له‌م سوره‌ته‌دا باس کراوه‌، له‌هیچ شوینیکی تری قورئان‌دا دوباره‌ نه‌بوته‌وه، نه‌وه‌ی تیبینی ده‌کرئ قورئان شوینی روداوه‌کانی نه‌م چیرۆکه‌ دیاری نا‌کا، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ناوی (مجمع البحرين) ی هیناوه‌. هه‌روه‌ها نه‌وه‌ش روون ناکاته‌وه‌ له‌چ سه‌رده‌میکی ژبانی موسادا بووه‌، ئایا نه‌م روداوه‌ له‌میسر بووه‌ پێش نه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل لی‌ی برۆنه‌ ده‌ری، یان دوا‌ی ده‌رچوونیان بووه‌ له‌وی، نه‌مجار نه‌گه‌ر دوا‌ی ده‌رچوونیان بووی له‌میسر، ئایا پێش نه‌وه‌ بووه‌: که‌ بچنه‌ ناو خاکی پیروژه‌وه‌، یان دوا‌ی نه‌وه‌ بووه‌: که‌ موسا نه‌ته‌وه‌که‌ی به‌ره‌و خاکی پیروژ بردوه‌ له‌ده‌روازه‌ی شاره‌که‌ نه‌چوونه‌ ژووری چونکه‌ گه‌لیکی تیدا بوو هه‌موویان که‌ته‌و

چوارشانو به‌سامو هدیبه‌ت بوونو جوله‌که‌کان نه‌ویران بچنه ناوی و تیان: تا
 ئه‌وانی تیدابن ئیمه ناویرین بچینه ناوی. یان دواى ئه‌وه بوو: که له‌ده‌شته‌که‌دا
 سه‌ریان لی شیواو په‌رت‌ه‌وازه بوون، هه‌روه‌ها قورشان هیچ شتی‌ک ده‌رباره‌ی
 به‌نده‌ی صالحو خودا په‌رست باس ناکا: که موسا بوو به‌هاوړی‌یو ماوه‌یه‌ک
 به‌یه‌که‌وه گه‌شتیان کرد. پیمان نالی کئی بووه، ناوی چی بووه، نایا پیغه‌مبه‌ر
 بووه یان زاناو پیاوچاک بووه. هیچ لایه‌نی‌ک له‌م لایانانه ده‌ست نیشان ناکا!

ئیمامی بوخاری و موسلیم له‌ئوبه‌ی کوری که‌عبه‌وه ﷺ له‌پیغه‌مبه‌روه
 فه‌رمووده‌یه‌ک ریوايه‌ت ده‌که‌ن ده‌فه‌رموی: (روژنیک هه‌زهره‌تی موسا وتاری بۆ
 قه‌ومه‌که‌ی ده‌دا، په‌رسیاری لی کرا کئی له‌هه‌موو ئاده‌میزادان زاناته‌ره؟
 هه‌زهره‌تی موسا وتی: من، ئیتر خودا عیتابی لی گرت، چونکه زانیاری نه‌وه‌ی
 هه‌واله‌ی خودا نه‌کرد، ئه‌وه‌بوو په‌روه‌ردگار نیگای بۆ کرد: پی‌ی فه‌رموو:
 به‌نده‌یه‌کی من هه‌یه لای ئه‌و شوینه‌یه که دوو ده‌ریاکان لیک ده‌ده‌نه‌وه، ئه‌و
 به‌نده‌یه‌ له‌تۆ زاناته‌ره. هه‌زهره‌تی موسا وتی: خودایه! چۆن بئ به‌خزمه‌تی بگه‌م؟
 په‌روه‌ردگار نیگای بۆ کرد فه‌رمووی: ماسیه‌ک بکه‌ره زه‌مه‌لیه‌که‌وه
 ((کونده‌یه‌که‌وه)) بکه‌وه‌ړی، له‌هه‌ر شوینی‌ک ماسیه‌که‌ت لی گوم بوو ئه‌وه
 به‌نده‌ راستاله‌که له‌ویی. هه‌زهره‌تی موسا که‌وته‌ ړیو خزمه‌تکاره‌که‌ی خۆی
 له‌گه‌ل‌دا بوو، که ناوی یوشعی کوری نون بوو، رویشتن تا گه‌یشتنه‌ لای
 به‌رده‌که، له‌وی لایان‌دا بۆ پشوو‌دانو ئیسراحت کردنو خه‌ویان لی که‌وت،
 ماسیه‌که‌ له‌کونده‌که ده‌رچوو خۆی فری‌دایه‌ ناو ده‌ریاوه).

رای په‌سند ئه‌وه‌یه: که (جمع البحرین) ئه‌و شوینه‌ بئ که ده‌ریای سوور
 ده‌ریای سپی ناوه‌راست به‌یه‌ک ده‌گه‌ن له‌و ناوچه‌یه‌ی که پی‌ی ده‌لین: ناوچه‌ی
 ده‌ریاچه‌ تاله‌کانو ده‌ریاچه‌ی تیمساح، یان ئه‌و شوینه‌یه که خلیجی عه‌قه‌به‌و
 خلیجی سویس له‌ده‌ریای سووردا به‌یه‌ک ده‌گه‌ن، چونکه زو‌ریه‌ی رووداوه‌کانی
 به‌نوئیسرائیل دواى ده‌رچوونیان له‌ولاتی میصر له‌م ناوچه‌یه‌ بووه.

جا ﴿فلما بلغ مجمع بينهما نسيا حوقما، فاتخذ سبيله في البحر سرباً﴾
 کاتی حەزەرەتی موساو خزمەتچیە کە ی گەییشتە ئەو شوێنە ی دەریاکان
 بەیەک دەگەییشتن ئەو شوێنە بوو: کە خودا وادە ی گەییشتن بەبەندە
 صالحە کە ی پێ دابوونو نیازیان وابوو لەو ی بیینن، زۆر ماندو شەکت بوون
 لی ی نووستن، یوشع زوو بەخەبەر هات هیشتا حەزەرەتی موسا هەر لەخەودا
 بوو، بەقودرەتی خودا ماسی زیندو بوو وەو خۆ ی فریادایە ناو دەریاو و رێگە ی
 خۆ ی لە دەریادا گرته‌بەر و کەوتە پێ. یوشع ئاگاداری ئەم روداو و بوو بەبەرچاوی
 خۆی و هاتە دی. کە حەزەرەتی موسا لەخەو هەلسا لەبیری چوو دەریارە ی
 ماسییە کە یان پرسیار لەیوشع بکا، حەزەرەتی یوشعیش لەبیری چوو
 بەسەر هاتی ماسییە کە بۆ حەزەرەتی موسا بگێرێت وەو ماسی لە دەریاکەدا کەوتە
 هاتوچۆ ئاو کە ی کون دە کردو دەرۆی ئاو کە وێک ئە دە کەوتە وە، رێگاکە ی
 وە کوو تا قو کونێکی درێژ وە هابوو؛

مامۆستا سەید دە فەرموێ: رای پەسند ئە وە یە: کە دە لێن: ماسییە کە
 برژا و بوو، زیندو بوون وە یی و ئاو کون کردنە کە ی جۆرێک بوو لە موعجیزە و
 نیشانە، پەر و دگار بە خشیو یەتی بە حەزەرەتی موسا، بۆ ئە و ی مەوعیدە کە ی
 خۆ یانی پێ بزائن. بە لگە لە سەر ئە وە: کە ماسییە کە برژا و بوو سەر سوڕمانی
 حەزەرەتی یوشع، چونکە ئە گەر ماسییە کە زیندو بوو یی و خۆ ی فریادایتە ناو
 دەریاو و رۆیشتبێ چ جێگای سەر سوڕمان نیە.

هەر کە سێک بیرو با وە پری تەواو بێ نابێ لەم جۆرە شتە رەخنە بگڕێ و
 بلی: چۆن دە بێ ماسی برژا و زیندو بیتە وە، یان ئاو کە لەت بوو وێک
 ئە کەوتە وە؟! چونکە ئە مە جۆرێک بوو لە موعجیزە و پەر و دگاریش هەرچی
 بیەو ی بیکا دە یکا و هیچی لی عاسی نابێ!

بە لێ حەزەرەتی موساو حەزەرەتی یوشع لەو ی هەستان و کەوتنە پێ ﴿فلما
 جاوزا قال لفتاه أتنا غذاءنا لقد لقينا من سفرنا هذا نصباً﴾ جا کە ئەو

شوینه‌یان جی هیشتو نریکه‌ی شه‌وو روژی رویشتنو ماندوبوون، بو روژی دواپی له‌چیشته‌نگاودا هه‌زهره‌تی موسا به‌خزمه‌تکاره‌که‌ی خو‌ی فهرموو: برا! کوا خواردنه‌مه‌نی و قاولتیه‌که‌مان بیئه پیشه‌وه با بیخوین، به‌راستی ئیمه‌ له‌م سه‌فه‌رو گه‌شته‌ماندا تووشی ماندوبوونو شه‌که‌تیه‌کی زور بوین!

جا وه‌کوو له‌مه‌وه‌پیش ئاماژه‌مان پی کرد، هه‌زهره‌تی موسا له‌لایهن خوداوه‌ فهرمانی پی کرا: که ماسیه‌کی خو‌ی پیکراوی برژاو له‌گه‌ل خویدا به‌ریو بیکاته تویشووی ریگای، پیشی گوترا: به‌نده‌یه‌کی خودا هه‌یه له‌لای (مجمع البحرین) چاوت پی ده‌که‌و، زانیاری وای لا هه‌یه تو تا ئیستا په‌ییت پی نه‌بردوه، هه‌زهره‌تی موسا که‌لکه‌له‌ی سه‌فه‌ری که‌وته سه‌ره‌وه خه‌ریکی خو ئاماده‌کردن بو، هه‌روه‌ها هه‌والی نه‌وه‌شی پی درا: که هه‌ر کاتی ماسیه‌که‌ی له‌گه‌ل خو‌تی ده‌به‌ی لیت گووم بو، نه‌وه له‌و شوینه‌دا به‌نده‌ صالحه‌که‌ی ئیمه‌ت چاوی ده‌که‌و. هه‌زهره‌تی موسا و خزمه‌تچییه‌که‌ی که‌وته پی تا گه‌یشتنه (مجمع البحرین) هه‌زهره‌تی موسا له‌خودا بو یوشع به‌خه‌به‌ر بو، ماسیه‌که‌ له‌زه‌مبیله‌یه‌که‌دا بو به‌قودره‌تی خودا زیندو بووه له‌پیش چاوی یوشع خو‌ی فری‌دایه‌ ناو ده‌ریاوه‌ که‌وته گه‌راو هاتووچو!

بیگومان زیندوبوونه‌وه‌ی ماسیه‌که‌ موعجیزه‌ بو بو موسا و نیشانه‌ی دوزینه‌وه‌ی شوینی هه‌زهره‌تی خضر بو. هه‌زهره‌تی خضر: نه‌و به‌نده‌ خودا په‌رسته‌ صالحه‌ بو: که په‌روه‌ردگار فهرمانی به‌هه‌زهره‌تی موسا کرد لیسه‌وه‌ قیری زانیاری بی. وه‌کوو له‌ته‌فسیره‌ کۆنه‌کاندا نووسراوه‌ ناوی (په‌لیای کوری مه‌لکان) بووه. رای په‌سندو سه‌حیح نه‌وه‌یه: پیغه‌مبه‌ر نه‌بووه. (۲۸)

(۲۸) ته‌فسیری مونیر ج ۱/۲۹۳ نیمای قورطوبی ده‌فه‌رمو: به‌لای جه‌ماوه‌ری زانایانه‌وه‌ هه‌زهره‌تی خضر پیغه‌مبه‌ر بووه ته‌فسیری قورطوبی ج ۵/۳۱۶.

شیخی مه‌راغی ده‌فه‌رمو: زوره‌ی زانایان پییان وایه هه‌زهره‌تی خضر پیغه‌مبه‌ر بووه، چوار به‌لگه‌یان له‌سه‌ر رایه‌که‌ی خو‌یان هیناوه‌نه‌وه:

جا که حه‌زره‌تی موسا داوای قاوه‌لتی‌یه‌که‌ی کردو قاوه‌لتییه‌که‌ش بریتی
 بوو له‌ماسی‌یه‌ برژاوه‌که: که له‌بیریان چوو‌بو، نه‌حه‌زره‌تی موسا
 به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی ده‌زانی و نه‌یوشعیش له‌بیری بوو نه‌م هه‌واله به‌حه‌زره‌تی موسا
 بدا، ئیتر له‌و کاته‌دا خزمه‌تچییه‌که‌ی به‌سه‌ره‌هاتی ماسی‌یه‌که‌ی بیر که‌وته‌وه
 ﴿قال أرايت إذا أوتينا إلى الصخرة﴾ به‌حه‌زره‌تی موسای گوت: تو ده‌زانی و
 ناگاداری کاتی لامان دایه لای به‌رده‌که چی روی‌دا! نه‌مجار به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی
 بو گپ‌رایه‌وه و تی: ﴿فاني نسيت الحوت﴾ به‌راستی من ماسییه‌که‌م له‌بیر
 چوو! واته: له‌یادم چوو به‌سه‌ره‌هاتو رودای ماسییه‌که‌ت بو بگپ‌مه‌وه ﴿وما
 أنسانيه إلا الشيطان أن أذكره﴾ جگه له‌شه‌یتان هیچ که‌سی تر نه‌وه‌ی له‌بیر
 نه‌بردمه‌وه، شه‌یتان به‌وه‌سه‌وه‌سه دلی مه‌شغوول کردو له‌بیرم چوو بو‌ت باس
 بکه‌م.

هه‌لبه‌ته به‌لای ته‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ته‌وه خودا به‌دی‌هیننه‌ری کرده‌وه‌ی
 به‌نده‌کانییه‌تی و هه‌موو شتی‌ک به‌ده‌ست نه‌وه، وه‌لی کاری خراپ و ه‌پال شه‌یتان
 ده‌دری چونکه به‌هۆی نه‌وه‌وه نه‌نجام ده‌دری به‌ختوکه‌و وه‌سه‌سه‌ی نه‌و
 فه‌راهم ده‌هیندری، بۆیه هه‌موو کاریکی خراپه به‌کرده‌وه‌ی شه‌یتان داد‌هنری،
 له‌لایه‌کی تره‌وه ده‌بی شه‌رم بکه‌ین که کاری خراپو ناپه‌سند پال خودا به‌هین.
 له‌بیر چوونه‌وه‌که‌ش کاریکی خراپ بوو چونکه بووه هۆی نه‌و هه‌موو گه‌پ‌انو
 ماندو‌بوونه‌وه‌ی حه‌زره‌تی موسا تی‌په‌ر‌بوونی نه‌و هه‌موو کاته به‌بی هوده.

۱- قورتان ده‌فهرموی: ﴿آتیاه رحمة من عندنا﴾ وشی (رحمة) لی‌رده‌ا به‌مانا پی‌غه‌مبه‌ریه‌تییه ناماژه به‌وه که
 خودا ده‌فهرموی: ﴿أهم یقسمون رحمة ربك﴾.

ب- نایه‌تی ﴿وعلمناه من لدنا علما﴾ نه‌مه نه‌وه ده‌که‌یمنی په‌رو‌رد‌گار به‌بی ناوه‌ند فیری زانیاری کرد‌بی،
 که‌سێک ناوا بی پی‌غه‌مبه‌ره.

ج- حه‌زره‌تی موسا داوای لی کرد قیری شتی بکا، ده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر نابی له‌نا پی‌غه‌مبه‌ر قیری شت بی.

د- خضر ده‌فهرموی: ﴿وما فعلته عن أمري﴾ له‌خۆ‌مه‌وه نه‌و ئیشانهم نه‌کردن به‌لکوو به‌نیگای خودایی
 کرد‌ومن. ته‌فسیری مبراغی ج ۱۵/۱۷۲/۱۷۳.

ه‌روه‌ها له‌بیر‌چوونه‌وه‌که پ‌یچه‌وانه‌ی فەرمانی ه‌زره‌تی موسا بوو، چونکه ه‌زره‌تی موسا له‌سه‌ره‌تای گ‌ه‌شته‌که‌دا به‌یوشعی فەرموو: ه‌ر کاتی ئه‌و ماسییته‌ له‌ده‌ست چوو ه‌ه‌وآلم بده‌ری، ته‌نانه‌ت پی‌ی فەرموو من هیچم له‌تو ناوی ئه‌وه نه‌بی!

ده‌شگونجی ه‌وکاری له‌بیر‌چوونه‌وه‌که عیتابی خودابی له‌ه‌زره‌تی موسا و له‌خزمه‌ت‌چییه‌کی. چونکه موسا پشتی به‌خزمه‌ت‌کاره‌کی به‌ستو د‌نیابوو: که ه‌ه‌وآلی ده‌داتی. خزمه‌ت‌کاره‌ک‌شی که ئه‌و فەرمانه‌ی پی‌ی کرا ئینشائه‌ل‌لای نه‌کرد. به‌ل‌کوو وتی: ئه‌وه کاریکی ئاسانه‌و به‌سه‌ر‌چاو ه‌ر که ماسیییه‌که‌م لی‌ی گووم بوو ه‌ه‌وآلت ده‌ده‌می.

﴿واتخذ سبيله في البحر عجباً﴾ من له‌بیرم چوو باسی ماسی‌یه‌که‌ت بو ب‌که‌م، ئه‌و کاته‌ی ته‌شریفت له‌شیرین خه‌ودا بوو ماسی‌یه‌که‌ زیندبووه‌و خ‌وی فری‌دایه‌ ناو ده‌ریاوه‌و به‌ناو ده‌ریادا که‌وته‌ گ‌ه‌رازو ئه‌و ری‌گیایه‌ی پی‌یدا ده‌ر‌و‌یشته‌ ده‌بوو به‌نه‌فه‌قی‌ک‌تو ئاوه‌که و‌یک نه‌ده‌که‌وته‌وه، به‌راستی دیمه‌نه‌که جی‌گای سه‌ر سو‌رمان بوو منی سه‌رسام کرد، که‌چی که له‌خه‌و ه‌ه‌ستای له‌بیرم چوو ب‌ۆت ب‌گی‌رمه‌وه‌و شه‌یتان له‌بیری برده‌مه‌وه!

﴿قال: ذلك ما كنا نبغ﴾ ه‌زره‌تی موسا فەرمووی: ئه‌وه‌ی گ‌یراته‌وه ده‌رباره‌ی روداوی ماسی‌یه‌که، ئه‌و شته‌یه: که ئیمه به‌شوینی‌دا ده‌گه‌ری‌ینو به‌دوا‌ی‌دا و‌یلین، ئه‌وه نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه: که ئه‌و پیاوه صالحه‌ی ئیمه ده‌مانه‌وی چاومان پی‌ی ب‌که‌وی له‌و شوینه‌ تووشمان ده‌بی! ئیتر ﴿فارتدا علی آثارهما قصصاً﴾ راسته‌و راست به‌ری‌گای خ‌ویان‌دا گ‌ه‌رانه‌وه تا گ‌ه‌یشته‌نه‌وه ئه‌و به‌رده‌ی که له‌و سه‌ره‌وه لایان دابووه لایو پشوویان دابوو ماوه‌یه‌ک خه‌ویان لی‌ی که‌وتبوو ﴿فوجدنا عبداً من عبادنا﴾ ئیتر له‌و شوینه‌دا به‌نده‌یه‌ک له‌به‌نده راسته‌که‌انی ئیمه‌یان بینی: که ﴿آتیانه رحمة من عندنا﴾ له‌لایه‌ن خ‌ۆمانه‌وه ره‌حه‌تی‌ک، واته: پله‌و پایه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر‌یتیمان پی‌ی به‌خشیبوو.

﴿وعلماہ من لدنا علما﴾ له‌لاین خۆمانه‌وه زانیاری تایبه‌تیمان فیر کردبوو، زانیارییه‌کی وه‌ه‌بی: که هیچ کهس به‌هه‌وو تیکۆشانی خۆی فیری نابێ، واته: زانیارییه‌کی په‌نامه‌کی و غه‌یبیمان فیر کردبوو!

ئیمامی قورطوسی له‌بوخارییه‌وه ئه‌مه‌ی راگوێزاوه ده‌فه‌رموی: که حه‌زهره‌تی موساو یوشع گه‌رانه‌وه بو‌لای به‌رده‌که، پیاویکیان بینێ له‌سه‌ر طینفیسیه‌کی سه‌وز راکشاوه داپۆشراوه، به‌شتی به‌شیکێ خستۆته ژێر هه‌ردوو قاچیه‌وه به‌شیکێ تری خستۆته ژێر سه‌ری، حه‌زهره‌تی موسا سه‌لامی لێ کردو ئه‌ویش په‌رده‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌مو چاوی خۆی لاداو وتی: له‌ولاتی ئێوه‌دا ناشتی هه‌یه؟! ئه‌تۆ کێی؟ وتی من موسام. وتی: موسای پیغه‌مبه‌ری به‌نوئیسرائیل؟ وتی: به‌لێ. ئه‌مجار وتی: ئیشت چیه‌و چیت له‌من ده‌وی؟ حه‌زهره‌تی موسا وتی: هاتووم فیری هه‌ندێ له‌و زانیاریانه‌م بکه‌ی که زانیاری تایبه‌تینو ناوازه‌ن.

زوریه‌ی زانیان پێیان وایه ئه‌و به‌نده صالحه حه‌زهره‌تی (خضره‌) و ناوه‌راسته‌قینه‌که‌ی (یه‌لیای کورپی مه‌لکانه) ئه‌و پیاوه پیرۆزه به‌رای زوریه‌ی زانیان پیغه‌مبه‌ر بووه، به‌لگه‌و نیشانه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ریتی ئه‌م زاته زۆر زه‌به‌نده‌زو هه‌ندێ له‌و به‌لگانه‌مان له‌وه‌پیش تۆمار کردوون.

بێگومان خضر پیغه‌مبه‌ر بووبی یان پیغه‌مبه‌ر نه‌بووبی پله‌و پایه‌ی له‌خوار حه‌زهره‌تی موساوه‌یه، زانینو ئاگادار بوونی خضر به‌سه‌ر هه‌ندێ زانیاری‌دا: که حه‌زهره‌تی موسا نه‌یزانیوه له‌پله‌و پایه‌ی حه‌زهره‌تی موسا کهم ناکاته‌وه و نابێته به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه: که حه‌زهره‌تی خضر له‌حه‌زهره‌تی موسا گه‌وره‌تر بووبی. هه‌روه‌کوو چۆن مامۆستایی حه‌زهره‌تی جویرائیل بو‌پیغه‌مبه‌ر نابێته به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه: که جویرائیل له‌پیغه‌مبه‌ر گه‌وره‌تر بی. راجیایی هه‌یه ده‌رباره‌ی ئه‌وه ئایا حه‌زهره‌تی خضر ئیستا له‌زانیاندا یان نا؛ هه‌ندێ

له‌زانیانی ئیسلام پییان وایه خضر نه‌مردوه و تا نزیک دونیا خراب بوون نامری.

هه‌ندیکی تر له‌زانیان پییان وایه (خضر) مردوه و نه‌ماوه، له‌م باره‌وه له‌کتیبه‌کانی عه‌قانی‌دو کتیبه‌کانی ته‌فسیردا ده‌مه ده‌می و کیشیه‌کی زۆر هه‌یه، هه‌ر تاقمه‌و کۆمه‌لیک به‌لگه‌ دینیتته‌وه له‌سه‌ر رایه‌که‌ی خۆی. به‌پێیستم نه‌زانی ئه‌و هه‌موو (هه‌نه‌حه‌به‌شییه) راگوژی ئیره‌ی بکه‌م! به‌لێ هه‌زه‌تی موسا به‌هۆی ئه‌و نیشانه‌و به‌لگانه‌ی خودا بو‌ی دانابوو به‌نده‌ صالحه‌که‌ی دۆزییه‌وه به‌یه‌ک گه‌ییشتن!

مامۆستا سه‌یید ده‌فه‌رموی: وا پێ ده‌چی مه‌به‌ست له‌و گه‌شتو به‌دوادا گه‌رانه‌ نه‌هینی‌یه‌ک بووبی له‌نیوان په‌روه‌ردگارو موسادا خزمه‌ت‌چیه‌که‌ی ناگاداری ئه‌و نه‌هینی‌یه‌ نه‌بووبی، بۆیه‌ لێره به‌ولاوه له‌رودای چیرۆکه‌دا ناوی یوشع نامینی و هه‌ر ناوی موساو پیاو چاکه‌که‌ ده‌هیندری! خۆیان ده‌بنه‌ ئه‌کته‌ری چیرۆکه‌که‌.

﴿قال له موسى: هل أتبعك على أن تعلمن مما علمت رشدا﴾ هه‌زه‌تی موسا به‌هه‌زه‌تی خضری فه‌رموو: رازی ده‌بی هاو‌پێیت بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندی ئه‌و زانیاری‌یه‌ی خودا قیری کردووی قیرم بکه‌ی؟! واته‌: با هاو‌پێیت بکه‌م بۆ قیر بوونی ئه‌و زانسته‌ پیرۆزه‌ی که‌ تو قیر کراوی. به‌لکوو بیکه‌مه‌ به‌رنامه‌ی ژيانم له‌کردارو هه‌لو‌یستمدا سوودی لی بیینم!

سه‌یر بکه‌ن هه‌زه‌تی موسا به‌چ نه‌ده‌بوو حیشه‌مه‌تیکه‌وه، به‌چ شیوه‌یه‌کی شیرین و شه‌رمه‌وه داوای قیریوونی زانست له‌هه‌زه‌تی خضر ده‌کا! به‌شیوه‌ی پرسیار داوای قیر کردنی زانستی به‌سوود ده‌کا له‌و به‌نده‌ صالحه‌!

به‌لام پێیسته ئاماژه به‌وه بکه‌ین: که‌ زانیاری هه‌زه‌تی خضر جو‌ره‌ زانییکی تایبه‌تی بوو، که‌وابی ئه‌و زانینه‌ی موسا داوای کرد خضر قیری بکا له‌باره‌ی ئایین و شه‌ریعه‌ته‌وه نه‌بوو، زانیی زانیاری په‌نامه‌کی و غه‌یبی بوو،

زانیا رییه کی تایبه‌تی بوو (علمی لدنی) پی ده‌ئینو په‌روه‌ردگار هه‌ندی له‌بنده‌کانی خۆی به‌سه‌ردا ئاگادار ده‌کا، زانیا رییه کی (وه‌ه‌بی) یه زانیا ری (که‌س‌بی) نیه، دووره له‌تیگه‌ییشتنی خه‌لکی و په‌روه‌ردگار له‌تاکتا که‌ی به‌نده‌کانی نه‌بی ئاشکرای نا‌کا. له‌به‌ر حیکمه‌تیگ: که هه‌رخۆی ده‌یزانی حه‌ز ره‌تی خضری فیری هه‌ندی له‌و جو‌ره زانینه کردوه.

جا به‌و پییه: که زۆر روداو هه‌یه به‌دیمه‌زو رواله‌ت دژایه‌تی هه‌یه له‌گه‌ل ژیری و زانینی رواله‌تی ئاده‌میزاد، به‌لام به‌گویره‌ی نه‌و زانینه په‌نامه‌کییه راستو حه‌قه، بۆیه حه‌ز ره‌تی خضر مه‌ترسی نه‌وه‌ی کرد: که حه‌ز ره‌تی موسا نه‌توانی هاو‌پیه‌تی بکا، چونکه لی‌ی نمایان بوو: تووشی روداوی وا ده‌بن حه‌ز ره‌تی موسا له‌به‌رامبه‌ریان دا خۆی پی ناگیرئو ره‌خنه له‌هه‌لو‌یستو کرده‌وه‌کانی ده‌گری، بۆیه حه‌ز ره‌تی خضر ﴿قال﴾ به‌موسای فهرموو: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ نه‌توانی له‌گه‌ل من دا هه‌لبه‌کی، روداوی وا ده‌بینی له‌منه‌وه خۆت پی ناگیرئو ره‌خنه ده‌گری!! به‌مه‌ش ئیمه لیگ ده‌دا برینو من هاو‌پیه‌تیت نا‌که‌م.

ئه‌مجار هۆی خۆنه‌گرتنه‌که‌شی بۆ روون ده‌کاته‌وه ده‌فهرموو: ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ تۆ چۆن ده‌توانی بی ده‌نگ بی له‌کرداریکی من به‌دیمه‌زو رواله‌ت نا‌په‌واو سته‌مه، ئاگاداری لایه‌نه نه‌ینی یه‌که‌ی نیتو نازانی که له‌دیوی نا‌ه‌وه‌ی دا کارێکی باشو روایه. تۆ رواله‌ت بینو به‌ظاهیر ده‌روانی یه روداو هه‌کو، ته‌نیا ئاگات له‌باری شه‌رعی و خراپه‌که‌ی هه‌یه، پیغه‌مبه‌ریشی و شه‌رکی فهرمان به‌چاکه‌و نه‌هی له‌خراپه‌ت له‌سه‌ر شانه، به‌هیچ کلۆجی بی ده‌نگ نابی له‌کرده‌وه‌یه‌ک که به‌لاته‌وه خراپو نا‌په‌وایه، که‌وابی ناتوانی بیده‌نگ بی له‌ناست هه‌لو‌یستو کرده‌وه‌کانی منو هاو‌پیه‌تی منت پی نا‌کری! به‌کورتی دل‌نیام له‌وه‌ی خۆت پی ناگیرئو له‌به‌رامبه‌ر نه‌و کرده‌وانه‌ی له‌من ده‌یانبینی!

حه‌زره‌تی موسا له‌دلی خوی‌دا برپاری خورآگری و گوپرایه‌لی داو ﴿قَالَ﴾:
 به‌حه‌زره‌تی خضری فہرموو: ﴿سَتَجِدُنِي إِنِشَاءَ اللَّهِ صَابِرًا﴾ نہ‌گہر خودا مہیلی
 لی بی منت دہست دہ‌کھوی بہ‌هاورپیہ کی خاوه‌ن صہبرو نارامو ہہرچی
 کردہ‌وہیہ‌کت لی ببینم رہ‌خنہ‌ت لی ناگرم، دان بہ‌خؤمدا دہ‌گرمو چاوه‌روانی
 ٹاکامہ‌کھی دہ‌کم، ﴿وَلَا اَعْصِي لَكَ اَمْرًا﴾ بہ‌ھیچ کلؤجی سہ‌ریچی
 فہرمانو ناموژگاریہ‌کانت ناکہم بہ‌مہرجی سہ‌ریچی فہرمانی خودای تیدا
 نہ‌بی!

نہ‌مجار حہ‌زره‌تی خضر زیاتر مہرجی بہ‌هاورپی بوونی بو رون کردہ‌وہو
 پیش دہست پیگردنی گہشتہ‌کھیان مہرجیکی یہ‌کالا کسہ‌وہی بہ‌موسا
 راگیاند ﴿قَالَ﴾ بہ‌موسای گوت: ﴿فَانِ اَتَّبِعْنِي فَا لَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى
 اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ نہ‌گہر بویت بہ‌هاورپی سہ‌فہرم، نابی لہ‌ھیچ شتیئ
 پرسیارم لی بکھی ہہتا بوخؤم بو رون دہ‌کھمہوہ، ہہر شتیئک بینی لہ‌منو
 بہ‌روالہت بہ‌دلّت نہ‌بوو نہ‌لی نہ‌وہ بوچی وات کرد؟ بو وات نہ‌کرد، نہ‌کھی
 رہ‌خنہم لی بگری! دان بہ‌خؤتا بگرہ ہہتا کوو بوخؤم لہ‌کاتی پیویستدا لہ‌لایہن
 خؤمہوہ بو رون دہ‌کھمہوہ، بہ‌بی نہ‌وہی پرسیارم لی بکھی! حہ‌زره‌تی
 موسا رہ‌زامہ‌ندی خوی نشان‌داو مہرجہ‌کانی حہ‌زره‌تی خضری قبول کردن.

﴿فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكَبَا فِي الْسَفِينَةِ خَرَقُوهَا﴾ حہ‌زره‌تی موسا و حہ‌زره‌تی
 خضر گہشتہ‌کھیان دہست پی کردو بہ‌قہراخی بہ‌حردا کہوتنہ‌پڑو عہودالی
 کہشتیہ‌ک بوون سواری بزو زوو بگہنہ شوینی مہبہستیان، ہیئندہی پی
 نہ‌چوو کہشتیہ‌ک ہاتوو دہستیان لی راگرتو لہ‌نزیکیانہ‌وہ لہ‌نگہری گرتو
 نہ‌مانیش داوایان لی کردن سواریان بکھن، خاوه‌ن کہشتی و کہشتیہ‌وانہ‌کان
 حہ‌زره‌تی خضریان ناسی و بی کری سواریان کردن، کہشتی وہ‌گہر کہوتو چوہو
 ناوہ‌راستی دہ‌ریاوہ بہ‌رو قوناغ شوینی مہبہست کہوتنہ‌پڑ، لہ‌کاتیئکدا لہ‌ناو
 شہ‌پولی سامناکی دہ‌ریادا کہشتی ریگای خوی دہ‌بری، حہ‌زره‌تی خضر

تاوی‌دایه پاچیک‌ئو ته‌خته‌یه‌ک یان دوو ته‌خته‌ی له‌که‌شتیی‌یه‌که کی‌شایه‌وه و
که‌شتی کون کردو ئه‌مجار پینه‌ی کرده‌وه^(۲۹) به‌جۆری‌ک: که که‌شتیه‌که‌ی
عه‌ی‌دار کردو به‌ناشکرا عه‌یه‌که‌ی ده‌بیندرا!

حه‌زه‌تی موسا: که ئه‌مه‌ی بین‌ی خۆی پئی نه‌گیراو هاواری لی‌هه‌لسا
﴿قال: أخرقتها لتغرق أهلها لقد جئت شيئا إمرأ﴾ وتی: ئه‌وه که‌شتیه‌که‌ت
کون تیکرت بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رنشینه‌کانی نقوومی ناو ده‌ریابینو به‌خنکین!
به‌راستی کار‌یکی ناشیرینت کردو تاوان‌یکی گه‌وره‌ت ئه‌نجام دا! ئای که
کار‌یکی خراپت ئه‌نجام دا!

مامۆستا سه‌یید ده‌فه‌رموی: بی‌گومان هه‌زه‌تی موسا واده‌و به‌لینی
خۆی که له‌سه‌ره‌تاوه دای به‌حه‌زه‌تی خضر له‌یادی چوونه‌وه، هه‌لسو
که‌وته‌که‌ی خضر هی‌نده کار‌ی تیکرد خۆی پئی نه‌گیراو لی‌ی وده‌نگ هات!
حه‌زه‌تی موسا له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م کار‌ه‌ی هه‌زه‌تی خضر دا: که له‌روانگه‌ی
عه‌قل‌و مه‌نطقه‌وه هیچ پاساو‌یکی بۆ ناهیندریت‌وه ره‌خنه‌ی گرتو نا‌ره‌زایی
ده‌بر‌ی!

ئینسان جاری وا هه‌یه مانایه‌کی کوللی مه‌زنده‌ده‌کا، به‌لام: که
به‌واقیعی عه‌مه‌لی ده‌که‌وت‌ته جی به‌جی کردنی ئه‌و مانا نه‌ظریه‌ کوللیه‌،
دیدو بۆ‌چون‌یکی تری بۆ په‌یدا ده‌بی‌و تاقی‌کردنه‌وه عه‌مه‌لیه‌که بارودۆ‌خ‌یکی
تر بۆ ئینسانه‌که ده‌خولقی‌نێ زۆر جوداوازه له‌گه‌ڵ ته‌سه‌وو‌ره نه‌ظریه‌که.
ئه‌وه‌تا هه‌زه‌تی موسا له‌وه‌پیش هه‌زه‌تی خضر ناگاداری کرده‌وه: که تو
ناتوانی خو‌بگری له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و هه‌لسو که‌وتو کرده‌وانه‌ی که
له‌گه‌شته‌که‌مان دا له‌منیان ده‌بینی! به‌لام هه‌زه‌تی موسا پابه‌ندبوونی خۆی
به‌خۆگری ئارام گرتن راگه‌یان‌دو واده‌و به‌لینی داو مه‌رجه‌کانی هه‌زه‌تی

خضری قبول کردن، به‌لام: که به‌واقیعی و عه‌مه‌لی روبه‌پرووی روداو‌ه‌کان بووه‌وه واده‌و به‌لینه‌کانی له‌بیرچوونه‌وه و نه‌یتوانی له‌ناست کرده‌وه به‌روالته‌ت ناره‌وایه‌کانی حه‌زره‌تی خضر بی‌ده‌نگ بی به‌لکوو هاواری لی هه‌لساو ره‌خنه‌ی گرت!

به‌لی سروشتو میزاجی حه‌زره‌تی موسا جوړه سروشتیکی مه‌یلوه توندو تووره بووه، هه‌لسو که‌وته‌کانی گه‌واهی نهم راستیه‌ن، نه‌وته‌تا ههر له‌سه‌ره‌تای ژیانیه‌وه: که به‌هانای کابرای به‌نوئیسراییلی یه‌وه چوو ئینفیعال گرتی و مسته‌کو‌له‌ی له‌کابرای قیبطی داو کوشتی و دوایی تۆبه‌ی کردو له‌خودا پاراپیه‌وه: که لی بی‌بوری، بۆ روژی دوایی هه‌مان کابرای به‌نوئیسراییلی له‌گه‌ل یه‌کیکی تر شه‌پیه‌تی و داوای یارمه‌تیدانی له‌حه‌زره‌تی موسا کردو نه‌ویش ویستی په‌لاماری کابرای به‌شه‌په‌هاتو له‌گه‌ل کابرای به‌نوئیسراییلی بدا، کابرای به‌نوئیسراییلی و هیزانی په‌لاماری نه‌و دده‌ا، هاواری کردو کوژراوه‌که‌ی روژی پیشووشی لی ناشکرا کرد. که له‌ناکام‌دا ناچاربوو ولات به‌جی بی‌لی و روبکاته ولاتی مه‌دیه‌ن!

به‌لی نه‌وه حه‌زره‌تی موسایه‌و خودا سروشتی و دارپشتووه، بۆیه که هه‌لسو که‌وته‌که‌ی حه‌زره‌تی خضری بی‌نی تاوی داوه‌ته ته‌شوینه‌ک که‌شتی کون ده‌کا، نه‌یتوانی واده‌که‌ی به‌ریتته سه‌رو پابه‌ندی به‌لینه‌کانی بی، چونکه سروشتی ئاده‌میزاد هه‌موویان له‌وه‌دا یه‌کده‌گرنه‌وه که نه‌زموونی عه‌مه‌لی و ته‌صه‌وری نه‌ظهربیان لیک جوداوازه!

جا که حه‌زره‌تی موسا ره‌خنه‌ی ئاراسته‌ی حه‌زره‌تی خضر کرد له‌سه‌ر نه‌و کاره به‌روالته‌ت ناشیرینه‌ی ناره‌زایی خو‌ی ده‌ری‌ری حه‌زره‌تی خضر به‌شیوه‌یه‌کی هی‌دیو هی‌منی واده‌و به‌لینه‌کانی پیشووی و به‌بیر هی‌نایسه‌وه ﴿قال﴾: به‌حه‌زره‌تی موسای فرموو: ﴿الم اقل لك: انك لن تستطيع معي صبرا﴾ نه‌ی له‌هه‌وه‌له‌وه پی‌م نه‌گوتی نه‌تو ناتوانی له‌گه‌ل من‌دا هه‌لبکه‌ی و

هاورپیتی منت پی ناکری؟! نه تو لای خوی وادهو به‌لینت پی‌دام مهرجه‌کانی
منت قبول کردن!؟

﴿قال: لا تأخذني بما نسيت ولا ترهقني من أمري عسراً﴾ هزره‌تی
موسا عوزری بۆ دینیتیه‌وه ده‌فهرموئ: نه‌وه‌م له‌بیرچوبه‌وه و تکیه‌ عوزرم
هه‌یه‌و عوزره‌که‌م لی وهریگره، تکیه‌ له‌م گه‌شته‌مان‌دا نه‌رکی قورس مه‌خمره
سه‌رشانم. ته‌نگه‌تاوم مه‌که‌ به‌وه که عوزرم لی وهرنه‌گریو چاوپۆشیم لی
نه‌که‌ی، له‌کاتی‌که‌دا که له‌بیرم چوو بی! هزره‌تی خضر عوزره‌که‌ی لی
وه‌رگرتو ﴿فانطلقا: حتی إذا لقيا غلاما فقتلاه﴾ له‌که‌شتیه‌که‌ دابه‌زینو
به‌قه‌راخ ده‌ریادا درێزه‌یان به‌گه‌شته‌که‌یان دا، له‌رێگه‌یان‌دا گه‌یشتن
به‌مندالێکی تازه‌ پی‌گه‌ییشتوو له‌ناو مندالان‌دا یاری ده‌کر، هزره‌تی خضر
هر چاوی به‌منداله‌که‌ کهوت، بی پرسیارو ولام په‌لاماری منداله‌که‌ی‌داو
سه‌ری کیشا به‌دیواریک‌داو کوشتی. هزره‌تی موسا هه‌رچه‌ند کردی نه‌یتوانی
له‌مه‌ بیده‌نگ بی. چونکه‌ جاری پیشوو که کوئیکی له‌که‌شتیه‌که‌ کردبوو
مه‌زنده‌ کرا بیته‌ هۆی خنکانی سه‌رنشینانی و رودانی خنکانه‌که‌ سه‌د ده‌رسه‌د
نه‌بوو، به‌لام نه‌مجاره‌ کوشتنی ئاده‌میزادیکی بی‌تاوانه، کوشتنی ده‌ست
نه‌نقه‌سته‌و هیچی تیدا نه‌ماوه، تاوانیکی گه‌وره‌یه‌ نه‌نجام دراوه، مندالێکی
بی‌تاوان به‌ناحق کوژراوه، بۆیه‌ هه‌رچه‌نده‌ هزره‌تی موسا واده‌و به‌لینه‌کانی
له‌بیر بوون، مه‌رج و، ئامۆژگاریه‌کانی هزره‌تی خضری له‌گوێچکه‌دا
ده‌زرنگانه‌وه به‌لام خۆی پی نه‌گیراو نه‌یتوانی بیده‌نگ بی! ﴿قال: أقتلت
نفسا زكية بغیر نفس؟﴾ وتی: مالۆیران! نه‌وه‌ تو چون رێگه‌ت به‌خۆت دا
ئاده‌میزادیکی بی‌تاوان بکوژی؟ گیانیکی بی‌تاوانی پاکی بی گونا‌هت بۆ
فه‌وتاند! خو حه‌قی که‌سی له‌سه‌ر نه‌بوو، که‌سی نه‌کوشتبوو! ﴿لقد جئت شیئاً
نکراً﴾ به‌راستی کاریکی ناشیرینت کردو تاوانیکی گه‌وره‌ت نه‌نجام دا،
هزره‌تی موسا نه‌مجار ره‌خنه‌گرتنه‌که‌ی و ده‌هنگ هاتنه‌که‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی

بیرو باوەڕێکی بنه‌په‌تی بوو، روداو‌ه‌که‌ له‌ناخه‌وه‌ هه‌ژان‌دی، هه‌رچه‌نده‌ له‌د‌لی
خ‌وی‌دا‌ لی‌کی‌ دایه‌وه‌ نه‌یتوان‌ی‌ پاساو‌یک‌ بد‌ۆز‌یته‌وه‌ ب‌ۆ‌ کرده‌وه‌ی‌ حه‌زه‌ره‌تی
خ‌ضر، ئه‌و‌ مندا‌له‌ ک‌وژراوه‌ له‌دید‌ی‌ موسادا‌ مندا‌لی‌کی‌ ب‌ێ‌ تاوانه‌، ه‌یج
شت‌یی‌کی‌ وای‌ نه‌کرد‌وه‌ له‌سه‌ری‌ ب‌کوژ‌ر‌ئ‌، مندا‌له‌و‌ ه‌یشتا‌ با‌ل‌غ‌ نه‌بو‌وه‌، له‌سه‌ر
کرده‌وه‌ی‌ به‌رپ‌رس‌ نیه‌، هه‌رچه‌نده‌ کرد‌ی‌و‌ کروان‌دی‌و‌ لی‌کی‌ دایه‌وه‌ پاساو‌ی‌ ب‌ۆ‌
نه‌د‌ۆز‌رایه‌وه‌!

**به یارمەتی خودا لیڤەدا کۆتایی بە جزمی پانزە هات
خودا یشتیوانمان بۆ ئۆ تەواو کردنی جزمەکانی تر**

پیرستی بابتهکان

لاپەرد	بابته
۳	سورەتی (الاسراء)
۱۱	باسی شەورەوی پیغەمبەر و نازکردنی تەورات بۆ سەر موسا (عليه السلام)
۱۷	حال و چۆنیەتی بەنو ئیسرائیلی لەمیزوودا
۲۶	مەبەستەکانی قور ئانی پیروژ هیدایەت و مرگینی و ترساندنە
۳۰	نیشانەی دەسلەتی پەرورەدگار و نەعمەتە جۆراوجۆرەکانی خۆدا بەسەر ئادەمیزاددا
۴۰	پاداشی ھەریەک لەوانەی دنیا و یست، یان ھەوڵی قیامەت دەدەن!
۴۶	بەنەماکانی رێکخستنی کۆمەڵگای موسولمان: یەکتاپەرستی بناغەیی باوەرە، یەکیەتی و تەبایی خێزان کۆڵەکەیی کۆمەڵگایە
۶۲	بەنەمایەکی تری گرنگ بۆ یاسای کۆمەڵگای ئیسلامی
۸۲	سەرژەنشینی کردن دەمکوتانەووەی ئەوانەیی منداڵ و ھاوێ بۆ خۆدا دادەنێن
۸۹	پاراستنی پیغەمبەر ﷺ لەئەزبەتی مۆشریکەکانی مەککە لەکاتی خوێندنی قورئاندا
۹۴	ئینکاریکردنی مۆشریکەکان بۆ زیندووبوونەووە و رەتکردنەووەی ئینکاریکردنەکیان
۱۰۰	داب و نەرتی مۆجادەلەکردن و دەمەدەمی
۱۰۵	پوچە ئکردنەووەیی تری شوبھەیی کافرەکان و رەواندنەووەی گومانەکانیان
۱۱۶	سەرگوروستەیی ئادەم لەگەڵ شەیتاندا فەرمان بەفریشتە بۆ کرنوش بردن بۆ ئادەم
۱۲۳	بریی لەنەعمەتەکانی خۆدا بەسەر ئادەمیزاددا

۱۲۹	حال و وهزعی ئاده میزاده کان له گه‌ل پێشه‌وایانی خۆیان له‌روژی قیامت
۱۳۲	حال و وهزعی ئاده میزاده کان له گه‌ل پێشه‌وایانی خۆیان له‌روژی قیامت
۱۳۸	فه‌رمان و ته‌وجیهات و ته‌علیمات بو‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ
۱۵۱	سه‌رئاسایی قورئان
۱۵۶	پێشنیارو په‌لپێ موشریکه‌کان
۱۶۱	شوبه‌هو گومانێ موشریکه‌کان ده‌رباره‌ی ئاده میزادیه‌تی پێغه‌مبه‌رانو ئینکاریکردنی زیندو بوونه‌وه
۱۷۲	نۆ موعجیزه‌ی حه‌ززه‌تی موساو صیفه‌تو چۆنیه‌تی نازلکردنی قورئان
۱۸۱	پارانه‌وه له‌خودا له‌ناوه‌ جوانه‌کانی
۱۸۵	سوره‌تی (الکھف)
۱۸۸	حه‌ملو په‌نای خوداو کاریگه‌ری قورئان
۱۹۳	چیرۆکی نه‌صحابولکه‌هف
۲۲۹	رێنمایی کردنی په‌روه‌ردگار بو‌ پێغه‌مبه‌رو موسولمانان
۲۳۷	چیرۆکی خاوه‌نی دوو باخه‌که‌و نمونه‌ی ده‌وله‌مه‌ندی له‌خۆبایی بوو هه‌زاری بر‌وا قانه‌و پته‌و
۲۴۷	نمونه‌ی ژبانی دونیا
۲۵۱	به‌گه‌ر خستنی کێوه‌کانو کو‌کردنه‌وه‌ی ئاده میزادو رانواندنی نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان له‌روژی قیامتدا
۲۶۴	شیکردنه‌وه‌ی قورئانو نه‌رکی پێغه‌مبه‌رانو سه‌ته‌مکاری نه‌وانه‌ی روو له‌نیمانه‌ئێنان وه‌رده‌گیرن، هۆی دوا که‌وتنی سزای سه‌رپێچیکه‌ران بو‌ کاتیکی دیاریکراو
۲۷۱	چیرۆکی حه‌ززه‌تی موسا له‌گه‌ل حه‌ززه‌تی خچردا
۲۸۹	پیرستی بابته‌کان